

9 770353 734051

Intervju z manekenom Nacem Visočnikom

str. 26-27

Pediatrični urgentni center potrebuje čas

str. 7

ŠPORT

Darko Klarič: »Klub je stabiliziran«

str. 17

Št. 3 / Leto 71 / Celje, 21. januar 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

AKCIJA

(S) **hujšajmo**
z Novim tednikom in Radiem Celje

str. 33

Zima brez snega

Bomo v ravninskem svetu naše regije še kdaj deležni polmetrske snežne odeje ali so ti časi za vekomaj minili? V naši temi smo preverili, kaj mile zime, kakršnim smo priča v zadnjih letih, pomenijo za rastlinski in živalski svet. Mogoče je lahko globalno segrevanje izziv, da začnemo pridelovati kaj takega, kar nekoč ni bilo mogoče. str. 12-13

Foto: CrupA

AKTUALNO

Predlog hitre ceste zdaj manj razkošen

str. 2-3

GOSPODARSTVO

Polzela: plača na obroke

str. 5

LAŠKO

Nov odlok o prometni varnosti

str. 8

ŠMARJE PRI JELŠAH

Na lovu za zdravniki

str. 8

KULTURA

Žalec spet središče tolkalnega sveta

str. 10

Celjske razglednice zbrane v monografiji

str. 11

ŠPORT

Prerojena Ana Drev pod svetovnim vrhom

str. 18

REPORTAŽA

Darovski veliki brat vas gleda

str. 31

UVODNIK

Bela zima

Mag. MARJETKA
RAUŠL LESJAK

»Mami, a v starih časih ste imeli kaj snega za božič?« so me med božično-novoletnimi počitnicami spraševali otroci, ki so imeli že vrh glave nezanimivih rjavih zaplat zemlje okrog hiše. »Ja, veliko snega smo imeli,« sem jim odgovorila in opisala, da je veter včasih pred vhodom v hišo napravil takšen snežni zamet, da smo ga kar lep čas odmetavali, če smo želeli iz hiše do ceste. Pa ne v visokih hribih, ampak na ravnini v predmestju štajerske metropole. Sledilo je neizbežno vprašanje: »A bo pri nas tudi še kdaj sneg?« No, zadnji dan počitnic se je dejansko spet prikazal, a zgolj, da je dokazal, da je res bel. In v dveh dneh spet izginil.

Dejstvo je, da so zime vedno toplejše in poletja vedno bolj vroča. Pol metra snega pred hišo si v nižinskem delu res menda ne moremo več obetati.

Nenadni in veliki vremenski odkloni predstavljajo hude obremenitve za telo.

ne na drugo kratkoročno ne moremo vplivati. A soočamo se s posledicami, ki jih čutimo tako rastline kot živali in ljudje.

Visoke temperature pozimi spodbujajo zgodnejšo vegetacijo, ki lahko prinaša manjši pridelek. Če se potem pojavi nenadna pozeba, je škoda ogromna. Tudi to, da se decembra starši v garderobi v vrtcu pogovarjamo o tem, da tista pikica na otrokovem ličku ni neka nova bolezen, ampak komarjev pik, ni več nekaj nemogočega. In da sredi zimskih mesecev po trgovinah iščemo »pips«, ki na oni svet pomaga tisti muhi ali dvema, ki nekako uspeta preživeti v kotu stanovanja.

Kaj pa človek? Vreme je pomemben dejavnik, ki vpliva na človekovo zdravje. Tudi na počutje in posledično na uspešnost njegovega dela. Dejstvo, da je naš planet poseljen po izjemno različnih okoljih, kaže, da se je človeški organizem sicer sposoben prilagajati različnemu podnebjju. Vendar te prilagoditve zahtevajo določen čas. Nenadni in veliki odkloni od običajnih življenjskih pogojev pa predstavljajo hude obremenitve za telo. V eni od raziskav, ki je dostopna tudi na svetovnem spletu, so rezultati analize pokazali, da so bili v Sloveniji v poletnih mesecih leta 2003 trije vzponi števila umrlih nad pričakovanim številom in so sovpadali z dvigi najvišjih dnevni temperatur v tistem času. Poenostavljeno: več ljudi kot običajno je umrlo v času vročinskih valov.

Tople zime resda prinašajo tudi nižje stroške ogrevanja in manj porabljene soli ter peska za posipavanje cest. A žal bomo otrokom lahko ob obledelih fotografijah zgolj še pripovedovali o pravih zimskih radostih, jim prepevali »Zima, zima bela« in se zdeli kot metuzalemi nekega drugega časa.

Hitra cesta do Velenja

Na osnutek DPN za hitro cesto od Šentrupert do Velenja prispelo 350 pripomb

Ob javnih obravnavah osnutka državnega prostorskega načrta (DPN) za hitro cesto od Šentrupert do Velenja (t. i. trasa F2-2) junija in julija lani smo od predstavnikov infrastrukturnega in okoljskega ministrstva lahko slišali, da bi po optimističnem scenariju vlada uredbo o umestitvi te trase v DPN lahko sprejemala ob koncu minulega ali v začetku tega leta. Uresničitve optimističnega scenarija ne bo. Zaradi številnih pripomb glede osnutka DPN na ministrstvih pripravljajo nove rešitve oziroma spremenjeno inačico poteka hitre ceste.

Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) in ministrstvo za infrastrukturo (MzI) sta pred dnevi na svojih spletnih straneh objavila stališča do pripomb in predlogov, ki so bili podani v času javne razgrnitve osnutka državnega prostorskega načrta (DPN) za državno cesto med avtocesto A1 in Velenjem. »Trenutno je na podlagi sprejetih stališč do pripomb in predlogov z javne razgrnitve v izdelavi dopolnitev idejnega projekta in ostalih strokovnih podlag,« so nam povedali na okoljskem ministrstvu.

Vlada o uredbi DPN decembra letos?

Kot so dodali, bodo sledili javna seznanitev s spremenjenimi rešitvami, dopolnitev stališč do pripomb, izdelava predloga DPN, pridobitev mnenj nosilcev urejanja prostora, izdelava usklajenega predloga DPN ter sprejem Uredbe DPN na Vladi RS. »Skladno z noveliranim časovnim načrtom je sprejem uredbe o državnem

Da bo padla prva lopata za gradnjo hitre ceste od Šentrupert do Velenja, bo očitno preteklo še nekaj let. Zaradi številnih pripomb na osnutek DPN za t. i. traso F2-2 bo pripravljen nov idejni projekt, ki naj bi se od prejšnje inačice razlikoval kar v 60 odstotkih, so povedali na MOP. Neuradno naj bi bila ena od pomembnejših sprememb na novi (optimizirani) trasi F2-2, da bo navezava hitre ceste na avtocesto v bližini priključka Šentrupert pomaknjena še nekoliko bližje Ljubljani, nova trasa pa naj bi tudi manj posegla v kmetijska zemljišča. (Foto: SHERPA)

prostorskem načrtu na vladi predviden decembra 2016,« so nam še sporočili z okoljskega ministrstva. V okviru javne razgrnitve so na ministrstvih prejeli približno 350 pripomb in predlogov zainteresirane javnosti. Največji delež pripomb se je nanašal na naspro-

tovanje poteku trase po različni F2-2 in na umik trase izven območja kmetijskih zemljišč.

Korenit poseg v traso F2-2 in nova javna obravnava

Na okoljskem ministrstvu so, kot pravijo, v največji

možni meri upoštevali vse smiselne in utemeljene pripombe. »Nove rešitve, ki izhajajo iz sprejetih stališč do pripomb v javni razgrnitvi, bodo povzročile spremembo do zdaj načrtovane trase in ostalih spremljajočih ureditev kar v 60 odstotkih,« so nam

V Braslovčah predlog še vedno nez

Civilna iniciativa še vedno vztraja pri rekonstrukciji ceste Arja vas–Velenje

Najglasneje so predlagani trasi F2-2 nasprotovali v Braslovčah, a kot kaže njihovi protesti niso obrodili pravih sadov. Nekaj popravkov sicer je, a bistvenih pridobitev naj ne bi bilo.

Na podlagi upoštevanja pripomb in predlogov v Ljubljani že načrtujejo optimizacijo trase, priključkov in spremljajočega objekta. V izdelavi so tako že dodatne strokovne podlage – poleg sprememb idejnega projekta tudi spremembe geodetskih podlag, popravljena analiza tveganja za onesnaženje podzemne vode in tudi novi podatki presoje prometne varnosti, nova ocena kakovosti zraka in obremenitve s hrupom. Ena od strokovnih podlag je tudi opredelitev posledic gradnje državne ceste glede ekonomičnosti kmetijske proizvodnje prizadetih kmetijskih gospodarstev. Pa tudi preučitev možnosti ohranitve kmetij-

skih proizvodnih kapacitet. Braslovški župan **Branimir Strojanshek** je povedal, da je trasa po prenovi precej manj razkošna: »Na območju poljske občine je umeščena bolj med Savinjo in železniško progo. Na našem delu, potem ko prečka Savinjo, pa je pomaknjena bolj v sredino območja med naseljem Topovlje in Poljče in se bolj približa trasi plinovoda. In tudi mogočno križišče, ki je bilo načrtovano v Trnavi oziroma Šentrupertu, se bo precej zmanjšalo.« S temi ukrepi in spremembami so v občini sicer zadovoljni, čeprav še vedno prevladuje mnenje, da bi bilo najbolje zanje in tudi za državo, če bi se odločili za drugo, cenejšo možnost.

Posledice bodo

Strojanshek in njegovi sodelavci so bili ob informaciji iz Ljubljane, da se po polletnem zatišju postopek priprave državnega prostorskega načrta za umestitev omenjene ceste v prostor nadaljuje, negativno presenečeni. »Popravke smo že pogledali skupaj s civilno iniciativo in traso ocenjujemo kot možno, vendar se je treba zavedati, da posledice za lokalno skupnost in predvsem za oškodovane občane bodo,« pravi Strojanshek. So pa v Braslovčah že organizirali brezplačno osnovno pravno pomoč za vse, ki bi lahko bili zaradi gradnje oškodovani. Izbran odvetnik bo tako občanom nudil brezplačno pravno svetovanje za začetek pogajanj z državo. Hkrati je župan Braslovč namignil, da bi morala občina, če s predlogi

in pripombami ne bo uslišana, v nadaljevanju vse usmeriti v to, da bo iz projekta čim več pridobila.

Iniciativa vztraja: »Ta trasa je najslabša izbira«

Če je pri županu že mogoče zaznati nekoliko bolj spravljive tone, to nikakor ne drži za braslovško civilno iniciativo. Kot je povedal Urban Jeriha, je ta trasa še vedno najslabša in hkrati najdražja izbira. »Nekaterih stvari se preprosto ne da optimizirati, če bi jih, bi bila to povsem nova trasa,« pravi in nadaljuje. »Ne da se optimizirati regionalnega poteka, ker ta trasa ne povezuje regionalnih središč. Tudi cene se ne da optimizirati, ker je ta trasa preprosto najdražja. Je najdaljša med Velenjem in avtocesto, hkrati predvideva več predorov, kar ne more biti

radio celje

Misel tedna

Grehi proti naravi so najhujši.

(latinska modrost)

se (spet) odmika

Pripomba 8.9

Kot lastnik kmetijskih zemljišč preko katerih poteka predlog DPN, vas s tem tudi uradno obveščam, da moja zemljišča niso na prodaj. Ko boste na sodišču za razlastitev morali dokazovati, da je to edina in najboljša možnost za povezavo Velenja z avtocesto A1, zna biti prav zabavno.

Stališče 8.9

Sprejet državni prostorski načrt v skladu z zakonom predstavlja pravno podlago za razlastitev zemljišč. Postopek za sprejem načrta je zakonsko določen in ima več faz, med katerimi je tudi javna predstavitev oz. seznaniitev javnosti in predvsem lastnikov tangiranih zemljišč o nameravanem posegu v prostor. V tem postopku se zbirajo pripombe in predlogi za morebitne spremembe, ki jih pripravljavec prostorskega načrta v celoti prouči in jih sprejme ali utemeljeno zavrne. Ko je državni prostorski načrt sprejet, se šteje, da je javna korist za nepremičnine, ki so vsebovane v načrtu, izkazana in zato tak načrt predstavlja ustrezno podlago tudi za razlastitev nepremičnin.

Pripomba 8.10

Vse nepremičnine zraven trase F2-2 so razvrednotene in jim je realna vrednost padla. Kdo bo kril ta padec vrednosti? Kdo bo kupil objekte zraven trase po realni ceni? Kdo nam bo kril izgubo, ki bo nastala zaradi tega?

Stališče 8.10

Prisotnost infrastrukturnih objektov v okolju ima tako pozitivne kot negativne učinke na kakovost bivanja, kot tudi na tržno vrednost. Objekti v urbanih okoljih in v bližini pomembnejših cestnih povezav načeloma dosegajo višje tržne vrednosti. Ugotavljanje znižanja vrednosti nepremičnine ureja področje odškodninskega prava, ki predvideva povrnitev realne, že nastale in dokazane škode, ne pa tudi bodoče, negotove škode.

Objavljamo nekaj pripomb, predlogov in vprašanj občanov v okviru javne razgrnitve osnutka DPN in odgovore s stališči, ki so jih pripravili v direktoratu za prostor, graditev in stanovanja pri MOP, skupaj z izdelovalcem DPN in investitorjem. (vir: <http://www.dpa.mop.gov.si>)

pojasnili na okoljskem ministrstvu. Zaradi tega bo MOP skupaj z MzI in Darsom predvidoma v prvi polovici julija 2016 pripravilo novo javno seznaniitev s spremenjenimi rešitvami.

Okoljsko ministrstvo smo tudi zaprosili za opis poteka in grafiko spremenjene (optimizirane) trase F2-2, a so nam od tam odgovorili, da je idejni projekt šele v izdelavi, zato z zelenim gradivom še ne razpolagajo. Predstavniki MOP, MzI in Darsa so se pred dnevi

sestali z župani občin Braslovče, Šmartno ob Paki, Polzela in Velenje, jim predali stališča do pripomb in predlogov ter se pogovorili o nadaljevanju priprave DPN.

Dars: po uredbi še veliko opravi do gradnje

Ob predpostavki, da bi vlada v skladu z noveliranim časovnim načrtom MOP decembra letos res sprejela uredbo o DPN za hitro cesto od avtoceste do Velenja, bi,

kot pravijo na Darsu, sledili priprava projektne dokumentacije, odkup vseh potrebnih zemljišč za gradnjo ter v nadaljevanju pridobitev gradbenega dovoljenja, kar traja približno dve do tri leta. Vse ob predpostavki, da bodo postopki izvedbe javnih naročil in odkupov zemljišč potekali optimalno in da bodo zagotovljena finančna sredstva. »Bistvena sta namreč sprejem operativnega programa, ki ga pripravlja ministrtvo za infrastrukturo, in nato

sprejem novega poroštvene-ga zakona, ki bo Darsu omogočil ugodnejše zagotavljanje finančnih virov za izvedbo projektov. Šele nato bomo lahko govorili o natančnih rokih za izvedbo javnega naročila za pridobitev izvajalca in o dejanski gradnji,« so še pojasnili na Darsu. Pri tem niso želeli spekulirati o oceni investicije gradnje hitre ceste do Velenja po predvideni optimizirani trasi F2-2, »ker je idejni projekt še v izdelavi«.

ROBERT GORJANC

V Velenju zadovoljni, v Šmartnem ne

Predora pod Goro Oljko očitno ne bo, v Velenju pa bodo ob nekaj zemljišč v Podkraju

V Občini Velenje in Šmartno ob Paki so se različno odzvali na stališča okoljskega ministrstva in Darsa do pripomb in predlogov do osnutka državnega prostorskega načrta (DPN) glede umestitve trase hitre ceste od Šentrupert do Velenja, podanih v času javne razgrnitve lani poleti.

Janko Kopušar, župan Občine Šmartno ob Paki, ugotavlja, da pretežen del njihovih pripomb ni bil upoštevan, v celoti pa so bile zavrnjene vse pripombe in predlogi, ki se nanašajo na umestitev ceste izven trase F2-2. »Občina Šmartno ob Paki je že v letu 2008 predlagala umestitev trase hitre ceste pod Goro Oljko skozi predor. Predor, kot ga je predlagala Občina Šmartno ob Paki, je v stališčih zavrnjen in

ga očitno ne bo,« je dodal župan in nadaljeval, da si bodo v Občini Šmartno ob Paki še naprej prizadevali zaščititi interese lokalne skupnosti ter občan in občanov, ki jih bo predviden poseg kakorkoli prizadel.

V Mestni občini Velenje so zadovoljni, da aktivnosti na področju umeščanja hitre ceste niso povsem zamrle in da tečejo naprej. »Na javno razgrnitev osnutka državnega prostorskega načrta hitre ceste 3. razvojne osi na trasi Velenje-Šentrupert je bilo podanih 265 pripomb, kar je precej manj, kot so jih podali občani in inštitucije trase od Velenja do Slovenj Gradca,« je povedala Branka Gradišnik, vodja urada za urejanje prostora, in dodala, da je je ministrtvo prikazalo zgolj osnutek opti-

mizirane trase. Sredi leta bodo javnost seznanili z novo traso, do konca leta 2016 pa upajo, da bodo sprejeli osnutek novega predloga.

Največja sprememba na velenjskem območju bo v bližini pokopališča Podkraj, kjer bodo izgubili dva hektarja zemljišč. Občina je v javni razgrnitvi trase sodelovala s petimi pripombami oziroma mnenji občanov. Na pobudo krajanov in KS Pesje so vložili pripombo in željo po 1,5 km dolgi protihrupni ograji skozi naselje Pesje. »Ministrstvo za okolje in prostor v svojem predlogu postavlja protihrupne ograje zgolj na hitri cesti, medtem ko se bodo protihrupne ograje na cesti proti Pesju urejale po drugi zakonodajni osnovi,« je še dodala Gradišnikova.

BARBARA GRADIČ OSET

»Tipičen« slovenski potrošnik opravi na svojem bančnem računu na mesec šest plačil z univerzalnim plačilnim nalogom, eno plačilo izvede z direktno obremenitvijo in eno s trajnim nalogom. Poleg tega trikrat na mesec dvigne gotovino na bankomatu druge banke in uporablja kartico z odloženim plačilom.

Bančne storitve vedno dražje

Dražje je poslovanje pri bančnem okencu kot tudi na spletu

Rezultati rednega spremljanja cen najpomembnejših storitev, ki so povezane z vodenjem bančnega računa in s plačilnimi storitvami, kažejo na nov val bančnih podražitev.

Če se vam je v zadnjem letu večkrat zazdelo, da banke za nudenje osnovnih storitev, ki se jih preprosto ne da zaobiti, računajo vedno več, vas občutek ni varal. Čeprav so posamezne podražitve majhne, se sčasoma to na osebnem računu tudi pozna. V Zvezi potrošnikov Slovenije (ZPS) redno spremljajo cene plačilnih storitev, ki jih državljani najpogosteje uporabljajo. Od januarja 2015 do januarja 2016 so tako zabeležili več kot osemdeset podražitev plačilnih storitev, ki jih državljani najpogosteje uporabljajo.

Tudi 30 odstotkov dražje

Banke se podobno kot ostala podjetja borijo za preživetje na trgu. S to razliko, da morajo številne skrbeti tudi za nasedle naložbe iz preteklosti. Tudi zaradi tega so osnovne storitve za državljane vedno dražje. ZPS je tako v zadnjem letu najvišjo podražitev zoznala pri Hranilnici Lon, ki je nadomestilo za direktno obremenitev povečala kar za 33 odstotkov. Za več kot 20 odstotkov so posamezne storitve podražile tudi Abanka, Banka Koper, BKS, Deželna banka, Sberbank banka in banka Sparkasse.

Je bilo pa ob poplavi podražitev v zadnjem letu vseeno mogoče zaslediti nekaj pocenitev. Največ nadomestil, kar pet, so pocenili pri Poštni

banki, po ena storitev pa je postala cenejša pri Abanki, Banki Celje, Delavski hranilnici, Sparkasse in banki UniCredit.

Spremembe cen posameznih bančnih storitev so vplivale tudi na skupni strošek poslovanja. Za tipičnega potrošnika, ki posluje pri bančnem okencu, se je najbolj podražila košarica storitev komitentov Sberbank (20 odstotkov) in Hranilnice Lon (14 odstotkov), pri spletnih uporabnikih pa so se stroški poslovanja najbolj zvišali pri Hranilnici Lon (17 odstotkov) in Banki Koper (9 odstotkov).

Sprehod do bančnega okenca

Potrošniki, ki poslujejo pri bančnem okencu, bodo za svoje poslovanje na letni ravni najmanj odšteli pri Delavski hranilnici, le 50,54 evra. Deželna banka in Hranilnica Lon sta že več kot dvakrat dražji od najugodnejše, najdražje banke pa so Nova KBM, Sberbank in Hypo Alpe-Adria Bank, in sicer za več kot štirikrat.

Iz domačega naslonjača

Tudi pri poslovanju s spletno banko je najugodnejša Delavska hranilnica, pri kateri bo tipičen potrošnik za stroške poslovanja na letni ravni odštel 48,14 evra. Za približno 30 evrov sta dražji naslednji najugodnejši banki, Deželna banka in banka BKS. Pri spletnem poslovanju so najdražje SKB banka, Banka Koper in NLB, pri katerih boste morali na leto za storitev spletne banke plačati več kot sto evrov.

LEA KOMERIČKI

Primerjajte banke in jih po potrebi zamenjajte. Če vas je tudi vaša banka neprijetno presenetila s podražitvami ali mislite, da ji za poslovanje z bančnim računom plačujete preveč, pri ZPS svetujejo, da ukrepajte. V Spletnem primerjalniku na spletni strani ZPS lahko z vnosom podatkov o svojem poslovanju ocenite, koliko na letni ravni banki plačate za vsakodnevno plačilno poslovanje in kakšne prihranke si lahko obetate, če boste poiskali ugodnejšo banko.

Bivši člani uprave CM Celje brez denarja

Vojko Stermecki ne more plačati 150 tisočakov odškodnine – Sodišče primer Zver vrnilo v ponovno obravnavo

Na celjskem sodišču je bil prvi poravnalni narok v tožbi, ki jo je proti nekdanjemu članu uprave CM Celje Vojku Stermeckemu vložila stečajna upraviteljica podjetja Milena Sisinger. S tožbo želi Sisingerjeva izpodbijati prenos premoženja Stermeckega na bivšo ženo Petro Kamenšek. V skladu s sodbo, ki jo je sodišče sprejelo že pred približno letom, mora namreč Stermecki v stečajno maso CM Celje vplačati malo več kot 155 tisoč evrov. A je stečajni upraviteljica doslej od njega uspelo izterjati le malo več kot tisoč evrov. Bivši član uprave CM Celje je namreč uradno brez premoženja.

»Po naših podatkih je Vojko Stermecki v zadnjih desetih letih v CM Celje zaslužil približno milijon evrov, zdaj, ko bi moral plačati odškodnino, pa nima ničesar,« je po obravnavi povedal pravni zastopnik CM Celje Peter Fingušt. Stermecki je že nekaj časa zaposlen v podjetju Ahac NG kot vodja proizvodnje gradbenih materialov, kjer uradno prejema le minimalno plačo. Vendar naj bi večino plače nakazoval za preživnino hčere.

Stermecki neuspešen v Celju in Ljubljani

In česa je bil obtožen Stermecki, kaj je bil razlog za odškodninsko tožbo? Konec julija 2012 je z dotedanjim kooperantom v kamnolomu Velika Pirešica Petrom Podražajem, ki mu je CM Celje dolgoval kar nekaj denarja, sklenil pogodbo o najemu kamnoloma. S tem je oškodoval ostale upnike, je ugotovilo sodišče. CM Celje je bil takrat že v postopku prisilne poravnave. Stermecki je na obravnavi poudaril, da je vedno delal le v korist podjetja in da ne ve, kaj je v primeru kamnoloma naredil narobe. Dejal je tudi, da se mu

pogodba s Podražajem ni zdelala sporna. Očitno se je motil in sodišče njegovih ukrepov ni spoznalo za prave, saj ga je spoznalo za krivega in mu naložilo, da mora plačati 155 tisočakov odškodnine. Stermecki se je na sodbo pritožil. A je višje sodišče v Ljubljani njegovo pritožbo zavrnilo. Prav tako ni bil uspešen niti s svojo zahtevo, naj vrhovno sodišče opravi revizijo postopka.

Brez denarja

Vendar je Vojko Stermecki očitno vedel, kaj ga čaka. Že pred stečajem je namreč vse svoje premoženje prenesel na življenjsko sopotnico Petro Kamenšek. In ko je stečajna upraviteljica Milena Sisinger vložila tožbo, ni imel nobene premoženja oziroma denarja, da bi plačal svoj dolg. Zato je Sisingerjeva vložila še tožbo za izpodbijanje prenosa premoženja Stermeckega na njegovo bivšo ženo. Kakšen bo razplet tožbe, bo morda znano že v začetku marca, ko je razpisan narok za zaslišanje prič. Če bo upraviteljica sodbo dobila, bo to morda (moral bi biti) zgled za vse ostale primere, kjer so predsedniki uprav, da bi se izognili odškodninskim tožbam, svoje premoženje prenesli na bivše žene in na sorodnike ter znanke.

Primer Zver na začetku

Tožba zoper Vojko Stermeckega ni edina, ki jo je proti bivšim članom uprave CM Celje vložila Sisingerjeva. Stečajna upraviteljica je namreč odškodninske tožbe vložila tudi proti Zdravku Zveru in Petru Šepetavcu. Tako kot Stermecki je tudi Šepetavc svoje premoženje pred stečajem prepisal na ženo. Razprava o tem še ni končana, primer Zver pa se vrača v ponovno obravnavo. Glavni očitke Zveru se je prav tako kot Stermeckemu nana-

šal na poplačilo starih dolgov nekaterim upnikom po aprilu 2012, ko je podjetje že razglasilo plačilno nesposobnost. Zver je na prvi stopnji zmagal, vendar je višje sodišče »zaradi napačne uporabe materialnega prava« ugodilo pritožbi stečajne upraviteljice in celoten postopek poslalo v ponovno obravnavo.

Še najmanj štiri leta

Stečaj CM Celje, ki je bil nekoč največje gradbeno podjetje na Celjskem, bo trajal še najmanj štiri leta, napoveduje stečajna upraviteljica. Razlog niso samo pravdni postopki, tudi prodaja premoženja poteka počasneje, kot je pričakovala. Pred kratkim se je namreč zapletlo tudi pri prodaji kamnoloma v Veliki Pirešici.

Potem ko je država konec leta 2014 morala vrniti rudarske pravice za kamnolom v Veliki Pirešici, je stečajna upraviteljica lani pripravljala novo prodajo kamnoloma. Doslej je kamnolom poskušala prodati že na treh javnih dražbah, a so bile kljub zanimanju za nakup neuspešne. Zapletlo se je tudi pri novi objavi dražbe. Sisingerjeva je predlog o prodaji že oddala sodišču, a to odločitev še ni sprejelo. Razlog so nejasnosti glede parcel kamnoloma. Razlika med številom parcel, ki jih ima zabeležene geodetska uprava, in tistimi, ki so registrirane v zemljiški knjigi, je kar 52. Kot pravi Sisingerjeva, se bo zaradi teh birokratskih zapletov, ki segajo v leto 1994 in zaradi katerih je morala naročiti novo cenitev, prodaja kamnoloma zagotovo zavlekla za najmanj tri do štiri mesece. Večja škoda zaradi tega ne bo nastala. Z oddajanjem kamnoloma v najem podjetju Ecobeton iz Latkove vasi ustvarja namreč toliko prihodkov, da lahko z njimi pokriva pomemben del stroškov stečaja.

JANJA INTIHAR

Apartmaji na Hrvaškem šli za med

Prodaja bivšega premoženja Darka Zupanca končno uspešna

Stečajni upravitelj Radovan Triplat je spet prodajal del premoženja celjske družbe PSZ, ki je bila v lasti Darka Zupanca. Za apartmaje na Hrvaškem je bilo tokrat zanimanje zelo veliko, zato je tudi cena zanje krepko poskočila. Zupančeva 17-metrška jahta skupaj z manjšim čolnom pa očitno nikogar ne zanima. Čeprav je izklicna cena, ki je na prvi dražbi znašala 530 tisoč evrov, tokrat padla za 220 tisoč evrov.

»Prodali smo vse apartmaje na Hrvaškem, končne cene so bile nad pričakovanji,« je po dražbi povedal Radovan Triplat. Za nakup ene od počitniških hišic v Umagu se je potegovalo kar 18 interesentov. Cena je z začetnih 122 tisoč evrov poskočila na kar 226 tisoč evrov. Tudi druga počitniška hišica v Umagu je bila prodana za več od izklicne cene, slabši je bil izkupiček za apartmaja na Pagu, ki ju je po izklicnih cenah 50 in 47 tisoč evrov kupila hrvaška družba Stilmark, ki pa naj bi bila v lasti slovenskih državljanov.

Za 45 kvadratnih metrov velik apartma v Umagu je stečajnemu upravitelju PSZ uspelo iztržiti 226 tisoč evrov, kar je 100 tisoč evrov več od izklicne cene.

Podjetje Stilmark je kupec še ene nepremičnine, ki je bila v lasti PSZ. Gre za lokal v Cankarjevi ulici v središču Celja. Poleg te nepremičnine je stečajnemu upravitelju tokrat uspelo prodati še poslovne prostore, ki jih je do zdaj imela v najemu NKBM (kupec je, seveda, NKBM), ter trgovino Tekstil na Glavnem trgu.

Črna gradnja

Kljub tokratni uspešni prodaji je seznam nepremičnin, ki so v lasti družbe PSZ, še vedno dolg. »Ne vem, kako mi bo uspelo prodati upravno stavbo v Kocenovi ulici, ki je že nekaj let zapuščena in propada. Skrbi me tudi, za kolikšno ceno bom prodal poslovne prostore v Prešernovi ulici, saj do zdaj zanje ni bilo zanimanja,« je zaskrbljen Radovan Triplat, ki tudi ne ve, kako bo uredil zaplete z apartmaji na Rogli, za katere se je izkazalo, da so črna gradnja.

J1

Prevzemna ponudba Heinekena uspela

Tretji največji svetovni pivovar, nizozemski Heineken, je končal prevzem Pivovarne Laško. Njegovo ponudbo je sprejelo 97 odstotkov lastnikov. Prevzemu bo zdaj sledila združitev pivovarn Laško in Union v eno pravno osebo. Novo podjetje naj bi bilo ustanovljeno do poletja.

Heineken, ki je že novembra lani imel v lasti malo več

kot 53 odstotkov pivovarne, bo za največjega proizvajalca piva v Sloveniji odštel 223 milijonov evrov. Dobro polovico tega zneska, približno 120 milijonov evrov, je že poravnal, ko je od konzorcija prodajalcev (DUTB, Kad, Alpen invest, Abanka, KD Skladi, NKBM, Triglav, Banka Koper in Sklad obrtnikov in podjetnikov) oktobra lani kupil 4,7 milijona delnic.

Ponudbo novih lastnikov, ki je znašala 25,56 evra za delnico, je sprejela tudi uprava pivovarne. Med člani uprave ima največ delnic pivovarne Dušan Zorko, ki bo s prodajo zaslužil malo več kot 78 tisoč evrov.

Združitev

Novi lastnik ni edina novost v Pivovarni Laško. Podjetje ima že od lani mednaro-

dno upravo. Ta je po novem sedemčlanska, še vedno jo vodi Zorko. Tudi nadzorni svet je po meri Heineken. Še letos, tako vsaj napovedujejo Nizozemci, čakajo obe pivovarni tudi pravne spremembe. Laško in Union se bosta združila v eno pravno osebo. Kaj to pomeni za število delovnih mest v Laškem, še ni znano.

J1

Izvoz večji za štiri odstotke

Podatkov, koliko je gospodarstvo Savinjske regije izvozilo lani, še ni, znane pa so številke o izvozu in uvozu v prvih devetih mesecih.

Podjetja so v tem času izvozila za 1,159 milijarde evrov blaga in storitev, kar je 4 odstotke več kot v enakem

obdobju leta 2014. Za približno toliko se je povečal tudi uvoz, ki je znašal 993 milijonov evrov. Pokritost uvoza z izvozom je bila 17-odstotna.

J1

novi tednik
vedno z menoj!

ENERGETIKA CELJE

PREKLOPITE na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki **080 16 17** | www.energetika-ce.si

Uspešno zadnje četrletje za Gorenje

Skupina Gorenje je v zadnjem četrletju dosegla najvišjo prodajo, ustvarila dobiček in v glavnem uresničila poslovne načrte v minulem letu.

Skupina Gorenje je lani ustvarila 1,217 milijarde prihodkov. Po šibkem začetku leta se je poslovanje skupine ves čas izboljševalo in v zadnjem četrletju je v osnovni dejavnosti gospodinjskih aparatov za dom kljub težkim razmeram v Rusiji in Ukrajini skupina ustvarila najvišjo prodajo in v skladu z napovedmi za 0,6 odstotkov preseгла načrtovane prihodke.

Trg gospodinjskih aparatov v Rusiji, ki je eden največjih in najbolj dobičkonosnih Gorenjevih trgov, se je namreč skrčil za 35 odstotkov. Padec prodaje na ruskem trgu so v Gorenju nadomestili s krepitvijo prodaje in tržnih deležev predvsem na trgih izven Evrope, v vzhodni Evropi in Beneluksu. V Gorenju so lani prav tako povečali delež prodaje premijskih in inovativnih izdelkov.

Končni poslovni izid Skupine Gorenje bo sicer v pretežni meri odvisen od negativnih učinkov gibanj valutnih tečajev. V družbi ocenjujejo, da bodo negativne tečajne razlike znašale 12,6 milijona evrov in da bodo za približno 6 milijonov evrov presegle načrtovane.

Letos se bo Skupina Gorenje v skladu s strateškimi cilji osredotočala predvsem na osnovno dejavnost, zato načrtujejo rast prihodkov na področju izdelkov za dom za 5,2 odstotka, čisti dobiček pa načrtujejo v višini malo več kot 7,5 milijona evrov.

RG

Usoda tovarne in zaposlenih je še vedno negotova. (Foto: SHERPA)

Plača na obroke

Zaposleni v tovarni nogavic Polzela so ta teden prejeli 20 odstotkov decembrske plače – Naročil je dovolj, strateškega partnerja še ni, prihodnost ostaja negotova

Na Polzeli kljub spodbu-dnim besedam iz Ljubljane in manjši denarni pomoči ne diha jo nič lažje. Trenutno so sicer proizvodne linije polno zasedene. Naročil, predvsem iz tujine, je dovolj. Prav toliko, če ne še več, je tudi preteklih finančnih bremen, ki hromijo podjetje. Zaposleni plačo prejema jo v delih.

Da ima polzelska tovarna nogavic ogromno finančnih težav, da je nelikvidna in da morebitni vlagatelji oziroma strateški partnerji ne stojijo v vrsti, je jasno vsem. Kot je jasno tudi to, da je pred vodstvom ene redkih še delujočih tekstilnih tovarn pri nas izje-

mno težko in najverjetneje prelomno leto. Rešitve ali odločitve, ki bi vsaj nakazala smer plovbe nemirne ladje, kot so na ministrstvu v zadnjih mesecih večkrat s pripodobo imenovali polzelsko tovarno, ni na vidiku. Tako še vedno ni znano, kdo bo odločal o usodi več kot 250 zaposlenih, ki imajo v teh dneh sicer polne roke dela. Tako zatrjuje predsednik uprave Marko Klemenčič.

Kdaj bo konec skrivnosti?

Hkrati je prvi mož polzelske tovarne še vedno zelo skrivnosten in redkobese-

den, ko beseda nanese na strateškega vlagatelja, morebitnega kupca ali Slovenski državni holding. V nekaterih medijih so se pojavile informacije, da naj bi prav SDH za simbolično ceno – en evro – kupil Polzelo. Klemenčič te navedbe zanika, a jih ne želi komentirati. Pravi le, da še ne držijo. Z SDH pa da se v podjetju intenzivno pogovarja jo, pogajajo in išče jo primerne rešitve. Kot je Klemenčič že večkrat dejal, naj bi bile te rešitve usmerjene k rešitvi nogavičarske industrije v regiji. Pogajanja in iskanje rešitev se vleče jo že od jeseni, ko je Klemenčič

kot četrti v tem letu sedel na vodilni stolček. Do konca meseca naj bi po njegovih napovedih vendarle že vede-

li malo več. Morda tudi to, kakšna bo usoda tovarne in kdo jo je pripravljen kupiti ter za koliko.

Naročila so, plača po delih

Je pa Klemenčič potrdil, da imajo težave pri izplačevanju plač. V začetku tedna so zaposleni dobili 20 odstotkov nakazila za delo v decembru. Novembrsko plačo so po zagotovilih Klemenčiča že prejeli v celoti. Prvi mož Polzele sicer že dlje časa ne skriva, da bodo morali med letom tudi odpuščati, če bodo želeli optimizirati stroške dela. A za zdaj na vprašanje o odpuščanju odgovarja: »Proizvodnja je trenutno v polnem zagonu, saj imamo veliko naročil iz tujine. Tako je trenutno na delu približno 250 ljudi.« Optimalno število zaposlenih ob trenutnih trendih in projekcijah naročil pa naj bi bilo približno 200, je že pred časom razkril Klemenčič.

Konopljne nogavice tudi za domače kupce

Trenutno največ naročil prihaja iz Nemčije in Švice,

kamor Polzela prodaja tudi najnovejši produkt, nogavice iz naravnih materialov z dodatkom industrijske konoplje. Te bodo kmalu dostopne tudi domačim kupcem. Kot nam je zaupal Klemenčič, bodo že konec tega tedna vzpostavili spletno prodajo, v prihodnjem tednu bodo nogavice z dodatkom preje iz industrijske konoplje tudi na policah njihovih trgovin.

Nadzirali bosta dami

Na skupščini konec decembra so ustoličili novi članici nadzornega sveta. Že pred časom sta s tega mesta prostovoljno odšla Peter Kunstič in Bojan Mandič. Nad delom posloводства bosta tako do marca 2019 bdeli Petra Mlakar in Metka Hrovat. Mlakarjeva je davčna svetovalka, tudi članica upravnega odbora Prve pokojninske družbe in komisije za tveganja pri SDH, Hrovatova pa je strokovnjakinja s področja strateškega marketinga, komunikacije in upravljanja blagovnih znamk.

LEA KOMERIČKI

Tako veselo je bilo v tovarni nogavic Polzela konec lanskega leta, ko so zagnali inovativno proizvodnjo nogavic iz industrijske konoplje. Minister Zdravko Počivalšek je takrat v polzelski tovarni in inovativni proizvodnji videl velik potencial. (Foto: TT)

Kneza zamenjal Vidic

Nadzorni svet Darsa je sredi preteklega tedna zaradi hujše kršitve obveznosti razrešil predsednika uprave Matjaža Kneza in člana uprave Franca Skoka. Družbo bo prihodnje tri mesece vodil Tomaž Vidic.

Nadzorni svet Darsa, ki mu predseduje Marjan Mačkošek, je na zadnji seji prejšnji teden z mesta predsednika uprave razrešil Matjaža Kneza, brez dela je ostal tudi član uprave Franc Skok. Za zdaj v upravi ostajata člana Gašper Marc in delavski direktor Marjan Sisinger. Prihodnje tri mesece bo družbo vodil Tomaž Vidic. Razrešena Knez in Skok do predaje poslova novemu predsedniku uprave nimata vstopa v prostore družbe, saj sta bila razrešena zaradi hujše kršitve obveznosti.

Uradno zaradi kršitev pri ustanavljanju Delkoma

Kot so sporočili iz Darsa, so ju nadzorniki odpoklicali zaradi nepravilnosti, storjenih pri ustanavljanju telekomunikacijskega hčerinskega podjetja Delkom. Odpoklicana člana uprave sta 10. novembra 2013 sprejela akt o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo Delkom, ne da bi pred tem pridobila soglasje nadzornega sveta. Nadzorni svet Darsa še navaja, da je dodaten razlog za sklep, da gre za hujšo kršitev, podan zato, ker je sporna tudi vsebina ustanovitvenega akta družbe Delkom, ki se razlikuje od poslovnega načrta, ki je bil sprejet na seji nadzornega sveta Darsa. Akt o ustanovitvi namreč določa

nepojasnjeno visok znesek osnovnega kapitala družbe in po nepotrebnem tudi dvotirni sistem upravljanja, kar je oboje vplivalo na ekonomičnost poslovanja.

25 tisoč evrov za dve pravni mnenji

Odpoklicana člana uprave Darsa sta ob tem v zvezi z ustanovitvijo Delkoma naročila dve pravni mnenji pri družni AR Plane v skupni vrednosti 25.498 evrov. Gre za dve pravni mnenji, katerih vsebina je skoraj enaka, pri čemer je bilo prvo pravno mnenje izdelano marca 2014

za znesek 13.908 evrov, drugo pravno mnenje pa aprila lani za 11.590 evrov. Ob tem, da je drugo pravno mnenje prepis prvega z malenkostnim dodatkom. Tudi sicer pravni mnenji večinoma povzemata javno dostopne podatke in je njuna cena nesorazmerna.

Po pravico na sodišče

O odhodu Matjaža Kneza z mesta predsednika uprave Darsa se je veliko govorilo že sredi lanskega leta, a se je kljub nekaterim pritiskom na položaju obdržal vse do letošnjega januarja. Sam je nad potezo nadzornikov presenečen in bo, kot pravi, pravico iskal na sodišču.

LEA KOMERIČKI

0,55EUR/L

HOJNIK TRGOVINA
GRADBENI MATERIALI in KERAMIKA

DELOVNI ČAS:
PON-PET: 7-17
SOB: 7-12

KONTAKT: najdite nas tudi na facebooku: Šolnik Keramika Hojnik
041 617 220

radio celje

Največ prijav za subvencioniranje investicij

Na razpis MOC za pomoč gospodarstvu prispelo približno sto prijav

CELJE – Na razpis mestne občine za dodeljevanje pomoči razvoju gospodarstva, ki je bil objavljen ob koncu lanskega leta, je prispelo približno sto prijav. V razpisu, ki z različnimi ukrepi pomoči uresničuje strategijo gospodarskega razvoja celjske občine, je bilo na voljo tristo tisoč evrov.

Največ prijav je prispelo za subvencioniranje investicij. Za ta ukrep so v Mestni občini Celje namenili glavno denarja, 238 tisoč evrov, ki si jih bo razdelilo 15 prejemnikov. V občini ugotavljajo,

da so investicije v graditev novih poslovnih objektov bistveno manjše kot lani, zato upajo, da bodo subvencije spodbudile investicije in s tem gospodarsko rast v lokalnem okolju.

V celoti so bile podeljene subvencije za vse ukrepe pomoči, razen za investicije, pri katerih je za vse upravičene predlagatelje zmanjkalo razpoložljivega denarja. Od 500 tisoč evrov prijavljenih upravičenih stroškov jih je bilo mogoče za ta namen podeliti le približno polovico od te vsote.

Podeljen denar po posameznih ukrepih:

Investicije	235.000 evrov (15 prejemnikov)
Komunalni prispevek	12.000 evrov (2 prejemnika)
Obrestna mera	1.000 evrov (1 prejemnik)
Najemnine	11.000 evrov (11 prejemnikov)
Delovna mesta	12.500 evrov (10 prejemnikov)
Zagonska podjetja	8.500 evrov (4 prejemniki)
Promocija	11.000 evrov (10 prejemnikov)

Veliko zanimanje za sofinanciranje delovnih mest in najemnin ...

Za delovna mesta je bilo namenjenih 12.500 evrov, v občini so jih podelili desetim prejemnikom. Ukrep pomoči za samozaposlovanje je name-

njen samopobudi pri podjetniškem delovanju, za podjetja, ki so odpirala delovna mesta, pa spodbuda, da z več poguma zaposlujejo novo delovno silo. Kot ugotavljajo v MOC, so nekateri prijavitelji zaradi izpolnjevanja pogojev podaljšali delovno razmerje obstoječim zaposlenim. Za sofinanciranje

najemnine za poslovne prostore je bilo namenjenih 11 tisoč evrov, podeljeni so bili enajstim prejemnikom. Za najemnike lokalov v mestnem jedru je subvencija pomenila dodatno spodbudo za ohranjanje izvajanja dejavnosti v mestu, enako tudi spodbudo za zapolnjevanje morebitnih

praznih lokalov. Za sofinanciranje komunalnega prispevka je bilo dvema prejemnikoma podeljenih 12 tisoč evrov.

... manj za sofinanciranje obrestne mere

Kot še ugotavljajo v celjski občini, je bil manjši odziv pri sofinanciranju obrestne mere, kar kaže na to, da je kapital gospodarstvu postal lažje dostopen, poleg tega je za ta ukrep na voljo več razpisov različnih institucij. V občini sicer ocenjujejo, da je bil odziv gospodarstva velik, razpis bodo objavljali tudi v prihodnjih letih. Prednost pri dodelitvi denarja z razpisa so imele tiste dejavnosti, ki jih celjska občina želi še naprej razvijati v svojem okolju, in panoge z veliko dodano vrednostjo, denar pa je bil namenjen odpiranju novih delovnih mest, ekološki in energetski učinkovitosti, zapolnjevanju poslovnih prostorov v mestnem jedru, pomoči zagonskim podjetjem v inkubatorjih in podobno. Spodbujanju inovativnosti in pomoči nastajajočim podjetjem je bil namenjen ukrep za zagonska podjetja, povečevanju internacionalizacije lokalnih gospodarskih subjektov pa ukrep promocije (na primer sodelovanje na različnih sejmih).

RG

Nov odlok o prometni varnosti v Laškem

Od novega leta nadzor v cestnem prometu opravlja medobčinski inšpektorat

LAŠKO – Svet občine je na zadnji seji ob koncu minulega leta sprejel odlok o varnosti v cestnem prometu v naseljih občine Laško. Odlok velja od začetka letosnjega leta in prinaša nekatere spremembe.

Odlok določa ureditev prometa v naseljih, omejitev vožnje kandidatov za voznike, promet koles in koles z motorjem, posebni pogoji urejanja prometa, odstranjevanje nepravilno parkiranih, pokvarjenih, poškodovanih

in zapuščenih vozil, varstvo cest in okolja ter pristojnosti organov za izvrševanje odloka.

Nič več »lisičenja«

Po novem odloku nadzor nad določbami opravlja

Medobčinski inšpektorat in redarstvo Mestne občine Celje, Občine Laško, Občine Štore in Občine Žalec. Za vsako parkirano vozilo v modri coni je treba plačati parkirnino. Brezplačno kratkotrajno parkiranje do 10 minut med 7. in 20. uro je dovoljeno le na območjih, ki so označena s posebnimi oznakami na parkirnih mestih in s prometnimi znaki.

Z odlokom se ukinja t. i. »lisičenje«. Nepravilno parkiranje se odslej kaznuje z globbo, medobčinski inšpektorat pa lahko odredi tudi odvoz nepravilno parkiranega vozila, če je na javni prometni

površini parkirano tako, da ovira druge udeležence v cestnem prometu.

Marca o hrambi nepravilno parkiranih vozil

V skladu z odlokom bodo v občini urejena območja za pešce, brezplačno kratkotrajno parkiranje in umirjeni promet. Prometno ureditev, ki bo veljala na teh območjih v posameznih naseljih,

s sklepom določa občinskega svet.

Občinski svet odloča tudi o površini, namenjeni za hrambo in varovanje vozil, ki so bila odpeljana zaradi nepravilnega parkiranja, ter o ceni za odvoz nepravilno parkiranih, zapuščenih in pokvarjenih vozil. Navedene zadeve bo laški občinski svet obravnaval na marčevski seji.

RG

Velik odziv na razpis za stanovanja za mlade

CELJE – Ob koncu minulega leta je družba Nepremičnine Celje objavila javni razpis za dodelitev desetih stanovanj mladim in mladim družinam, kar je bil prvi ukrep na področju stanovanjske politike v Mestni občini Celje, ko gre za to generacijsko skupino.

Gre za deset stanovanj, vsaki kategoriji jih bo namenjenih po pet, z dobo najema do osem let in možnostjo podaljšanja. Na Nepremičninah Celje so prejeli 87 prijav, za kategorijo mladih je prispelo 28, za kategorijo mlade družine 43 vlog, 16 pa jih ni izpolnjevalo kriterijev. »Odziv je bil presenetljivo velik. Smo pred koncem postopka. Pri prosilcih za stanovanja v kategoriji mladih smo vloge že točkovali, pri mladih družinah pa preverjamo še dodatne kriterije, oziroma morajo prijavitelji dopolniti vloge,« je povedal **Primož Brvar**,

direktor Nepremičnin Celje, ki računa, da bi z razpisom lahko zaključili do konca tega meseca. Nekaj vlog na razpis je prispelo tudi iz drugih občin, vendar imajo prednost pri dodelitvi stanovanja tisti, ki imajo stalno bivališče v Celju.

»Pri kategoriji mlade družine je zanimivo to, da gre za prijavitelje, ki že imajo neko najemno razmerje drugje, vendar iščejo bolj kakovostne pogoje bivanja in cenovno ugodnejše«, je še povedal **Primož Brvar**.

Najemnine bodo od trenutnih tržnih najemnin nižje od 20 do 25 odstotkov, razlikujejo se glede na velikost in strukturo stanovanj. Najemna stanovanja, v katera se bodo vselili imetniki stanovanjske pravice na podlagi tega razpisa, so po vsem mestu, v Dečkovem naselju, Novi vasi, v Gaberjahu, na Hudinji in tudi v starem mestnem jedru.

RG

Novi grobovi na celjskem pokopališču

CELJE – Občina bo tudi letos na mestnem pokopališču opravila nekaj investicij, med drugih zgradila nekaj novih grobov.

Tako je na južnem delu pokopališča predvidena izgradnja še 50 žarnih grobov, poleg tega pa 14 grobov za pripadnike islamske skupnosti, so sporočili iz Oddelka za okolje, prostor in komunalo pri Mestni občini Celje (MOC). Ta je sicer lani v ureditev in posodobitev pokopališča vložila približno 300 tisoč

evrov. Med drugim je bilo zgrajenih 54 novih žarnih grobov, 100 žarnih grobov na zapuščenih družinskih grobovih in 14 novih grobov za Islamsko skupnost.

Zaradi škode, ki so jo srne povzročale na grobovih, je bila na južnem delu pokopališča postavljena žičnata ograja, opravljenih pa je bilo še nekaj manjših investicij, so še povedali na oddelku za okolje prostor in komunalo celjske občine.

RG

PRIDRUŽITE SE NAM ...
v soboto, 23. januarja 2016

MUZEJSKI MOZAIK
10.00–12.00: Muzejski mozaik in oživitve ulice obrtnikov na stalni razstavi Živeti v Celju

SPREHOD S PELIKANOM
10.30: Sprehod s Pelikanom – od muzeja do ateljeja

ZA VSE SLADOKUSCE
10.00: Izdelava čokoladne lizike s čokoladnico Lucifer

Več informacij na:

<http://www.muzej-nz-ce.si>

Tudi pediatrični urgentni center potrebuje svoj čas

Ni samo slaba volja, so tudi prednosti za zdravstveno obravnavo otrok

CELJE – Nov urgentni center (UCC) zdaj deluje že približno dvajset dni. V tem času se je že pokazalo, da je zdravstvena obravnava bolnikov v nujni medicinski pomoči bolj kakovostna, kot je bila v prostorih stare urgence. A nekaj težav in pomanjkljivosti obstaja še vedno, odpravili naj bi jih do konca aprila. Pri tem sta drugačna način in organizacija dela vplivala na obremenitev zaposlenih v urgentnem centru. Tudi v pediatričnem urgentnem centru, ki je prvi tovrstni v Sloveniji. Z urgentnim centrom je namreč Celje dobilo otroško urgenco.

Iz kritik nekaterih zaposlenih na otroški urgenci, ki je zdaj v delu, kjer je bila stara urgencia, je mogoče razbrati, da pogoji dela niso idealni, da prostori še niso opremljeni tako, kot bi morali biti, in da je treba velikokrat improvizirati

Soba za opazovanje še ni kadrovsko popolnoma zapolnjena, saj glede na rok, ko so morali urgentni center in z njim pediatrično urgenco odpreti, to ni bilo mogoče. Stvari naj bi uredili do konca aprila.

pri pregledih otrok. Vodstvo Splošne bolnišnice Celje takšne kritike presenečajo, saj se do zdaj nihče od zaposlenih ni obrnil nanj, da bi skupaj po-

iskali rešitve. Čeprav jih sicer iščejo vsak dan posebej na posebnih sestankih in z analizami dela, ki jih sproti preučujejo, da bi delo še izboljšali.

Dežurni krivci

Kot smo že poročali, je UCC, v sklopu katerega dela otroška urgencia – ki sicer organizacijsko spada pod pediatrični oddelek bolnišnice – svoja vrata zaradi pritiskov Ministrstva RS za zdravje in Evropske unije, ki je naložbo sofinancirala, moral odpreti do konca lanskega leta. Ministrstvo naj ne bi upoštevalo opozoril vodstva celjske bolnišnice, da vsa medicinska oprema še ni nameščena in da nekatera gradbena dela še niso končana. Zdaj očitno vse skupaj vendarle vpliva tudi na zaposlene. Mnogi namreč pravijo, da so bili primorani »skočiti in splavati«.

Strokovni direktor Splošne bolnišnice Celje **Franč Vindišar** zato ne skriva, da imajo težave, a dodaja, da gre za pomanjkljivosti, ki se bodo dale rešiti: »Vem, da smo zdaj nekateri dežurni krivci za to, če so kje kakšne težave. Čeprav smo leto dni opozarjali, da je

treba urgentni center urediti do potankosti in pri tem tudi nabaviti vso opremo.«

Toda kritik na račun organizacije dela na otroški urgenci ne sprejme z lahkoto. Tudi zato, dodaja, ker so analize prvih dni, odkar otroška urgencia deluje, jasno pokazale, da je bila takšna organizacija dela dobra odločitev. Zaposleni pa se bodo morali navaditi na nov način dela in tudi na improvizacijo v določenih trenutkih, ki naj ne bi vplivala na kakovost zdravstvenih storitev.

»Otroška urgencia upravičila svoj obstoj!«

»Treba je pravzaprav omeniti razlog, zakaj sploh otroška urgencia, saj so ta pojasnila pomembna za kritike. S takšno organizacijo dela, kot je danes, smo dobili 24-urno pediatrično oskrbo otrok. Do odprtja otroške urgence je bil pediater ob koncih tedna in praznikih šest ur dnevno v Zdravstvenem domu Celju, nato je zdravstvene obravnave otrok prevzel dežurni zdravnik zdravstvenega doma, katerega primarno delo ni bilo delo z otroki. Z njimi se

je torej srečal samo v času dežurne ambulante,« pojasnjuje Vindišar.

Nadaljuje, da je statistika prvih dni delovanja pediatričnega urgentnega centra pokazala, da je bilo obravnavanih več sto otrok. Tudi ob koncu tedna. »Vse te bi namreč po stari organizaciji moral pregledati dežurni zdravnik zdravstvenega doma. Če otroške urgence ne bi bilo, bi ti otroci čakali pred ambulantami v urgentnem centru skupaj z vsemi ostalimi. Ne samo s stališča, da je drugačna organizacija dela onemogočila večje gneče v UCC, ampak tudi s strokovnega stališča preprečitve prenosa obolenj, posebej respiratornih v tem času, je torej pediatrični urgentni center dobra odločitev in je upravičil svoj obstoj,« pojasnjuje Vindišar.

Pri tem dopušča možnost, da so bili nekateri zdravniki navajeni na prostore na pediatričnem oddelku zdravstvenega doma. »Tam so z leti prostore opremljali, jih prilagajali in nabavljali opremo, ki je seveda drugačna od te, ki smo jo mi morali urediti v dosedanjih dvajsetih dneh delovanja. Ne glede na vse smo prostore urgentne pediatrične ambulante opremili tudi z varovalnimi

dobra mnenja. Starši namreč vedo, da je bila do zdaj nujna pediatrična ambulanta kar na pediatričnem oddelku – na vsega približno desetih kvadratnih metrih. Danes je otroška urgencia v večjih prostorih, ima dve ambulanti in posebno sobo za opazovanje. »Soba za opazovanje sicer še ni kadrovsko popolnoma, a pomeni velik doprinos. Že v prvih dvajsetih dneh delovanja pediatrične urgence se je pokazalo, da je bilo velik odstotek otrok po opazovanju odpuščenih v domačo oskrbo, medtem ko bi pri stari organizaciji dela v starih prostorih, kjer sobe za opazovanje ni bilo, ti otroci ostali v bolnišnici. To je plus posledično tudi pri bolniških staležih staršev,« navaja Vindišar.

Predstojnik pediatričnega urgentnega centra je tudi predstojnik pediatričnega oddelka v Splošni bolnišnici Celje Andrej Mlakar, dr. med., specialist pediatrije.

Poleg tega zdaj otroke pregledajo na enem mestu, če potrebujejo še diagnostiko, prej pa so jih z oddelkov morali voziti v spodnja nadstropja

Nataša Maček, Lesično

»Z otrokom sem šla od osebne zdravnice na infekcijski oddelek bolnišnice, kjer sva čakala pol ure, nato so naju poslali sem, v pediatrični urgentni center, češ da morava tu najprej opraviti pregled, preden prideva na oddelek. Prehitro je, da bi ocenjevala, kako poteka delo in kakšni so prostori, vendar so moji prvi občutki takšni, da bi lahko šlo vse skupaj nekoliko hitreje.«

Lidija Sorec, Celje

»S hčerko sva že bili v ambulant. Sem naju je napotila njena zdravnica in bili sva sprejeti v petih minutah, kar je zelo hitro. Spominjam se, da je bilo v prejšnji nujni ambulanti na pediatričnem oddelku drugače. Tam je bila čakalnica vedno polna in vedno smo čakali tudi po uro in pol ali več.«

Omamna in dišeča – skodelica kave

Po jutru se dan pozna, pravi stari rek. Za ljubitelje kave pa velja, da se dan brez jutranje kave sploh ne začne. Da je kava pomemben del naših življenj, razkriva tudi podatek, da smo Slovenci po porabi kave v samem svetovnem vrhu. Če ste ljubitelj te dišeče in poživljajoče tekočine, to soboto ne smete zamuditi 1. festivala kav v Celju.

Kava z okusom mandarin, kava, namočena v rumu, štiri originalne tržaške mešanice kave, deset najboljših

kav iz celega sveta in tudi ječmenova kava z dodatkom želoda, ki je popolnoma naravni, brezkofeinski slovenski zdravilni napitek. Vse to in še več bo mogoče poskusiti na 1. festivalu kav, ki bo to soboto na celjskem sejmišču. V ponudbi bo tudi kava nove generacije Black'n'Easy, ponudniki bodo predstavili različne načine priprave te opojne črne tekočine, a tudi kavne aparate in dodatke, ki sodijo k pitju kave. Cimetovo dekle bo obiskovalcem ponudilo

piškot z okusom kave in čaja, slaščičarski mojster Karim Merdjadi pa bo nudil svoje makrone, ki se odlično podajo k skodelici dobre kave.

Tudi čaji in čokolada

Na festivalu bo mogoče izbirati še med različnimi čaji in čokoladami vseh vrst. Predstavili se bodo tudi ponudniki zeliščnih namazov, domače marmelade, zeliščnih sirupov, zelenjave v soli, oljčnega in bučnega olja, suhomesnatih izdelkov, testenin, kruha, različnih vrst moke, aronije, ognjičevega mazila in unikatnih lesenih izdelkov.

LK

APARTMAJI Celeia NA GOLTEH

APARTMAJI OB SMUČIŠČU
10 % POPUSTA ZA SMUČARSKÉ VOZOVNICE

tel.: 03 49 25 886 / e-mail: info@celeia.si / www.celeia.si

Na lovu za specialisti družinske medicine in pediatri

Lani precej vlagali v medicinsko in nemedicinsko opremo – Obnove v Kozjem, Bistrici ob Sotli in Šmarju pri Jelšah

ŠMARJE PRI JELŠAH – Zdravstveni dom, ki skrbi za zdravstveno varstvo približno 33 tisoč občanov Šmarja pri Jelšah, Rogaške Slatine, Podčetrka, Kozjega in Bistrice ob Sotli, se lahko pohvali s pozitivnim poslovanjem in z nekaj pridobitvami. Se pa ta zdravstvena ustanova še vedno sooča s pomanjkanjem zdravnikov, ki se raje odločajo za zaposlitev v večjih ZD v urbanih središčih kot za delo na podeželju.

Direktorica ZD Šmarje pri Jelšah **Irena Nunčič** je s poslovanjem te zdravstvene ustanove v letu 2015 zelo zadovoljna. Pojasnila je, da je temu javnemu zavodu uspelo uresničiti večino zadanih načrtov, veseli jo pozitiven poslovni izid, še posebej pa nove pridobitve. Pojasnila je, da je ZD Šmarje pri Jelšah veliko vlagal v medicinsko opremo. Med drugim se lahko pohvali z novim nujnim reševalnim vozilom, vozi-

lom za sanitetne prevoze in s prenosnim ultrazvokom. »Še posebej smo veseli, da smo za plačilo nujnega reševalnega vozila pridobili donacijo podjetja Vitli Krpan, ki je prispevalo denar za plačilo tretjine vozila. Občina Kozje je na državnem razpisu pridobila približno 20 tisoč evrov za prenosni ultrazvok, v celoti vreden 24 tisoč evrov.«

Obnove v zdravstvenih postajah

ZD Šmarje pri Jelšah je v letu 2015 obnovil zobno ambulanto v tamkajšnji osnovni šoli. Temeljito je prenovil vse prostore, ordinacijo, sanitarije in večnamenski prostor. Vrednost gradbeno-obrtnih posegov je znašala približno 15 tisoč evrov, ki so jih ob soglasju šmarske občine zagotovili iz prihrankov iz pobranih najemnin v šmarski zdravstveni postaji. Približno 9 tisoč evrov za pohištveno in računalniško opremo je ZD

Občinski svet Šmarja pri Jelšah na zadnji seji v tem letu ni podprl soglasja k imenovanju Irene Nunčič za še en mandat na čelu ZD Šmarje pri Jelšah. Nunčičeva bo direktorica tako le še do sredine februarja. Je pa potrdila, da je pripravljena omenjeni javni zavod do imenovanja novega direktorja voditi tudi kot vršilka dolžnosti, o čemer je svet zavoda ZD Šmarje pri Jelšah odločal minuli četrtek.

Šmarje pri Jelšah zagotovil iz amortizacije.

Temeljito prenovo je dočakala tudi zobna ambulanta v Kozjem, ki je zdaj razširjena, med drugim imajo tam nove strojne in elektro napeljave. Približno 7 tisoč evrov je za to zagotovila občina, približno 30 tisoč evrov za prenovo medicinske, pohištvene in računalniške opreme pa ZD Šmarje pri Jelšah.

Z novo pridobitvijo se lahko pohvalijo tudi v Bistrici ob Sotli. V tamkajšnji zdravstveni postaji so v letu 2015 prenovili sobo za nujno medicinsko pomoč. Gradbeno-obrtni posegi so bili vredni približno 2 tisoč evrov, zanje je del denarja prispevala bistriška občina, del pa koncesionar Franc Božiček, ki bo ta prostor med drugim uporabljal za redno poslovanje. Obnova pohištvene in medicinske opreme je stala približno 4 tisoč evrov. Podobno kot pri že omenjenih naložbah bo preostanek denarja zagotovil ZD Šmarje pri Jelšah.

Ena dolgo načrtovanih naložb je gradnja dvigala, ki bi olajšal dostop v prvo nadstropje Zdravstvene postaje Šmarje pri Jelšah. Irena Nunčič je povedala, da je ta javni zavod že sredi poletja 2015 naročil izdelavo projektne dokumentacije in začel postopek pridobitve gradbenega dovoljenja. Lani je zaključil tudi razpis za izvajalca del. Ta je po besedah Nunčičeve začel dvigalo graditi takoj po novem letu. Če bo vse po sreči, ljudem na vozičkih, starejšim in drugim gibavno oviranim stopnic ne bo več treba premagovati že marca.

Zdravnikov še vedno primanjkuje

ZD Šmarje pri Jelšah se je v preteklosti soočal s precejšnjimi težavami, kar se tiče kadrov, in to področje še naprej ostaja pereče. Irena Nunčič je povedala, da so med poklici, ki jih primanjkuje, še vedno specialisti družinske medicine in specialisti pediatri. »Trenutno imamo razpisani dve delovni mesti za specialista družinske medicine, močno pa si želimo tudi pediatra za Kozjansko,« je dejala. Razmere se zadnja leta sicer izboljšujejo, kar je

posledica zaposlovanja specializantov na omenjenih področjih. V zadnjih dveh letih je ZD Šmarje pri Jelšah zaposlil šest specializantov, štiri na področju družinske medicine in dva na področju pediatrije. Letos si želi še dve specializaciji iz družinske medicine. Kot je pojasnila, so obeti za prihodnji dve leti bistveno boljši. V vmesnem času v tem javnem zavodu manjkajoči kader zagotavlja jo z zunanjimi zdravniki, ki imajo z ZD sklenjene podjemne pogodbe.

TINA STRMČNIK
Foto: TS

Javno dostopna srcu prijazna točka

V središču kraja namestili defibrilator, ki lahko reši življenje

ŠMARJE PRI JELŠAH – Podjetje AS system je decembra ob odprtju novih proizvodnih prostorov v znak povezovanja z lokalno skupnostjo tamkajšnjemu zdravstvenemu domu podarilo defibrilator. Ta je od minulega petka javnosti dostopen na Petrolovem bencinskem servisu v Šmarju pri Jelšah.

Direktor podjetja AS system **Aleš Seid** je pojasnil, da podjetje ob vsaki pridobitvi prostorov nekaj denarja nameni tudi donacijam in družbeni odgovornosti. Tokrat se je

vodstvo podjetja odločilo za defibrilator, da bi tako pomagalo pri varovanju zdravja domačinov. Pridobitev je brez davka na dodano vrednost vredna 1.700 evrov, za njeno

namestitev na bencinskem servisu pa so se odločili, saj je tako dostopna vsakomur 24 ur na dan.

Zamisel o postavitvi defibrilatorja so toplo sprejeli na šmarskem Petrolu. Območni direktor Petrola **Stanko Rak**, ki je odgovoren za maloprodajo v celjsko-mariborski regiji, je ob tem dal zavezo in obljub-

Namestitve defibrilatorja na bencinski servis v Šmarju pri Jelšah so se veselili predstavniki šmarskega zdravstvenega doma in predstavniki podjetij AS system in Petrol.

bo, da bodo z defibrilatorjem pomagali vsem, ki bo pomoč potreboval, zaposlene na bencinskem servisu pa bo Petrol seznanil s temeljnimi postopki oživljanja in poznavanjem uporabe defibrilatorja.

Prvo pomoč znova v osnovne šole

Defibrilator na Petrolu sicer ni edini v šmarski občini. Imajo ga na primer tudi v stavbi občinske uprave, a je dostopen le med delovnim časom. Vodja reševalne službe Šmarje pri Jelšah **Peter Černež** je povedal, da so javno dostopni defibrilatorji med drugim še v Mestinju na bencinskem servisu Mol, v kraju Jazbina na stavbi podjetja Vitli Krpan. Imajo jih tudi v ostalih občinah Obsotelja in Kozjanskega, in sicer v Imenem na stavbi

podjetja S-plast, na pošti v Rogaški Slatini, pri športni dvorani v Rogatcu, pri zdravstveni postaji v Kozjem in pri domu kulture v Bistrici ob Sotli. »Na srečo imajo tudi prostovoljna gasilska društva vedno več defibrilatorjev. Ti so nameščeni v vozilih, gasilci pa jih uporabljajo na intervencijah.«

Černež sicer pobude podjetnikov za nakup defibrilatorjev toplo pozdravlja, saj nakup takšnih naprav pomeni, da jim ni vseeno za človeška življenja. Dodal je še, da so ljudje

javno dostopne defibrilatorje uporabili že večkrat in z njimi skušali pomagati ljudem, ki so doživeli srčni zastoj. Še posebej je izpostavil primer iz Kozjega pred nekaj leti, ko so krajan s pomočjo defibrilatorja uspešno oživeli osebo. Sogovornik sicer opazuje, da so ljudje premalo osveščeni o uporabi teh naprav. Zato poudarja, da bi morali učenje prve pomoči znova uvesti v osnovne šole in to pomembno znanje predajati že mladini.

TS, foto: arhiv Petrol

Pravi naslov za vaš sluh ...

Teško sledite pogovoru, če je v ozadju hrup?
Slišite, ampak težko razumete?

To je le nekaj znakov, ki lahko kažejo na **težave s sluhom**. Če ste na katerega od zgornjih vprašanj odgovorili pritrdilno, **vas vabimo**, da nas **obiščete v Widexovih slušnih centrih v Celju ter Šempetru in brezplačno preverite svoj sluh**.

Widexov slušni center

CELJE, Linhartova 22, telefon **03 588 30 99**.

Odprto: ponedeljek, sredo, četrtek in petek od 8.00 do 15.00 ter torek od 11.00 do 18.00.

ŠEMPETER, Rimska 70, telefon **03 700 22 00**.

Odprto: ponedeljek, torek in petek od 8.00 do 15.00 ter sredo, četrtek od 10.00 do 17.00.

SLUŠNI APARATI - WIDEX d.o.o.

Ljubljana, Resljeva cesta 32, 01/234 57 00

www.widex.si, info@widex.si

facebook.com/slušni.aparati.widex

PRISLUHnite ŽIVLJENJU!

Pogled na začasno pravoslavno cerkev v Celju, katoliško cerkev sv. Maksimilijana pri glavni avtobusni postaji.

Pogled na multikulturno Celje, v letih pred drugo svetovno vojno. V ospredju nova pravoslavna cerkev, od strani evangeličanska cerkev ter gimnazija. Viharje zgodovine je preživela le slednja.

Letos želijo temeljni kamen

CELJE – Pravoslavni že več let načrtujejo gradnjo srbske pravoslavne cerkve, ki bo na območju Stare cinkarne. Ob tem se pojavljajo različni zapleti. V Celju je bila prva srbska pravoslavna cerkev zgrajena leta 1932, vendar so jo nacisti med drugo svetovno vojno porušili.

Vabljeni:
Pon.-pet. 7.00-16.00 / Sob. 7.00-13.00 / Ned. 7.00-11.00

V zadnjih desetletjih uporabljajo pravoslavni verniki katoliško cerkev sv. Maksimilijana pri celjski avtobusni postaji, kar je začasna rešitev. Ob cerkvenih praznikih je namreč zanje ta cerkev premajhna. Novo pravoslavno cerkev trenutno še načrtujejo, saj naj bi bil župnijski dom ob njej manjši, kot je bilo mišljeno sprva.

»Pri arhitektu smo naročili prilagoditev tega načrta. Ugotovil je, da občinskega prostorskega načrta ne bo treba prilagajati, arhitekt pa potrebuje še nekaj časa za

podrobno izdelavo idejne zasnove celotnega območja,« odgovarja predsednik celjske srbske pravoslavne cerkvene občine **Zoran Šučur**. »Ko bo to končano, bomo občini sporočili, koliko zemljišča potrebujemo. Občina ga bo lahko nato odmerila in začela postopek prodaje,« dodaja Šučur.

Pravoslavni želijo, da bi temeljni kamen nove cerkve položili še letos, kar je med drugim odvisno od pridobitve gradbenega dovoljenja. Najprej želijo zgraditi cerkev in ker gre za finančno zahtevno vlaganje, bo gradnja župnijskega doma sledila pozneje, načrtujejo pravoslavni.

Na širšem celjskem območju je približno tri tisoč pravoslavni vernikov. Pravoslavna cerkvena občina obsega širšo okolico Celja in Velenja ter Zasavje.

Spomin na prvo cerkev

Prva srbska pravoslavna cerkvena občina na Celjskem je bila ustanovljena v letih po nastanku Jugoslavije, leta 1922. Pobudo za njeno ustanovitev je dal trgovec Zečević.

V Celju so bile pravoslavne maše najprej v kapeli vojašnice, nato je bil leta 1929 slovesno položen temelj pravoslavne cerkve na Gledališkem trgu, kjer je danes

park z velikim spomenikom NOB. Položil ga je pravoslavni patriarh Varnava, ki je naslednji dan poskrbel še za temeljni kamen cerkve v Ljubljani. Cerkev pred celjskim gledališčem, ki so jo posvetili sv. Savi, so zgradili v srbsko-bizantinskem slogu po načrtih arhitekta Momirja Korunovića iz Beograda. Denar za njeno gradnjo so zbirali po vsej Jugoslaviji in s prireditvami celjske pravoslavne občine.

Ko so Celje okupirali nacisti, so komaj nekaj let staro pravoslavno cerkev razstrelili. Njene ikone danes hrani pokrajinski muzej.

BRANE JERANKO

Zdravju naproti

POLZELA – Tretjo soboto v januarju je polzelsko planinsko društvo pripravilo že 34. pohod na Goro Oljko s pomenljivim naslovom Zdravju naproti.

Pohoda se je, kot je povedal predsednik domačega planinskega društva Zoran Štok, udeležilo 700 pohodnikov iz

različnih krajev Slovenije in tudi s sosednje Hrvaške. Voden pohod je bil s Polzele in iz Šmartnega ob Paki, na Goro Oljko pa so prišli tudi iz Velenja, Andraža in Šoštanja.

Že po tradiciji so pohodniki na cilju pri Planinskem domu na Gori Oljki dobili trdo kuhano jajce in čaj, podelili pa so jim tudi priznanja. Za deseto udeležbo na pohodu je priznanje prejelo osem pohodnikov. Trem so podelili priznanja za že dvajseto udeležbo. Vseh 34 pohodov se je udeležil domačin Ferdo Glavnik.

LK

Letos se je kljub vetrovnemu in hladnemu vremenu na Goro Oljko zdravju naproti podalo 700 pohodnikov. (Foto: TT)

Posnetki planinske poti

NAZARJE – V muzeju gozdarstva in lesarstva je od torka na ogled razstava razglednic Slovenske planinske poti. Na njej je na ogled petsto razglednic naravne in kulturne dediščine, ki so delo navdušenega planinca in fotografa Cirila Velkovrha.

Slovenska planinska pot je speljana od Maribora do Kopra, med njo obiskovalec obišče večji del slovenskega gorskega sveta. Ta transversala je bila vzpostavljena leta 1953 in je bila prva takšna pot v Alpah nasploh. Bogata dediščina ob njej je pritegnila tudi Cirila Velkovrha, ki je po upokojitvi prehodil celotno Slovensko planinsko pot. Med drugim je fotografiral lepe razglede, gorsko cvetje in kulturne spomenike. Razstava v Nazarjah bo na ogled do konca februarja.

BJ

KRONOTERM

Termo-tehnika, d. o. o., je vodilno slovensko podjetje v razvoju in proizvodnji toplotnih črpalk in hladilnih naprav.

Zaradi povečanja dejavnosti objavljamo naslednja

PROSTA DELOVNA MESTA:

MONTER – SERVISER OGREVALNIH, HLADILNIH IN KLIMATSKIH NAPRAV

Zahtevana znanja:

- IV., V. ali VI. stopnja strokovne izobrazbe – smer električar, strojnik ali inštalater hladilnih, ogrevalnih naprav in instalacij
- 5-letne izkušnje na tem področju
- zaželeno znanje nemškega jezika, izjemoma angleškega
- vozniški izpit B-kategorije
- poznavanje dela v računalniškem okolju
- sposobnost timskega dela
- sposobnost dela z ljudmi

Naloge in odgovornosti:

- izvajanje montaž, preizkusov delovanja in servisnih posegov ogrevalnih, hladilnih in klimatskih naprav ter sistemov
- vodenje skupine na področju montaž in servisiranja toplotnih črpalk in hladilnih naprav
- delo se opravlja pretežno na terenu v Sloveniji.

Nudimo: zaposlitev za nedoločen čas v mladem in ambicioznem kolektivu na zelo perspektivnem področju obnovljivih virov energije. Podjetje je vodilno na tem področju v Sloveniji in vse bolj tudi izvozno usmerjeno. Poleg lastne proizvodnje se podjetje odlikuje tudi z odlično ekipo prodajnih in razvojnih inženirjev.

Prav tako pa nudimo tudi stalno izobraževanje tako doma kot v tujini ter lepe osebne dohodka s stimulativnimi dodatki. Pisne prošnje z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite **do 10. 2. 2016** na naslov: **Termo-tehnika, d. o. o.**, Orla vas 27a, 3314 Braslovče ali na elektronski naslov: alenka.kucer@kronoterm.com. Za dodatne informacije pokličite na telefonsko številko: 03 703 16 20 ali 041 605 951.

Žalec spet središče tolkalnega sveta

Deset let, deset držav in nastop najmnogičnejše tolkalne zasedbe

Od petka do nedelje bo Žalec ponovno središče sveta tolkalcev in tolkalne glasbe. Velemojstri različnih znanih in manj znanih tolkalnih glasbil bodo predstavili nove smernice, možnosti in »pogruntavščine«. Jubilejni deseti BUMfest bo spet premikal maje. Program je primeren za vsaka ušesa in vse oči.

Duša in telo ter gonilni silil edinega mednarodnega tolkalnega festivala pri nas sta že od začetka Slovenski tolkalni projekt SToP in njegov vodja **Dejan Tamše**, ki je tudi umetniški direktor festivala. Že od snovanja prvega festivala Tamšetu in so-mišljenikom ob strani stojita tudi Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec ter tamkajšnja občina. Pomemben element vsakoletnega BUMfesta so seveda tudi obiskovalci. Ti prihajajo z vseh koncev Slovenije in zadnja leta dodobra zapolnijo dvorano žalskega kulturnega hrama. Tamše pravi, da je festival v zadnjih letih dobil tisto pravo obliko. »Spominjam se, da smo začeli res zelo vzneseno, s petimi festivalskimi dnevi. Zdaj vemo, da je v tako majh-

Koncerti 10. BUMfesta bodo med 22. in 24. januarjem v Domu II. Slovenskega tabora Žalec vsak večer ob 18. uri. Petkova matineja, namenjena predvsem šolarjem, bo ob 10. uri. Brezplačne delavnice s tolkalnimi mojstri bodo v soboto in nedeljo v dvorani žalske glasbene šole.

Takole so Stopovci navdušili lani. Letos se bodo predstavili s številnimi novostmi in gosti.

nem kraju pet dni zapored napolniti dvorano z več kot 400 sedeži zares zelo optimistično,« se s prešernim nasmehom na obrazu Tamše spominja začetkov. Izkušnje so organizatorje pripeljale do spoznanja, da so trije vrhunski glasbeni večeri tisto, kar občinstvo potrebuje in v tem trenutku zmore.

Ne le glasba, tudi nastop

Na odru Doma II. slovenskega tabora se bodo tako predstavili glasbeni ustvarjalci in skupine iz kar desetih držav. Program jubilejnega desetega BUMfesta bo še precej bolj pester, kot je bil pretekla leta, pravi programski direktor. To pestrost bodo zagotovili s tem, da si bo na

»Deset let je minilo, kot bi mignil. Če pomislim za nazaj, lahko rečem, da je bilo prvih pet let garanje, drugih pet let pa je organizacija postala užitek. Festival je v tem času tudi kakovostno izjemno napredoval.«

en festivalski večer oder delilo več glasbenikov oziroma glasbenih skupin. Pri tem so organizatorji za deseto obletnico pripravili spet nekaj novosti. Z eno bodo postregli že kar na uvodnem večeru, ko bo na odru skupaj nastopilo trideset glasbenikov, prvič združenih v Slovenski tolkalni orkester. »To pomeni, da bo naenkrat na odru 30 ljudi in seveda prav toli-

ko glasbil. Kot se za orkester spodobi, bo tudi tega vodil dirigent. To bo Simon Robinson, Anglež, ki že vrsto let živi in ustvarja v Sloveniji.«

Tako kot večina festivalov tudi BUMfest obiskovalcem ponuja več kot zgolj glasbeni dogodek. Gre za celovit pristop, dodelan odrski nastop in včasih že skoraj gledališko opremljene odrske predstave. Tolkalci se lahko

Dejan Tamše o programu letošnjega festivala: »Deset let je prelomnica, zato jo je treba zgledno ovekovečiti. Program na BUMfestu bo tako primeren za vsaka ušesa in vse oči. Od norčij, ki jih pripravljajo Groovetrotters, Funky Currywurst brothers in Percussive, do super eksotične glasbe na predstavi Faces and Places in tudi novosti, ki jih pripravlja Slovenski tolkalni projekt, ki je za ta namen na festival pripeljal do zdaj najmnogičnejšo zasedbo – 30-članski tolkalni orkester z dirigentom Simonom Robinsonom. Kot »skriti« gost se bo predstavil tudi član Perpetuum Jazzile Sašo Vrabčič.«

Letošnji jubilejni festival bo pospremila posebna razstava z naslovom Glasba, Gib in Mit v Podobi, ki jo bodo nočoj, na predvečer festivala, odprli v Savinovem likovnem salonu. Avtorja razstave sta Ana Pečar (video, fotografija) in Luis Casanova Sorolla (risba, video in digitalni zapis). Umetnika izhajata iz različnih kulturnih prostorov in delujeta v mednarodnih razsežnostih, a sta oba v svoji umetniški praksi zavezana izročilom avtohtonih kultur in njihovih skupnosti. Le da vsak zase in v drugem prostoru iščeta hibridne zapise starih kultur ter njihove pripovedi in vrednosti predstavljata skozi različne izraze in medije. Razstava, ki sodi v redni program projekta Prostor, telo in medij v prehajanju, bo na ogled do 25. februarja 2016.

preizkusijo na najrazličnejših glasbil, tudi takšnih, ki povprečnemu posamezniku predstavljajo zgolj odslužen predmet. Zato je treba ogromno vaje in znanja. In nastopajoči na odru BUMfesta vse to znanje imajo.

Vsestranska aktualnost

Poleg glasbenega presežka so si letos dovolili v program dodati še kanček političnih taktov. Na zaključnem koncertu ali bolje rečeno predstavi se bodo članom SToP in avstrijske skupine Ansambel Studio percussion iz Gradca pridružili štirje glasbeniki, ki jih povezuje prav posebna življenjska zgodba. »Zaradi teh zgodb smo letos na BUMfestu še posebej aktualni, ne zgolj glasbeno, tudi

politično. Ti štirje glasbeniki so namreč od doma odšli kot begunci in svoj prostor našli v Evropi, kjer ustvarjajo in živijo. Prihajajo s Kube, iz Burkine Faso, Venezuele in Sirije,« ponosno projekt Faces and Places predstavi Tamše. »Gre za intimen in obenem živopisan šov, ki je nastal na podlagi življenjskih zgodb članov skupine. Osebnostne zgodbe, video projekcije, skulpture zvoka in podob se zlivajo z glasbo in tvorijo omamno glasbeno in gledališko predstavo, ki je po eni strani upodobitev osebnosti, po drugi strani pa v središče postavi srečna naključja in sodelovanje, ki se porajajo iz srečevanj v globalnem svetu.«

LEA KOMERIČKI
Foto: arhiv NT (SHERPA)

O moškem in njegovi krizi srednjih let

Zadnje Čatrovo delo je brez dlake na jeziku

Pisatelj Dušan Čater, ki izvira iz Celja in živi v Ljubljani, je minuli petek v celjski AQ galeriji v pogovoru z Lilo Prap predstavil svoj novi roman B52. Delo je izšlo pri mariborski založbi Litera in je že nekaj časa na voljo v knjižnicah in na policah knjigarn.

Avtor je povedal, da je delo B52 v prvi vrsti roman, ki ga je spisal za svojo dušo. Pri tem se ni posebej ubadal s tem, ali bo ljudem njegovo pisanje všeč in ali bo zadovoljil literarne kritike. »Hotel sem napisati knjigo, ki bi jo tudi sam z veseljem prebral in kakršnih ne najdem veliko. Mogoče je tudi zaradi tega spisana povsem brez dlake na jeziku in začinjena z izrazi, ki bodo marsikateremu bralcu šli v nos. Govori o moškem pri 52 letih in njegovi krizi srednjih let.«

V Celju je njegov zadnji roman v Galeriji AQ predstavila Lila Prap. Pisatelj je pojasnil, da je bil večer, ki ga je spremljalo predvsem domače občinstvo, zasnovan na prijateljskem pogovoru in vzdušju. »Prijateljem težko kaj »zblefiraš«. Ni bilo nikakršnega »kvasenja« v smislu: kaj trenutno počnete, kdaj ste začeli pisati, kako je prišlo

do tega, je vse napisano resnično in podobne floskule. Bilo je veselo, kar je za takšne literarne dogodke zelo redko, če sploh.«

Piše tudi za otroke

Čater je na ljubljanski univerzi sicer študiral novinarstvo in sociologijo. Bil je urednik Založbe Karantanija, kot kolumnist je sodeloval pri nekaterih slovenskih časopisih in revijah. Napisal je nekaj scenarijev za televizijske oddaje in nekaj izvirnih iger. Od leta 1995 je kot svobodni pisatelj tudi član Društva slovenskih pisateljev. Doslej je izdal več romanov, kot so Flash Royal, Imitacija, Resnični umori, Patosi, Ata je spet pijan in Pojdi z menoj. Njegova kratka proza Džehenem je pred leti osvojila nagrado fabula za najboljšo kratkoprozno zbirko. Doslej se je podpisal tudi pod nekaj knjig za otroke. Zadnje takšno delo je izdal leta 2009, kot je dejal, pa pripravlja že nekaj novega za to ciljno skupino bralcev. »Rok oddajanja se mi že nevarno približuje, a nimam še niti naslova,« je zaključil.

TS
Foto: SHERPA

Dušan Čater je v kratki prozi Džehenem, ki je prejela nagrado fabula, pisal o tujcih v Sloveniji. Kot pravi, so junaki zadnjega dela takšni in drugačni Slovenci. Revija Bukla je njegovo zadnje delo v recenziji označila kot roman, ki preigrava duhamorno slovensko realnost tretjega tisočletja.

Celje in Sydney s podobno razglednico mesta

Najlepše in najdragocenejše razglednice Celja so dobile svoje mesto v novi monografiji.

V Osrednji knjižnici Celje so ob šesti obletnici delovanja v novih prostorih na Muzejskem trgu predstavili monografijo razglednic knežjega mesta, ki nosijo bogato zgodovinsko vrednost.

Zbirka razglednic predstavlja bisere domoznanskega oddelka Osrednje knjižnice Celje, saj obsega več kot devet tisoč enot. Ker imajo na oddelku veliko zbirko, ki še nikoli ni bila predstavljena širši javnosti, poleg tega je od zadnje podobne monografije preteklo več kot dvajset let, so se odločili, da bodo izdali novo monografijo z naslovom Stare razglednice Celja. »Med obiskovalci knjižnice smo večkrat zasledili zanimanje za tematiko razglednic. Poleg tega je mogoče opaziti med ljudmi veliko zanimanje za zbiranje razglednic,« pravi soavtorica monografije **Alenka Hren Medved**. V monografiji je zbranih 95 najlepših primerkov celjskih razglednic in bližnje okolice, ki so jih razvrstili po tematici in jih z besedilom postavili v širši kontekst.

Spominek v obliki vrtnice

Najstarejše predstavljeno gradivo v monografiji je razglednica v podobi vrtnice, ki naj bi nastala med leti 1863 in 1873. To ni prava razglednica, bolj spominek, zgibanka v obliki vrtnice, ki jo krasijo podobe Celja in okoliških mest.

»To zgibanko je naredil hamburški tiskar C. Adler. Zanimivo je, da je ta razglednica samo ena izmed številnih podobnih. Predloga je bila

Najstarejša prava razglednica izvira iz leta 1892, ko je večina slovenskih krajev dobila svojo, med njimi je bila tudi celjska. (Foto: arhiv Osrednje knjižnice Celje)

povsod ista, menjavali so se bakrorezi. Podobno razglednico je dobilo veliko mest po Evropi, enako tudi severnoameriška mesta in Sydney,« dodaja Alenka Hren Medved.

Pred približno stoletjem je imela razglednica precej drugačno podobo kot danes. Prostor za naslov se je raztezal čez celo zadnjo stran razglednice, sprednja stran je bila razdeljena na slikovni del in prostor, kjer so ljudje napisali svoje sporočilo. Šele počasi se je slikovni del razširil čez celotno stran, naslovni del in del za sporočilo pa sta si delila zadnjo stran.

Skozi časovni pregled razglednic je opazen tudi razvoj mesta. S pomočjo razglednic je mogoče videti, kako se je mesto širilo, kako so se spre-

minjale stavbe in tudi ulice. Največkrat sta na celjskih razglednicah prikazana Celjski in Narodni dom. Pogosto je Celje upodobljeno z Miklavškega in Jožefovega hriba.

Nemško-slovensko rivalstvo tudi na razglednicah

Konec 19. stoletja je bilo tudi v Celju mogoče čutiti veliko slovensko-nemško

rivalstvo, kar je opazno tudi na razglednicah. **Janja Jedlovčnik**, soavtorica monografije, je poudarila, da je bila večina napisov v nemškem jeziku, nekaj tudi slovenskih, odvisno od založnika. Najpomembnejši založniki celjskih razglednic so bili nemško orientirani, v prvi vrsti sta bila Fritz Rasch in Georg Adler. Slovenski založniki so bili družbenika

Goričar in Leskovšek, njune razglednice so imele nemške in slovenske napise, ter Dragotin Hribar, ki je bil prvi založnik celjskih razglednic zgolj z napisi v slovenščini.

Na koncu monografije sta dodani dve preglednici, v katerih so predstavljena poimenovanja ulic in stavb do konca razpada Avstro-Ogr-

ske monarhije v primerjavi z današnjim poimenovanjem.

Da so razglednice zanimive za zbiratelje, priča njihova cena na trgu. Odvisno od števila razglednic in leta, kdaj so izšle, lahko cena razglednice naraste tudi do sto evrov in več.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

Avtorici monografije Janja Jedlovčnik in Alenka Hren Medved

Ko so se raztreščile otroške sanje

Organizacija združenih narodov je 27. januar leta 2005 razglasila za mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta. Od leta 2008 ga obeležujemo tudi v Sloveniji. 27. januarja 1945 je namreč v taborišče Auschwitz vkorakala Rdeča armada in osvobodila tri tisoč taboriščnikov, ki so še komaj spominjali na ljudi. Dogodek so v Veliki galeriji doma kulture v Slovenskih Konjicah obeležili z odprtjem gostujoče razstave z naslovom *To ni otroška igra*.

Otožna judovska ljubezenska pesem Tumbalalajka, judovska ljudska glasbena dediščina in oživljena beseda spominov malih ljudi, ki so jim otroštvo izmaličilo in ukradli v krajih nedoumljive groze, nacističnih koncentracijskih taboriščih. Tako so učenci in učitelji konjiške glasbene šole ter dijaki tamkajšnje gimnazije z mentorico na odprtju razstave *To ni otroška igra*, prepričljivo odprli droben uvid v neizbrisno zgodovinsko zarezo, ki so jo pustili zločini druge svetovne vojne.

Razstava je del projekta Šoa – spominjamo se, ki po

Program ob odprtju razstave *To ni otroška igra* so poleg gimnazijcev pripravili še kvartet klarinetov konjiške glasbene šole z mentorjem Janezom Zavcem ter profesorica solopetja Andreja Obrul in pianistka Franja Kmetec. Vodila ga je Jerneja Ristič Levart. Na sliki je govornica mag. Aleksandra Boldin.

Sloveniji potuje pod okriljem sinagoge Maribor in s podporo izraelskega veleposlaništva. Ob grozljivi usodi, ki so jo pod nacizmom doživeli Judje, mnogi pripadniki verskih in etničnih skupin, homoseksualci ter duševno in telesno prizadeti, so največji davek plačali otroci. Od šestih milijonov ubitih Judov je bilo kar poldrugi milijon otrok.

Profesorica zgodovine mag. **Aleksandra Boldin** je z dijaki,

bodočimi maturanti zgodovine, pripravila doživet recital. »Prav ti neposredni viri, spomini otrok iz tistega časa, po mojih izkušnjah današnji mladini bolj prepričljivo prenesejo resnične razmere tistega časa kot vse strokovne razprave skupaj.« Razstava je razdeljena na tri dele in sicer na čas pred holokavstom, sam čas v taboriščih in seveda čas po teh dogodkih, ko se je človeštvo moralo s tem soočiti. Med t. i.

pravičniki, ljudmi, ki so med vojno pomagali Judom, je bilo tudi nekaj Slovencev. Boldinova je svoje besede ob odprtju razstave zaokrožila z nagovorom številnim mladim v občinstvu: »Bodite predvsem pravičniki, ne glede na pot in svetovni nazor, ki ju boste v življenju izbrali.«

Razstava bo na ogled do 25. januarja.

StO
Foto: GrupA

Bele pesmi

Dani Bedrač predstavil novo pesniško zbirko

ŽALEC – V Savinovi hiši v Žalcu je v začetku tedna novo pesniško zbirko predstavil celjski vsestranski umetnik in glasbenik Dani Bedrač. Izpod njegovega peresa je nastalo že mnogo pesmi, številne so dobile tudi glasbeno preobleko. Tokratno zbirko povezuje belina kot žarek upanja in optimizma v tem sivem svetu.

Dani Bedrač je pesnik, kantavtor in komponist, ki se s poezijo in z glasbo spogleduje in srečuje že vse od gimnazijskih let. Ustvarjal in igral je v različnih skupinah, zadnje čase nastopa predvsem v duetu s pevko in kitaristko Simono Kropec. Svoja dela redno objavlja v številnih literarnih revijah in zbornikih doma in v tujini. Kot pravi, nenehno piše in ustvarja. Najnovejšo zbirko je naslovil *Bele pesmi*. Verzi, ki so združeni v njej, so nastali v zadnjem letu. Vsem pesmim je skupno, da imajo v naslovu pridevnik bel. »Na primer Beli zajec, Bela plesen na sivih kroljih pustne revolucije in podobno,« je pojasnil avtor.

Čeprav je znan tudi po tem, da veliko pesmi oziroma besedil uglasbi, bodo tokratni zapisi najverjetneje ostali brez glasbene preobleke. Kot pravi, ponavadi uglasbi pesmi, ki so rimane in imajo urejene verze: »Pesmi v zadnji zbirki pa so zapisane v prostem verzu in oblikovane v simetrične kitice. To bi bilo zelo težko uglasbiti, a tudi v mojem slogu ne bi šlo,« še pove Bedrač.

Sta pa nekaj njegovih že uglasbenih pesmi na predstavitvi predstavili glasbenici Simona Kropec in Lucija Šorn Lavbič.

LK

OB ROBU

Svetovni dan
(umetnega)
snega

Minuli konec tedna sem se mudil v Kranjski Gori in Planici. Kot ljubitelj teka na smučeh sem se zelo veselil že dolgo načrtovanega obiska v teh znanih zimskih športnih središčih. Informacijska tehnologija danes omogoča, da sem se lahko z razočaranjem, ker zaradi pomanjkanja naravnega snega nisem mogel uresničiti svoje želje, spopadel že doma. Tek v dolino Tamar iz Planice in iz Rateč čez mejo v Italijo bo treba uresničiti ob kakšni drugi priložnosti, upam, da še v tej zimi.

ROBERT GORJANC

Ker sem bolj za nordijske športe in alpskega smučanja ne obvladam, sem lahko minulo nedeljo ob svetovnem dnevu snega samo opazoval delovanje snežnih topov, ki so skrbeli za umetno belino na kranjskogorskih smučiščih, in navdušene smučarje, ki so veselo vijugali po progah.

Še sreča, da je vsaj mraz in da je mogoče izdelovati umetni sneg. Glede na ti-soče smučarjev, ki drviijo v meko uspehov Stenmarka, Križaja in drugih asov, se to pač splašča. Za nordijske rekreative se račun umetnega zasneževanja ne izide, ampak samo za vrhunske ase, ki so prvič na tekmi svetovnega pokala lahko preizkusili nov nordijski center v Planici. Tudi tam sem lahko bil le navdušen opazovalec.

A nismo samo smučarji tekači tisti, ki pogrešamo naravni sneg. Še mnogi, ki imajo radi zimo, čeprav morda ne »športajo«, si ga želijo, vsaj zaradi prave naravne kulise. Na primer ob božičnih praznikih, ob katerih pri nas že skoraj desetletje ni zapadel.

Sploh pa ga pogrešajo kmetovalci in vrtičkarji, saj odsotnost naravnega snega v času, ko bi po logiki naj bil, vpliva na pomanjkanje vlage v zemlji, kar ima lahko za posledico spomladansko sušo. Vsaj za živali so ti zimski dnevi brez snega ugodni, kot pravijo lovci, tako lažje najdejo hrano. Vpliv snega je torej raznolik, kot so tudi raznoliki pogledi na globalno segrevanje, ki naj bi bilo eden od razlogov za mile, zelene zime. Tudi o tem pišemo v naši tokratni temi, ki smo jo oblikovali s pogledi strokovnjakov z različnih področij, ki tako ali drugače doživljajo pomanjkanje naravnega snega.

Še dobro, da imamo umetnega, da je svetovni dan snega vsaj ponekod lahko bel, ponekod so pač lahko le zeleni od zavisti.

Snežne epizode pozimi
vedno bolj redke

O letošnji zeleni zimi

Tale letošnja zima je pa res čudna (no, že kar nekaj zadnjih zim je kar čudnih ...). Snega, naravnega seveda, bolj ali manj ni od nikoder, temperature so takšne, kot bi bili sredi jeseni ali pomladi. V stanovanju nam decembra letajo muhe, januarja treska in grmi. V redu, globalno segrevanje, že, že, ampak ali se je temu vremenu čisto zmešalo?

Odgovor smo iskali pri Branku Gregorčiču, znanem vremenarju s televizijskih zaslonov, sicer meteorologu, strokovnjaku v Agenciji RS za okolje (Arso), ki je najbrž marsikdaj »kriv« za naše slabo ali dobro razpoloženje, odvisno pač od vremena, ki si ga želimo in ga pričakujemo.

Ali je sedanja zima skorajda brez snega nekaj posebnega ali že kar nekaj običajnega glede na zelene zime v zadnjih letih?

Obdobje, ko so bile zime bolj snežene, je res že bolj oddaljeno. Vendar nekih ekstremov v smislu visokih temperatur letošnja zima vendarle ne bo prinesla. Najbolj topla zima doslej je bila v sezoni 2006/07, kakšnih ostrih zim pa že nekaj desetletij ni bilo. Nazadnje je bila temperaturno zelo ostra zima v 1984/85. Takrat se je temperatura v Ljubljani spustila pod minus 20 stopinj, ponekod v mraziščih oziroma nad ravninami tudi pod minus 30.

Kako bi razložili, da že osem let za božič pri nas ni zapadel sneg?

No, težko je pojasnjevati za posamezni datum, vsi si takrat želijo snega, ponekod ga tudi dobijo. Pri nas ga res ni bilo, zato je bil sneg konec novembra, po nižinah sicer brez omembe vredne snežne odeje. Preteklo zimo je sneg zapadel med božičem in novim letom. Verjetno bo še več takšnih scenarijev, da bodo snežne epizode pozimi bolj redke. Čeprav tri, štiri zime nazaj pa smo imeli kar obilne snežne padavine.

Zdi se res nenavadno, da v tem zimskem času, januarja, kot se je zgodilo pred dnevi,

grmi in treska. Tega smo bolj vajeni poleti ...

Drži, pozimi bolj redko grmi, ampak to se je dogajalo tudi že v bolj daljni preteklosti. Vsakič, ko nas preplavi v višinah zelo hladen zrak, se pravi v prehodu močnih hladnih front, lahko tudi pozimi grmi. Včasih smo celo rekli, če pozimi grmi, potem sneži, ampak letos se to še ni zgodilo.

Če sem še malo bolj nazoren ali je normalno, da recimo decembra muha prileti v naše stanovanje?

Glede muh bi težko dal kakšen strokoven odgovor, ampak ob toplih zimskih obdobjih se in-sekti prebudijo. Če je toplih obdobj več, se to pogostejše dogaja.

Ali je tudi običajno, da nas je pozimi strah poplav? Tega smo bolj vajeni jeseni ...

Tudi to je res. Dejstvo je, da temperature počasi naraščajo v zadnjih desetletjih, pri nas celo nekoliko hitreje kot na globalni ravni. Tako pozimi lahko pride do odjuge in deževja, kar je bil primer v bolj oddaljeni preteklosti, zdaj pa je to pogostejši pojav.

Kako zelene zime vplivajo na zrak? V tej zimi je bilo veliko poročil o povečani vsebnosti trdih delcev PM10 v večjih mestih.

Kakovost zraka je bistveno boljša, kot je bila pred 30, 40 leti. Takrat merske metode niso bile tako izpopolnjene, bile so tudi visoke vsebnosti žveplovega dioksida. Trdne delce smo v preteklosti kar zanemarili, čeprav je bila njihova vsebnost desetkrat večja kot v teh časih, evropske direktive so zdaj pač bolj stroge. Ob mirnem vremenu, ko je temperaturna inverzija, ko so nižine hladnejše od višje ležečih krajev, ne prihaja do izmenjave zraka in se na majhnem območju zadržuje vse onesnaženje.

Prava zima z nizkimi temperaturami in večjimi količinami snega se zdi, kot da se odmika proti pomladi, če se sploh pojavi ...

Te teze ni mogoče potrditi. Spomnimo se zgodnjega prihoda zime deset let nazaj, ko nas je zasnežilo že konec novembra. Težko je iskati zakonitosti v tej spremenljivosti.

Branko Gregorčič potrjuje, da so ena od posledic globalnega segrevanja tudi zelene in milejše zime, kljub temu pa se lahko podobne zime iz leta v leto spreminjajo.

Glede na vse povedano, ali so mile in zelene zime ter spremljajoče vremenske spremembe, neobičajne za zimo, posledica globalnega segrevanja?

Zagotovo globalno segrevanje prispeva k temu, da so v povprečju zime toplejše, tako kot so tudi poletja bolj vroča. Še vedno pa so lahko razlike iz leta v leto precejšnje zaradi velike spremenljivosti vremena v našem zmernem geografskem območju. Tako lahko pride do odstopanj in so zime bolj hladne, kar je bolj redko, ali bolj tople, kar je pogostejše. Na območju Alp je sicer segrevanje v zadnjih sto letih skoraj dvakrat večje kot globalno na planetu.

Nas torej v prihodnje čaka nadaljevanje takšnega trenda ali vendarle tudi kakšno odstopanje in prava zima s pol metra snega tudi v nižinah?

Verjetnost za kaj takšnega je res majhna. Na severnem polu je zaloga polarnega ledu iz leta v leto v povprečju manjša in posledično se lahko tam nabira manj mrzlega zraka v dolgih zimskih nočeh. V prihodnje si kakšnih zelo izrazitih zim, razen kakšnega vložka mraza, ki traja teden ali dva, ne bi upal napovedovati. Res so imeli dve mrzli zimi v ZDA, ampak tam je razporeditev gorovij na celini takšna, da omogoča prodore polarnega zraka dlje proti jugu, nas pa Alpe precej varujejo. K nam lahko najbolj mrzel zrak dejansko pride iz vzhodne Evrope, čez Panonsko nižino, kar se je zgodilo februarja pred štirimi ali petimi leti. Takrat smo imeli zelo mrzlo obdobje v prvi polovici februarja, snežilo je ob južnem Jadranu, na otokih, v Črni gori. Nas je hladen zrak le preplaval, imeli smo močno burjo in nizke temperature, to je trajalo približno 14 dni. Potem pa smo še isti mesec beležili rekordno visoke februarske temperature.

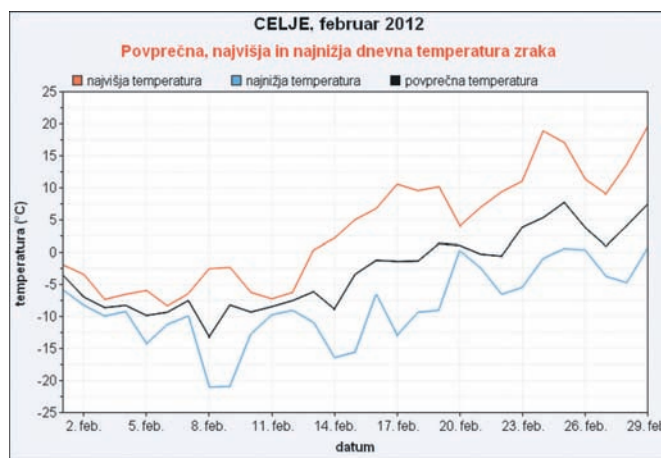
Je to slaba novica za zimsko športna središča?

V visokogorju, ki ga mi ravno nimamo v izobilju, se to še ne bo tako poznalo, po drugi strani temperature inverzije omogočajo dodatno umetno zasneževanje na nižje ležečih smučiščih, ki so pravzaprav čez noč v razmeroma hladnem zraku. Takšno smučišče je pri nas Kranjska Gora, kjer je mogoča smuka čisto do doline.

Ali si snega željni še lahko kaj obetamo v tej zimi? Kaj kažejo vaše napovedi?

Natančnost vremenskih napovedi po tednu dni začne hitro pešati in je lahko podvržena velikim spremembam iz dneva v dan. Kot trenutno kaže, je pred nami daljše suho, vendar mrzlo obdobje. To pomeni, da bo dovolj mrzlo, da bodo na vseh smučiščih, kjer imajo možnost umetnega zasneževanja, to lahko izkoristili.

ROBERT GORJANC, foto: Arso

Graf kaže primer zelo nenavadne zime v ekstremnih temperaturnih razlik, ki smo jih občutili pozimi leta 2012 v Celju: v prvi polovici februarja 2012 je bilo v Celju še minus 20 stopinj Celzija, ob koncu meseca pa skoraj plus 20 stopinj Celzija.

Mila zima in živali

Za divje živali so trenutne vremenske razmere brez snega ugodne, saj lažje najdejo hrano. Bodo pa takšni manj zaostreni pogoji za preživetje vplivali tudi na številčnost nekaterih vrst v spomladanskih mesecih, pravi Zdravko Mastnak, strokovni tajnik Savinjsko-kozjanske zveze lovskih družin Celje.

Divjad si jeseni nabere toľščo, ki jo v mrazu greje, če so temperature višje, kot je bilo to v minulih dneh, pa jo porablja za hlajenje organizma. Najbolj kritičen čas je pozna zima, če se zavleče v zgodnjo pomlad, ko so zaloge maščobe izčrpane in je med živalmi zato veliko izgub.

Hrana in mladiči

Srnjad v teh dneh še najde hrano, so pa njeni prehrambni organi prilagojeni na ta čas,

ko je sicer manj hrane, zato živali čutijo manjšo potrebo po njej. Kritični za vse prežvekovalce so lahko spomladanski meseci, ko s trde preidejo na mehko hrano in takrat se množično pojavijo prebavne težave. Če ima žival slabšo kondicijo, lahko pogine.

Od ponudbe prehrane pozimi je odvisen tudi prirastek pri srnah. V tem času se plod začne razvijati in če primanjkuje hrane, narava poskrbi, da telo absorbira razvijajoči

Zdravko Mastnak, strokovni tajnik Savinjsko-kozjanske zveze lovskih družin Celje (foto: arhiv NT, SHERPA)

se plod in spomladi srna nima mladičev. Glede na trenutne razmere te bojazni ni. Zimsko krmljenje srnjadi, ki naj bi pomagalo preživeti živalim v hudih zimah, že

nekaj časa ni več dovoljeno, pravi Mastnak. Izkazalo se je namreč, da ima srnjad drugačno prebavo kot jelenjad. »Srna je pojedla seno, ki so ga nastavili lovci, in nato poginila od lakote, ker ni bila sposobna prebaviti toliko celulozne hrane.«

Pozimi zato lahko lovci krmito samo jelenjad v Zgornji Savinjski dolini ter tamkajšnje muflone, ki živijo tudi na Šmohorju in Boču. Pri divjih prašičih pa imajo lovci preprečevalno krmljenje na določenih območjih. Namen tega je, da trop ostane v gozdu in ne dela škode na poljih.

Pri prašičih je številčnost odvisna od hrane jeseni, a tudi od vremena v februarju, ko imajo svinje mladiče. »Če bo vreme mrzlo in vlažno, bo

»Lov ni več konjiček, temveč obveznost.

Vsako leto imamo načrt, ki nam ga predpiše država,« pravi Zdravko Mastnak.

S prilagoditvami so spremembe v kmetijstvu lahko pozitivne

O tem, kako zelene zime in podnebne spremembe vplivajo na kmetijstvo in vrtničarstvo, smo se pogovarjali s specialistom zelenjadarstva in poljedelstva iz celjske izpostave kmetijsko-gozdarske svetovalne službe Igorjem Škerbotom.

»Prva posledica pomanjkanja snega so višje temperature, najbolj problematično pa je pomanjkanje vlage v zemlji. Sneg, ki se praviloma topi počasi, poskrbi za izdatno namočenost tal in daje rastlinam zalogo vode v najbolj pomembnem ravnem obdobju v prvih pomladanskih mesecih. Če tega ni, lahko pride do usodne marčevske suše. Pri tem viški padavin v jesenskih mesecih nimajo bistvene vloge, so pa seveda druga skrajnost,« je pojasnil Škerbot.

Sneg je za kakovostno priravo tal nujen. S počasnim taljenjem voda namreč pronica v vse pore in ustvari talno zalogo. Padavine v obliki dežja imajo bolj površinski vpliv, v močnejših nalivih povzročajo tako površinsko kot globinsko erozijo, spirajo hranila v podtalnico in odnašajo rodovitno prst. V primerih hudih nališov so poškodbe lahko trajne in žal tudi neizbežne.

Zbegan bioritem živali in rastlin

Vsa živa bitja imamo svoj bioritem, ki ga je treba spoštovati. Nenavadna zimska nihanja temperatur ga v veliki meri rušijo. A kot pravi Igor Škerbot, v decembru zadeve še niso kritične. »Dan je namreč še vedno kratek, noči pa so dovolj hladne, da višje temperature še ne izzovejo predčasne vegetacije. Res pa zaradi tega tudi ne preidejo v fazo popolnega mirovanja.« Pri ozimnih žitih so lahko kmetje sejali dokaj pozno in s tem izkoristili prednost namočenih tal. Rastline bodo dobro ukoreninjene in bodo močne pričakale februar, ko se vseeno nadejamo nekaj prave zime. To bo tudi za rastline čas mirovanja. Največja težava v

mrazu brez snega je izsuševanje tal. Slabše razvite korenine slabše prezimijo ta čas, posledično lahko imamo razredčene posevke in bistveno slabši pridelek ozimnih žit.«

Igor Škerbot

Spomladanski sneg je siromakov gnoj

Kot potrjuje Igor Škerbot, je spomladanski sneg za vegetacijo izjemno dobrodošel. »Ker se dan podaljša, so rastline že v obdobju rasti in vlaga, ki jo prinese sneg, je prvovrstna pomoč pri črpanju hranil iz tal. Ozimna žita so v botaničnem pogledu trave in pri nekaj stopinjah Celzija že začnejo rasti, z dovolj vlage nastavijo bogato klasje in tako si spomladanskega snega res lahko samo želimo.«

Povsem druga zgodba sta spomladansko drastično znižanje temperatur in posledična zmrzal. Na sončnih legah, kjer bi brstenje prehitelo svoj čas, lahko v trajnih nasadih in sadovnjakih zaradi pozebe ostanemo tudi brez pridelka. »Čeprav je bilo snega v tej sezoni bolj za vzorec, je bil skupaj z zadnjim dežjem še kako koristen. Kakršne koli zimske padavine namreč precej zmanjšajo možnost ekstremne spomladanske suše.«

Tako kot zimsko nihanje temperatur bega na primer rast špargljev in jagod, slabo vpliva tudi na bioritem živali. »Saj tudi živali nimajo več občutka, da bi se jim morala dlaka zgostiti, da bi morale preiti v fazo mirovanja.« O mrčesu pa Škerbot pravi, da ne moremo

posploševati. Nekaterim vrstam škodljivcev – še posebej v zavetju kakšnih rastlinjakov – gre mila zima res na roko in tako lahko dobro razvite kolonije napadejo rastoče kulture že v prvih zagonih rasti v začetku pomladi in s tem povzročijo kar veliko škodo.

Ni vse črno

Ker je zdaj že jasno, da se podnebje ogreva, se lahko drugačnim vremenskim ciklom tudi dobro prilagodimo. »Ker že skoraj praviloma snega ni vse do januarja, lahko še v zimske mesece na prostem gojimo različne vrste kapusnic. Z nekaj zaščite oziroma v rastlinjakih lahko pridelamo tudi lastno božično solato, ki ni omejena zgolj na radič in motovilec. V pozitivnem smislu je treba izkoristiti daljšo jesen in zgodnjo pomlad. V ekstremno vročem delu leta pa imamo premor. Z dobro vzgojenimi sadikami potem raje začnemo nekoliko pozneje jeseni in pridelavo nadaljujemo v meteorološko zimo.« StO, foto: arhiv NT (SHERPA)

»Globalno segrevanje me na splošno skrbi. A če se mu ne moremo izogniti, ga vsaj pozitivno izkoristimo sebi v prid. Danes je tudi na naših njivah mogoče pridelati kaj, kar se je še pred desetletji zdelo nemogoče. Seveda to še ni razlog, da ne bi vse moči usmerili v zmanjšanje toplogrednega segrevanja. In tudi veliki rastlinjaki in hladilnice se energetske vedno bolj preusmerjajo v obnovljive vire,« pravi kmetijski strokovnjak Igor Škerbot. (Foto: SHERPA)

Človek ni sposoben obvladati globalne temperature

Anton Komat, samostojni raziskovalec, publicist in okoljevarstvenik, ima pomisleke glede razumevanja teorije o globalnem segrevanju. Meni namreč, da gre pri tem bolj za politično stvar kot za znanstveno ter da je podnebje kaotičen sistem, izjemno nepredvidljiv, ki mu težko napovedujemo dogajanje.

»Na ta kaotičen sistem lahko gledamo na podlagi meril. Če opazujemo kratkoročne podnebne spremembe zaznamo periodičnost, temperature gredo dol in gor. V milijonih let se spet ponovi ritmičnost dogajanja. Za vse te kaotične sisteme je značilno, da se gibljejo v enakih razponih, potem nenadoma preskočijo v novo ravnovesje, ki spet kaže periodo. Tako vidim podnebno dogajanje, ki se odraža kot vreme na domači ravni v kratkih časovnih obdobjih.« Nadaljuje, da so procesi nihanja naravni in da ima Zemlja vgrajene homeostatske mehanizme, podobne kot naše telo, s katerimi uravnava stabilnost. Cikli Zemlje so v njeni dolgi zgodovini konsistentni.

Ali teorija o globalnem segrevanju drži?

Komatu se dozdeva, da gre pri globalnem segrevanju bolj za politično odločitev kot za znanstveno. Ključ do razumevanja je po njegovem mnenju ugotovitev, kaj se dogaja z ogljikovim dioksidom v primerjavi z ogrevanjem planet.

»Dejstvo je, da koncentracija ogljikovega dioksida nenehno narašča, ampak res je tudi, da že v kratkoročnih gibanjih

temperatur zaznamovano dvig in padce. V tem primeru se pojavlja vprašanje, kaj je tisto, kar dviguje ogljikov dioksid. Ali je to dejavnost človeka ali je ritem v naravi?«

Geologi in klimatologi so na podlagi opazovanja daljših časovnih obdobij dokazali, da se ogljikov dioksid, katerega večina tiči v oceanih, sprosti iz velike površine morske vode v zamiku 800 let. »Če poznamo zgodovinski toplotni obrat, vemo, da je bilo od leta 800 do 1300 našega šteta izjemno toplo obdobje, ko so imeli Evropa in naši kraji submediteransko podnebje. Če verjamemo tem dokazom, potem lahko zagotovo trdimo, da je sedANJI dvig ogljikovega dioksida posledica takratnega ogrevanja, ker se ogljikov dioksid iz oceanov sprošča v zamiku 800 let.«

Ledena doba, ki se ni zgodila

Če gledamo krajše časovno obdobje, vidimo, da je bila od leta 1945 do 1975 temperatura bistveno nižja kot zdaj. Takrat so znanstveniki delali panično, da nas čaka nova ledena doba. »Zanimivo je, da so temperature padle, ko je bila Evropa v največjem tehnološkem industrijskem razvoju,« razmišlja Komat in nadaljuje, da so se po letu 1975 tempera-

ture višale, dokler nismo spet doživeli obrata v letu 1998, ko ko so se meritve ustalile. »Ledeni oklep Antarktike še nikoli v zgodovini merjenja ni bil tako debel kot danes,« poudari Komat in dodaja, da je bistveno vprašanje, ali je ogljikov dioksid tisti plin, ki povzroča ogrevanje, ali je le posledica ogrevanja in so zadaj drugi cikli.

Globalna temperatura in znanstvena fantastika

»Trdno sem prepričan, da tisti, ki danes trdi, da je človek sposoben obvladati globalno temperaturo, nima nobene veze z realnostjo. Nimamo pripomočkov, s katerimi bi lahko za nekaj let vnaprej predvideli dogajanje z našim podnebjem. Poudaril sem, da je to sistem, ki je nepredvidljiv. Govoriti o tem, da bomo z zmanjšanjem ogljikovega dioksida vplivali na globalno temperaturo, je zame znanstvena fantastika.«

A res je, da človek ne dela lepo z okoljem in da ima človeštvo velike probleme. Huje kot na podnebje človek vpliva na uničenje tal. »Analitiki na globalni ravni opozarjajo, da bomo s takšnim uničevanjem zemlje v roku dveh generacij dokončno uničili rodno prst. Ta peden rodne prsti je edino, kar nas loči od globalne lakote, sploh če vemo, da narava potrebuje 500 let, da ustvari centimeter rodne prsti, človeštvo pa jo vsakih

Takšnih zim se ne moreš veseliti ...

»Po moje so previsoke temperature še večja težava kot pomanjkanje snega. Se je pa na srečo vsaj zdaj januarja toliko ohladilo, da so vsaj jutra res mrzla. Problem pretoplih zim je v tem, da se vegetacija ne konča v celoti oziroma traja predolgo. To pomeni, da rastline oziroma posevki ne zaključijo rasti, čez zimo porabijo preveč hranil in se tudi premočno razvijejo. Rastline v takšnih posevkih so kasneje bolj občutljive na pozebo, manj odporne na bolezni, kar pomeni tudi višje stroške pridelave in nižje pridelke. Predvsem ozimna žita, trajni nasadi (sadje, vinogradi), pa tudi gozd potrebujejo zimsko spanje – narava mora pozimi počivati in mirovati. Je pa seveda tudi sneg zaželen in dobrodošel. Prvič količina padavin vzdržuje raven podtalnice in s tem zmanjša verjetnost zgodnjih suš, drugič pa zaščiti posevke pred nizkimi temperaturami, ki lahko povzročijo pozebe,« je svoje razmišljanje strnil kmet iz Vodruža pri Šentjuru Franc Jagodič.

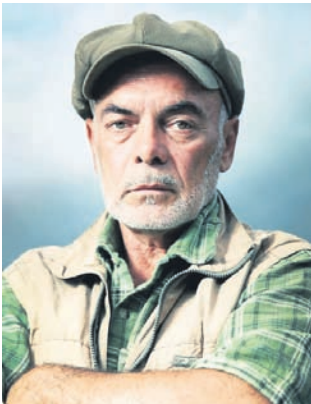

Foto: Osební arhiv

deset let uniči sedem odstotkov. To je strahoten globalni problem,« opozarja Komat.

Svete krave sodobnega kmetovanja

Seveda opozarja na še en globalni problem, na prekomerno živinorejo. Učinek tople grede povzročajo plini: metan, ogljikov dioksid in dušikovi oksidi. »Svetovna čreda 1,3 milijarde glav goveda, kolikor je je na planetu, je glavna povzročiteljica izpusta metana, ki je za naš planet večkratno bolj uničujoč od ogljikovega dioksida, vendar se nihče ne ukvarja z zniževanjem črede na planetu.« Poudariti moramo tudi to, da vsaka molekula metana povzroči 23-krat večji učinek tople grede kot molekula ogljikovega dioksida.

»Moti me, da akcija zniževanj izpusnih plinov ni konsistentna in se posveča zgolj energentom. Čeprav se strinjam, da moramo stopiti iz naftne paradigme in mora človeštvo poiskati novo energetsko bazo.«

Problem človeštva ni samo eden, treba jih bo slej ko prej resno reševati.

BGO

Za divjad so nevarni tudi psi, ki prosto in brez lastnikov tekajo po gozdovih. Srno lahko v visokem snegu ujamejo, medtem ko se jim v teh dneh lahko umakne.

Spi kot polh

Toplejši zimski dnevi ne vplivajo posebej na zimsko spanje živali. Nekatere skoraj otpnejo, življenjski procesi se jim skrčijo na minimum, kar velja na primer za polha ali svizca. Medved pa zimo predrema in se lahko zbudi, tudi če je zunaj sneg in hladno. Na našem območju so medvede že opazili na Bohorju, dokaj redno jih srečujejo lovci tudi na območju med Izlakami, Trojanami in Čemšeniško planino ter na Menini planini, saj so to njihove selitvene poti, ko si iščejo življenjski prostor.

TC
Foto: arhiv NT (GrupA)

Brez zaviranja čelno v tovornjak

Ceste celjske regije so v ponedeljek zahtevale prvo letošnjo smrtno žrtev. Na lokalni cesti Lokrovec–Loče, v kraju Loče pri Šmartnem v Rožni dolini, je nekaj minut pred poldnevom umrl 64-letni domačin, voznik osebnega avtomobila.

Med vožnjo je iz neznanega razloga zapeljal na nasprotni vozni pas in brez zaviranja trčil v nasproti vozeče tovorno vozilo, ki ga je vozil

27-letni Mozirjan, ki je ravno v tistem trenutku ustavljal na manjšem mostu pred zožitvijo ceste. Ob trčenju je osebni avtomobil odbilo nazaj, tovorno vozilo pa je zapeljalo čez most in deloma s ceste. Policisti okoliščine še preiskujejo, pri čemer naj bi jim pomagali tudi rezultati sanitarne obdukcije, ki so jo odredili, da bi ugotovili vzrok 64-letnikove smrti.

Foto: GrupA

Voznik avtomobila, ki je trčil v tovornjak, za seboj ni pustil zavornih sledi. Foto: GrupA

Zagorelo zaradi napake na električni napeljavi

Večstanovanjski objekt na Ljubljanski cesti 8 v središču Celja je v zadnjih mesecih že drugi, v katerem je izbruhnil požar. Ognjeni zublji so zajeli podstrešne prostore, kjer sta tudi dve stanovanji.

Gasilci so morali evakuirati tudi deset oseb. Požar so pogasili v predelu podstrešja in z vrha v predelu slemena. Medicinsko osebje je pomoč nudilo dvema stanovalcema, ki sta med požarom vdihovala dim, vendar nista bila poškodovana. Požar je gasilo poleg enote celjskih

poklicnih gasilcev še približno 40 gasilcev iz okoliških prostovoljnih gasilskih društev. Policisti so ogled požara opravili v torek zjutraj. Vzrok požara pa naj bila obremenitev na električni napeljavi, zaradi česar so policisti ovadili eno osebo. Naj spomnimo, da je pred meseci v središču Celja prav tako zagorelo v enem od večstanovanjskih objektov, in sicer v Cankarjevi ulici. Policisti so takrat ovadili moškega, ki naj bi v podstrešni prostor odložil odpadke kurjenja.

Požar naj bi povzročil za okoli 15 tisoč evrov škode. Foto: GrupA

Letos gore zaenkrat še varne

Kljub spremenljivemu vremenu, ki je marsikoga v prvih dneh leta zvabilo tudi v gore oziroma na pohode v višje lege, se na srečo letos na Celjskem še ni zgodila nobena nesreča, v kateri bi morali posredovati gorski reševalci. Lansko leto pa je bilo za celjske gorske reševalce pestro, saj so morali posredovati kar 30-krat. V nesrečah se je poškodo-

valo približno 30 pohodnikov in gornikov, trije pa so umrli. Vzroki za nesreče so bili največkrat zdrsi s poti ali med plezanjem, pogosto pa so se nesreče dogajale tudi zaradi hoje po brezpotjih, kar pomeni, da se pohodniki niso držali pravil in niso hodili po označenih in varnejših poteh. Največ poškodovanih je bilo starih od 18 do 55 let.

Statistika gospodarskih dejanj dvorezen

Na Celjskem se v zadnjih mesecih kaže upad števila kaznivih dejanj s področja gospodarske kriminalitete. Vendar je statistika gospodarskega kriminala lahko tudi dvorezen meč. Že en primer preiskave suma tovrstnega kaznivega dejanja lahko dodobra zatrese statistiko celotne slovenske policije. Spomnimo samo na 284-milijonsko škodo leta 2014, ki naj bi nastala pri domnevnih nepravilnostih v postopkih opremljanja blokov šoštanjkega Teša.

Gre namreč za absolutno najvišjo gmotno škodo, ki naj bi bila povzročena z gospodarskim kriminalom v celjski regiji. Težko je govoriti o tem, da so statistični podatki edino merilo tega, kako je družba prežeta s to obliko kriminalnih dejanj. Tudi finančna škoda ni vedno oprijemljiv podatek, ki da vedeti, katera kazniva dejanja so znotraj gospodarstva najhujša. Policija na primer preiskuje številne nepravilnosti, ki naj bi jih storili gospodarstveniki ali javni uslužbenci, pri čemer finančna škoda sploh ne nastane.

Na drugi strani je treba vedeti tudi, da nekdo, ki stori samo eno kaznivo dejanje, lahko oškoduje več ljudi. Spomnimo samo na Vegrad, kjer naj bi bilo oškodovanih več kot dva tisoč delavcev. Gospodarska kriminaliteta tako nima enoumnega pomena in policijska statistika sešteva samo predkazenske postopke, medtem ko sodni postopki lahko kakšno stvar zasukajo tudi v smer, kjer krivda osumljenim ni dokazana. Ali po več letih zadeve na višjem ali vrhovnem

sodišču »padejo«. Ne samo da so primeri domnevnih gospodarskih kaznivih dejanj težki za preiskovanje, ampak so zahtevni tudi v fazi dokazovanja na sodišču. Tako za odvetnike obtoženih kot za tožilstvo.

Pri tem je res, da se o gospodarskem kriminalu pred desetimi leti še ni toliko govorilo, kot se v zadnjih letih. »Družba je postala občutljivejša. Kaj je k temu pripomoglo? Vse po malem. Nekaj gospodarska kriza pred leti,

Preiskave kaznivih dejanj s področja gospodarstva usmerja tudi okrožno državno tožilstvo. To preverja tudi vse pobude in predloge kriminalistov, kadar je treba od pristojnega sodišča dobiti kakšno odredbo za dodatno preiskovanje. Praviloma ni primera, da sodišče takšnim predlogom ne bi sledilo.

Družba je postala občutljivejša

Zagotovo pa so za preiskovanje najzahtevnejši in najobsežnejši primeri, kjer so bili pri poslovanju na Celjskem oškodovani delavci. Ponavadi se izkaže, da v takšnih zadevah ne gre samo za zlorabo temeljnih pravic delavcev, ampak preiskave pokažejo še ostale nepravilnosti, kot so kazniva dejanja zlorabe položaja in pravic pri gospodarski dejavnosti ali oškodovanje upnikov. Tesno sta s tem povezani še kaznivi dejanji poneverbe in uničenja poslovnih listih kot spremljajoči kaznivi dejanji. Marsikdaj namreč policisti naletijo na to, da želijo domnevni osumljenci zakriti svoja nečedna dejanja, pravi Igor Kekec, vodja oddelka za gospodarsko kriminaliteto v Sektorju kriminalistične policije Policijske uprave Celje.

ko je sledil propad določenih gospodarskih družb. Ljudje so postali občutljivejši na takšne nepravilnosti tudi zaradi številnih odpuščaj delavcev, poročanja medijev o odmevnejših primerih in oškodovancih. Mislim, da tudi zato, ker policija na regionalni in lokalni ravni dobro preiskuje takšna kazniva dejanja tudi na podlagi dosedanjih izkušenj in dobrega sodelovanja z ostalimi državnimi organi, kot sta tožilstvo in sodišče,« pravi Kekec.

Dolgotrajna preiskava tudi zaradi tujine

Za kriminaliste so preiskovanja gospodarskih kaznivih dejanj najzahtevnejša že od začetka, torej od dneva prijave. »Pri nekaterih prijavah suma kaznivega dejanja dobimo samo papir brez prilog. Takrat je zahtevno in težko

Več kot 120 kaznivih dejanj

oškodovanje upnikov
zlorabe položaja in pravic
poneverbe
kršitve temeljnih pravic delavcev
kazniva dejanja na škodo Evropske unije

Skupna povzročena škoda, večja od 10 milijonov evrov.

Večletna kriminalistična preiskava dveh preiskovalnih sklopov, ki se nanašajo predvsem na oškodovanje delavcev, še vedno traja. Končana naj bi bila v prihodnjih tednih.

Primer Vegrad, najobsežnejši s področja gospodarskega kriminala na Celjskem

VEGRAD

gospodarskih kaznivih meč

Značilnosti našega območja: javnost najobčutljivejša, kadar gre za kršenje pravic delavcev

Igor Kekec, vodja oddelka za gospodarsko kriminaliteto v Sektorju kriminalistične policije Policijske uprave Celje: »Storilci pri kaznivih dejanjih niso površni. Iz dokumentacije, ki jo pri takšnih preiskavah zasežemo, je pogosto razvidno, da so bile listine v evidenci prirejene ravno z namenom prikrivanja. Pogosto so takšne spremembe vnešene ravno v obdobju, ko policija že začne preiskovati oziroma ko dobimo prijavo.«

pridobiti različno dokumentacijo. Toda v sistematični preiskavi se lahko do konca nabere tudi nekaj tisoč dokumentov. Primere preiskujejo posamezni kriminalisti, res pa je, da se v določene preiskave vključijo tudi več kriminalistov hkrati. So tudi zadeve, kjer je prijavi že priloženih več izjav, dokumentov, vendar to ne pomeni, da je zaradi tega čas preiskave krajši. Če gre za večjo škodo, večja kazniva dejanja, lahko preiskovanje traja več mesecev, tudi več let,« dodaja Kekec.

Pogost vzrok za dolgotrajne preiskave je tudi mednarodno pravno sodelovanje. Kekec meni, da je slovenska zakonodaja za pregon gospodarskega kriminala

dobro spisana, a dodaja, da bi se nekatere stvari morale odvijati predvsem prej, pri čemer misli predvsem na sodelovanje s tujimi državami.

»Ravno pri preiskovanju tovrstnih sumov kaznivih dejanj vedno več podatkov dobivamo iz tujine. Na področju gospodarske kriminalitete so meje veliko bolj zabrisane kot pri ostali mednarodni kriminaliteti. Večina storilcev namreč denar, ki ga pridobi v kaznivih dejanjih, ali premoženjsko korist prenaša v tujino. Pri pridobivanju teh podatkov z drugimi državami sodelujemo preko mednarodne pravne pomoči in v določenih zadevah je za takšno komuniciranje treba veliko časa. Ob tem je treba

upoštevati, da preiskujemo nekatera kazniva dejanja še iz preteklih let, podatke pa čakamo nekaj mesecev, leto ali več. Ko dobimo informacije, sicer pridemo do epiloga v nekem predkazenskem postopku, ampak – vmes čas beži,« pojasnjuje Kekec.

Vendar ta čas ne vpliva na zviševanje možnosti, da bo neka zadeva zastarala. Pri kaznivih dejanjih gospodarske kriminalitete so namreč zagrožene višje kazni, kar posledično pomeni, da je tudi zastaralni rok daljši. »Gre predvsem za to, da preiskava zaradi tako dolgotrajnega sodelovanja s tujino ne more biti uspešno končana tako hitro, kot pričakujejo predvsem oškodovanci,« še doda Kekec.

Dokazi pomembnejši od izjav

Spisi kaznivih dejanj, ki jih imajo celjski kriminalisti na mizi, pokažejo še, da so nekateri osumljeni povratniki, torej da so v preteklosti že storili enako ali podobno kaznivo dejanje. Nekateri so tudi večkratni osumljenci v enem primeru – ko pri preučevanju prijave kriminalisti ugotovijo, da je nekdo pri poslovanju sočasno storil več nepravilnosti, ki jih kazenski zakonik opredeljuje v svojih členih kot različna kazniva dejanja. Takšnih primerov na Celjskem ni malo, dodaja Kekec.

Kazniva dejanja s področja gospodarskega kriminala morajo praviloma izražati naklep, ki ga morajo kriminalisti tudi dokazati. »Če ga dokažemo, je logično, da so se storilci zavedali, kaj počnejo,« razlaga Kekec. A naklepa ni lahko dokazati. Osumljeni v predkazenskem postopku niso dolžni podati svoje izjave, nekateri se niti ne zagovarjajo. Preiskovanje namreč ne temelji samo na njihovi izjavi, ampak bolj na materialnih dokazih.

»Pogosto so storilci prepričani, da delajo v skladu z ekonomskimi interesi družbe in da ekonomija in pravo nista povezana,« dodaja Kekec. Gospodarski kriminal je zahteven tudi z vidika pritiskov. »Teh smo kriminalisti že vajeni, saj iz tega nismo izvzeti,« pojasnjuje sogovornik in dodaja, da so neposrednih pritiskov osumljencev deležni predvsem pri hišnih preiskavah, pri zaslišanjih ali izjavah osumljencev, ki jih podajo za javnost.

»Kadar nekdo za javnost da izjavo v času predkazenskega postopka, to lahko ovira preiskavo. Ravno zato se policija na takšne izjave nikoli ne odziva,« še dodaja vodja kriminalistov.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA, Arhiv NT (SHERPA; Grupa)

Na mesec prodali dva kilograma heroina

Šest osumljenih preprodaje heroina na celjskem, šaleškem in savinjskem območju je od konca tedna v priporu. Tako je odločil preiskovalni sodnik po zaslišanju članov kriminalne združbe, ki je v zadnjih mesecih po besedah policistov zalagala odvisnike in nadaljnje preprodajalce mamil v naši regiji.

»Mislim, da smo dobobra pretresli narkomansko podzemlje,« pravi pomočnik vodje Sektorja kriminalistične policije PU Celje Aleš Slapnik. Združbo so kriminalisti spremljali od maja lani. V tem času naj bi skupina prodala več kot 20 kilogramov heroina, ki ima na trgu ceno od 20 do 40 evrov za gram, in s tem storila kar 151 kaznivih dejanj. Ovađenih je 11 oseb. Vsi člani združbe, razen enega so državljani Slovenije. Med njimi so specialni povratniki, kar pomeni, da so zaradi podobnih nečednih poslov že bili pravnomočno obsojeni. Eden naj bi bil v priporu in naj bi pri preprodaji mamil sodeloval kar izza zapahov. Ob koncu večmesečne akcije sledenja in tajnega opazovanja skupine so policisti skupaj s specialci opravili tudi več hišnih in osebnih preiskav, v katerih so našli še dva kilograma heroina, nekaj kokaina in denarja, a tudi predmete, ki naj bi izvirali iz kaznivih dejanj. Z njimi naj bi odvisniki plačevali odmerke drog.

Od kod je izvirala droga, ki jo je združba preprodajala, kriminalisti še preiskujejo. Foto: PU Celje

Na Golteh si je zlomil nogo

Konec tedna se je na smučišču na Golteh zgodila nesreča. Pri smučanju skupine otrok na otroškem poligonu pod nadzorom treh učiteljev smučanja se je eden od otrok sam spustil po smučišču in trčil v igralo, ki služi kot vratca poligona na progi. Pri tem se je huje poškodoval. Policisti so tujo krivdo za nesrečo izključili in o nesreči podali poročilo na pristojno državno tožilstvo.

Dobili so ga pri vlomu

Velenjski policisti so prijeli 35-letnega moškega s Koroške pri vlomu v eno od vozil v Kidričevi ulici. Pri njem so poleg nakradenih stvari našli tudi manjšo količino droge. Zaradi kaznivega dejanja drzne tatvine ga bodo ovačili, zaradi prepovedane droge pa bodo zoper njega uvedli hitri postopek z odločbo.

Oškodovanih
več kot
2000
delavcev in
upnikov.

Glavna osumljenka, obtoženka in zdaj v večini primerov tudi obsojenka Hilda Tovšak v zaporu na Igu prestaja večletno zaporno kazen. Ker vsi primeri še niso dosegli epiloga na sodiščih, nekatera sojenja zoper njo še niso končana.

astro center
vedeževanje in astrologija
090 77 77

Z vami v živo
tudi na vaši
najljubši televiziji

ARENA
RTE
SPONKATV
VESELJAK

Kupljen d.o.o. 2,19 €/min.

**Brez klica
na 090!**

**POKLIČITE ZDAJ IN IZVEJTE
SVOJO PRIHODNOST**

Zakupite minute in se
z vedeževalkami pogovarjajte ceneje.

070 44 44 22

RAZMIŠLJATE O PRENOVI, DOBREM NAKUPU ALI ODLIČNI STORITVI?

Preberite aktualno ponudbo in si privoščite najboljše!

Tradicija in kakovost

Začetki družinskega podjetja Fingušt segajo v leto 1988, ko je začela poslovati prva mesnica. Danes se podjetje ukvarja s proizvodnjo mesa (telečje, goveje in svinjsko) in mesnih izdelkov ter ima šest lastnih mesnic. Zaposluje 35 delavcev, ki delajo v proizvodnji s sodobno tehnologijo.

Proizvodnjo in predelavo mesa redno nadzirajo pristojne veterinarske službe. V vseh fazah proizvodnje izvajajo notranji nadzor po načelih sistema HACCP in IFS standardu, kar pomeni, da zagotavljajo varnost in kakovost proizvodnje, hkrati pa zagotavljajo sledljivost mesa in mesnih izdelkov.

Podjetje ponuja najrazličnejše vrste svežega in pripravljenega mesa, polpripravljenih jedi in široko paleto kvalitetnih mesnih izdelkov

(barjene, poltrajne in kuhane klobase, prekajeno in konzervirano meso, mast in maščobne izdelke, sušene in presne mesnine ...).

Dnevno oskrbuje več sto različnih odjemalcev, kot so trgovske družbe, menze, restavracije in gostilne ter hoteli širom Slovenije.

V podjetju se trudijo postati še bolj fleksibilni, da bodo na osnovi vrhunske kakovosti in odličnosti svojih proizvodov znali zadostiti potrebam in okusom najzahtevnejših kupcev.

Številna priznanja

Mesnica Fingušt je leta 2015 prejela skupno kar 11 AGRO priznanj. Zlato priznanje je prejela njihova čajna klobasa, srebrno medaljo so prejele: klobasa za kuhanje, tirolska, kolesarska, pragerska in navadna klobasa, posebna

s sirom, kmečka suha salama ter telečja posebna. Srebrno medaljo za tržno ponudbo pa so prejeli panirani svinjski zrezki. Bronasto medaljo je osvojila šunka v ovitku.

Podjetje je v lanskem letu prejelo tudi priznanja Mednarodnega inštituta za okus in kakovost ITQI iz Bruslja za kar dva svoja izdelka. Kolesarska klobasa je prejela kar tri zvezdice odličnosti, telečja posebna pa eno.

Mesnice Fingušt vas vabijo, da jih obiščete v njihovih lastnih poslovalnicah na Pragerskem, v Slovenski Bistrici, Mariboru, Rušah in Celju (Cesta na Ostrožno 22).

www.fingust.si

Promocijsko besedilo

KMET STROJ
Podkrajšek Anton s.p.
Ponikva 12b, 3232 Ponikva

TEL.: 041 693 394
PRODAJA IN SERVIS TRAKTORJEV
LAMBORGHINI IN PASQUALI

AK
ASFALT KOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH
IN USNJEJENIH OBLACIL

NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

OPTIKA Teržan
MARJAN TERŽAN, s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu
korekcijskih in sončnih očal

INSTALACIJE VERHOVŠEK
20 let

INSTALACIJE VERHOVŠEK
GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel.fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

Ponosni sponzor
KK Tajfun našega
državnega prvaka.

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK
NATAŠA
Nataša Hribnik s.p.
Poslovne enote: Kalobje-Sentjur-Celje
Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

Če želite oglaševati v rubriki vsi naši mojstri, pokličite **031 692 860**

»Klub je stabiliziran in me ne potrebuje več«

Darko Klarič se je prvič vključil v delo NK Celje pred skoraj četrto stoletje

V letih 2011, 2012 in 2014 so nogometaši Celja 1. SNL zaključili na osmih mestih, leta 2013 pa so bili peti in tedaj niso trepetali za obstanek. Povsem drugačna pa je bila zadnja sezona – dve drugi mesti (DP, pokal) sta dvignili povprečje obiska gledalcev. Določen ali velik vpliv je imela pomoč, ki je prihajala od drugod. Zanj je bil zaslužen Darko Klarič. Žal se je nova sezona začela slabo, uvrstitev na dno lestvice pa je terjala precej sprememb. Klub je zapustil trener Simon Rožman, nato tudi športni direktor Ambrož Krajnc.

Ob koncu leta 1991 je Darko Klarič takratni predsednik NK Klavdivar Anton Aškerc povabil k sodelovanju in začela se je uspešna zgodba NK Publikum, ki je trajala vse do doslej edine osvojene lovorike, naslova slovenskega pokalnega prvaka v letu 2005. Potem je Klarič klub po 14 letih sodelovanja zapustil in v Celju ga nismo pogosto videvali. V januarju 2013 pa je na povabilo takratne predsednice kluba Alenke Obrul podpisal poslovno pogodbo, po kateri je njegovo podjetje zagotavljalo posojila za delovanje kluba, ki je bil tedaj v finančnih težavah.

Ali se je pogodba že iztekla?

Obakrat sem v celjski klub prišel po povabilih tedanjih vodstev. Med obema obdobjema je velikanska razlika. V prvem obdobju sem bil na začetku vodja kluba, nato pa kasneje v različnih funkcijah odgovoren za več stvari v klubu. V zadnjih treh letih sem odgovoren za poslovni del v smislu izpolnjevanja dveh pogodb, ki sta podpisani med NK Celje in Bravom 1. V prvi pogodbi sem se obvezal, da bom vsak mesec posojal denar klubu, največ 30 tisoč evrov. Z drugo pogodbo sem oddal prostore pod severno tribuno, ki so na voljo nogometašem. Pogodbi veljata do junija. Poudariti moram, da se v drugem obdobju nisem vtikal v poslovanje kluba, razen na začetku, ko smo s sanacijskim odborom reševali klub pred propadom. Najbrž veste, da so tedaj zaradi dolgob obstajala razmišljanja o izstopu kluba iz prve lige. Sedaj je klub stabiliziran in me ne potrebuje več.

Kakšen je scenarij glede poravnave dolga?

»Res pa je, da bom ob vsakem morebitnem novem sodelovanju več časa posvetil pripravi, pogodbam in ustrezni komunikaciji. Verjamem v sinergijo, vendar morajo biti zanj ljudje zreli.«

»Menim, da sem se prenagril, ko sem podpisal določilo v pogodbi. Če klub ne bi prodal Verbiča, bi se lahko jaz obrisal pod nosom.«

Kot sem že omenil, bosta pogodbi potekli konec junija. Bil bi vesel, če bi ju že prej »zaprl«, čeprav nimam problemov.

Kakšno je vaše stališče do nadaljnjega poslovnega sodelovanja?

Moj edini motiv je bil, da klubu pomagam, ko je bil v finančnih težavah. Ob urejeni finančni situaciji so prišli še dobri rezultati, ki so povzročili določeno euforijo. Vodstvo je pričakovalo še več, »kemija« ni bila več tako dobra, stanje pa je takšno, kot je. Šele potem ugotoviš, kako pomembne so izkušnje. Upam, da se bo klub dokončno pobral, kar je nakazal ob zaključku jesenskega dela. Z zanimanjem sem spremljal dogajanje. Predsednik, ki je moj prijatelj, ima zelo rad klub. Morda mu manjka določenih izkušenj, a se hitro uči in prepričan sem, da bo delal vse manj napak. Skratka, stvar bo šla v pravo smer in moje sodelovanje, ponavljam, ni več potrebno.

Bi se dalo kaj drugače izpeljati?

Osebnost me je motilo, ker se je hitro spremenila filozofija kluba. Cilj je bil ustvariti mlado ekipo. Sedaj imam občutek, da Celje igra predvsem obrambno, kar pa je po drugi strani razumljivo. Kot Damoklejev meč nad glavo namreč visi grožnja izpada iz lige in ni se lahko odločiti o ustrezni strategiji. Po drugi strani pa si je možno celo priigrati sodelovanje v evropskem tekmovalstvu prek pokala NZS. Bilo pa mi je zelo všeč, ko je bil izbran domač trener. Simon Rožman je upravičil zaupanje in dosegel imenitne rezultate. Ko je prišla kriza, je bilo usodno pomanjkanje komunikacije, a očitno časa oziroma potrpljenja ni bilo dovolj in sledile so zamenjave.

Kakšen je vaš komentar učinka NK Celje v jesenskem delu?

Darko Klarič

»Bilo mi je zelo všeč, ko je bil izbran domač trener. Simon Rožman je upravičil zaupanje in dosegel imenitne rezultate.«

Pravzaprav ga nimam, nisem več prihajal na štadion Arena Petrol. Moje prioritete so se usmerile drugam. Nismo skregani. Kupil sem avtobusno podjetje Avrigo in imam toliko dela, da sem dal šport na stran.

V medijih je predsednik kluba omenil, da so bile obresti, menda 3,5-odstotne, previsoke. Bi lahko klub kje dobil ugodnejše pogoje?

To bi morali vprašati njegaj. Morda bi lahko on posodil ta denar. Drži, da je podjetje Bravo 1 zaračunavalo omenjene letne obresti za posojilo. Če bi dal posojilo brez obresti, bi imel težave v lastnem računovodstvu, pa tudi z davkarji. Treba je dodati, da sem zelo veliko tvegalo. Vračilo posojila je bilo vezano izključno na denar, pridobljen od odškodnin ob prodaji igralcev. Menim, da sem se prenagril, ko sem podpisal določilo v pogodbi. Če klub ne bi prodal Verbiča, bi se lahko jaz obrisal pod nosom. Verjel sem pač v delo kluba in da se bo vse dobro izšlo. Naj povem, da sem polovico cene za Avrigo plačal z lastnim denarjem, drugi del pa s posojilom. Za stroške odobritve kredita sem plačal 14 tisoč evrov. Torej, zelo vesel bom, če bo klub posojila jemal kje drugje. Sam ga po izteku pogodbe ne bom več dajal, ker sem potem deležen preveč pripomb in vprašanj, ki jih ne razumem. Ne verjamem, da bi kdo drug pod takšnimi pogoji posodil denar NK Celje.

»Predsednik, ki je moj prijatelj, ima zelo rad klub. Morda mu manjka določenih izkušenj, a se hitro uči in prepričan sem, da bo delal vse manj napak.«

vedno obrnili hrbet športu. Sam nisem ne zamerljiv ne razočaran, kar sem že dokazal tudi v Celju. Zato nikoli ne rečem nikoli. Res pa je, da bom ob vsakem morebitnem novem sodelovanju več časa posvetil pripravi, pogodbam in ustrezni komunikaciji. Verjamem v sinergijo, vendar morajo biti zanj ljudje zreli. Pred sabo imam velik poslovni izziv, ki pa ni povezan z nogometom. Menim, da sem za celjski nogomet v minulih, zdaj že skoraj 25 letih, ogromno postoril. Nobene slabe vesti nimam, če bom v prihodnjih letih manj prisoten. Klub bo ostal del mojega srca, navijajte zanj.

Kako je z nogometno tekmo ljubljanskih in mariborskih študentov, ki ste jo lani uspešno izpeljali v Celju, na »sredini«?

Lani je Univerza Maribor organizacijo zaupala meni, letos bo prireditelj Univerza Ljubljana in po dosegljivih podatkih bo tekmo pripravila v prestolnici. Moj načrt je, da v Areni Petrol med junijsko »fešto« organiziramo mednarodno tekmo v ameriškem nogometu. Gostitelj bi bila ekipa Ljubljana Silverhawks. Toda osnova je dogovor z Mestno občino Celje.

DEAN ŠUSTER

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Potem ko so dogovor o sodelovanju sklenili (z desne) Darko Klarič, Sebastjan Cimerotič in Marjan Vengust, je NK Celje osvojil edino lovoriko po osamosvojitvi. Osvojil je prvo mesto v pokalu NZS.

Z močno voljo in stisnjenimi zobmi do cilja

Po Miranu Stanovniku smo Slovenci dobili novega junaka, ki je na dveh kolesih premagal sloviti reli Dakar. Pohorska trma je člana celjskega Avto-moto društva Feroda gnala preko meja obupa, bolečin in izčrpanosti. Z izjemno voljo je poškodovan, z natrganimi vezmi, izpahnjeno ključnico in razpokami v kosteh privozil vse do cilja najtežje motoristične preizkušnje na svetu.

Simon Marčič se je zapisal v zgodovino slovenskega motošporta s tem, ko je kot drugi Slovenec na motociklu prevozil najtežji reli na svetu. »Če bi vedel, kakšen je občutek, ko prevoziš ciljno črto relija Dakar, bi me po poti pol manj bolelo! Ni besed, da bi opisal svojo hvaležnost. Hvala, ker ste mi pomagali do cilja,« je Marčič zapisal v eni svojih prvih objav po koncu dirke. Končal je na 79. mestu, skupno je v cilj pripeljalo 84 tekmovalcev. Marčič je bil v svoji kategoriji 21., v izzivu Malle Moto ali Dakaru brez asistence pa sedmi.

Številka 149 je našemu junaku ob koncu vendarle prinesla srečo. Večkrat je bilo tako hudo, da bi najraje odnehal, a pripravljenost premagati bolečine in utrujenost je tisto, kar loči poražence od zmagovalcev. Simon se je namreč polomil že na koncu tretje etape. A je zdržal vse do konca trinajste etape. Med motoristi je zmagal Avstralec Toby Price, drugi se je v cilj pripeljal Slovak Stefan Svitko, na tretjem mestu je končal Čilenec Pablo Quintanilla.

LK

Šmarška, malovrška in zdaj še polzelska Ana Drev med nagovorom Marjana Kneza

Ana je slišala tudi besede v verzih.

Prerojena Ana Drev pod svetovnim vrhom

Po drugem mestu v Flachauu so ji sprejem pripravili v Šmartnem ob Paki

»V Flachauu sem imela v ciljni areni najglasnejšo podporo izmed vseh tekmovalk. Nekaj posebnega je stopiti na zmagovalni oder in imeti ob sebi zveste navijače.«

Letošnje zime smučarka Ana Drev ne bo nikoli pozabila. Po prejšnji sezoni se je spogledovala z mislijo, da zaključiti kariero, v kateri so jo spremljale številne poškodbe in ostale težave z zdravjem. Bila je tudi slabokrvna. A je vztrajala. Dokončno sodbo o smiselnosti nadaljnjega tekmovanja je poleti podal zdravnik, ki je ocenil, da njeno koleno lahko vzdrži vse napore. Da je boljša kot kdajkoli doslej, je ugotovila v Courchevelu, kjer je dosegla svojo najboljšo uvrstitev v karieri v svetovnem pokalu, sedmo mesto v veleslalomu.

Nato je prvič nastopila v prvi jakostni skupini, pa prvič vodila po prvi vožnji, v Lienzu. Čeprav je v drugi vožnji odstopila, ni obupala. V Flachauu je ponovno vodila po prvi vožnji in se nato končno povzpela na oder za zmagovalke. S tem se je zapisala v zgodovino slovenskega alpskega smučanja.

Z odra na oder

Pri tridesetih letih je Šmarčanka **Ana Drev** dosegla svoj največji uspeh, drugo mesto na tekmi sve-

tovnega pokala. V ponedeljek so trenutno najboljši slovenski alpski smučarki v Šmartnem ob Paki pripravili sprejem pred trgovskim centrom. Ano so pripeljali s kočijo, dolgo je prezebala na odru, z besedami so jo častili, kot da je prinesla medaljo z velikega tekmovanja (tako so sicer tudi zapisali na občinski spletni strani). Toda bilo je pristrčno, vsak se je želel rokovati z njo in ji čestitati. Za vzdušje je skrbel pihalni orkester Zarja iz Šoštanja. Prijetno so presenetili navijači Tine Maze, ki so se pripeljali iz Črne na Koroškem. Ob pogledu na njih smo se spomnili besed **Andree Massija**, ki je v Söldnu pogledal Ano in dejal, da se drži kot dehidrirana sliva. Potem je začelo vreti v Šmarčanki ...

V Flachauu kot doma

Glede na to, da Ana smuča najboljše v svoji karieri, bi bilo nenavadno, če bi po zaključku sezone prekinila športno pot: »Naj se zgodi karkoli, počakajmo na konec sezone. Prej odločitve ne bom sprejela. Moram pa priznati, da mi je predsednik

Fan cluba Marjan Knez že večkrat dejal, da se vidimo v Pjongčangu.« Nato se je zahihitala. Olimpijske igre v Južni Koreji bodo že čez dve leti. Ana ima še vedno dekliški obraz, obenem je našla pravo mero treninga, ko je krepila mišice, ki ji pomagajo vzdrževati koleno v normalnem stanju. O svojih navijačih je dejala: »Že dolgo smo skupaj. V Flachauu sem imela v ciljni areni najglasnejšo podporo izmed vseh tekmovalk. Nekaj posebnega je stopiti na zmagovalni oder in imeti ob sebi zveste navijače. Počutila sem se skoraj kot doma. Priznam, da v življenju še nikoli nisem bila tako srečna kot v trenutku, ko sem pogledala na semafor po drugi vožnji.«

Zasenčila »orle«

Pred približno tristo prisotnimi je Ano prvi pozdravil in ji čestital župan Šmartnega **Janko Kopušar**: »17. januar 2016 bo z velikimi, morda največjimi črkami zapisan v zgodovino šmarškega športa. Ana, postala si prva dama slovenskega alpskega smučanja. V nedeljo si celo zasenčila naše »orle«. Zelo smo ponosni nate. Tudi

Otroci so morali dolgo čakati, da so prišli na vrsto in da so dobili kartico s podpisom.

zato, ker si s svojo zagnanostjo rešila kup težav. S svojimi uspehi si vzor mladim. Hvala ti, pa tudi očetu Dragu in mami Silvi.« Za veselje in smeh je skrbel predsednik Fan kluba Ane Drev, **Marjan Knez**. Nizal je dogodivščine

in preletel Anino kariero. Sinonim za vztrajnost ni zgolj Ana Drev, temveč so tudi njeni pristaši, ki so ji stali ob strani v sušnih sezonah. Med gledalci je bil tudi Bojan Prašnikar, najbolj znano športno ime iz Šmartnega

ob Paki. Morebiti pa ga Ana Drev po prepoznavnosti in dosežkih dohiti ali celo preseže. Naslednji veleslalom za svetovni pokal bo konec meseca na Pohorju.

DEAN ŠUSTER
Foto: Grupa

Z leve sta Rok Marguč in Tim Mastnak.

Marguč ali Mastnak?

Glavna aduta v slovenski ekipi na sobotnem veleslalomu za svetovni pokal na Rogli bosta tokrat **Celjana Rok Marguč** in **Tim Mastnak**. Zanju je Rogla najbolj domač teren.

Toda Marguč doslej kljub stalni podpori domačih navijačev na stopničkih na Rogli še ni stal, je pa bil vselej med deseterico. »Vsekakor imam tukaj določeno prednost, saj največ treniram prav na teh progah. Res pa je, da mi manjkajo stopničke, morda pa pride od tega prav pojutrišnjem,« je optimističen Marguč, ki je na treh letošnjih tekmah le v Cortini d'Ampezzo prišel med šestnajsterico finalistov, a tudi tam končal na 14. mestu. Podobne rezultate je dosegal Mastnak, ki je bil 14. na zadnjih dveh tekmah v Kreischbergu in Bad Gasteinu. Na Rogli je bil pred dvema letoma že četrti, zato tudi letos pričakuje dober dosežek: »Na treningih mi je šlo dobro, zato verjamem, da bo tudi na tekmi tako. Vesel bi bil uvrstitve med osmerico.« Kvalifikacije se bodo začele ob 10. uri, finale bo ob 14. uri. Organizatorji pričakujejo, da bo temperatura zraka vseskozi pod lediščem, kar pomeni, da bosta progi dobro pripravljene do zadnje vožnje.

DŠ
Foto: SHERPA

Farsa v načinu točkovanja

Najboljša v letu 2015 sta bila Celjana Tina Trstenjak in Matjaž Ceraj

Judo zveza Slovenije je v Mariboru razglasila najboljše judoiste minulega leta. Na vrhu sta Celjana. Po pričakovanjih je bila med judoistkami izbrana svetovna prvakinja v kategoriji do 63 kilogramov Tina Trstenjak, pri moških pa je na vrhu Matjaž Ceraj, član Impola, ki je na največjih tekmovanjih in slovenskem pokalu zbral največ točk.

Za Trstenjakovo sta se zvrstili njeni klubski kolegici iz JK Z' dežele Sankaku Celje Ana Velenšek in Anka Pogačnik, za Cerajem pa prav

tako dva Sankakujevca, Mihael Žgank in Adrian Gomboc. Kako neustrezno točkovanje ima Judo zveza Slovenije, najbolje dokazuje krivica, ki se je pripetila Roku Drakšiču. Nosilec bronaste medalje z evropskega prvenstva – edine lani osvojene na velikih tekmovanjih v moški konkurenci – je ostal brez stopničk, čeprav bi moral postati celo judoist leta. Najbolj smešno je bilo v mladinski konkurenci. Klara Apotekar, druga na mladinskem svetovnem prvenstvu, je četrta med slovenskimi

mladinkami ... Med mlajšimi članicami je prva, med mlajšimi člani Rok Plešnik tretji. Judo klub Sankaku, ki ga vodi Marjan Fabjan, je v skupnem seštevku na prvem mestu z velikansko prednostjo pred zasledovalci, najboljši je tako v ženski kot moški konkurenci.

Fabjanov pomočnik oziroma najožji sodelavec Igor Trbovc je vodil ekipo na tekmi svetovnega pokala v Afriki. Vsi štirje predstavniki Sankakuja so stopili na stopničke zmagovalnega odra. Najprej sta bila v soboto v Tunisu

Matjaž Trbovc in Adrian Gomboc tretja, v nedeljo pa sta njuna klubska soborca še izboljšala dosežka. Mihael Žgank je zmagal v kategoriji do 90 kilogramov, Anka Pogačnik pa je med borkami do 70 kilogramov osvojila tretje mesto. In tako so na Lopato kapnile nove, pomembne točke v kvalifikacijah za nastop na olimpijskih igrah. Proti Riu de Janeiru pa jih ne bodo zaustavili neprimerna točkovanja, čudne nominacije, pristranska glasovanja ...

DEAN ŠUSTER
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Roka Drakšiča naj krivice zgolj podžgejo, kajti v sezoni, ki se je pravkar začela, mora biti v življenjski formi.

Ne le Elektra, tudi Hopsi visoko izgubili

V Tri lilije prihaja Helios – V 2. ligi vse bolj tesno na vrhu

Enajsti krog državnega prvenstva pri košarkarjih je postregel z visokimi razlikami. Zlatorog je s 105:77 zmagal na gostovanju pri Hopsih, Elektra je s 124:61 klonila v Šenčurju.

Pogled na lestvico je zelo zanimiv. Šenčur, Rogaška, Helios Suns, Zlatorog in LTH Castings imajo po 17 točk. Prvi dve ekipi imata sicer zmago več od preostalih treh. Obeta se ogorčen boj za uvrstitev v ligo za prvaka, kamor peljejo prva tri mesta.

Igra mačke z mišjo

Zadnjejuvrščeni Hopsi so niz porazov potegnili na sedem tekem, edino zmago so dosegli pred dobrima dvema mesecema proti Lastovki. Na drugi strani so Laščani zmagali sedmič v sezoni in četrtič v nizu pod vodstvom trenerja Aleša Pipana. Slednji je s svojimi košarkarji praktično tekmo na Polzeli odločil že v prvem polčasu (55:32). V nadaljevanju so Laščani vodili tudi že za 29 točk. Zmaga nikoli ni bila ogrožena, saj so gostitelji delovali povsem razglašeno, razen izjemnega ameriškega košarkarja Jamesa Crocketta, ki je dosegel kar 35 točk. »Nekateri košarkarji so na začetku prikazali takšen odnos, ki ga kažejo tudi na treningih, ta pa je daleč od atraktivnega. Sedaj imamo teden dni časa, da to uredimo in se pripravimo na pomembno tekmo proti Lastovki,« je po tekmi besno razlagal domači trener Boštjan Kuhar. Gostujoči košarkar Matej Krušič, ki je dosegel 12 točk, je bil pričakovano drugečnega razpolo-

ženja: »Z naše strani je bila to zelo dobra tekma. Primereno smo se pripravili. Iz tekme v tekmo rastemo, saj zelo dobro treniramo, posledično pa se vse skupaj pokaže na tekmah. Vsako tekmo moramo zmagati, če želimo priti v ligo za prvaka.«

Pohod proti ligi za prvaka

Laščani pod taktirko trenerja Pipana nadaljujejo uspešne predstave, predvsem pa pohod proti ligi za prvaka. Ta bo kot kaže še kako zahteven, saj se za prva tri mesta bojuje kar pet moštev. »Na Polzeli smo odigrali po dogovoru. Skozi celotno tekmo smo kazali osredotočenost. V naši igri so napake še prisotne, zato jih bo treba v naslednjih tednih odpraviti,« je sprva dejal Aleš Pipan. Zatem je še natančneje opredelil, s čim ni zadovoljen: »Preveč je še izgubljenih žog, preveč je nenadzorovanih metov. Smo pa na dobri poti. Na Hopse smo se dobro pripravili, zdaj se moramo še na Helios Suns. Za nas je vsaka naslednja tekma sila pomembna. Domžalska ekipa je zelo kvalitetna, a tudi mi imamo svoje adute za sobotno zmago pred domačimi gledalci.« Domžalčani bodo v soboto v Laškem gostovali ob 19.00, Polzelane ob isti uri čaka pomembno gostovanje pri Lastovki v Domžalah.

Šoštanjčani »životarijo«

Šoštanjska zgodba je klavrna. Le Aldin Hasić je ostal od košarkarjev, ki so še pred mesecem dni tvorili prvoligaško ekipo Elektre. V Šoštanju so se sicer odloči-

li, da bodo košarko igrali še naprej, a kot kaže na precej nižji ravni kot do sedaj. Tudi tekma v Šenčurju je pokazala, da ekipa v tem trenutku ostalim ni konkurenčna. »Mojim fantom nimam kaj očitati. Prvih petnajst minut so igrali presenetljivo dobro, nato pa se je videlo, da jim nasproti stoji izkušena in telesno precej močnejša ekipa. Če bi se prvenstvo zaključilo danes, naša ekipa ne bi izpadla. A do konca tekmovanja nas čaka še 16 tekem in bojim se, da ti fantje v takšni sestavi ritma ne bodo zdržali. Nujno bi potrebovali dve do tri igralske okrepitve, da bi lahko razširili našo rotacijo, normalno igrali in bili vsaj delno konkurenčni. V tem tednu bomo imeli v klubu sestanke in upam, da se bodo te stvari rešile,« je po devetem porazu dejal trener Elektre Duško Maličević. Edini plus v vsem skupaj je v mlajših košarkarjih, ki zdaj dobivajo vse več priložnosti za dokazovanje, kar pa v boju za obstanek ne bo rešilo Elektre ...

Nov spodrsrljaj vodilnih

Košarkarji Term Olimia, ki si v novi tekmovalni sezoni druge lige želijo preboj med elito, so si privoščili nov spodrsrljaj, četrtega v sezoni. Potem ko je bil domači poraz proti ekipi ECE Celje v 10. krogu precejšnje opozorilo zasedbi trenerja Borisa Zrinskega, je zdaj sledil nov šok, poraz v Slovenskih Konjicah. Gostitelji, pri katerih je Kristijan Muzel vknjižil 22 točk, so slavili z 71:66. Moštvo iz Podčetrka, za katerega igra tudi Nejc

Strnad, na vrhu lestvice pred ostalimi ekipami nima več točkovne prednosti. Terme Olimia, Branik, Triglav in Konjice so pri osemnajstih točkah. Iz nevarnih voda pa so vsaj začasno izplaval košarkarji ECE Celja, ki so v 11. krogu pred domačimi gledalci s 83:66 odpravili Hrastnik. 22 točk je dosegel Tadej Koštomaj. Od predzadnjih Hrastničanov imajo na osmem mestu dve zmagi več, od zadnjega Slovana pa tri. V soboto bodo v Celju gostovale Grosuplje, Terme Olimia bodo igrale v Sežani, Konjice pa bodo gostiteljice Hrastniku. Prvouvrščena ekipa se bo neposredno uvrstila v višji rang tekmovanja, preostali dve bosta igrali dodatne kvalifikacije. Do konca ostaja še deset krogov.

Trikrat čez Domžale

Košarkarice celjskega Athletea so iz pokalnega tekmovanja po dveh obračunih brez težav izločile Domžale, z isto ekipo so se pomerile še v 8. krogu domačega prvenstva. Varovanke trenerja Damirja Grgiča so na gostovanju zmagale z 78:57 in so edine neporažene. Tina Jakovina je dosegla 17 točk, Andrea Marić 14. »Rezultat je odraz trenutnega stanja v ekipi. Čestitke ekipi Domžal za prikazano igro,« je dejal Grgič. Celjanke bodo 30. januarja gostile Maribor, dva dni prej jih čaka obračun za končno sedmo mesto v Jadranski ligi. Grosupeljčanke bodo nasprotnice sprva v dvorani Brinje, zatem še teden dni kasneje v dvorani Gimnazije Celje – Center.

MITJA KNEZ

NA KRATKO

Bližnjica do Evrope

Ljubljana: Vodstvu Nogometnega kluba Celje se je uresničila želja. Na žrebu parov polfinala pokala NZS se je celjski klub namreč izognil mariborskemu. Varovanci trenerja Iztoka Kapušina so za nasprotnike dobili nogometaše Domžal. Prvi obračun bo v Celju 13. aprila, povratni pa teden dni kasneje. Drugi polfinalni par je Maribor – Zavrč. Finale bo 25. maja.

Napeti končnici

Celje: V ligi INL so celjski hokejisti konec tedna obe tekmi igrali doma. Po ostrem boju so morali priznati premoč Lustenauu z 2:1 (strelec Žiga Svete), v nedeljo pa so po kazenskih strelh s 3:2 ugnali Bregenzerwald in na lestvici ostajajo sedmi. Povedli so z 2:0 prek Tima Ograjenška in Žana Jezovška, imeli še nekaj priložnosti za povišanje vodstva, nakar so Avstriji izsilili podaljšek in tudi kazenske strele. Pri teh so bili uspešnejši domači, sprva je zadel Jezovšek, nato Žan Zupan.

Hitri lepotečki

Ljubljana: Atletinji Maja Mihalinec in Marina Tomič, ki že imata normi za marčevsko dvoransko svetovno prvenstvo, sta zmagali na svojih prvih tekmah v zimski sezoni. Mozirjanka Mihalinecva je 60 metrov pretekla v 7,40 sekunde, članica Kladivarja Tomičeva pa je v teku na 60 metrov z ovirami postavila čas 8,37 sekunde.

Izboljšal uvrstitev

Wengen: V kombinaciji se je od naših alpskih smučarjev poleg Kosija točk veselil še Celjan Martin Čater, ki je za precej mest izboljšal svoje izhodišče s smuka, ko je bil 34. V slalomu je z zaostankom 3,12 sekunde vpisal 20. mesto, kar je po 18. mestu na decembrskem superveleslalomu v Beaver Creeku druga najboljša uvrstitev Čatra v svetovnem pokalu. (DŠ)

Panorama

KOŠARKA

Jadranska liga, 19. krog: Mega Leks – Tajfun 92:70; Savović 20; Čebular 16, Ponjavič 13. Vrstni red: Budućnost 38, Crvena zvezda, Cedevita 35, Mega Leks 33, Cibona, Zadar 29, Skopje, Igokea, Partizan, Krka, Metalac 28, Union Olimpija, Sutjeska, Tajfun 27.

1. SL, 11. krog: Hopsi – Zlatorog 77:105; Crockett 35, Fields 9; Čebašek 21, Vašl 19, Šenčur – Elektra 124:61; Hasić 17, T. Kosi 16 Vrstni red: Šenčur, Rogaška, Helios Suns, Zlatorog, LTH Castings 17, Portorož 14, Lastovka, Elektra 11, Hopsi 10.

2. SL, 11. krog: ECE Celje – Hrastnik 83:66; Koštomaj 22, Požin 13; Dunovič 25, Memčič 14, Konjice – Terme Olimia 71:66; Muzel 22, Jereb 18; Štruc 15, Cerkovnik 14. Vrstni red: Terme Olimia, Branik, Triglav, Konjice 18, Sežana, Plama Pur, Grosuplje 17, Celje, Črnomelj, Parklji 16, Hrastnik 14, Parklji 13.

1. SL (ž), 8. krog: Domžale – Athlete Celje 57:78; Stefanovski 12; Jakovina 17, Marić 14. Vrstni red: Athlete 18, Triglav 14, Grosuplje 13, Maribor 11, Domžale 10. (MiK)

Športni koledar

Petek, 22. 1.

KOŠARKA

2. SL, 12. krog: Konjice – Hrastnik (19).

Sobota, 23. 1.

KOŠARKA

1. SL, 12. krog, Laško: Zlatorog – Helios Suns, Šoštanj: Elektra – Rogaška, Domžale: Lastovka – Hopsi (19).

2. SL, 12. krog: Sežana – Terme Olimia (19), ECE Celje – Grosuplje (20).

Nedelja, 24. 1.

KOŠARKA

Jadranska liga, 20. krog, Zagreb: Cedevita – Tajfun (21).

Vidim tvoj obraz,
slišim tvoj glas,
še korak mi je znan,
ko sprašujem se zaman,
zakaj te več ni?

IN MEMORIAM

FRANČIŠEK LIPIČNIK

(6. 1. 2015 – 6. 1. 2016)

Mineva žalostno leto praznine, kar te več ni.
Čas mineva, rane se celijo, spomin pa ne bleedi.
Vedno boš z menoj.

Žena Štefanija

119

Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar druží nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zadnje so
razdalje, kraj in čas.
(M. Kačič)

V SPOMIN

20. januarja je minilo deset let,
kar nas je zapustila naša draga

CIRILA ARČAN

iz Šmiklavža pri Škofji vasi

Iskrena hvala vsem, ki ji prižigate sveče, podarjate
cvetjé ali z lepo mislijo postojite ob njenem grobu.

Sin Rudi z družino

132

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.

V SPOMIN

NEŽIKI SMOLE

(6. 10. 1934 – 18. 1. 2012)

18. januarja 2016 je minilo štiri leta, kar si, naša draga
mami, klonila pod težo težke bolezni.
Z vsakim dnem, ko te ni, nas srce bolj boli.

Tvoja družina

106

MOTORNA VOZILA

- PRODAM

RENAULT modus 1,5 dci, letnik 2007, regi-
striran do 2017, lepo ohranjen, možna
menjava, prodam. Telefon 041 687-
377. 46

VW golf II, letnik 1990, v nevoznem sta-
nju, prodam za rezervne dele. Cena po
dogovoru. Telefon 031 549-996. 135

BONAFIN

Gotovinska posojila
do 1000 eur na osnovi
osebnega dohodka in
pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14,
03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

- KUPIM

OSEBNO vozilo kupim. Telefon 031 687-
477. 63

STROJI

- PRODAM

RABLJENE rezervne dele za traktorje Zetor
od 2511 do 7745 prodam. Telefon 031
701-836. 39

DVOOSNO traktorsko kiper prikolico,
nosilnost 5 ton, prodam. Telefon 031
639-215. p

- KUPIM

MOTOKULTIVATOR, priključke, traktor, pri-
kolico, mulčar, frezo in drug stroj, tudi
v okvari, kupim. Telefon 041 407-130. 2813

TRAKTOR Ursus, Univerzal, Zetor, lmt in
ostale traktorje, dobro plačilo, kupim.
Telefon 030 419-790. 58

POSEST

- PRODAM

MANJŠO hišo, primerno tudi za vikend,
ugodno prodam. Savinjsko-šaleška
regija. Telefon 031 270-088. 91

V CELJU na Bregu prodam ali oddam v
najem gostinski lokal v obratovanju,
150 m², s parkiriščem in z možnostjo
v delu zgradbe za prodajalno kruha,
vina, pisarne itd. Telefon 041 650-737. 123

- KUPIM

V CELJSKI regiji kupim dobro vzdrževan
dvojček, vrstno hišo, v mirni okolici.
Cena do 120.000 EUR. Telefon 041
897-485. 128

- ODDAM

GOSTINSKI lokal, okolica Celja, oddam v
najem. Telefon 041 628-105. 98

STANOVANJE

- KUPIM

VEČJO garsonjero ali enosobno stanova-
nje v Celju ali bližnji okolici kupim.
Prednost imajo stanovanja z lastnim
števcom ogrevanja in balkonom. Tele-
fon 041 399-819, med 9. in 12. ali 15.
in 18. uro. 2912

VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o.,
Kopališka 3, Kidričevo

Ograje, ograjni elementi, okovje
za sanitarne kabine, cevi,
pločevina, vijaki, dimniki.

Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

- ODDAM

SOBO s posebnim vhodom, okolica Celja,
oddam. Telefon 041 628-106. 98

- OPREMLJENO stanovanje, 70 m², vseljivo
tako, oddam. Telefon 041 650-737. 123

Se počutite nemočne?
Sta vam starost in
osama prekrizala pot?
Potrebujete pomoč,
drobno hišno opravilo,
oporo ali le sogovornika
s toplo besedo?

Imamo rešitev
za vas!

Pomoč na domu,
topla beseda
in še mnogo več!

Pokličite ZAUPANJE
IN ZANESLJIVOST
041-300-107.

Štorklja s.p.,
Nova cerkev 104, Nova cerkev

OPREMA

PRODAM

- GENERALNO obnovljen štedilnik Fekonja,
na centralno ogrevanje, dolžina 1000
mm, desni stranski dimniški priklop,
vgrajen popolnoma nov grelec, še nika-
li zakurjen in na novo »zašamotiran«,
prodam. Telefon 041 243-089. 24

ŠTEDILNIK na trdo gorivo prodam. Telefon
041 763-313. 111

LEPO ohranjeno raztegljivo jedilniško
mizo (venge barve), velikost 160 x
90, s šestimi stoli, blago bež barve,
prodam. Telefon 031 625-384. 134

AKUSTIKA

PRODAM

- DIATONIČNO harmoniko Muller, C, F, B,
prodam. Telefon 041 515-416. 104

- DVA televizorja – Grundig, ekran 80 cm
in Minever, ekran 70, prodam po zelo
ugodni ceni. Telefon 041 255-280 ali
(03) 5453-193. 90

ŽIVALI

PRODAM

- PRAŠIČE, težke od 30 do 160 kg, cena od
100 kg naprej je 1,6 EUR/kg, domača
hrana, dostava, prodam. Telefon 031
524-147. 14

PRAŠIČE domače vzreje, za zakol ali na-
daljnjo rejo, težke od 30 kg naprej,
prodam. Možna dostava. Andrejeva
kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-
061. 38

PRAŠIČE, težke od 30 do 250 kg, izločene
svinje, domača hrana in dostava, pro-
dam. Telefon 031 311-476. p

PRAŠIČE, težke od 120 do 170 kg in izlo-
čene svinje, težke do 300 kg, ugodno
prodamo. Možnost dostave. Telefon
041 455-732. 9

VEČ telet, sr pasme, starih od 14 dni do
3 mesecev, prodam. Telefon 041 878-
010. 33

GORDANA

astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE

GSM
041 404 935

Društvo Kvantum, Savinova 7, Celje

- PRAŠIČE za zakol, mesni tip, krmljen z
domačo kuhano hrano, možen zakol,
prodam. Kupec prejme darilo – raco
ali petelina. Telefon 031 664-286.32

ŠTIRI bike od 180 do 220 kg, ls, prodam.
Telefon 041 547-769. Š 2

BIKCE, lisaste pasme, stare 10 do 14 dni,
prodam. Telefon 041 794-185. Š 1

TELICO simentalke, brejo 7 mesecev, pro-
damo. Cena po dogovoru. Telefon (03)
5794-316. 47

TRI telčke, stare od 3 do 14 mesecev,
simentalke in tri tedne staro, prodam.
Telefon 070 250-441. 53

- MLADO kravo, brejo 2 meseca, prodam.
Telefon (03) 5778-649. 57

SVINJO, staro eno leto, mesnate pasme,
krmljeno z domačo kuhano krmo,
težko 250 kg, prodam. Telefon 041
265-215. 76

KOKOŠI nesnice, jarkice pred nesnostjo,
rjave barve prodamo. Telefon 040 130-
979. p

BIKCA limuzin, starega 4 mesece, prodam.
Telefon 041 645-266. 83

DOLORES

astrologinja

090 64 30

NKI FRANO KEDER s.p.
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

- PRAŠIČA za zakol prodam. Telefon 031
249-835. Š

KUNCE za zakol ali nadaljnjo rejo prodam.
Telefon 041 515-416. 102

DVE telički simentalke, težki 145 in 165
kg, odstavljeni od mleka, ugodno pro-
dam. Telefon 031 840-282. 108

BIKCE simentalce in telice, težke od 150
do 250 kg, prodam. Možna dostava.
Telefon 031 233-599. 113

TELICO ls/čb, brejo 7 mesecev, težko 600
kg, prodam za 1.200 evrov. Telefon
051 616-356. 114

BIKCE in teličke, težke od 150 do 250 kg,
prodam ali menjam za kravo ali telico
za zakol. Telefon 041 258-318. p

KRAVO simentalke, 2. tele, lahko z bik-
cem simentalcem, starim 3 mesece,
prodam. Telefon 070 207-449. 127

BIKCA simentalca, odstavljenega od mle-
ka, prodam. Telefon 070 207-449. 127

PRAŠIČA, približno 120 do 150 kg, krmlje-
nega z domačo hrano, prodam. Telefon
031 523-748. 130

KUPIM

- DEBELE, suhe krave in telice kupim. Plači-
lo takoj. Telefon 041 653-286. Š 221

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

- SUHE okrogle in silazne bale prodam. V
račun vzamem drva ali teleta. Telefon
041 746-592. 43

DOMAČA očiščena orehova jedra, Štore,
prodam. Telefon 041 347-627. 79

SENO v kockah, lepo, sočno, prodam.
Telefon 041 793-916. 103

DOMAČE ocvirke in mast prodam. Telefon
031 787-009. 117

SENO v balah, kockah, prodam. Savinjska
dolina, telefon 031 523-748. 130

- 150 kock sena, 2,2 EUR/kos, seno je s
hribovitega predela, ročno spravilo,
prodam. Telefon 031 490-501. 120

DOMAČA kokošja jajca, kokoši so krmlje-
ne izključno z domačo hrano, okolica
Šentjurja, prodam. Telefon 031 805
436, Urška. 122

OSTALO

PRODAM

- TRIBRAZDNI obračalni plug in burskega
kozla prodam. Telefon 041 649-414.
Š 212

KOSILNICO Muta in alfo za prašiče, novo,
še zapakirano, prodam. Telefon 041
791-296. 3008

TELIČKO simentalke, 180 kg, tračni obra-
čalnik Sip 220 in drva prodam. Telefon
070 667-374. Š 6

SMREKOVE plohe, 5 cm, lipove deske, 30
mm in bikca frizijca, starega 14 dni,
prodam. Telefon 041 815-081. 100

BRIKETE, bukove, visoko kalorične in me-
šane pelete prodam. Možnost dostave.
Telefon 031 844-021. 101

HIDRAVLIČNO stiskalnico grozdja, 150 l,
mlin na motor za mletje grozdja, 400 l,
hrastov sod in skobeljni stroj prodam.
Telefon 041 238-778, (03) 5740-546. 105

ODKUP HRASTOVE

HLODOVINE

041 954 206

AIDA d.o.o., Prekopa 3, Vransko

- INVALIDSKI skuter in voziček, oba elek-
trični in nova, primerna za starejše,
ugodno prodam. Dostava na dom.
Telefon 041 517-900. p

PET m suhih hrastovih drv in kravo simen-
talko po prvi telitvi prodam. Telefon
041 983-800. 115

TRAKTOR TV 420, letnik 1984 in traktor-
ske gume, 12-4-28, nove ali rabljene,
prodam. Telefon 041 983-800. 115

DVA prašiča za zakol, od 140 do 180 kg,
domača hrana in domača svinjsko sla-
nino, prodam. Možna dostava. Telefon
031 782-708. 116

NOVE klasične deske za plug ugodno pro-
dam. Telefon (03) 5772-362. 118

OTROŠKI avto na akumulator in franco-
sko posteljo, 180 x 200 cm, ugodno
prodam. Telefon 041 277-376. 124

ZMENKI

- 45-letni fant želi spoznati dekle za resno
vezo. Če te takšen način spoznavanja
ne moti, mi piši, telefon 031 504-807. 81

ŽENITNA posredovalnica Prstan iz Nove
Gorice vam najhitreje in najceneje ure-
di resno zvezo. Telefon 070 413-428.p

novi tednik

NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Telefonska številka:

Datum rojstva:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: **brezplačno prejema** vse posebne izdaje Novega tednika,
4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.
Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

*Vse na svetu mine,
vse se spremeni,
le spomin na tebe,
Jernej, ostaja in živi.*

V SPOMIN

22. januarja 2016 mineva pet let, kar smo te izgubili,

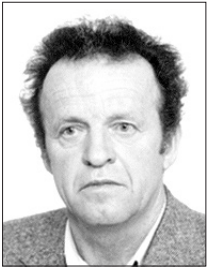
JERNEJ KRAŠOVEC

iz Zgornje Rečice pri Laškem

Iskrena hvala vsem, ki mu prižigate svečke v spomin in se ga spominjate.

Vsi tvoji

L 9

*Tvoje srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin nate
bo za vedno ostal.*

V SPOMIN

Minilo je dvajset let, kar nas je zapustil dragi mož, ate in stari ate

IVAN AGREŽ

iz Loke pri Žusmu
(22. 5. 1929 – 19. 1. 1996)

Vsem, ki se ga spominjate, postojite ob njegovem grobu in mu prižigate sveče, iskrena hvala.

Vsi njegovi

88

*Mirno in spokojno si zaspala,
v večni sen odpotovala.
Noč v korakih mirnega je sna
vzela, kar življenje je da.*

ZAHVALA

Ob nenadni, boleči izgubi drage mame

MARIJE CIGELŠEK

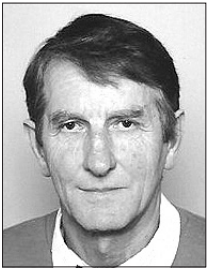
z Zgornje Hudinje 64 v Celju
(11. 3. 1934 – 11. 1. 2016)

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, zanjo darovali cvetje, sveče, svete maše ter izrazili pisno in ustno sožalje. Hvala medicinskemu osebju Špesovega doma in dializnega oddelka v Vojniku, gospodu župniku Srečku Hrenu za opravljen pogrebni obred in sveto mašo, gospe Mileni Jurgec za besede slovesa, pevkam skupine M. J. A. V., Mešanemu cerkvenemu pevskemu zboru sveti Duh za odpete pesmi, sodelavcem Občine Vojnik, pogrebni službi Veking, d. o. o. in vsem drugim, ki ste mi v najtežjih trenutkih slovesa ob izgubi drage mame stali ob strani.

Ohranila jo bom v lepem spominu.

Globoko žalujoča hči Andreja

107

ZAHVALA

Za vedno je odšel od nas dragi mož

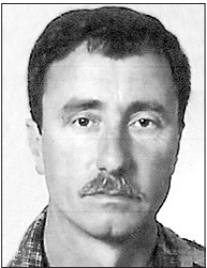
**ALOJZIJ
IVŠEK**

iz Bukovce 3 pri Laškem
(27. 5. 1940 – 29. 12. 2015)

V dneh žalosti se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste mi pomagali v težkih trenutkih, darovali sveče, za svete maše in denarne prispevke ter mi izrazili ustna in pisna sožalja. Hvala tudi sodelavcem Elektra Laško za vso pozornost. Zahvaljujem se dr. Boriču za večletno zdravljenje, osebju nefrološkega, dializnega in žilnega oddelka, prav tako tudi prevozu Berginc in njihovim šoferjem ter negovalkam v Domu starejših Laško. Iskrena hvala Gasilskemu društvu Sedraž in vsem praporščakom, MPZ iz Sedraža za ganljivo odpete pesmi slovesa, citrarki Manci Knez, župniku Domanjku za lepo opravljen cerkveni obred, govornici Lidiji Poglavc in pogrebni službi Komunale Laško. Hvala vsem, ki ste ga v tako lepem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoča žena Jožica in vsi njegovi

L 16

*Nekje v tebi je bila bol,
a zamahnil si z roko češ,
zmagal bom!
Močnejši sem!
A vendar ni bilo tako!
Bil si trden kakor skala,
bil pokončen kakor hrast.
A prišel je dan usode,
ki zrušil je skalo,
ki zlomil je hrast.*

ZAHVALA

V 55. letu nas je mnogo prezgodaj, za vedno zapustil dragi mož, oče, sin, dedi, brat in stric

**MIRKO
TOJNKO**

iz Svetega Štefana

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala za darovane sveče in svete maše. Še posebej hvala Alešu Pungeršku za ganljive besede ob slovesu in njegovi celotni družini za vso nesebično pomoč. Še enkrat hvala vsem, ki ste ga spoštovali, ga pospremili na njegovi zadnji poti in ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoči vsi njegovi

110

V SPOMIN

Minilo je petnajst let, kar nas je zapustila naša

**ANA
GUČEK**

iz Strmce pri Laškem
(1941 – 2001)

Hvala vsem, ki jo ohranjate v spominu.

Mož Rudi in hčerka Brigita z družino

L 10

SAMSKI moški, 61 let, želi spoznati žensko za prijateljska druženja. Hobija: šport, glasba. Telefon 070 355-087. 133

SAMSKI moški, 61 let, upokojenec, brez obveznosti, želi spoznati žensko od 48 do 55 let, lahko pride k njej na manjšo kmetijo. Telefon 031 461-272. 131

ZAPOSILIMO voznika v mednarodnem prometu s C-, E-kategorijo. Drago Cvetič, s. p., Globoko pri Šmarju 13, Šmarje pri Jelšah, telefon 041 667-308. n

RAZNO

POSJILJA za zaposlene in upokojence! Izplačilo gotovine takoj. Posojilo lahko vračate s položnicami (tudi za osebe z nižjimi dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska cesta 86, Celje, telefon 059 226-600, 051 886-600. n

IZVAJAMO krovsko kleparska in tesarska dela, pokrivamo z različnimi pločevinastimi in opečnimi kritinami. Za kritino Gerard smo pooblaščen krovec. Izdelujemo tudi različne lesene garaže, nadstreške itd. Stavno kleparstvo Streha, Barbara Stojan, s. p., Loka pri Žusmu 20, telefon 041 771-740. 75

**Ženitna posredovalnica
ZAUPANJE**

ponudbe iz vse države, različnih starosti

031 836 378

www.zau.si

ZAPOSILITEV

IŠČEMO študentko za delo v baru Pišek na Lopati 17 v Celju. Zainteresirane, pokličite po telefonu 041 945-118. p

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2016 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

GRADITELJI, pozor! Po zelo ugodnih cenah izdelujem peči in boilerje za centralno ogrevanje. Garancija za peči je 5 let. Tone Aplenc, s. p., Prekorje 29 a, telefon 541-5011, 041 531-976. 70

Smrti

Celje
Umrli so: Marija KOVAČ iz Šentjurja, 82 let, Jožef TROGAR iz Mozirja, 82 let, Alojzija PFEIFER iz Arje vasi, 90 let, Filip JOSIPOVIČ iz Laškega, 1 leto, Marija Jožefina CIGELŠEK iz Celja, 81 let, Olga ČUVAN iz Celja, 89 let, Anton PINTAR iz Grajske vasi, 88 let, Branko SETNIKAR iz Prebolda, 64 let, Jožef SITAR iz Celja, 78 let, Milka GLUVIČ iz Celja, 85 let, Anton UDUČ iz Presečnega, 86 let, Jakob Rado NOVINA iz Šmartnega v Rožni dolini, 90 let, Ivan DEČMAN iz Celja, 75 let.

Šmarje pri Jelšah
Umrli so: Janez POŽEG iz Lastniča, 83 let, Ana HORVAT iz Celja, 88 let, Mirko TOJNKO iz Svetega Štefana, 55 let, Venčeslav VERK iz Spodnjega Gabernika, 82 let, Marija NARAT iz Rogiške Slatine, 91 let, Jožef URŠIČ iz Črešnjevca ob Bistrici,

72 let, Gizela KAMPUŠ iz Sv. Eme, 89 let, Marija BRENKO iz Šmarja pri Jelšah, 89 let.

Šentjur pri Celju
Umrli je: Franc SALOBIR iz Dobja pri Planini, 76 let.

Žalec
Umrli so: Franc GRABNAR iz Petrovč, 58 let, Nada DERČA s Polzele, 83 let, Milan DROLC z Vranskega, 68 let, Rudolf JAGER iz Kasaz, 87 let.

Velenje
Umrli so: Antonija ES iz Nazarij, 91 let, Anton FRICELJ iz Nazarij, 72 let, Ana KLEMENAK iz Mozirja, 82 let, Ivan DOBERŠEK iz Štor, 88 let, Alojz KOVAČ iz Mozirja, 81 let, Ana OCVRK LIPIČNIK iz Celja, 88 let, Miha BURŠIČ iz Velenja, 28 let, Neža VIHER iz Šoštanja, 92, let, Franciška TAJNIK iz Šmartnega ob Paki, 86 let, Ema FIJAVŽ iz Velenja, 83 let, Ivana TONKLI iz Velenja, 92 let, Ratko STEVANČEVIČ iz Šoštanja, 72 let, Terezija BAČOVNIK iz Šoštanja, 88 let, Marija VRTAČNIK iz Radmirja, 95 let, Viktor DOLER iz Marija Reke, 85 let, Stanislav GLINŠEK iz Velenja, 82 let, Štefanija BRUSNJAK iz Florjana, 88 let, Marija LENOŠEK iz Pariželj, 86 let.

*Včasih tu gre veter čez,
čez polje gre in preko cest,
še dalje gre, morda čez svet,
a pride spet, a pride spet.
Včasih gre oblakov vlak
in tisti najin bel oblak,
še vrača se povsem enak.
Le tebe ni že dolge dni
in ni poti od tam, kjer si.
(Feri Lainšček - Včasih tu)*

ZAHVALA

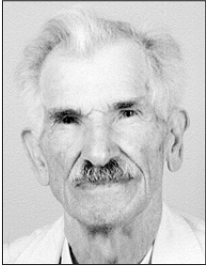
Ob boleči izgubi drage mame, babice, prababice in tašče

**OLGE
ČUVAN**

(18. 1. 1926 – 8. 1. 2016)

in

očeta, deda, pradedu in tasta

**AVGUSTA
ČUVANA**

(13. 7. 1924 – 1. 1. 2016)
s Partizanske ceste 4 v Celju

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in kolektivoma podjetij Štore Steel in ITRO za tolažilne besede ter darovano cvetje in sveče. Iskrena hvala vsem, ki ste ju pospremili na njuni zadnji poti.

Žalujoči vsi njuni

109

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 21. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – pono-

- 20 vročih Radia Celje**
- TUJA LESTVICA**
1. EXS & OHS - ELLE KING (5)
 2. TAKE ME HOME - JESS GLYNNE (4)
 3. BETTER PLACE - RACHEL PLATTEN (3)
 4. EYES SHUT - YEARS & YEARS (3)
 5. SAINT CECILIA - FOO FIGHTERS (6)
 6. SAX - FLEUR EAST (6)
 7. UNDER THE STARS - JOHN LEGEND (5)
 8. THE GIRL IS MINE - 99 SOULD FT. DESTINY'S CHILD & BRANDY (2)
 9. KEEPING YOUR HEAD UP - BIRDY (1)
 10. DOOR NUMBER THREE - SARA BAREILLES (1)

- DOMAČA LESTVICA**
1. NASTALO BO - SIDDHARTA (5)
 2. NOV DAN - NEJC LOMBARDO (4)
 3. A SI SLOH TISTA - CLEMENS (4)
 4. HEJ, TI! - OMAR (5)
 5. GREVA ŠE MAL DLJE - HAMO & TRIBUTE 2 LOVE (3)
 6. ČAROBNA CESTA - NATAŠA (2)
 7. STOLETNI PLES - PANDA (3)
 8. LOKOMOTIVA - KILL KENNY (1)
 9. DIVJA VODA - BILLYSI (1)
 10. POJDI Z MANO MALA MOJA - ROK'N'BAND (2)
- PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:**
BIRCH TREE - FOALS
WORK THIS BODY - WALK THE MOON
- PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:**
PESEM O NAJU - SAMUEL LUCAS
JE MIMO LETO - ČEDAHUČI
- Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

- Po slovensko s Katrco**
1. Fantje izpod Lisce: Če bi me zapustila
 2. Ansambel Poljanšek: Spomini
 3. Novi spomini: Briga me
 4. D' Bojanc trio: Moja ljubica
 5. Ponos: Sem fantič tak

vitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

PETEK, 22. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 melo-
diji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

SOBOTA, 23. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

NEDELJA, 24. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Aleksander Videčnik, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke in pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

PONEDELJEK, 25. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Aleksander Videčnik, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

TOREK, 26. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **9.15 Stetoskop**, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

SREDA, 27. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

KINO

CINEPLEXX

Spored od 21. 1. do 27. 1.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Creed: Rojstvo legende – drama
četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 17.40, 20.40
petek: 17.40, 20.00
sobota: 17.40, 21.10
nedelja: 18.10, 20.00
Dansko dekle – drama
od četrтка do srede: 18.00
Dobri dinozaver – animirani
četrtek, petek, sobota, ponedeljek, torek, sredo: 16.20
nedelja: 11.30, 16.20
Dobri dinozaver – animirani, 3D
sobota, nedelja: 14.20
Hotel Transilvanija 2 – animirani, sinh.
sobota: 14.10
nedelja: 12.10, 14.10
Joy – drama
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.30, 18.50, 20.10
sobota: 15.20, 18.50, 20.10
nedelja: 12.50, 15.20, 18.50, 20.40
Medo s severa – animirani, pustolovski
četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 15.50, 16.30, 17.00
petek: 15.30, 15.50, 17.00
sobota: 14.00, 15.00, 15.50, 17.00
nedelja: 12.00, 12.30, 14.00, 15.00, 17.00
Peklenski val – akcijski
četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 16.10
petek: 16.10, 22.30
sobota: 16.10, 22.50
Podlih osem – vestern, akcijski
četrtek, petek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 18.00, 20.20
sobota: 18.00, 20.00
Povratnik – drama, pustolovski
nedelja: 20.30
Sestri – komedija
četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 18.15, 21.20
petek: 17.30, 21.20
sobota: 15.00, 17.30, 21.20
nedelja: 15.00, 17.30, 21.20
Snoopy in Charlie Brown - film o Arašidkih – animirani
nedelja: 13.00
Snoopy in Charlie Brown - film o Arašidkih – animirani, 3D
sobota: 13.45
nedelja: 11.50, 13.45
Svaka pod krinko – komedija, akcijski
četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 16.00, 18.45, 20.50
petek: 16.00, 18.45, 20.50, 22.40
sobota: 13.30, 16.00, 18.45, 20.50, 22.40
nedelja: 13.30, 16.00, 18.45, 20.50
Ukročena trmoglavka – balet
nedelja: 16.00
Velika poteza – drama
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.30, 18.00, 20.30, 21.10
sobota: 15.30, 18.00, 20.20
nedelja: 12.30, 15.30, 18.00, 20.30, 21.10
Vojna zvezd: Sila se prebuja – fantazijski, pustolovski, 3D
od četrтка do srede: 18.25, 21.10

metropol

ČETRTEK
19.00 Glasnejša od bomb – drama
PETEK
18.00 Glasnejša od bomb – drama
20.00 Dansko dekle – biografska drama
SOBOTA
18.00 Čisto nova zaveza – komedija
20.00 Glasnejša od bomb – drama
NEDELJA
16.00 Hokus pokus Albert – risanka za vso družino, sinh.
18.00 Jastog – drama
20.00 Dansko dekle – biografska drama
SREDA
19.00 Dansko dekle – biografska drama

OSREDNJA
Knjižnica Celje

SEZNAM DOGODKOV
MED 21. in 28. JANUARJEM

ČETRTEK, ODDELEK GLASBA FILM
21. januar, Ali lahko danes še sploh kaj počnemo ob 17. uri s filozofijo?
Predava mag. Tatjana Rozman

ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
21. januar, Podelitev diplom in razstava likovnih del ob 18. uri
Poletne likovne šole z Dolores Ponoš

SOBOTA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
23. januar, Rуска pravljica urica ob 10. uri
Pravljica o volku in lisici v izvedbi Katarine Alič Čretnik

TOREK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
26. januar, Kako vzgojiti srečnega otroka ob 18. uri
Predstavitev knjige v izvedbi Inštituta za razvijanje osebne kakovosti

SREDA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
27. januar, Lutkovna predstava v izvedbi Waldorfskega ob 17. uri vrtca

ČETRTEK, LEVSTIKOVA DVORANA
28. januar, Ruščina s Katarino Alič Čretnik ob 17. uri
Uvodno srečanje

KINO VELENJE

PETEK
18.00 **Medo s severa** – animirana pustolovska komedija
19.00 **Sestrica** – drama
20.00 **Doberdob – roman upornika** – igrano-dokumentarni film
SOBOTA
18.00 **Medo s severa** – animirana pustolovska komedija
20.00 **Podlih osem** – vestern
20.15 **Sestrica** – drama
NEDELJA
16.00 **Medo s severa** – animirana pustolovska komedija
18.00 **Doberdob – roman upornika** – igrano-dokumentarni film
19.00 **Sestrica** – drama
19.30 **Podlih osem** – vestern
PONEDELJEK
18.00 **Medo s severa** – animirana pustolovska komedija
20.00 **Velika poteza** – biografska drama

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 21. 1.

17.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Lev in miška
otroška abonmajska predstava; Lutkovno gledališče Tri

18.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Zgodbe o čokoladi z Janezom Lombergarjem
ob občasni razstavi Vse barve čokolade

18.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Odprtje likovne razstave za najmlajše
podelitev diplom udeležencem poletne likovne šole z Dolores Ponoš

18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Indonezija, speči vulkan južne Azije
potpisno predavanje Urške Sotler

18.00 Savinov likovni salon Žalec
Glasba, gib in mit v podobi (projekt Prostor, telo in medij v prehajanju)
razstava Luisa Sorrole Casanove in Ane Pečar

19.00 Dom kulture Slovenske Konjice
Mali priročnik biznisa
gledališki abonma, Mestno gledališče Ptuj

19.00 Kulturni dom Vransko
Maks, vezni igralec mesta
predstavitev knjige; ob 17.00 nogometna tekma v spomin na Maksa Sorška

19.00 Knjižnica Laško
Jezikovna odličnost
strokovno predavanje Irene Potočar Papež

19.30 Glasbena šola Velenje
Koncert godalcev

20.00 Branibor club Celje
Stand up večer
Klemen Bučan, Saša Perpat, Nik Besničar in Dejan Hozjan

PETEK, 22. 1.

10.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
BUMfest, 10. mednarodni festival tolkalnih skupin
Die Weletn Bummler: Claudio Spieler in Johannes Bohun, matineja

17.00 Kulturni dom Štore
Pika in Cene v pravljici
otroška gledališka predstava v sklopu otroškega abonmaja Štorček

18.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
BUMfest, 10. mednarodni festival tolkalnih skupin
odprtje festivala in koncert Claudio Spieler in Johannes Bohun, Funky Currywurst Brothers, StoP – Slovenski tolkalni projekt z gosti in največji slovenski orkester tolkal

19.00 Cerkev sv. Jožefa Celje
Duo Organium Plenum
orgelski koncert Andreje Golež in Nine Frank

19.30 SLG Celje
Vinko Möderndorfer: Nostalglična komedija
abonma petek večerni in izven

19.30 SLG Celje
Michele Riml: Dokler naju seks ne loči
abonma po posebnem razporedu in izven

19.30 Plesni forum Celje
Tik pred revolucijo: Kako sem postal terorist
gostovanje gledališke predstave AGRFT

19.30	Dom kulture Velenje	Mejna črta (Borderline) <i>prva ponovitev plesne predstave Plesnega teatra Velenje</i>
19.30	Glasbena šola Velenje	Koncert aktiva za brenkala <i>nastop učencev in dijakov kitare, citer in harfe</i>
20.00	Kavarna hotela Evropa Celje	Glasba Franka Sinatre v izvedbi Lada Leskovarja <i>kavarniški večer</i>
SOBOTA, 23. 1.		
10.00	Ipavčev kulturni center Šentjur	Žabji kralj <i>Jurčkov abonma</i>
10.00 do 12.00	Muzej novejšje zgodovine Celje	Muzejski mozaik <i>oživitev muzejske ulice obrtnikov in prenovljene muzejske lekarne</i>
10.30	Muzej novejšje zgodovine Celje	Sprehod s Pelikanom – od muzeja do ateljeja <i>sprehod do Razlagove ulice; možnost fotografiranja</i>
11.00	Pokrajinski muzej Celje	Mesto pod mestom <i>javno vodstvo po razstavi</i>
17.00	Dvorana Celjska kulturnica	Rdeča Kapica <i>predstava v izvedbi Marionetnega lutkovnega gledališča Jurček iz Hrastnika</i>
18.00	Dom II. slovenskega tabora Žalec	BUMfest, 10. mednarodni festival tolkalnih skupin <i>Claudio in Francesca Santangelo, Percussive trio</i>
19.00	Galerija Kvartirne hiše Celje	Trio Con spirito <i>koncert</i>
19.00	Dom kulture Vrbje	Vse o Shakespearu <i>predstava Gledališča Velenje</i>
19.30	SLG Celje	Iztok Mlakar: Pašjon <i>gostuje Gledališče Koper v koprodukciji s SNG Nova Gorica; izven abonmaja</i>
19.30	Kulturni dom Polzela	Perica Jerković: Rojen v Jugi <i>nostalgična monokomedija</i>
19.30	Kulturni dom Vransko	Na smučišču <i>gledališki abonma in izveni; Gledališče Belansko KD Bohinjska Bela</i>
NEDELJA, 24. 1.		
17.00	Kulturni dom Škofja vas	Poročil se bom s svojo ženo <i>komedija v izvedbi Kulturnega društva Gorenje</i>
18.00	Dom II. slovenskega tabora Žalec	BUMfest, 10. mednarodni festival tolkalnih skupin <i>ansambel Studio percussion Graz, StoP – Slovenski tolkalni projekt in številni gostje</i>

18.00	Dom kulture Velenje
V mojih čevljih <i>igrana predstava,</i> <i>Bošnjaško mladinsko</i> <i>kulturno društvo Velenje</i>	
PONEDELJEK, 25. 1.	
18.00	Knjižnica Rogaška Slatina
Zablode postsocializma <i>predstavitev knjige Vesne</i> <i>Vuk Godina</i>	
18.00	Dom kulture Slovenske Konjice
Trubadurke <i>glasbeno-gledališka</i> <i>predstava</i>	
19.30	Dom II. slovenskega tabora Žalec
Tartuffe ali slepar <i>klasična komedija za</i> <i>ponedeljkov abonma in</i> <i>izven; SNG Nova Gorica</i>	
TOREK, 26. 1.	
13.30	Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Pihala, klavir, petje, komorne skupine in diatonična harmonika <i>javni nastop</i>	
19.00	Knjižnica Šmartno ob Paki
Lojze Vrenčur: Majhna in velika vrata <i>predstavitev pesniške</i> <i>zbirke; z avtorjem se</i> <i>bo pogovarjala Urška</i> <i>Zupančič</i>	
19.00	Glasbena šola Velenje
Večer 4. U <i>koncert in razstava</i> <i>likovnih del Glasbene šole</i> <i>Frana Koruna Koželjskega</i> <i>Velenje in Gimnazije</i> <i>Velenje</i>	
19.19	Mestna knjižnica Velenje
Reci življenju JA <i>predstavitev knjige Barbare</i> <i>Fužir</i>	
19.30	Glasbena šola Velenje
Koncert simfoničnih orkestrov <i>nastopata: Simfonični</i> <i>orkester Glasbene šole</i> <i>Velenje in Godalni orkester</i> <i>Glasbene šole Ravne na</i> <i>Koroškem</i>	
19.30	Dom II. slovenskega tabora Žalec
Tartuffe ali slepar <i>klasična komedija za</i> <i>torkov abonma in izven;</i> <i>SNG Nova Gorica</i>	
SREDA, 27. 1.	
16.30	Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Dislociran oddelek Vojnik <i>javni nastop</i>	
17.00	Knjižnica pri Mišku Knjižku
Lutkovna predstava Waldorfskega vrtca Celje	
18.00	Mohorjeva dvorana Celje
Recital poezije Lili Novy <i>Mohorski večer</i>	
19.00	Dom II. slovenskega tabora Žalec
Ob 260-letnici Mozartovega rojstva <i>koncert v organizaciji</i> <i>Glasbene šole Rista Savina</i> <i>Žalec</i>	
19.30	SLG Celje
Michele Riml: Dokler naju seks ne loči <i>abonma po posebnem</i> <i>razporedu in izven</i>	

19.30 Dom kulture Velenje	Slovenska literatura od A do Ž <i>komedija Špas teatra</i>
Ostale prireditve	
ČETRTEK, 21. 1.	
17.00 Osrednja knjižnica Celje	Ali lahko danes sploh kaj počnemo s filozofijo? <i>predava mag. Tatjana Rozman</i>
17.00 Knjižnica Šentjur	Ura pravljič
19.00 Celjski dom	Pomoči in izcelitve po duhovni poti <i>informativno predavanje o pomočeh in izcelitvah po duhovni poti s pomočjo učenja Bruna Groeninga</i>
PETEK, 22. 1.	
19.00 Dvorana Celjske kulturnice	Smeškovi petkovi večeri za odrasle <i>Kata Laštro, kreativna zeliščarka iz Velenja</i>
19.00 Knjižnica Laško	Po izkušnje v tujino <i>predstavila jih bosta Ana Horjak in Tomaž Knapič</i>
19.00 PoŠ Prevorje	Anin večer <i>gostja večera: Nataša Pirc Musar</i>
SOBOTA, 23. 1.	
8.00 Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje	Mestna tržnica Velenje
8.00 do 12.00 Žalec	Podeželska tržnica

10.00	Knjižnica pri Mišku Knjižku	Pravljica o volku in lisici <i>ruska pravljčna urica v izvedbi Katarine Alič Čretnik</i>
10.00	Branibor club Celje	Brezplačna otroška delavnica
20.00	Špital za prijatle Celje	Kavarniški večer
PONEDELJEK, 25. 1.		
13.00	Mladinski center Velenje	Središče mladih in otrok Velenje <i>od ponedeljka do četrтка: učna pomoč, ustvarjalne in kuharske delavnice, družabne in športne igre ...</i>
16.00	Knjižnica Velenje	Ura pravljic v srbskem jeziku
18.00	Krajevna knjižnica Liboje	Po pravljici diši <i>pravljčna ura z Ireno Štusej</i>
TOREK, 26. 1.		
10.00	Knjižnica Šentjur	Knjižna čajanka
16.30	Osnovna šola Zreče	Veričkina skrivna shramba <i>ura pravljic</i>
17.00	Medobčinska splošna knjižnica Žalec	Po pravljici diši <i>pravljčna ura z Andrejem</i>
18.00	Knjižnica pri Mišku Knjižku	Kako vzgojiti srečnega otroka <i>predstavitev knjige v izvedbi Inštituta za razvijanje osebne kakovosti</i>

Razstave

Stara grofija pod Celjskim stropom: razstava Kri bo tekla za svobodo zlato, 500-letnica slovenskega kmečkega upora; *do preklica*

Stari grad Celje, stolp nad Pelikanovo potjo: Svetlikanje prekletih/ Flickering of the damned, zvočna instalacija Gašperja Piana, *do nadaljnjeja*

Osrednja knjižnica Celje: razstava Stare razglednice Celja avtoric Alenke Hren Medved in Janje Jedlovčnik; *do preklica*

Zgodovinski arhiv Celje: razstava Dekade: devetdeseta 1990-1999; *do 31. 3.*

Kvartirna hiša Celje: razstava likovnih del Rame Selimovića, *do 31. 1.*; filatelistična razstava Čebele Bojana Himmeleircha, *do 29. 2.*

Galerija Nika Ignjatiča Celje: prodajna skupinska razstava likovnih del Mala zimska razstava - Little winter exhibition sedmih umetnikov; *do 31. 1.*

Galerija AQ Celje: razstava Bili smo KL(j)UB, *do 29. 1.*

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner

Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: Sherpa, GroupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnica odg. ur.: Tina Strmčnik
E-mail: radio@nt-rc.si.
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Robert Gorjanec, Barbara Gradič Oset, Janja Intihar,
Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk,
Špela Ožir, Simona Šolinič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tja Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez,
Vojko Grabar, Eva Javoršek, Vesna Lejič Mlakar,
Kristina Šuhel

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Kozjeljubci kot labodi v šentviškem jezeru

Potem ko se unese decembrska norija, pride končno na vrsto še najtežje pričakovan kozjanski družabni dogodek. Kot češnje na torti za razsvetlitev januarske sivine organizatorji prihranijo redni občini zbor Društva ljubiteljev koz Šentvid. V dobrososedski maniri prijaznega druženja člani, podporniki in ljubitelji koz pogledajo na dosežke preteklega leta in zastavijo načrte. Po zadnjem temeljitnem štetju ni manjkal nihče, niti maršal osebno.

Društvo ljubiteljev koz so ustanovili leta 2006, ko je domačin Slavko Kolar dokončno naredil križ čez košnjo odročnih in težko dostopnih obronkov nad vasjo. Ker so na tistih pečinah delček slabe vesti našli še mnogi drugi lastniki posesti, so ga v tej genialni ideji v trenutku podprli vsi »ljubitelji« zadnjega japonskega modela kose »jakomaši«. Kot pravi legenda, so veljaki Podpeči pri Šentvidu stopili skupaj in v en glas rekli bobu bob. Ko jim ni za delo v parlamentu, ustanovijo komisijo, na Kozjanskem pa društvo. Kot osnovni kapital so ustanovni člani rade volje prispevali vsak svoj delež zemlje, malo manj radi pa še vsak po 20

V uradnem programu občnega zbora so gostili maršala Tita, se izkazali v plezanju pod strop in gracioznem moškem baletu kozjeljubcev »Na jezeru bliz Šentvida«.

tisoč takratnih tolarjev. Tako so postali skupni lastniki prve črede kosilnic na štirih nogah.

Zaradi velikega navala pridruženega članstva so sedež društva kmalu prestavili iz Podpeči v upravno središče kraja, v Šentvid pri Planini. Danes društvo šteje več kot 120 članov, že leta ga nadvse

uspešno vodi Martin Luskar, Slavko Kolar pa si je s svojim genialnim prebliskom prislužil častno doživljenjsko članstvo v predsedstvu. Kot poročajo uradne evidence, oba ostajata prva motorja društvenih aktivnosti, med pomembnimi funkcijami kot nadzornik novačenja novih članov še vedno ostaja Ma-

tej Lavbič. Komu so letos koze požrle največ solate, kdo je najpogostejše zmagal v igri »kdo ve, kam je spet ušla prekleta koza« in kdo je dobitnik oskarja za najboljši kozji sir, bodo v uradnem poročilu morda izdali še letos.

StO

Foto: arhiv društva

FOTO TEDNA

Od »židanga gvanta« do židane volje

Foto: SHERPA

Kockasti čudež neomejenih možnosti

str. 36-37

Zborovodstvo je njena prva ljubezen

str. 30

S ščepcem začimb do okusnejšega življenja

str. 32

Ko si semena izmenjamo

str. 42

»V tujini je talent pomembnej

Nac Noah Visočnik je maneken, ki ga boste mogoče kmalu videli v Hollywoodu.

22-letni Velenjčan je fant številnih talentov – odličen športnik, nagrajen glasbenik, odličen učenec, ki se je na koncu odločil, da se bo preizkusil v manekenskih vodah. S trdim delom in predanostjo žanje uspehe v tujini, s svojo osebnostjo pa je navdušil tudi modni par Dolce&Gabbana. Ujeli smo ga na kratkem oddihu v Sloveniji, kamor prihaja po napornih snemanjih v tujini po mir in počitek, saj delo manekena ni tako idealno, kot se mogoče zdi po krasnih fotografijah v modnih revijah. »To je psihično in fizično naporno delo od jutra do večera.« Nac nam je razkril, da podobno kot manekenke tudi manekeni klonijo pod strogimi zahtevami lepote in modne industrije ter da je vedno več anoreksičnih manekenov na modnih stezih.

Kako se znajdete v manekenskih vodah?

Vsak začetek je težak, ne glede na to, ali si v športu, šoli ali manekenstvu. Prvič sem šel sam v tujino, kjer nikogar nisem poznal. Na prvo potovanje sem šel v Pariz. Od agencije sem dobil zgolj naslov, kje se moram zglasiti, in zemljevid mesta. Rekli so mi: »Znajdi se in prosim ne zamujaj.« Pozitivnih stvari je veliko, saj zelo hitro začneš samostojno živeti. V tujini ni toliko pomembna diploma, tam je pomemben talent in to, česa si sposoben. Cenijo vse tisto, česar Slovenci ne. Mi preveč iščemo iglo v senu, tam pa so odprti in si na podlagi pogovorov ustvarjajo mnenje o tebi. Pomembna je osebnost, ali uspeš ali ne.

Inteligenca je verjetno zelo pomembna, da se znajdeš v tem svetu?

Zagotovo. Veliko opazujem ostale manekene, da se učim od njih. Opazim, kako se nekateri, ki niso najbolj inteligentni, težje znajdejo in imajo velike probleme. Na snemanjih stranka zahteva veliko od tebe in potem se vidi, kako hitro se odzivaš, kako spoznaš, kaj želi.

Način, kako ste prišli do manekenstva, je hollywoodska zgodba.

Agenti, ki iščejo nove obraze, vsakodnevno preverijo družbena omrežja. Agent me je našel na Instagramu. Pod sliko je napisal, naj ga kontaktiram na Facebooku, in sem ga. Vprašal me je tudi, kdaj lahko pridem v Amsterdam. Čez nekaj ur sem mu napisal na Facebooku, da bom tam čez tri dni. Ostal sem tri dni, posneli smo nekaj fotografij, ki so jih poslali v Pariz, dobil sem agencijo in tako se je začelo.

Stari ste bili dvajset let in do takrat niti niste pomislili na modo in manekenstvo.

Res je. Do takrat so bili zgolj šport, šola in glasba. Moda me odkrito povedano nikoli ni zanimala. Vedno sem si želel potovati, saj nam v družini finančna situacija ni omogo-

čala česa velikega. Manekenstvo se mi je zdelo kot rešitev, da bi spoznaval nove ljudi in kulture.

Vseeno ni enostavno vsega pustiti in iti v Amsterdam, kjer bi se lahko kaj slabega zgodilo.

Niti za trenutek nisem pomišljal. Bile so jesenske počitnice, kolega je šel poslovno na Nizozemsko in sem šel zraven. Po snemanju v Parizu so me klicali, da bi bilo dobro, če bi spet prišel v Amsterdam. Takrat sem se res moral odločiti, ali šola ali manekenstvo. Ni mi žal, da sem se odločil za slednje.

Pomembno je, da dobiš dobro agencijo. Kaj je njena naloga?

Matična agencija poišče kontakte z agencijami v tujini in z njimi sklene pogodbo. Prvo potovanje sem naredil preko agencije v Amsterdamu. Ko sem se vrnil v Slovenijo, sem spoznal, da je težko delati z agencijo, če ni ravno v isti državi. V tem času sem se dogovoril z agencijo v Sloveniji Immortal Models in podpisal pogodbo.

Bili ste priden učenec v šoli, v glasbeni šoli ste dosegli odličen uspeh.

Všeč mi je bila glasba, a je vedno premagal šport. Ko sem moral vaditi na klavirsko harmoniko, sem iskal vse možnosti, da bi čim prej končal vadbo, da bi šel na tenis ali atletiko. Preveč stvari sem želel početi hkrati. V tretjem razredu glasbene šole sem med dve leti starejšimi učenci postal državni prvak. Pozneje nisem našel motivacije za nadaljevanje in sem se posvetil samo športu in šoli. Tudi zdaj, če sem napet in živčen, nujno potrebujem klavir, da se sprostim. Imam zelo dober posluš, zato si hitro zapomnim melodijo.

Ko ste dali glasbeno šolo na stran, ste se posvetili atletiki.

Do tretjega letnika gimnazije sem poskušal trenirati tenis in atletiko. Šola je postajala vedno težja, poleg tega je tenis drag šport, na koncu sem se odločil za atletiko. Resni treninzi atletike so prinesli dobre rezultate, postal sem član slovenske reprezentance. V času

največjih tekem sem imel maturo, ki je bila ključnega pomena za medicinsko fakulteto. Na srečo se je oboje dobro izšlo.

Zakaj ste se odločili za medicino?

V sebi imam močno željo, da bi pomagal ljudem, in zdelo se mi je, da bi v zdravstvu lahko res naredil veliko za ljudi.

Kje se je zalomilo?

Veliko je šlo narobe. V času študija sem moral med tednom preživeti z dvajset evri. To je bilo zelo težko, poleg tega sem si moral na fakulteti kupiti veliko stvari. Žal nisem nikoli živel na veliki nogi, daleč od tega, in me je to stanje zelo morilo. Bil sem napet, poleg tega, da sem cele dneve preživel na fakulteti, sem tudi treniral, hodil pozno ponoči domov, nisem dobro jedel, premalo sem spal. Preveč vsega je bilo, nisem zmogel. Po mesecu in pol sem rekel adijo medicini.

Sam poklic je sanjski, a pot do tja ni enostavna. Ne prenesem enoličnosti, vedno se mi mora nekaj dogajati. Nisem sposoben preživeti šest let za knjigami za poklic.

Biti maneken ni tako enostavno, kot se mogoče zdi.

Sploh ne, ko se dela, se dela na veliko. V preteklem letu sem res veliko delal, zato se toliko bolj veselim vsake minute, ko pridem domov. To je delo od jutra do večera, kar je fizično in psihično naporno. Še vedno si zgolj številka. Recimo: stranka je zadolžena, da v času fotografiranja poskrbi za prehrano. Včasih si po ves dan brez hrane oziroma dobiš za kosilo riž in solato ali hamburgerje. V tujini vedno shujšam, saj nimam redne prehrane. V Šanghaju sem si privoščil fitness in se odpovedal alkoholu. Tako sem dobil šest kilogramov mišične mase.

Biti morate v top formi. Imate pogoje, koliko kilogramov morate imeti?

Pomembne so mere, da obdržiš številko konfekcije. Na Kitajskem niso strogi glede mer, v Evropi pa so zelo strogi. Recimo pri pomerjanju naredijo oblačila tesno po telesu in potem moraš te mere obdržati tudi več dni kasneje, ko greš na sprehod po pisti.

Niso pomembne samo mere, ampak verjetno tudi lepo oblikovano telo.

Odvisno od znamk. Recimo znamke spodnjega perila zahtevajo mišičasto moško telo, pri drugih pa je drugače. Recimo v Parizu ni znamke zame, saj sem za njih premočan. Čeprav nisem ravno nabit moški, vseeno nimam šestdeset kilogramov, kot bi jih imeli tam.

Ampak ali ni trend, da je zadnje čase vedno manj presuhih manekenk na modnih pistah? Za moške to ne velja.

Francoske znamke, kot je recimo Lanvin, v izhodišču naredijo manjše številke. Pomerjal sem hlače številka 28. Če jih na poskusnem snemanju nisi mogel zapreti, si se lahko samo obrnil in šel. Vedno več je tega. Čeprav je francoska vlada sprejela predlog zakona, ki prepo-veduje modnim agencijam in modnim hišam najemanje presuhih manekenk, bi morali uvesti tudi zakon presuhih manekenov. Tudi v Milanu je bila zadnja sezona polna anoreksičnih manekenov. Edino New York je nekako še v mojih okvirjih.

Poleti ste bili v Šanghaju. Kaj ste delali tam?

Imel sem do dvanajst snemanj na dan. Delal sem za Lancoste, Tommyja Hilffingerja.

Zakaj ste morali snemati na Kitajskem?

V Evropi ne dajo jamstva na pogodbo. Ne zagotavljajo dejanske dela,

dobiš poskusna snemanja, samo ne veš, ali te bodo dejansko vzeli. V Aziji pa agencije ponudijo garancijo, da boš dobil zaslužek, četudi ne boš izbran na nobenem snemanju. V pogodbi piše delo za tri mesece in veš, kaj te čaka.

Kakšni so zaslužki?

Pogovarjamo se o zaslužkih, ki omogočajo normalno vsakodnevno življenje in nič več. Moramo vedeti, da najbolje plačan maneken zasluži veliko manj kot manekenka. To je milijon evrov. Gisele Bündchen, najbolje plačana manekenka, pa dobi 40 milijonov evrov. Boljši manekeni služijo približno sto tisoč na leto.

Eden vaših vrhuncev je bilo delo za svetovno priznano znamko Dolce&Gabbana. Ste še delali kaj?

Od takrat še nisem bil v Milanu, z agencijo smo se ravno pogovarjali, da bomo morali spet iti malce v Italijo. Ko sem delal za priznano modno znamko Dolce&Gabbana, je bila to moja prva prava sezona in zagotovo vrhunec sezone.

Ampak če delaš za tako znano modno ime, je to dobra popotnica?

Zagotovo. Dolce&Gabbana je bila glavna referenca. Vse agencije te vprašajo, za koga si delal. Ko sem prišel v Azijo in rekel, da sem delal za Dolce&Gabbano, jih je prevzelo.

Manekenstvo je vaš primarni zaslužek. Na stopili ste tudi v videospotu. Kaj pa reklame?

Poskušam služiti tudi s pojavljanjem v različnih reklamah, saj želim, da bi bilo moje ime čim bolj prepoznavno, kajti od manekenstva se v Sloveniji ne da živeti.

Je pojavljanje v reklamah dobro plačano?

Zaslužki niso ravno veliki. Rečemo, da dobimo dnevnicco. Od tega se ne da živeti, v celem lanskem letu sem v Sloveniji zaslužil 350 evrov.

Denar služite v tujini, zakaj potem niste zanimivi za slovenske reklame? Zakaj vidimo ene in iste obraze?

In ti v osemdesetih odstotkih niso manekeni. Žal modeli nimamo niti priložnosti. Mediji so zame ključnega pomena, da bi začel delati v Sloveniji. Ko me bodo podjetja videla v številnih medijih, me bodo raje izbrali za svojo reklamo.

Ali se vam zdi Slovenija sploh zanimiva?

Seveda, saj je to moj dom in tukaj se dobro počutim. Ne predstavljam si, da bi živel izven Slovenije. Vsaj za zdaj še ne.

Koliko časa je človek kot moški zanimiv v tem poslu? Kdaj se upokoji?

To je genetika. V Šanghaju sem delal z Evropejcem, ki je star sedemdeset let. Znamke, kot sta Jeep in Lumberjack, imajo radi odrasle, ki so vedno bolj priljubljeni, saj jih ni veliko. Ti manekeni služijo veliko, veliko več kot manekeni pri petindvajsetih.

Ste že dobili ponudbo za kakšen film?

»Pri dvaindvajsetih letih sem sposoben živeti sam in ostajam na realnih tleh. Ko me sprašujejo, ali sem se spremenil, jim odgovarjam, da se ne moreš, ker si, kar si. Jaz pa sem bil vedno realno na tleh.«

»Ko sem šel v Pariz, sem bil čisto nepripravljen, bil sem izgubljena ovčka. Manekenstva se moraš kar sam naučiti, vržen si v svet in se znajdi. Veliko jih pride in hitro končajo. Enostavno moraš imeti veliko željo ali biti motiviran, nekaj te mora držati. Rezultati ti dajo zagon.«

»Življenje me je naučilo, da moraš od sebe zahtevati največ, drugače ne prideš nikamor.«

ši od diplome«

»Fantje, visoki kot jaz, se pravi 188 centimetrov, imajo po šestdeset kilogramov. Tam se sprehajajo tudi fantje s tako belo poltjo, da težko verjameš, da je z njimi vse v redu.«

Še ne, a bi jo z veseljem sprejel. Vsi mi pravijo, da sem dober igralec, ampak ne vem, kako bi v Sloveniji prišel zraven. Dober igralec sem postal z modelingom, saj moraš v reklamah igrati vse mogoče, od srečnega do jeznega, zadovoljnega in nesrečnega, zamišljenega ali razočaranega moškega. Dober maneken mora biti tudi igralec. Z veseljem bi igral tudi v kakšnem ameriškem filmu. Glede na to, da dobro govorim angleško, mislim, da bi Hollywood lahko bil moja naslednja postaja.

Bili ste prvi Slovenec, ki je nastopil v reviji Harpers Bazar. Posneli ste tudi fotografijo, na kateri pozirate z ženskami torbicami in čevlji s petami.

Harpers Bazar ima zelo modne zadeve, zelo ne- navadne. Najbolj noro je bilo snemanje za revijo Purple Fashion Magazin. Šest popolnoma golih manekenov smo bili oblečeni samo v nogometne nogavice, snemali smo v Rimu v palači.

Kako skrbite za svojo prehrano? So sladkarije dovoljene?

Izogibam se sladkarijam, trudim se, da v telo vnesem veliko beljakovin, da vzdržujem mišično maso, da jem dovolj sadja in zelenjave, spijem veliko vode.

Kakšno je življenje izven snemanj? Glamurozno?

Običajno normalno življenje. Kuhanje, pranje, sušenje perila, kupovanje stvari v navadni trgovini.

Kako je z zabavami?

V Evropi in ZDA so v času modnih tednov zabave, ki so strogo ločene od dela. Maneken mora vedeti, kdaj se zabava in kdaj se dela, oboje namreč ne gre. »Žuranje« se pozna na koži in posledično na fotografijah.

Pomembno je, da spoznavate nove ljudi.

Kot vsepovsod so pomembna poznanstva. A brez dobre osebnosti ne bo dobrih poznastev.

Koga je pomembno, da poznate v Sloveniji?

Je dobro, da poznate Iryno Osypenko?

Ni slabo, samo ne vem, če mi to kaj posebno koristi.

Bili ste na tednu mode v Ljubljani, enako tudi v New Yorku. Kakšne so razlike?

Velike. Enostavno premalo nas je, premajhen krog ljudi se zanima za modo. Ko so tedni mode v Milanu ali New Yorku, so televizorji postavljeni vsepovsod, da lahko spremljaš dogajanje v dvorani. Ljudem je vse bolj dostopno, manjka ta duh, ki bi živel z modo.

Kako v Velenju spremljajo vaš uspeh?

Ker sem bil aktiven na različnih področjih, sem spoznal res veliko ljudi, zato še toliko več ljudi spremlja moje delo. Ko pridem recimo v nakupovalni center, me ustavljajo neznani ljudje in mi čestitajo za uspehe, kar je prijeten občutek. Ko sem bil na Kitajskem, je bilo pa noro. Imel sem varnostnike na raznih prireditvah, ker se je name vsulo sto ljudi in vsi so se želeli slikati z mano. To norenje, kot bi prišel Justin Bieber, a sem še daleč od tega. Ne predstavljam si hollywoodskih zveznikov, ki tako živijo vsak dan.

V Velenju ni takšnega navala?

Ne, navadil sem se, da me ljudje pogledajo in se mi nasmejijo.

Veliko vlogo igra vaša družina, ki vas na tej poti zelo podpira.

Zelo veliko. Moja mama je na začetku res malce dvomila, saj se je borila, da bi imel boljšo prihodnost in večjo finančno varnost. Ko sem pustil medicino, je bila kar malce jezna. A sem jo pomiril, da sem se vedno znašel in se vedno bom. Ko sem začel služiti, je videla, da je bil njen strah odveč in zdaj je moja največja oboževalka.

Boste nadaljevali šolanje?

Zaenkrat prepuščam stvari in grem s tokom življenja. Uživam v trenutku, kar pomeni, da ko delam, delam trdo, nato pa znam tudi uživati.

In kaj bo sledilo zdaj?

Dva tedna bom ostal še v Sloveniji, potem pa bom šel na dopust. Prvič po treh letih. Tri leta že nisem skočil v morje. Dobil sem dobro ponudbo za Maldive. Kasneje pa bomo še videli.

BARBARA GRADIČ OSET, foto: Grupa

Dr. Bojan Himmelreich je arhivski svetnik v Zgodovinskem arhivu Celje, ki obravnava javnopravno gradivo ustvarjalcev na področju kulture na območju 14 upravnih enot na Celjskem, prav tako tudi fonde znanosti, športa in rekreacije, zasebne ustvarjalce, zbirke in fototeke. Leta 2012 je pripravil razstavo Celjski olimpijci 1936 do 1988.

Bojan Himmelreich je gradivo, predstavljeno na razstavi o čebelah v Kwartirni hiši v Celju, zbiral več let, a ne posebej za razstavo.

O čebelah brez afer

Filatelistična razstava dr. Bojana Himmelreicha v Kwartirni hiši v Celju

V zadnjem času o čebelah, čebelarjih in medu govorimo bolj ali manj v zvezi z medeno afero, ki je vnesla kar precej nemira v slovensko javnost. Filatelistična razstava Čebele v Kwartirni hiši v Celju avtorja dr. Bojana Himmelreicha te živali prikazuje v mnogo prijaznejši podobi, kot nekakšen čudež narave, ki vsestransko vpliva na življenje človeka in družbe.

»Da je bila razstava postavljena v času te t. i. afere, je povsem naključje,« pravi Bojan Himmelreich, ki tako zavrača druge motive, ki bi vodili k postavitvi razstave ravno v tem času.

Spremljevalka človeka od pradavnine

Z razstavo je želel doseči več namenov, med drugim, da bi prikazal pestrost sveta čebel. Na razstavi je tako predstavljenih šest osnovnih vrst čebel, ki v glavnem vse izhajajo iz Azije, prav tako delo čebelarja in razvoj čebelarskega orodja, na primer panja kot osnovnega pripomočka čebelarja, skozi čas. »Čebelo sem želel predstaviti tudi kot sodelavko in spremljevalko človeka že od pradavnine, ena od znamk na primer prikazuje, kako človek čebelam ropa med. Razstava prikazuje tudi, kako so različne religije čebele predstavljale kot vztrajne, marljive in varčne živali, po katerih naj

bi se človek zgledoval«, niza motive avtor razstave.

Simbol varčevanja in literarni motiv

Na razstavi tudi izvemo, da čebele, satje, panji, tudi v povezavi z medvedom na primer, sooblikujejo grbe nekaterih držav. Čebela je prikazana kot promocijsko sredstvo hranilnic, ki so na Slovenskem nastajale ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja na Slovenskem: hranilnice so čebelji panj uporabljale kot simbol varčevanja.

Tudi v literaturi ni šlo brez čebel. Slavni ruski pisatelj Lev Nikolajevič Tolstoj je Moskvo pred prihodom Napoleonove vojske leta 1812 opisal kot prazen panj. »Tolstoj to stanje opisuje zelo na široko, kar priča o tem, da je dobro poznal življenje čebele in da je dobro vedel, kako panj počasi umira, če v njem ni matice,« naš sogovornik opisuje literarni vidik predstavitve čebel na razstavi.

Razstavo Čebele sestavljajo znamke in drugo filatelistično gradivo, poštni žigi, kuverte, razglednice ... »Gradivo sem zbiral več let, a ne namensko za razstavo, ideja zanj se je porodila kasneje. Malo tudi po zgledu kolega Toneta Petka, ki je v Kwartirni hiši pripravil že tri filatelistične razstave,« še pravi avtor, za katerega je to prva samostojna filatelistična razstava, ki jo je pripravil za širšo javnost. Dve razsta-

vi o čebelah je pripravil tudi za filatelistična tekmovanja, kjer so pravila postavitve drugačna.

Vrečka iz Amerike kriva za strast

Dodaja, da je na svetu nekaj sto znamk o čebelah, sam jih ima v svoji zbirki polovico vseh izdanih, približno tristo. Kot zanimivost omeni nekdanji socialistični državi Bolgarijo in Romunijo, ki sta izdali veliko znamk o kmetijstvu in gospodarstvu. V seriji desetih znamk s tega področja sta bili na primer dve posvečeni čebeli. »Najbolj dragocena, a ne v smislu denarja, marveč kot stvar, ki bi jo težko še enkrat dobil, je najstarejša znamka z upodobitvijo čebele – iz leta 1868. Gre za francosko telegrafsko znamko. Samo enkrat sem jo zasledil in sem jo takoj nabavil,« dragoceno redkost v svoji zbirki opiše Bojan Himmelreich.

Znamke zbira od začetka sedemdesetih let prejšnjega stoletja, a bolj pa naključju, ko mu je prijatelj iz Amerike prinesel vrečko znamk. S filatelijo, ki je širša veda, se ukvarja zadnjih nekaj let.

V svoji zbirki ima sicer nekaj tisoč znamk. Tudi tisto, če zdaj odmislimo čebele, ki je ena najbolj dragocenih za filateliste in zbiralce znamk: prvo javno izdano znamko na svetu, angleško Penny Black, ki je šla v poštni promet 1. maja 1840. »Niti ni tako draga,

čeprav je precej stara. Izdana je bila v veliki nakladi in je še precej ohranjenih. Do nje sem prišel na dražbi na internetu, zanj pa sem odštel 40 funtov oziroma 45 evrov.

Stara filatelistična ljubezen Bojana Himmelreicha so sicer tudi železnice, o tem področju ima tudi precej znamk in filatelističnega gradiva, žige, priložnostne dopisnice, razglednice ...

Čebelarstvo kot odsev družbe

Najbrž bi Bojan Himmelreich težko postavil tako avtentično in doživeto razstavo, če ne bi bil tudi sam čebelar. Na parceli v bližini Celja čebelari od leta 2002. »Imam majhen čebelnjak, nikoli nisem imel

več kot štiri panje in se s tem res ljubiteljsko ukvarjam,« pove naš sogovornik, pri čemer omeni, da se mu zdi beseda ljubiteljsko sicer nekoliko »grda«, saj se je z živalmi vendar težko ljubiteljsko ukvarjati.

Med prideluje za lastne potrebe, nekaj ga tudi podari, v rekordnem letu ga je pridelal približno 85 kilogramov.

Za sedanjo medeno afero pravi, da se veliko govori o tem, da gre v ozadju za velike igre, o čemer ne želi soditi, gre pač za odsev časa, v katerem živimo. »O tem, kakšna je slovenska družba, si lahko vsak sam ustvari mnenje. Verjamem, da je večina čebelarjev vendarle poštenih, a žal so tudi drugačni, ki hlepijo po dobičku za vsako ceno.

Tudi njega kdo vpraša, ali je slovenski med varen ali ne. »Vsak razumen človek pač mora vedeti, da v zastrupljenem okolju ne more dobiti popolnoma intaktnega medu, torej takšnega, ki mu nič ni dodano. Sploh ker je velika nadloga – ne le slovenskih čebelarjev – varoja, zajedalec, destruktor, ki uničuje čebelje družine in ga je pravzaprav nemogoče uničiti brez določenih pripomočkov.

Kot pravi, se pri tem nekateri poslužujejo kemičnih pripomočkov, ki jih je potrdil naš veterinarski inštitut, nekateri pač kupujejo takšne, ki pri nas niso dovoljeni. Meni, da s tem še ni rečeno, da so škodljivi, a če niso registrirani, jih ne bi smeli uporabljati.

»Nekateri uporabljajo samo naravne snovi, oksalno, mravljinčno in mlečno kislino, takšnemu medu pa res lahko rečemo, da je povsem neoporečen,« še pravi Bojan Himmelreich, ki sicer sam za zatiranje varoje uporablja kombinacijo pri nas registriranih zdravil in kislin.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Razstava Čebele v Kwartirni hiši v Celju bo na ogled do konca februarja. Nastala je ob organizaciji Turističnega društva Celje in ob sodelovanju Pošte Slovenije, ki je ob razstavi izdala tudi priložnostno znamko in poštni žig.

Avtor razstave o čebelah skupaj s Tonetom Petkom, znanim filatelismom, ki je nedavno pripravil filatelistično razstavo o 125-letnici športa v Celju. Prav razstave Toneta Petka v Kwartirni hiši v Celju so bile za Bojana Himmelreicha tudi navdih, da se je tudi sam »opogumil« za svojo prvo filatelistično razstavo.

Vojna v Celju skozi otroške oči

Pričevanje iz časa, ko sta bila knežje mesto in Obsotelje prizorišči vojnih grozot – »Po vojni sem bil vedno antimilitarist,« poudarja Bert Savodnik, ki je napisal zanimivo knjigo

»V bistvu sem želel v pri-povedni obliki zapisati dru-žinsko kroniko,« pojasnjuje Bert Savodnik, ki je napisal knjigo o svojem otroštvu v vojnem Celju. O času, ko je v knežjem mestu vladala nemška nacistična oblast. V knjigi prav tako opisuje okolico Podčetrтка, kjer je tudi bival. »Ko je nekatera poglavja prebral dr. Tonček Kregar, me je spodbudil, da sem jih razširil,« pravi o na-stajanju zanimive knjige izjemno čil Savodnik. Tako je nastala nova knjiga Moja vojna z Nemci, ki jo je izdal Muzej novejše zgodovine Celje. Že približno dve de-setletji je Savodnikov dom v Mozirju.

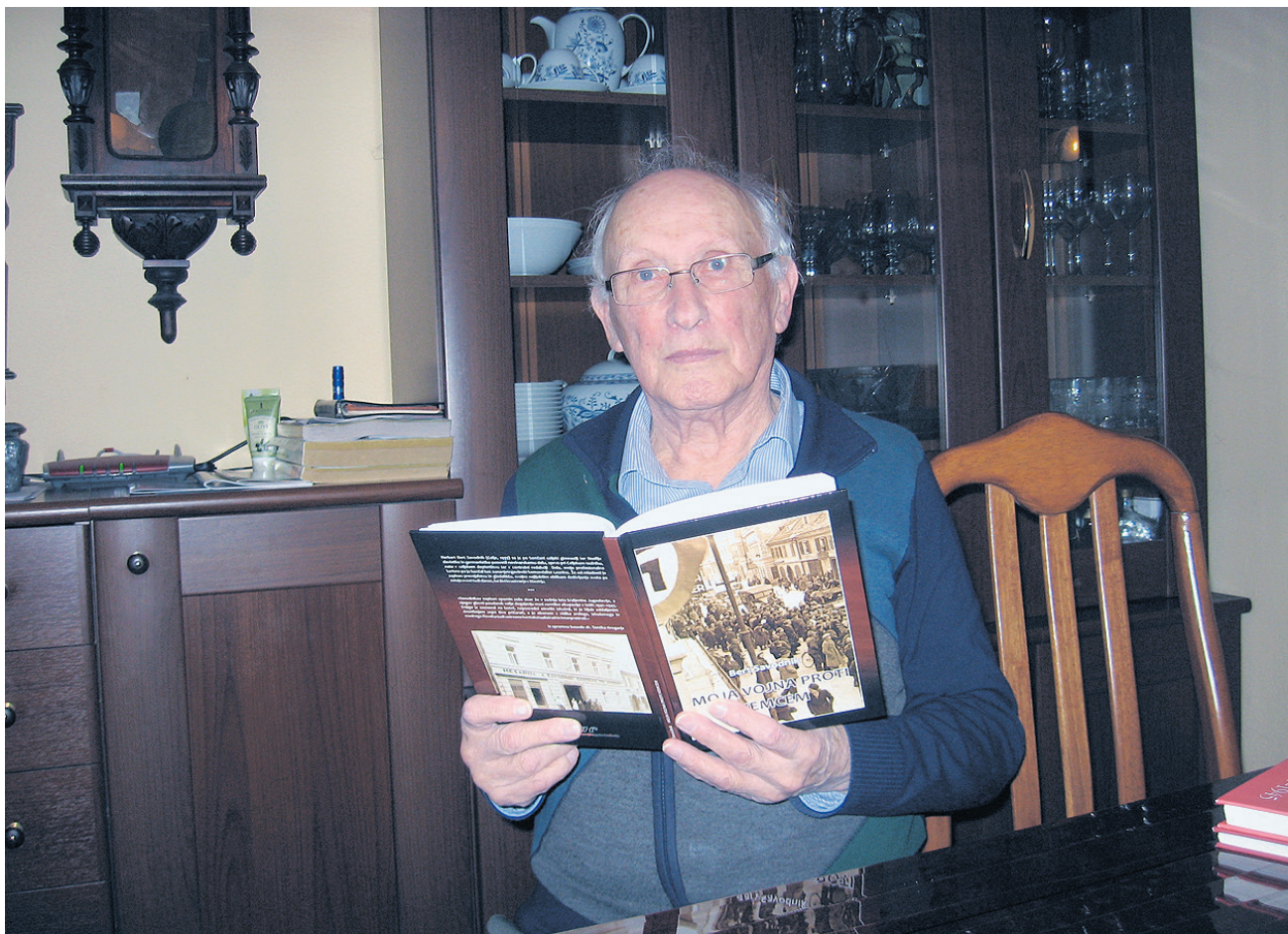
Posebnost knjige je doži-vljanje vojne in njenih grozo-dejstev skozi oči otroka. Bert Savodnik je do svojega dvaj-setega leta večinoma živel v Celju in preživel počitnice pri starih mamah v Imenem in Mariboru. Prvi razred osnov-ne šole je v začetku obiskoval celo v Podčetrtku, kamor je iz Imenega peščil. Njegovi starši so imeli v središču Cel-lja, tam, kjer je danes sodob-na stavba sodišča, mesarijo in gostilno. Njihova hiša, ki so jo Nemci na začetku vojne zaplenili, je bila nato med naj-hujšim zavezniškim bombar-diranjem Celja uničena, mali Bert pa je za las ušel smrti.

Bombe na Celje

V Celju so se začela bom-bardiranja leta 1944, ko so zavezniki hoteli uničiti za nacistično oblast pomemben železniški most. Bombe mo-stu skoraj niso zadele, bolj so uničevale okoliške hiše in povzročale smrtne žrtve. »Ko smo otroci zaslišali letala, smo tekali ob Savinji in ugibali, če bo bomba zadela železniški most,« se spominja prvih manj močnih bombardiranj. Savodnik omenja, da je bil naj-hujši bombni napad februarja 1945, ko je na Celje padlo več kot dvesto bomb. Umrlo je pri-bližno sto petdeset ljudi, uni-čene so bile številne hiše, med njimi Savodnikov dom. »Okoli mene, v razdalji od deset do petnajst metrov, je padlo pri-bližno pet bomb. Na balkonu sta me nato zasula strop in streha,« se spominja najhuj-šega bombardiranja. Oče je zasutega sina hitro izkopal. Bert je nato videl v hodniku sosednje hiše mrtvo starko z odprtimi usti in očmi.

Takrat je bil v dvanajstem letu. Po bombardiranju je stanoval kot begunec v stav-

»Zapisano naj pričuje, kako neu-mna, nepravilna ter škodljiva je vojna,« poudarja.

Bert Savodnik iz Mozirja s svojo knjigo o vojni v Celju in Obsotelju, kjer je njene grozote doživil kot otrok. Svetovljan Savodnik je bil med drugim nekaj let novinar Novega tednika in Dela.

Kot otrok je bil tudi priča nacističnemu razkazovanju ujetih partizanov v Celju, med katerimi je bila **Tončka Čeč**. »Nemci so se takrat zamerili še tistim, ki so z njimi delno simpatizirali,« se spominja Bert Savodnik.

bi samostana v Olimju, ki je bila med vojno prazna. Sa-vodnikova družina seveda še zdaleč ni bila po meri naci-stov. V knjigi je tudi zgodba, kako je gestapovec v civilu pri krojaču silovito udaril Bertovo mamo, ker je govo-rila slovensko. Mama je celo izgubila zob. Čeprav je bil krojač nemško usmerjen, je dogodek prijavil. Gestapovca naj bi celo premestili.

»Po vojni sem bil vedno an-timilitarist. Nobene volje ni-sem imel, da bi postal vojak, vendar sem bil seveda prisil-jen,« pravi Bert Savodnik, ki zagovarja popolno razoroži-tev sveta. »To je seveda utopi-ja,« se obenem zaveda.

Otroci kot talci

Bertov oče je bil najprej nekaj časa zaprt v Starem piskru in nato na prisilnem delu. Njegova družina je za kazen ostala brez živilskih nakaznic. Dvorišče Savodni-kove hiše je celo mejilo na dvorišče Starega piskra, ven-dar se Bert streljanja talcev ne spominja. Spominja pa se vozov z visokimi stranicami. V teh vozovih so nacisti vo-zili žagovino, ki so jo potre-bovali ob streljanju talcev. Kot otrok je bil tudi priča

nacističnemu razkazovanju ujetih partizanov v Celju, med katerimi je bila **Tončka Čeč**. »Nemci so se takrat zamerili tudi tistim, ki so z njimi delno simpatizirali,« se spominja Bert Savodnik.

Iz časa begunstva v Olimju se spominja srečanj s parti-zani in šivanja slovenskih zastav, ki so jim morali po ukazu dodati še peterokrako zvezdo. Za praznovanje kon-ca vojne. Manj znan je dogo-dek, kako so med umikanjem esesovske divizije skozi Podčetrtek partizani nanjo streljali. Esesovci so se za svojega mrtvega vojaka maščevali tako, da so zbrali sto domačinov, med njimi Berta Savodnika, ki je bil na poti s kanglico mleka. Pokol je pre-prečil dober nemški župnik iz Podčetrтка, ki je ponudil, naj kaznujejo njega namesto domačinov. Mladotnike so izpustili, a so čisto na koncu tri talce vendarle ustrelili.

Nova knjiga?

Moja vojna z Nemci ni Sa-vodnikova prva knjiga. Pred nekaj leti je napisal monogra-fijo o zgodovini NOB v Mo-zirju in na Rečici ter še eno o tem obdobju v Zadrebki doli-ni. Napisal ju je, da bi ohranil

spomin, ki izginja, saj živijo le še redke žive priče. »Zapi-sano naj priča, kako neumna, nepravilna in škodljiva je voj-na,« poudarja. Prav takšna je seveda nacistična ideologija. Treba je seveda spomniti, da vsi celjski Nemci niso bili nacisti. »Tudi marsikdo od nemških vojakov ni bil nacist, vendar se služenju v Hitlerje-vi vojski niso mogli izogniti,« je ugotovil. Izogniti se ji niso mogli niti številni prisilno mobilizirani Slovenci, ki jih lahko danes pomilujemo kot žrtve nacizma. Nacisti so pre-ganjali tudi nekatere celjske Nemce. Po drugi strani so bili nad Hitlerjem navdušeni posamezni Slovenci.

»Marsikdo mi pravi, da je to zanimivo branje, in opozarja, da se je po letu 1945 še mar-sikaj zanimivega dogajalo,« pravi o odzivih na knjigo Bert Savodnik in dodaja, da ga ti ljudje spodbujajo, naj piše še naprej. »Če mi bo zdravje do-puščalo, bo čez leto ali dve iz-šlo nadaljevanje knjige,« na-poveduje Savodnik. Opisati namerava svoja gimnazijska leta in svoje novinarske za-četke iz leta 1950.

To leto je bila v predho-dniku današnjega Novega

tednika objavljena Savodni-kova prva reportaža o po-čitniški koloniji v Bakarcu. Tista številka je imela zgolj en list, Savodnikova repor-taža je bila na zadnji, drugi strani. Na prvi strani so bili politični članki, na drugi je bila poleg Savodnikove še planinska reportaža **Tineta Orla**. Nato je leta leta 1953 po maturi odšel v Ljubljano.

Po vojni je Bert Savodnik na filozofski fakulteti doštudiral primerjalno književnost, an-gleščino in nemščino. Krajši čas je poučeval v osemletkah v Laškem in Slovenskih Ko-njicah ter na celjski večerni gimnaziji. Pozneje je postal prvi poklicni urednik tovarni-škega glasila Cinkarnar, nato je bil v šestdesetih letih tri leta novinar oziroma tehnič-ni urednik Celjskega tednika, predhodnika Novega tedni-ka. Tega obdobja se zelo rad spominja. Najprej je pokrival območje Zasavja, kamor se je vozil s svojim »fičkom«. Novi-narji snemalnikov seveda še niso imeli, pogovore so si za-pisovali kar na roko. Pisal je tudi ostre gledališke kritike. Kmalu je postal novinar Dela, kjer je zaradi zagovarjanja re-formistične politike **Staneta**

Manj znan je dogodek, kako so med umikanjem esesovske divizije skozi Podčetrtek partizani nanjo streljali. Ese-sovci so se za svojega mrtvega vojaka maščevali tako, da so zbrali sto doma-činov, med njimi Berta Savodnika, ki je bil na poti s kanglico mleka.

»Okoli mene, v razdalji od deset do petnajst metrov, je padlo kakšnih pet bomb. Na balkonu sta me nato zasula strop in streha,« se spominja najhuj-šega bombardiranja Celja.

Kavčiča izgubil delo. Za da-našnje čase je najbolj sporen Savodnikov Delov uvodnik seveda nedolžno branje.

Po svetu

Tako je Bert Savodnik po-stal po opravljenih zunanje-trgovinskih izpitih komerci-alist Lesnine. Veliko časa je preživel na Daljnem vzhodu in v Avstraliji. Na Kitajskem, kjer je Lesnina zgradila tri to-varne, je bil vodja investici-je in koordinator. V tej veliki državi je takrat vladala huda strahovlada. Število rojstev so omejevali na različne na-čine, med drugim je oblast preprečevala neposredne stike z nasprotnim spolom. Tako se Savodnik spominja presenečenja Slovencev, ko so na plesiščih opazili, kako plešejo dekleta kar z dekleti ter fanti s fanti. Poroke je v ti-stih časih odobril tovarniški komite komunistične partije.

Kitajske nedemokratske plesne zapovedi so prišle do izraza celo v našem Portoro-žu. Ko je naša Lesnina tja po-vabila kitajsko delegacijo, je prišlo v portoroškem plesnem lokalu do nevsakdanjega do-godka. Zgroženega Lesninega inženirja, ki kitajskih plesnih običajev ni poznal, je namreč član kitajske delegacije zaprosil za ples. Kitajcem so nato vljudno predstavili slovenske plesne navade, ki so bile seve-da že takrat drugačne.

Nekaj let po upokojitvi se je Bert Savodnik iz Ljubljane preselil v Mozirje, od koder je bila doma njegova soproga. V Mozirju sta že prej preži-vela skoraj vsak konec tedna. Savodnik je začel kmalu po različnih krajih Zgornje Sa-vinjske doline režirati igre. Na Rečici ob Savinji pripra-vlja še vedno zanimive več-e-re z znanci in s prijatelji. Na zadnjem, ki je bil novembra, je bil Savodnikov gost igralec **Demeter Bitenc**, pred njim številni znani Slovenci.

»Danes se počutim bolj doma v Mozirju kot v Cel-ju,« ugotavlja vedno znova. »Sicer pa se načeloma po-čutim domače povsod. Tudi na Kitajskem sem se,« meni svetovljan. Kitajske hrane pa ne mara.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

Zborovodstvo je njena prva ljubezen

Od plašne deklice do priznane glasbene pedagoginje – Skozi njene roke je šlo 20 zborov in vokalnih skupin

Sprejela me je v svoji glasbeni sobi, kjer fotografije številnih pevskih sestavov, ki jim je predajala svoje znanje, krasijo stene. Vodila je tako otroške, mladinske kot odrasle pevske zборе, a tudi vokalne skupine. Mnogokrat je na svoja pleča prevzela naloge, ki niso imele skoraj nič skupnega z glasbo. Tako je na primer iskala podporo za glasbene sestave, mladim talentom pa šivala oblačilca za nastope. Nič čudnega, da so ji mnogi ljubkovalno rekli kar »naša mama«. Maja bo minilo 60 let njene zborovodske kariere, obletnica pa je še bolj slovesna po zaslugi srebrne plakete, ki jo je pred dnevi od republiškega javnega sklada za kulturne dejavnosti prejela za ustvarjalno in organizacijsko delo v ljubiteljski kulturi.

Kot pravi, ji je bila ljubezen do petja položena v zibelko. Njen nežni sopran je kmalu zazvenel v pevskih zborih, kjer je nastopala tudi kot solistka. Izredno lepo je pela njena mama, ki je bila altistka. Tudi njen oče je imel rad glasbo, igral je trobento, še raje je žvižgal, četudi njegovo muziciranje ni bilo vedno povsem točno. »Meni je šlo to izredno na živce, kadar intonacija ni bila čista,« v smehu pojasni sogovornica.

V času okupacije, ko je v Šmarju pri Jelšah obiskovala nemški vrtec, ji je oče kupil diatonično harmoniko, po osvoboditvi pa še »klavirko«. A Jožica priznava, da ni bila nadarjena za glasbila, njena strast je bilo petje, ki je njena prva ljubezen ostalo tudi na učiteljski in kasneje ob študiju glasbe, ko se je seveda naučila igrati še klavir.

Šmarje je gnezdo pevcev

Otroštvo v Šmarju pri Jelšah Jožica Soko v mislih hrani kot izjemno lepo obdobje. Že v drugem razredu, jeseni leta 1945, je otroke, ki so imeli posluš, pod svoje okrilje vzela domačinka, ki je bila sicer šivilja. Poklicala jih je v svojo kuhinjo, kjer je delala, in jih je učila pesmi, se spominja sogovornica, ki svoj domači kraj označi kot gnezdo pevcev. »Še danes se spomnim, kako je na koro za velike praznike pel odrasli zbor, bilo je božansko. Marsikateri član tega zbora je pel v opernem zboru, bodisi v Ljubljani ali Mariboru. Iz tega kraja seveda izvirajo tudi številni šolani glasbeniki, profesor Egon Kunej, ki je znan po vsej Evropi, izjemno uspešen je bil tudi profesor Boris Ferlinc, pa Jurče Vreže, ki je vodil številne zборе, ter Jože Kores, član Slovenskega okteta in mariborske opere.«

Koresa je Jožica Soko kasneje nasledila v I. osnovni šoli v Celju. Za delo so jo na-

»V šolskem letu 1955/56 smo celo leto vadili dirigiranje. Za dan osvoboditve leta 1956 je bila v Narodnem domu velika proslava. Pol koncerta smo dirigirali mladi iz učiteljskega. Zato bo 6. maja minilo 60 let moje zborovodske kariere,« pravi Jožica Soko. Še danes, pri 79 letih, rada vodi pevce. Na fotografiji z Mešanim pevskim zborom Jesen Društva upokojencev Laško.

govorili prav prej omenjeni gospodje, ki so videli, kako je na mladinskem pevskem festivalu nastopil njen zbor iz Vidma pri Ptuj. Še preden je učila na Ptuj, pa je službovala v Prekmurju.

Med Sibirijo in Odranci

Po končanem učiteljskem je nestrpnost čakala dekret o službovanju. Ko je profesorju Ferlincu zaupala, da gre v Odrance in da tega kraja ne more najti na zemljevidu, ji je dejal: »Ubogo dekle, v Sibirijo so te poslali!« Še danes se spominja dolgotrajnega potovanja in presedanja na Pragerskem, od koder se je po raznih krajih Prekmurja razkropilo ogromno mladih učiteljev s Celjskega. Ko je vlak ustavil na mali postaji v Bratoncih, je po njo prišel voz s konjsko vprego in jo odpeljal po dolgi, ravni in prašni cesti, ki povezuje Mursko Soboto in Lendavo.

V Odrancih ni bilo prav nič podobno Sibiriji. V kraju so imeli ogromno šolo, učitelji so bili sami veseljaki. Večinoma so izvirali iz celjskega in mariborskega učiteljskega. »Res je, da so bile zime tam grozotno mrzle, a meni je bilo pri duši vedno toplo, saj so tam živeli prekrasni ljudje, dobrotniki,« je zatrdila. In med njimi se je dobro počutila, kljub temu da je bilo vse zelo skromno. Ljudje so po tleh v svojih domovih imeli ilovico, v zadruženem domu, kjer so stanovali učitelji, ni bilo vodovoda, elektrike ... In kakšni so Odranci danes? Jožica Soko ponosno pove, da gre za eno najbogatijših občin v državi.

Obleka se je tresla od treme

V Odrancih je sprva učila predvsem osnovnošolce v

»Veselila me je tudi medicina, vendar sem imela poklic, ki sem si ga izbrala, resnično rada. Srečna sem, da sem v slovenskem merilu dosegla več uspehov, na katere sem lahko ponosna. Prav tako so lahko nanje ponosni moji pevci.«

prvem in drugem razredu, vodila je tudi otroški zbor na nižji stopnji. Ravnatelj, ki se je kot samouk naučil igrati klavir in kitaro, pel pa je kot Louis Armstrong, je vodil zbor višje stopnje. »Otroci bi morali peti večglasno, a resničnost je bila drugačna. Prvi glas je sicer imel melodijo, ostali so pritegnili kar poljubno. Zavedala sem se, kaj vse bi jih lahko naučila jaz, saj sem imela končano specializacijo zborovodstva, vendar je imel taktirko v rokah ravnatelj.«

Ko je ta zbolel, je mladinski zbor na pevsko revijo v Mursko Soboto popeljala Jožica Soko. Zbor je po zaslugi njenega dela dobil najboljšo oceno, sama pa je bila tako plaša, da se ni niti obrnila proti občinstvu niti se ni priklonila. »V žiriji so bili urednica Radia Ljubljana Rezika Koritnik, profesor za zborovodstvo Ivan Verbančič in moj profesor z učiteljskega Boris Ferlinc. Slednji je dejal, da me bo za ušesa, saj me ni učil, da se po nastopu zborovodja ne obrne in prikloni. Bilo je smešno, a moja obleka se je od silne treme kar tresla,« obuja spomine cenjena dirigentka. Žirija ji je na srce še položila, da ima dar, ki naj se mu bolj posveti. Glas o njenem uspehu se je hitro razširil. Tako je prišlo povabilo iz Vidma pri Ptuj, kamor se je družina Soko preselila po sedmih letih v Prekmurju.

Angelski glasovi haloških otrok

Leta 1969 je ptujski osnovnošolski mladinski pevski zbor pripravljala za tekmovanje na Mladinskem pevskem festivalu v Celju, kjer so takrat sodelovali zbori iz vse Jugoslavije. Prenekateri otroci so takrat iz Haloz v šolo hodili kar bos, breme, kako jih obleči za festival, pa je padlo na njihovo zborovodkinjo. Obiskala je tovarne in podjetja in prosila za podporo. Naprosila je modro blago, iz katerega je šivilja dečkom zašila hlače, krila in srajčke je sešila Jožica sama. Uspelo ji je pridobiti še bele nogavičke in bele plavalne copate. »Otroci so bili na odru kot bonbončki, noben zbor ni bil tako urejen. Fotografija našega nastopa v Narodnem domu pa je bila prihodnji dan na polovici strani enega od slovenskih dnevnikov,« pravi sogovornica, še danes ponosna na nastop otrok in na osvojeno medaljo.

Petje zblížalo Slovence in Čeha

Festival takrat še ni bil mednarodni, a kljub temu ga je obiskala tričlanska delegacija s Češke. Kmalu po uspešnem nastopu je v nabiralnik Jožice Soko priromalo pismo ravnatelja ene od šol v Jirkovu. Pevce je povabil na gostovanje in jih predstavil še občinstvu v Karlových Varyh, Komutovu in

»V Odrancih je bilo toliko otrok, da sem jih učila ves dan, dopoldne in popoldne. V vsakem razredu sem imela več kot 40 otrok in nobene pomočnice. Za cel dan učenja sem v mesecu dni zaslužila toliko, da sem si lahko v trgovini v Murski Soboti kupila zimske čevlje. Stali so točno 880 dinarjev, točno toliko, kot sem zaslužila za cel mesec. Ko se zdaj učitelji »švarajo« ...«

Pragi. Čehi obiska niso mogli vrniti, saj so zaradi ruskega vpliva zanje nastopili težki časi. A pisem, ki so potovala med Slovenijo in Češko, to ni ustavilo. Nekaj let kasneje, ko sta obe državi svobodneje zadihali, je znova prispela pošta s prošnjo o nadaljnjem prijateljstvu. Jožica Soko je predlagala, da bi Čehi obiskal Ženski pevski zbor skladateljev Ipavcev iz Šentjurja, nato so sledile še izmenjave zborov in vokalnih skupin iz Celja, Vojnika, Laškega ... Čehi pa so se, tako pravi Jožica Soko, zaljubili v Slovenijo.

V Berlin med preproste ljudi

Posebno poglavje v njenem življenju je bilo sedemletno službovanje v Berlinu, kamor je odšla na povabilo šolskega ministrstva. Delo so ji ponudili, kljub temu da so zanj prejeli več kot 40 prošenj. Težko se je odpovedala službovanju v Osnovni šoli Frana Roša, kjer je bila obkrožena s številnimi mladimi sodelavci. Ko je zamisel toplo sprejela njena družina, je naposled le pristala.

»Želeli so človeka, ki bi otroke zdomcev učil peti, ki bi organiziral proslave in nekoga, ki je skromen, ki ima rad preproste ljudi,« pojasnjuje Jožica Soko. Z veseljem se ozira tudi na čas, ko je bila dežurna v Slovenskem kulturnem in športnem društvu Slovenija, ko je za zdomce kuhala kavico, hrenovke in jim delala družbo. Ali ko je skrbela za malice pridnih članov, ki so pomagali pri selitvah in obnovah društvenih prostorov. »Resnično smo bili povezani,« dodaja.

Skupino »rodila«, vodila in krstila

Skozi njene roke je šlo 20 zborov in vokalnih skupin,

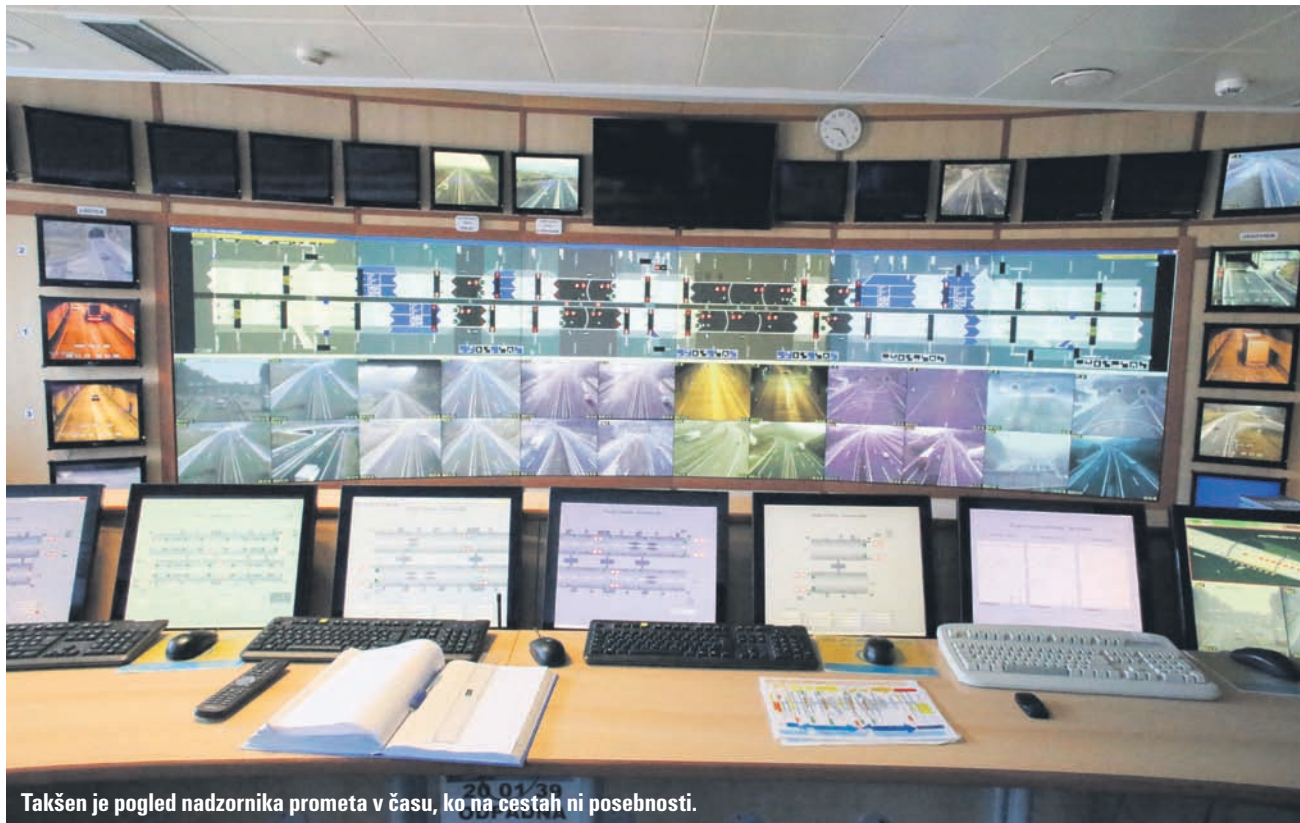
kot so na primer Kompolčani in Vodomke iz Laškega. Na slednje je še posebej ponosna, saj je, kot pravi, v tej vokalni skupini povezala čudovite glasove. Nič čudnega, da se je skupina petih deklet sprva imenovala Pojoči šopek, ko je zasedba prerasla prve okvire, so pevke želele novo ime. Njihovo ustanoviteljico je prešinila ideja o vodomcu, ki živi med drugim tudi v Laškem. Idejo je toplo pozdravil tedanji direktor zdravilišča Roman Matek, kjer so že imeli stilizirano podobo tega ptiča, zbor je tam velikokrat tudi nastopal. »Dekleta sem torej »rodila«, učila in krstila,« pravi Jožica Soko.

Kdor poje, zlo ne misli

Ko gleda na svojo prehojeno pot, ne more mimo vseh spletenih prijateljskih vezi in mimo lepega odnosa s pevci, ki so ji pogosto rekli kar »mama« in jo še danes spoštujejo. Kot poudarja, ni nikoli dovolj, da je zborovodja dober teoretik, biti mora predvsem dober človek. To vodi do uspehov, kot je bilo na primer leta 1980 prvo mesto Mladinskega zbora I. osnovne šole Celje na republiški reviji v Zagorju. »Da med približno 700 osnovnimi šolami stopiš na prvo stopničko, moraš biti res dober,« razmišlja. Program je takrat posvetila preminuli mami, za klavir je sedel pianist Hinko Haas. V dvorani je bila med nastopom stroga tišina, po zadnjem odpetem tonu so sledile stoječe ovacije. Na vse uspehe Jožico Soko spominja tisoče fotografij, mnoge utrinke preteklosti pa bo podoživel na prireditvi ob 60-letnici zborovodske dejavnosti, ki jo načrtuje v Laškem.

TINA STRMČNIK
Foto: ROK DEŽELAK

Bogate so tudi izkušnje, ki jih je Jožica Soko nabirala kot pevka v zborih. Med drugim je sodelovala v Zboru učiteljev Štajerske Slavka Osterca. Dragocene izkušnje je nabirala tudi v Učiteljskem pevskem zboru Slovenije Emila Adamiča, ki ga je vodil Branko Rajšter. »Peti pod njegovim vodstvom je bilo nekaj čudovitega. To je bila prava šola za zborovodje,« potrdi sogovornica. Prevzela je tudi naloge korepitorke za posamezne glasove v Mladinskem pevskem zboru Maribor, predhodniku današnje Carmine Slovenice.

Takšen je pogled nadzornika prometa v času, ko na cestah ni posebnosti.

Darsov veliki brat vas gleda

Dvorana, polna zaslonov, alarmov in zapletenih shem. To je Darsov nadzorni center na Vranskem.

Tako kot vreme ni stabilno, tudi promet ni, temveč je dinamičen, spreminjajoč. To najbolje vedo v nadzornih centrih Družbe za avtoceste Republike Slovenije (Dars), kjer nadzorniki prometa noč in dan s pomočjo kamer in drugih sistemov skrbijo za varnost na naših avtocestah in za njihovo pretočnost. Pokukali smo v nadzorni center na Vranskem.

V Darsu vsako leto javnosti odprejo vrata nadzornih centrov, kjer se lahko obiskovalci seznanijo z delom nadzornikov prometa in z njihovimi pristojnostmi. Osrednje naloge regionalnih nadzornih centrov so upravljanje, nadziranje in vodenje prometa 24 ur na dan, komuniciranje z ustanovami, ki sodelujejo pri reševanju ob prometnih in drugih nesrečah (reševalci, gasilci, policisti ...)

ter posredovanje informacij uporabnikom cest. Med našim obiskom regionalnega nadzornega centra na Vranskem je bilo precej mirno, prometa je bilo malo, večjih kršitev ali celo nesreč pa nam številne nadzorne kamere, ki so posejane na »našem« delu štajerske avtoceste, niso pokazale.

Prometa je manj poleti

Vodja Darsovega nadzornega centra na Vranskem Mitja Stojnšek je razkril zanimiv podatek o številu vozil. Ves čas namreč nadzorni sistemi beležijo tudi število vozil. »Prometa je manj v poletnih mesecih, zato je tudi večina obnovitvenih in drugih del na avtocestah v času, ko je na cesti manj pločevine,« je presenetil Stojnšek. Podatki menda kažejo, da je v toplejših, dopustniških mesecih

Na območju t. i. pametne avtoceste med predoroma Ločica in Podmilj so namestili 5.700 metrov dolg sistem, ki meri povprečno hitrost vožnje. Če bodo prehitri, bodo kaznovani. To je potrdil tudi vodja Darsovega nadzornega centra na Vranskem Mitja Stojnšek, ki pravi, da je sistem pod nadzorom policije. Podatke pa zbirajo na Darsu. »Na območju med tuneli smo beležili bistveno presežene hitrosti. Pred namestitvijo sistema je povprečna hitrost voznikov znašala 128 kilometrov na uro, beležili smo tudi vrednosti več kot 200 kilometrov na uro,« razlaga Stojnšek. Na Vranskem že testirajo tudi nove sisteme, ki naj bi pravočasno zaznali nepravilno vožnjo v nasprotno smer, kar je poleg prehitre vožnje in premajhne varnostne razdalje ena večjih težav na naših avtocestah.

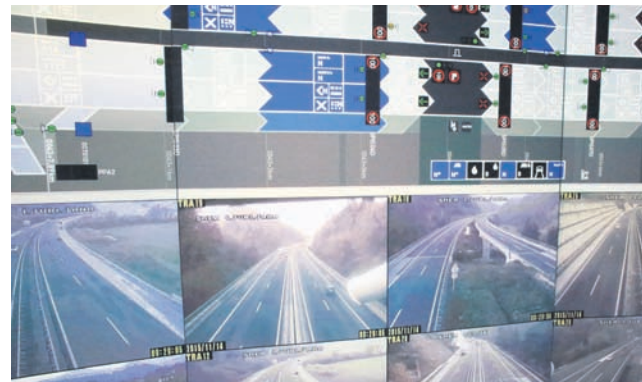
na slovenskih avtocestah skoraj 20 odstotkov manj prometa. »Ob povprečnem ponedeljku ob koncu ali začetku leta v jutranji konici beležimo 2.500 vozil na uro, julija je vozil bistveno manj, približno 1.700 na uro,« trdi tve vodja vranskega nadzornega centra podkrepi s številkami. Ob tem priznava, da so problematični predvsem

konci tedna, ko je na cesti bistveno več vozil. Voznike, ki sredi poletja obstanejo v zastoju zaradi obnovitvenih del, bodo tudi ti statistični podatki težko prepričali, da je poletje res pravi čas za pre-nove in popravila.

Posebna pozornost predorom

Posebno poglavje avtocestnega prometa so predori. Ti so zato še posebej dobro tehnološko opremljeni, tudi nadzorniki so na dogajanje v njih še posebej pozorni. Zaradi varnosti se ne sme zgoditi, da bi predor v celoti ostal brez električne energije, zato je sistem urejen tako, da se vsi štirje predori med Celjem in Ljubljano lahko napajajo iz električnega omrežja v Ljubljani in Celju. V primeru, da izpadeta oba vira, v Darsu uporabijo akumulatorje, ki zadostujejo zgolj za uro zasilnega obratovanja: »Toliko, da lahko v tem času zapremo cesto,« je pojasnil Stojnšek.

Še posebej nevarno je, kadar pride v predoru do nesreče. Takrat cesto na tem odseku navadno povsem za-

V zgornji liniji delujočih zaslonov je grafični prikaz avtocestnega odseka, s črno so označeni predori. Zgornja grafika prikazuje avtocesto proti Ljubljani, spodnja proti Mariboru. Na tem delu so označeni številni parametri, ki jih nadzornim centrom pošiljajo najrazličnejši senzorji in merilne naprave vzdolž celotne avtocestne povezave. Zelo podrobno lahko spremljajo tudi vremenske situacije. Spodnja linija zaslonov prikazuje trenutne posnetke dogajanja na avtocesti.

Dobra informacijska mreža in pokritost s kamerami sta izjemnega pomena predvsem, kadar pride do prometnih ali drugih nesreč. Te so še posebej nevarne v predorih, zato prav njihovem nadzoru posvečajo posebno pozornost. Sistem je urejen tako, da javlja vsakršno spremembo v predoru, bodisi je to sprememba temperature, tlaka, dimnih plinov ali mirujočega vozila. Glede na nevarnost se potem nadzornik odloči o morebitnem zaprtju predora. Če sistem sam prepozna višjo stopnjo nevarnosti, zapre predor.

V Darsu so v zadnjem času veliko denarja namenili za posodobitev in postavitev spremenljive prometnoinformativne signalizacije, pove vodja Darsovega nadzornega centra na Vranskem Mitja Stojnšek. Prav nadcestni portalni so po njegovem mnenju velika pridobitev, ki pripomore k boljši pretočnosti avtocest, predvsem pa k večji varnosti voznikov. S pomočjo teh portalov, ki jih upravljajo v regijskih nadzornih centrih, namreč voznike obveščajo o dogajanju na avtocesti, ki so mu priča čez nekaj kilometrov vožnje. »Ti portali so namenjeni izključno prometnemu obveščanju in se jih v kakršne koli druge namene ne sme uporabiti,« je odločen Stojnšek, ki v šali doda, da vsaj za zdaj preko teh portalov še ni prišlo do nobene snubitve.

prejo. »Pomembno je, da vozniki upoštevajo prometno signalizacijo in se, če pred predorom gori rdeča luč, tam tudi ustavijo,« še opominja sogovornik, ki ne pozabi izpostaviti tudi pomena pravilne razvrstitve.

Ste vedeli, da table pred predori, na katerih je zapisana radijska frekvenca, niso reklame za radijsko postajo? Ta radijska frekvenca namreč omogoča operaterju v nadzornem centru, da se v primeru vašega obstanka v predoru vzpostavi stik z vami in vam pove, kako ravnati.

Jezero nad predorom

Posebej nevarno je, kadar v predoru zagori. Takrat sistem samodejno zapre obe cevi predora, zažene se tudi poseben prezračevalni sistem, ki v »nepoškodovani« cevi predora ustvarja podtlak, kar izpodriva dim in omogoča, da je »zrak čist«. V primeru požara se na intervencijo odpravi posebej za to izurjena in opremljena ekipa gasilcev. V primeru, da je v gasilski cisterni premalo vode za gašenje, je nad vsemi predori manjše umetno jezero s približno 200 kubičnimi metri vode.

LEA KOMERIČKI
Foto: GrupA

Ekipa, izurjena za reševanje v predorih, ima tudi posebej za to prirejeno vozilo. »Vozilo ima svojo banko zraka, kar pomeni, da se lahko ekipa, ki posreduje s cevmi in z dihalnimi maskami, med posredovanjem priključi na ta vir zraka. V avtomobilu je tudi nekaj mask za ponesrečence. Sicer banka zraka služi tudi za delovanje vozila v zadimljenem prostoru,« pojasni Jernej Oblak, gasilec reševalec, član Poklicne gasilske enote Celje.

Takole predstavljata svoje mešanice na spletni strani, ki jo je tako kot podobo stekleničk oblikoval Tadej Resnik. Mešanica Sweet&spicy vsebuje rdečo papriko, čili, črni poper, česen in čebulo. Mešanica Original ima baziliko, origano, kumino, česen, čebulo, rdečo papriko, v mešanici Garlic&lemon pa so limonina lupinica, česen, čebula in timijan. Vse imajo piransko morsko sol. (Foto: Rok Tržan)

S ščepcem začimb do okusnejšega življenja

Znanja naših babic v sodobni podobi – Žan Bračič in Sašo Kovačič sta ustvarila svoje mešanice začimb

Si predstavljate obrok, ki bi bil pripravljen brez začimb? Verjetno težko, saj takšna hrana ne bi imela nobenega pravega okusa. Jedem dajejo piko na i šele premišljeno dodane začimbe. Resda je njihova uporaba v slovenski kuhinji precej sramežljiva v primerjavi s kakšnimi bolj eksotičnimi kuhinjami, saj je veliko ljudi zadovoljnih le s soljo in poprom ali s kakšno industrijsko mešanico, kjer so prave začimbe prisotne zgolj v sledeh. Da je lahko prav to področje priložnost za novo podjetniško idejo, dokazujeta mlada Celjana Žan Bračič in Sašo Kovačič.

Razvila sta mešanico začimb z imenom Serious Blends in v kratkem bo zaživelo še njuno podjetje. Že dobro leto pa preverjata odzive na svojo ponudbo med prijatelji, znanci, na raznih sejmih in spletu. Očitno ljudje želijo nekaj novega in drugačnega in so njuno ponudbo treh različnih mešanic, ki jim te dni dodajata še četrto, zelo dobro sprejeli. V steklenič-

kah so namreč mešanice, ki dajejo jedem povsem drugačen okus kot pri začimbah, ki jih človek kupi v trgovinah.

Ljubitelja okusne hrane

»Od malega veva, da je domača kuhinja najboljša in da je tisto, kar je doma vzgojeno, najbolj okusno,«

pravi Sašo, Žan pa priznava, da oba rada dobro jesta, zato ne preseneča, da sta hotela tistemu, kar sama skuhata, dati posebno noto. »Hotela sva spremeniti začimbni trg in doseči, da ne bi potrebovali cele omare začimb. Zakaj ne bi dala v eno stekleničko več teh, ki sodijo skupaj, in si s tem skrajšala čas priprave,

si olajšala delo in izboljšala okus jedi?« pojasnjuje Sašo njune začetke.

Da sta ustvarila zanimive mešanice brez umetnih dodatkov, sta pobrska la med stoletnim znanjem o zdravilnosti začimb in o tem, kako se te ujemajo, kako jih

Sašo rad pripravlja steake, lazanje, pice, testenine, medtem ko je Žan mojster za zrezke. Uporaba začimb pri tem je stvar trenutnega navdiha in domišljije, pravita oba.

je treba posušiti, zmleti ... V trgovinah sta proučila vse industrijske začimbe in ugotovila, da se okusi in vonji ne morejo primerjati z doma pridelanimi in da edinstvenih receptur, kakršne so njune, ni na policah.

Sama iščeta svojo pot

Odločitev za delo z začimbami se ni rodila povsem naključno. Bračičevi imajo ekološko kmetijo, kjer sušijo zelišča za pripravo čajev. Poleg tega je Žan študiral biotehnologijo, kjer je pridobil znanje tudi o živilski industriji. »Zato je najino geslo, da naj bo hrana zdravo. Nekoč je bila res zdrava, v zadnjih desetletjih se je to začelo zelo spreminjati. Hotela sva se vrniti k izvoru, ampak na sodoben način,« pojasnjuje Žan, ki ga pri tem dopolnjuje Sašo, saj ga zanima nutricionistika in se je tudi izobraževal na tem področju.

Sicer pa se zavedata, da se morajo mladi v teh časih sami znajti. »Ne smemo se omejevati, češ da smo v brezizhodnem položaju. Moramo naprej, če vidimo priložnost, lahko to spremenimo sami in ne da čakamo na druge,« sta optimistična prijatelja, ki se poznata že iz otroštva.

Ko sta svojo zamisel predstavila domačim, ni bilo posebnega navdušenja, prej dvomi in pripombe, da bi bilo bolje, če bi se lotila kakšnega resnega dela. Sicer pa sta v preteklosti delala že marsikaj in s tem nabirala izkušnje, tako da jima nič ni težko. »Ob glasbi in v prijetnem vzdušju nastajajo nove zamisli,« opisujeta proces ustvarjanja.

Priložnost za kmete

S svojo zamisljo spodbujata tudi slovensko pridelavo. Pri ekoloških kmetih sta nakupila zelišča, papriko, čebu-

lo, česen ... Nato sta sestavine posušila sama ali s pomočjo kmetov ter jih zmlela in pripravila mešanice. Zadnji korak so predstavljali polnjenje v stekleničke in lepljenje nalepk ter pakiranje v škatle. Nekatere sestavine, kot sta ingver ali curry, ki bodo v novih mešanicah, bosta morala nabaviti iz tujine, pri čemer se bosta trudila za najboljšo kakovost. Zato ne preseneča, da bosta šla curry nabavit kar na Šrilanko, ker je tam najbolj kakovosten.

Bi pa rada slovenske ekološke kmete spodbudila, da bi se jima pridružili pri projektu in spomladi zasejali svoje površine z začimbami, ki bi jih Žan in Sašo odkupila ter predelala. »To bi lahko bila priložnost za neposredno prodajo njihovih pridelkov,« pojasnjuje Žan in dodaja, da se ne bosta omejevala samo na začimbe, ampak bi rada v prihodnje ustvarila znamko zelo okusnih in zdravih prijaznih izdelkov. »Tisto, kar je zdravo, ni vedno najbolj okusno, mi dva pa želiva povezati prav to dvojico.«

Tri mešanice, četrta na poti

Za zdaj imata tri vrste mešanic: s česnom in limono, ki sodi na razne ribje jedi, a tudi na solate ali celo pečena jajca, sladko-pekočo mešanico, ki je odlična kjerkoli, ter kombinacijo začimb z imenom Original, ki sodi v juhe, omake in na solate. Nova mešanica, ki bo šele prišla na trg, bo med drugim vsebovala ingver, curry, rdečo papriko in poper. Vse imajo tudi piransko sol, ki je pomembna kot konzervans.

Mešanice prodajata na spletu, ponujata jih tudi specializiranim trgovinam s hrano in gostincem, ki bi radi nekaj novega in drugačnega. »Na mizah bi lahko imeli najine začimbe, za katere si želiva, da bi postale

Žan Bračič: »Odločila sva se, da po uspešnem testiranju trga začneva prodajati svoje izdelke. Ime je bilo izbrano zaradi možnosti širitve znamke na tuje trge. Gre za začimbe, prilagojene našemu času in vsem, ki radi kuhajo in eksperimentirajo z okusi.«

močna živilska znamka s poudarkom na zdravju in okusu.«

Sliši se enostavno, toda pot od prvih zamisli do iskanja najboljših kombinacij, ki ima odličen okus, vonj in videz, ter do končne ponudbe mešanic v ličnih stekleničkah in škatlah je bila zahtevna. Nekatere stvari jima na začetku niso šle po načrtih, tako je na primer več kilogramov paprike splesnelo, namesto da bi se lepo posušila. Ampak na izkušnjah se človek uči, pravita in ne obupujeta.

To pa je bila le ena od preprek, ki sta jo morala doslej premagati. Fanta imata še veliko načrtov, poguma in energije, zato verjamemo, da je to začetek uspešne zgodbe o njunih resnih mešanicah začimb.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Sašo Kovačič:

»Prepričan sem, da lahko tudi s hrano uravnavamo svoje zdravje. Od malega imam zdravstvene težave, veliko časa sem preživel v bolnišnicah in ob raznih dietah.

Menim, da sta hiter način življenja in s tem slaba prehrana eden največjih vzrokov za sodobne bolezni.

Sašo Kovačič in Žan Bračič s svojimi mešanicami začimb Serious Blends: »Doslej nama je bila vseč sladko-pekoča mešanica, zadnje čase pa prednjači najina najnovejša kombinacija.«

V katerem ušesu vam šumi?

Vedno več posameznikov z nadležnim
šumenjem v ušesih

Zvonjenje, brenčanje, sikanje, pulziranje ali piskanje. To so najpogostejši izrazi, s katerimi pogosto označimo šumenje v ušesih. Zdravniki ga strokovno imenujejo tinitus. Nadležen zvok v ušesih se lahko pojavi pri osebah z okvaro sluha, vzrok šumenja pa so lahko tudi druga bolezenska stanja. Zato se mora oseba, ki ji pogosto šumi v ušesih, tudi odločiti za obisk zdravnika, ki s preiskavami najde vzrok šumenju.

Število ljudi s takšnim simptomom se v Sloveniji iz leta v leto zvišuje. Največkrat šumenje v ušesih zaznajo ženske, starejše od 60 let. Po podatkih Nacionalnega inštituta za javno zdravje število obravnav bolnikov, ki omenjajo zdravniku šumenje v ušesih, v zadnjem obdobju narašča predvsem v starostni skupini od 20 do 29 let.

Moti zbranost

Sicer se kot vzrok za šumenje v ušesih največkrat omenja pretirana vzdraženost čutnic notranjega ušesa ali spodnje slušne poti. »Motnje lahko zmanjšamo z zvočno terapijo, s poslušanjem pomirjujoče glasbe ali zvokov iz narave, kot sta veter in žuborenje vode. Te melodije namreč omogočijo prekriva-

nje neprijetnega zvoka,« pravi v Nacionalnem inštitutu za javno zdravje.

Najbolj moteče je šumenje v ušesih predvsem v tihem okolju, saj pride takrat bolj do izraza. Povzroči tudi motnjo zbranosti pri učenju ali pred spanjem. Morda se število tovrstnih primerov med mladimi povečuje tudi zato, ker je mlajša generacija bolj izpostavljena prevelikemu hrupu. Ta namreč še dodatno poveča težave. Napor pri poslušanju povzroči povečan odziv v centralnem živčnem sistemu. Povečana občutljivost lahko privede do tega, da se pojavi šumenje ali da se poslabša, če je že prisotno.

»Na večjih prireditvah, kot so športni dogodki in koncerti, ter pri obisku nočnih klubov priporočamo občasen umik v tiho okolje. Če to ni možno, svetujemo uporabo ušesnih čepkov,« pravi v NIJZ.

Ni nevarnosti za izgubo sluha

Večinoma se sicer šumenje v ušesih pojavlja v blagi obliki in predstavlja začasno težavo, ki ji sledi izboljšanje v daljšem časovnem obdobju. Za manjše število oseb težava postane tako resna, da je potrebna strokovna pomoč. Čeprav

Šššššššššš

je razširjenost tega simptoma večja pri ljudeh z okvaro sluha, ni nujno, da je t. i. tinitus vedno povezan s stopnjo izgube sluha. Tudi zato je dobro, da je zdravnik tisti, ki s pregledom ugotovi vzrok. Je pa lahko šumenje v ušesih povezano z občutkom zamašenosti ušesa, pri čemer ne predstavlja nevarnosti za izgubo sluha.

Bolezenske spremembe kot vzrok tinitusa so redke,

a pazljivost ni nikoli odveč. Šumenje v ušesih je lahko tudi simptom bolezni, kot sta akustični nevrom (vrsta tumorja na slušnem živcu) in otoskleroza (drugačna rast kosti v srednjem ušesu). Zdravila za šumenje v ušesih ni, tista, ki jih zdravniki predpišejo, pa le lajšajo spremljajoče znake, kot so vrtoglavica, nespečnost, anksioznost ali depresija.

SŠol

Foto: SHERPA

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič.

Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

Štirideset let celjske nevrologije

Nevrološki oddelek Splošne bolnišnice Celje deluje že 40 let in je tretji največji tovrstni oddelek v Sloveniji. Zagotavlja obravnavo približno 350 tisoč ljudem na širšem celjsko-savinjsko-šaleško-zasavskem območju.

Na oddelku, na katerem se ukvarjajo s področjem, ki v sodobni medicini najhitreje napreduje, že uspešno izvajajo projekt Telekap, ki se je do zdaj izkazal za zelo uspešnega. Gre za spletno videopovezavo celjske bolnišnice s kliničnim centrom v Ljubljani in s tamkajšnjim nevrologom, ki ga na ta način vključijo v pregled bolnika in v odločanje o nadaljnji terapiji največkrat v primeru možganske kapi. Z delovanjem v preteklih letih je celjski nevrološki oddelek postal tudi pomemben stebel slovenske nevrologije. Celjski nevrologi so namreč člani uspešnih strokovnih združenj na tem področju, ki odločajo tudi o spremembah v nevrološki stroki na Slovenskem.

Priznanje celjski patologinji

Predstojnica Oddelka za patologijo in citologijo v Splošni bolnišnici Celje, zdravnica Simona Šramek - Zatler, je prejela prestižno priznanje Inštituta za patologijo Medicinske fakultete v Ljubljani, in sicer za pomemben prispevek k razvoju in ugledu patologije v Sloveniji. Priznanje je tudi nagrada za njeno dolgoletno požrtvovalno in uspešno delo. Pod njenim vodstvom je Splošna bolnišnica Celje kot edina bolnišnica v Sloveniji dobila tudi v celoti obnovljen, razširjen in sodobno opremljen oddelek za patologijo in citologijo.

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPEDE, REVMATOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

(S)hujšajmo
z Novim tednikom in Radiem Celje

NIJZ Nacionalni inštitut
za javno zdravje

Zdravstveni dom Celje

TOP FIT
center za zdravje in rekreacijo

novi tednik

radio celje

Minus 40 kilogramov

Ne samo, da so lažji, so tudi že ožji

Skupina akcije (S)hujšajmo z Novim tednikom in Radiem Celje je v samo dveh tednih shujšala za 40 kilogramov, kar je lep napredek in pokazatelj, da so vsi člani skupine že nekoliko spremenili svoj način življenja, predvsem ko gre za drugačno prehrano in več gibanja. V torek je bilo slišati kar nekaj aplavza, malo žalostna nasmeha pa sta bila zgolj na obrazih dveh udeleženk, ki nista shujšali toliko, kot sta želeli oziroma sta celo malo pridobili na teži. Vendar to ni nič slabega. Je le dodatna spodbuda, da kilograme z voljo in močjo »vržeta skozi okno«.

V torek je vse udeležence akcije **Tatjana Škornik Tovornik** iz Nacionalnega inštituta za javno zdravje poučila o tako imenovani prehranski piramidi, katere bistvo je prikaz zdravih živil. Slovenci se namreč veči-

Vsak, ki se trudi, ne glede na to, koliko je shujšal, si zasluži aplavz. Vsak torek. Ob vsakem tehtanju.

ma nezdravo prehranjujejo. Pojemo premalo sestavljenih ogljikovih hidratov (kruha, testenin, žitaric, kaš, riža ali krompirja), premalo sadja in zelenjave ter premalo bala-

stnih snovi (vlaknin, ki so v polnozrnatih izdelkih, sadju in zelenjavi). Značilnost nezdravega prehranjevanja pa je uživanje prevelike količine skupnih maščob in ško-

dljivih nasičenih maščob, preveč enostavnih ogljikovih hidratov (sladkarij, sladkorja, sladkanih pijač) in preveč soli. Na splošno jemo preveč kalorično hrano.

Škornik Tovornikova je skupini v torek obrazložila tudi, kaj pomenijo vsi podatki, ki jih dobijo na listu ob rednem tehtanju na Taniti. Če so naši bralci morda pozabili, za kaj gre, naj pojasnimo, da je Tanita tehtnica, ki se je ne da nikakor prinesiti naokoli. Tako so izvedeli, kaj je bazalni metabolizem, kakšna je njihova

teža kosti, maščob, vode in tudi, kakšne so priporočljive vrednosti maščobe in še in še. Prihodnji teden jih čaka delavnica sestavljanja jedilnika s pomočjo prehranskih enot in ponovno tehtanje, vmes pa obilo gibanja in zdrave hrane. Pestro bo.

SŠol

Foto: GrupA

V čem je razlika, če hujšaš sam?

Zlatka Zdovc je do zdaj v akciji shujšala že za dva kilograma. »Sicer sem v preteklosti hujšala sama, a sem nato pridobila kilograme nazaj. Tudi obremenjevala sem se zaradi tega. Obleke mi niso bile več prav, težje sem dihala, pojavile so se tudi zdravstvene težave. V čem je razlika, če hujšaš sam? Drugače je. Lahko neke stvari prebereš, a to ni enako, kot če ti na takšnih delavnicah znanje preda strokovnjak. Veselim se nadaljevanja. Rada bi shujšala za vsaj 10 kilogramov, če bom pa več, bom še toliko bolj vesela. Zdaj sem že omejila vnos nezdrave hrane,

več hodim, se gibam in telovadim v fitnesu. Občutki so zaenkrat dobri.«

Gradimo temelje prihodnosti

V šoli si svojo sedanost in prihodnost predstavljamo v okviru mednarodnega sodelovanja, saj se že dolgo zavedamo, da je svet vedno manjši in da je nujno treba pogledati izza svojega domačega plota ter pridobiti izkušnje še kje drugje. Da ne bi pretirano obremenjevali staršev, šola za širjenje obzorja dijakov pridobiva evropska sredstva iz programa Erasmus+ že trinajst let in z njimi krije večino stroškov, ki nastanejo pri naših potepanjih v tujini.

Združeno kraljestvo je med najbolj priljubljenimi destinacijami, sledi Španija (s Kanarskimi otoki), spoznavamo še Portugalsko, Nemčijo in Malto. Najprej državo gostiteljico in tuje partnerje dobro spoznamo, se poučimo o njihovih navadah in običajih, nato se v spremstvu profesorjev dijakci odpravijo na tritedensko prakso v tuja podjetja ali na praktično izobraževanje v spletnem trženju in elektronskem poslovanju, ki sta v glavnem namenjena dijakom z ekonomske gimnazije.

Pridobivanje delovnih izkušenj v tujini postaja iz leta v leto zanimivejše, saj se zanj odloča vedno več mladih. Letos bo delovne izkušnje v tujini pridobilo več kot 300 dijakov iz vseh šol našega konzorcija, v katerega smo povezali še 9 slovenskih partnerskih šol, za naslednje leto pa je zanimanje še večje.

Po vrnitvi dijaki radi zapišejo svoje vtise, tokrat jih delimo tudi z vami.

Tjaša Jerman, 4. C: »Praksa v tujini je priložnost, ki sem jo tokrat že drugič zapored izkoristila, pri čemer sem se

vrnila brez kančka obžalovanja. V mestu Portsmouth smo preživeli tri nepozabne tedne, od katerih smo odnesli nova prijateljstva, znanja in izkušnje. Obkrožena sem bila z zagnanimi in s predanimi ljudmi, ki ljubijo svoje delo ter kot marsikdo na Otoku ne oklevajo glede prijaznosti. Pridobila sem veliko izkušenj in spoznanj. Izkušnjo v tujini bi priporočala vsakomur, tudi tistim, ki niso prepričani, če je to prava stvar zanje, saj se za vsakogar kaj najde.«

Tadej Perčič, 4. F: »Menim, da smo bivanje na Kanarskih otokih odlično izkoristili. Vsak dan smo spoznali kaj novega, se kaj naučili in se hkrati zabavali. Erasmus+ je odlična ponudba za mlade, ki želijo pridobiti dodatne izkušnje tako na področju formalnega kot tudi neformalnega učenja. Všeč mi je bilo, da smo se malo osamosvojili in začutili življenje še iz druge perspektive. Tudi delavnice so bile poučne in polne uporabnih informacij, za katere verjamem, da mi bodo v življenju prišle zelo prav. Če bi imel možnost, bi

Stran Mladi za mlade so pripravili dijaki Ekonomske šole Celje.

Dijaki v Londonu

se takoj vrnil v Puerto de la Cruz in tam preživel še kakšen teden.«

Karmen Bergles, 4. A: »Sedajna Irska je neverjetno lepa dežela, ljudje so prijazni in pozitivni, njihovo življenje je tako preprosto. S sošolkami sem bivala pri družini, ki nas je zelo

lepo sprejela. Naša host mum je bila izredno radovedna, zato se je veliko pogovarjala z nami in smo zato precej izpopolnile angleščino. Sama sem se odločila za prakso zato, ker rada potujem in spoznavam nove kulture, ljudi ter njihov način življenja. Tri tedne sicer ni tako

veliko, ampak mislim, da sem v tem času pridobila številne nove izkušnje. Izboljšala sem tudi komunikativnost, saj sem delala v mladinskem centru, kjer je ta večšina ključnega pomena.«

Matejka Obrez Verbič, koordinatorka projekta

Nemška jezikovna diploma

Nemška jezikovna diploma (Deutsches Sprachdiplom – DSD) je mednarodno priznan certifikat, ki ga po vsem svetu podeljuje nemško ministrstvo za kulturo in izobraževanje. Dokazuje aktivno znanje nemškega jezika. Ekonomska šola Celje je edina šola v celjski regiji, ki omogoča dijakom opravljanje tega mednarodno priznanega izpita. Tako priprave na izpit kot izpit so za dijakke brezplačni.

Zentralstelle für das Auslandsschulwesen (Centralna služba za šolstvo v tujini) pripravi in oceni vse izpite, na katerih se preverja znanje bralnega in slušnega razumevanja ter pisna in ustna komunikacija. Izpit omogoča določitev individualne ravni znanja, in sicer za vsako od skupaj štirih področij preverjanja posebej, kar je velika prednost.

Dijaki lahko izpit opravljajo na dveh stopnjah. To sta izpit DSD 1 in izpit DSD 2. DSD 1 je namenjen dijakom tretjih letnikov, lahko pa ga opravljajo tudi v četrtem letniku. Sestavljen je iz pisnega in ustnega dela. Velja kot potrdilo o ob-

vladovanju osnov nemškega jezika. Ustreza ravni A2 oziroma B1 skupnega evropskega referenčnega okvirja. DSD 2 opravljajo dijaki v četrtem letniku, saj gre za zahtevnejši izpit, na katerega se dijaki pripravljajo od tretjega letnika. Podoben je maturi, saj je prav tako sestavljen iz pisnega dela, kjer dijaki pišejo esej, ter iz bralnega in slušnega razumevanja. Dokazuje raven znanja nemščine, primerno za visokošolski študij v Nemčiji. Ustreza ravni B2 oziroma C1 skupnega evropskega referenčnega okvirja.

Nemška jezikovna diploma prinaša veliko ugodnosti. Naučimo se nemškega jezika, ki je zelo uporaben v današnjih časih. Prav tako nam je v korist pri iskanju zaposlitve. Z DSD 2 je možno študirati na nemških in avstrijskih univerzah. Nemščina je zelo lep in koristen jezik, zato je prav, da izkoristimo priložnosti, ki nam nudijo pridobivanje novih znanj, kot je Nemška jezikovna diploma. Podobno menijo tudi moje sošolke.

Tadeja Dolšek, 4. F: »Znanje tujih jezikov je dandanes

zelo koristno, zato sem še bolj vesela, da sem imela možnost pridobiti Nemško jezikovno diplomu, saj mi bo v prihodnosti prišla zelo prav.«

Laura Volasko, 4. F: »Ker je v današnjih časih zelo težko najti službo, je zelo pomembno, da lahko delodajalcu pokažeš čim več svojih dosežkov in znanj. Tudi Nemška jezikovna diploma je nekaj, kar nam lahko ob iskanju službe pomaga in s čimer smo korak pred drugimi. Ker z nemškim jezikom nimam težav, sem se takoj odločila, da bom to diplomu pridobila. Znanje jezikov se mi zdi zelo pomembno in če bom iskala službo v tej smeri, mi bo diploma zagotovo pomagala. Opravila sem že DSD 1, letos pa bom DSD 2.«

Katja Stišovič, 4. F: »Celotno pripravljanje na Nemško jezikovno diplomu je bilo zanimivo jezikovno potovanje, v katerem sem se mnogo naučila in izboljšala svoje znanje nemščine. Ni mi žal, da sem se prijavila, saj sem dodatno pridobila veliko znanja.«

Nastja Čop, 4. F

Obnova kolesa na festivalu 3-KONS

S kolesom odkrivamo skrite kotičke Evrope

Projekt Spravi se na kolo, Evropa zopet posluje (»Get on your Bikes, Europe is Back in Business«) v okviru programa Erasmus+ predstavlja sodelovanje osmih šol evropskih držav: Romunije, Poljske, Italije, Hrvaške, Nemčije, Latvije, Češke in Slovenije. Cilj projekta (v katerem že drugo leto sodelujemo tudi mi) je spodbuditi bolj zdrav življenjski slog, okoljsko ozaveščenost in razvijanje podjetniških veščin pri dijakih. Pri tem je bistveno kolesarjenje, aktivnost, ki je dostopna skoraj vsakomur in zelo koristna za zdravje in okolje.

Češka

Začeli smo marca 2015 na Češkem, kjer so dijaki bivali v mestecu Žďár nad Sázavou, in sicer pri družinah dijakov gostujoče šole. Udeleževali so se v aktivnostih, povezanih s kolesarjenjem, si ogledali ure-

jene kolesarske poti, nekaj muzejev, pridobili uporabna znanja o kolesarjenju in se naučili nuditi prvo pomoč v primeru nezgode s kolesom. Ustanovili smo mednarodno učno podjetje Cycling Freaks, ki deluje v času trajanja projekta. Zadnji dan je bil namenjen analizi kolesarske infrastrukture v Pragi.

Latvija

Aprila isto leto smo se odpravili v Latvijo, kjer smo se nastanili v mestecu Rogovka in tam preživeli teden, poln aktivnosti, povezanih s kolesarjenjem. Dijaki latvijske šole so pripravili predloge novih kolesarskih poti, ki smo jih preizkusili, nekatere tudi v sneženju in dežju. Obiskali smo tudi Rigo.

Romunija

Največji izziv je predstavljala Romunija na hribovi-

tem severu v mestu Căvin. Spopadali smo se z zelo slabimi vremenskimi razmerami, spremljali so nas dež, sneg, blato, kar je predstavljalo pravo kolesarsko preizkušnjo, a gostoljubnost domačinov je vse odtehtala.

Za konec

Projekt omogoča dijakom pridobivanje izkušenj, sklepanje prijateljstev, spoznavanje drugih kultur, zdravega načina življenja in poslovnega razmišljanja. Na festivalu 3-KONS smo podrobneje predstavili dogodivščine s kolesarskih pustolovščin ostalim srednješolcem. Navdušili smo jih z obnovo starih koles v barvah njihovih šol. Veselimo se nadaljnjih srečanj, novih prijateljstev, zanimivih raziskovanj in kolesarskih pustolovščin v naslednjih dveh letih.

Zorica Momirović, 2. A PTI

Nemška jezikovna diploma – septembrska podelitev

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

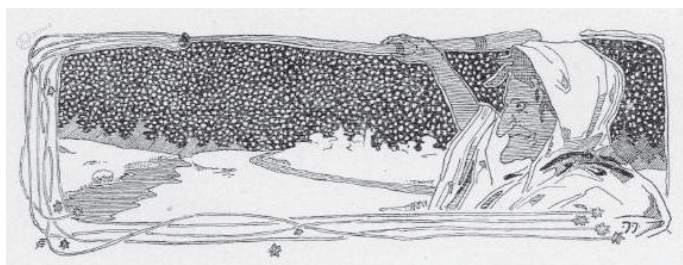
Zima: od strahu k veselju (4. del)

Smrt pozimi – prisposoda in prizorišče

Kaj nahod in bolezen, zima je med ljudmi rada vzbudila še hujšo grozo. Zimo je v mnogih primerih mogoče zaznati celo kot prisposodo ali tesno spremljevalko smrti.

Turobno vzdušje, ki se ga človek v decembru trudi popestriti z lučkami in okrasjem, pozimi temačno zavlađa v mestih, kjer sonce v kratkih dnevih le redko prebode oblake, če že tam ne kraljuje megla. Nič drugače in nič manj zamorjeno se v starejši literaturi ne slika podoba zime v naravi. Mrakobno podobo zimske človekove duše je še posebej rada zrcalila poezija. Zima se v različnih pesmih rada postavlja v podobo starke, ki grozi otrokom, da jih bo vzela, slika se kot črni vran, ki kliče po smrti, zimski sneg je prisposoda mrtvaškega prta ...

A starka zima ni bila le metafora za smrt, dejansko je rada tudi pobirala človeška življenja. Že uvod v zimo se v izkušnjah ljudi kaže kot takšen, saj se v tem času rado zgodi, da ljudje zapustijo ta svet, njihovim bližnjim pa je prav v tem času najbolj v navadi, da obiskujejo grobove. Takšna mračna zima se dostikrat prav na dolgo zavleče oziroma kar »dolgo noruje«, kot se je slikovito izrazil Vodnik. V preteklosti je – sodeč po poplavi različnihotic – očitno še bolj rada pobirala svoj davek. Glavni vzrok smrti je bil pogosto ta, da so ljudje na prostem zmrznili. Do tega so jih pripeljale najrazličnejše situacije, še največkrat pa je bila povod za trpek zaledenel konec pijanost. Posebej nevarno je bilo žganje – domači zvarki ali tisto zelo poceni industrijsko pridelano – saj je ljudi le za kratko poživilo in jim dalo občutek topline.

»Temna starka zima«. Vir: Dom in svet (1. 12. 1905, letnik 18, številka 12), str. 752

— Pod kozolcem zmrznil je A. Jelen iz Št. Petra v Savinjski dolini na Štajarskem. Začetkom t. m. je v mrzlih dneh zalezal pod neki kozolec blizu Celja in zaspal v turščini slami. Čez kaceh 14 dni so ga našli redarji mrtvega.

— Zmrznil je. V Sovodni v teharski občini na Štajarskem našli so na cesti mrtvega celjskega kiparskega pomočnika N. Pečija. Dne 13 t. m. so ga videli pijanega na teharski cesti in je v hladni noči zmrznil.

— Zmrznil je dne 27. febr. t. l. poštni sel iz Studenca na poti iz Radne v Studenec na Dolenjskem. Revez je vinjen ostal v snegu in zmrznil Vse poštno pošiljkatve, katere je prejel v Radni in tudi znesek 592 gid. 44 kr. so našli pri njem.

— Zmrznil je minoli teden v Boldražu nad Metliko 51letni kmetijski posestnik Martin Rozman. Šel je na lov, zgrešil pot, obtičal v snegu in zmrznil

Strani časopisov so nekoč pogosto polnile novice o pomrzlih posameznikih. Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 1893–1895

Stoletna pratika 19. stoletja iz leta 1901 pravi, da je sicer »žganje le v majhnih količinah zdravilno«, a že Vodnik je sto let prej zelo dobro razodel pravo resnico o žganju v zimskem pomrzlem svetu: »Shganiga vina na popotvanji nikar ne py: ono mrasi, inn na poti lohko smersnesh. Srovu vinu greje;

shganu veselej pezhe inu sushy.«
Kratkih notic o nesrečnikih, ki so se prej preveč napili žganice, obležali in zmrznili, po naših listih res ni manjkalo.

Dr. Borut Batagelj,
Zgodovinski arhiv Celje

Nadaljevanje prihodnjič ...

LJUBLJANSKI ZVON

Zima.

Gozd, prijatelj moj, kadaver silni,
razpal je tvoj zeleni pajčolan.
Glej! deca ti premrle veje krili,
sneženo haljo zgrinja zimski dan.

„Jaz solncu žarke ohladim,
gozdovom sok izpijem,
livade, trate zamorim,
v mrtvaški prt zavijem.“

In petja nič in žuborenja nič.
Življenje je odbeglo med zidove.
Valovi spe. Livadi cvet je strit
in medlo, mrzlo solnce jasno plove.

„Moj mož je grd, studeni mraz,
a moji godci — burja.
Z njim plešem divje plese jaz
visoko do azurja.“

Ne mudi se, pogubonosna starka!
Ha! Ogenj je v očeh, roke koščene.
Raztepeno telo in divji lasi,
mrzove prsi sipljejo studene.

„Sneha kristali — diadem
in glad je moja hrana.
Prijatelj moj — noben, to vem,
moj dom, moj dom: nirvana.“

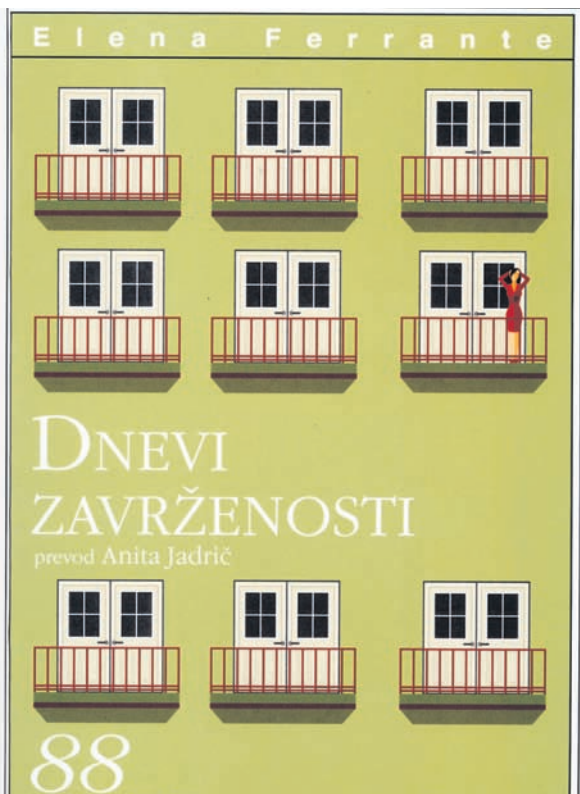
Fran Valenčič.

„Ljubljanski Zvon“ 12. XXIV. 1904.

Vir: Ljubljanski zvon (1904, letnik 24, številka 12)

Elena Ferrante: Dnevi zavrženosti

Ženska lahko ostane cela

Osemintridesetletna Olga, mati dveh otrok, postane čez noč zapuščena ženska. Mož Mario jo namreč po petnajstih letih zakona zapusti zaradi mlajše ženske.

»Neko aprilsko popoldne tik po kosilu mi je mož povedal, da me zapuša,« so prve besede romana, ki napoveduje veliko zgodbo zapuščene ženske. Ženske, ki jo moževa odločitev najprej vrže v brezno obupa in v začetke norosti. Olga vedno bolj postaja osamljena, vedno težje se nadzoruje in v času počitnic ostane z dvema otrokoma in s psom zapuščena v stanovanju, v najhujšem trenutku izgubljenosti ostanejo zaklenjeni v vročem stanovanju. Počasi izgublja materinski čut, izgublja ženskost, izgublja smisel življenja. Olga se zaveda, da njena situacija vedno bolj sili čez rob nadzora, in ko svojo žalost in zapuščenost do konca

iztisne, se počasi dvigne in bori do zadnjega diha.

Knjiga za vse ženske, ki se v Olginih občutjih prepoznajo, a o njih nerade govorijo. Olga jim iskreno pove, da niso osamljene in »krute« matere, kot jih družba, ki časti materinstvo, vdanost otrokom ter družini, rada pokaže.

BGO

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

»Pazi nase, ohrani svojo celovitost, ne dovoli, da bi se strla kot porcelan. Nisi porcelanasta stvarčica, nobena ženska ni. La femme rompue, ah, daj, strta ženska, figo. Moja naloga je, sem si govorila, dokazati, da ženska lahko ostane cela. In to moram dokazati tudi sebi.«

»Če me bodo obkrožali kuščarji, se bom spoprijela s kuščarji. Če me bodo ogrožale mravlje, se bom spoprijela z mravljami. Če me bodo ogrožali tatovi, se bom spoprijela s tatovi. Če bom ogrožala samo sebe, se bom spoprijela sama s sabo.«

O avtorici:

»Ferrantomanija« je mednarodna senzacija. Uspeh italijanske pisateljice **Elene Ferrante** je navdihujoč, saj je pisateljica slavna predvsem iz dveh razlogov: zaradi svojega pisanja in svojega neobstoja. Elena Ferrante je namreč psevdonim osebe, katere zasebno življenje je preračunljivo varovana skrivnost. Pisateljica je pokazala, da je mogoče uspeti, tudi če ne hlepiš po slavi, nisi prisoten na družbenih omrežjih in ne odpreš svoje zasebnosti rumenim medijem.

Ker je o njej malo znanega, niti ne vemo, ali je junakinja njenega drugega romana (prvega prevedenega v slovenščino) plod njene domišljije ali lastnih izkušenj. Ker je njena zasebnost skrita za javnost, je njeno pisanje toliko bolj pogumno, brez olepševanj, iskreno. V svojem pisanju je lahko veliko bolj neposredna, resnična in brutalna tako močno, da bi bralec raje kakšen stavek knjige preskočil.

Kockasti čudež neomejenih možnosti

Prvi Lego festival v Sloveniji je svojo pot začel v Celju

Verjetno ni človeka, ki še ne bi slišal za legendarne lego kocke, ne glede na to, ali se je z njimi kdaj igral ali ne. Če niz štirih črk »lego« vtipkate v Googlov brskalnik, dobite neverjetnih 209 milijonov zadetkov. Kar še vedno ni nič v primerjavi s podatkom, da lahko samo šest osnovnih lego kock zložite na kar 915 milijonov različnih načinov. Lego kocke so od svojega rojstva leta 1932 začarale generacije otrok in tako sploh ni čudno, da je blagovna znamka Lego danes najmočnejša na svetu. To pomeni, da vzbuja najbolj pozitivna čustva od vsega, kar je mogoče kupiti.

Ole Kirk Christiansen se je rodil 7. aprila 1891 na Danskem. Bil je deseti otrok obubožane družine. Kakšna posebej svetla prihodnost se mu ni obetala. Izučil se je za mizarja, a mu je poklic v času velike gospodarske krize konec 20. let prejšnjega stoletja komaj omogočal preživetje. Da je bil položaj še bolj brezizhoden, mu je umrla žena in ga pustila samega s štirimi sinovi. Nekoč je Ole Kirk za svoje fante izdelal leseno račko,

njihovo navdušenje pa ga je pripeljalo do tega, da je odtlej vso svojo pozornost namenil prav konstruiranju in izdelovanju igračk. Njegovo vodilo

Celjska epizoda Lego festivala se je končala v torek, 19. januarja. V desetih dneh ure in ure postavali pred zabojem kock in gradili svoje skulpture. Zdaj se lego l

– podjetje ga uporablja še danes – je bilo »samo najboljše je dovolj dobro«. Želel je izdelati igrače, ki bi bile trajne in otrokom še leta zanimive. Da mu

bo vse to do popolnosti uspelo prav s kockami, si verjetno niti sam ni predstavljajal. Leta 1949 je na trg poslal prve kocke z imenom »kocke, ki se same povezujejo«. Leta 1953 jih je preimenoval v lego kocke, 28. januarja 1958 pa je sistem povezovanja posameznih kock tudi patentiral.

Sanjska služba ali zadetek na loteriji

»Si predstavljáš, da se ti utrne tako genialna ideja, kot je ta miniaturna kocka?« mi je na sprehodu med velikimi lego skulpturami v celjskem Citycentru navrgla prijateljica. Mimogrede naj povem, da tu in tam vplača loto listek, jaz pa živim od njene obljube, da bo nekaj od tistih predvidenih milijonov padlo tudi v moj mošnjiček. No, resnici na ljubo se še tako velika loterijska terna ne more primerjati s poslanstvom, z dodano vrednostjo in neomejenimi možnostmi mini lego kocke. In ko sva že ravno premlevali srečne usode tega sveta, sva se ob krokodilu v naravni velikosti poklonili vsem tistim, ki imajo v opisu službenih obveznosti zlaganje kock. Žal za kaj takšnega ne jaz ne ona nimava ravno talenta, sem pa še isti dan obiskala fanta, za katerega bi bila takšna služba kot naročena.

Gradbenik iz male šole

Pavel Mlaker je na fakulteti za gradbeništvo diplomiral z odliko. In morda je k temu pripomogla tudi njegova velika ljubezen do lego kock. Ko je družinska strojna lopa izgubila prvotno funkcijo, si je Pavel v njej uredil pravo lego mesto z razvejanim sistemom železnic. »Tamle pod mizo je škatla, v kateri sem dobil prvi osnovni komplet lego kock v mali šoli,« pove 28-letnik. »Večino stvari sem si kupil sam, ko sem začel delati,« ra-

Ime lego

je sestavljeno iz začetnih zlogov danske besedne zveze »leg godt«, kar pomeni dobra igra. Izumitelj se niti ni zavedal, da beseda v latinščini pomeni dajati skupaj oziroma sestavljati.

Ole Kirk Christiansen je bil mizarSKI mojster, ki si je izmislil legendarno lego kocko. (foto: splet)

Nekatere od skulptur so tehtale sto in več kilogramov, za sestavljanje so prav tako potrebovali na stotine ur. Rdeča nit med eno in drugo stvaritvijo je, da domišljija z roko v roki z lego kockami enostavno ne pozna meja.

Razvijanje ročnih spretnosti, večina vztrajnosti in spodbujanje domišljije so samo nekatere prednosti, ki jih spodbujajo igrače, kot so lego kocke in podobni sestavljivi elementi.

so veliki in majhni otroci s svojim starši karavana seli še v Maribor in Ljubljano.

»Začel sem zelo majhen. Mislim, da sem imel kake štiri leta. Potem pa se je kar stopnjevalo. Vedno mi je zmanjkalo kock za kako idejo.

Imel sem samo navadne legice, bloke različnih dimenzij, nekaj ploščic, trikotnih kock in to je to. Vendar je lahko z malo domišljije tudi kvadratna kocka služila kot kolo. Ne vem točno, kdo me je okužil, enostavno mi je bilo vseč, ko so stvari dobivale svojo podobo, da si se s svojim izdelkom lahko igral, na koncu vse skupaj razdrl in začel znova. Danes imam seveda druge hobije. Je pa res, da mi ob pogledu na legice, še vedno zaigra srce in spomin uide v mlada leta. Tako sem trenutno tisti stric v družini, ki sestavlja lego kocke vsem otrokom in lego friends svoji hčeri. Resnici na ljubo njej lego kocke niso ravno prva izbira, mogoče kdaj dobim sina in se bova šla zares, »o lego kockah pripoveduje eden od velikih lego »otrok« Grega.

Podjetje Lego izhaja z Danske. Tovarne ima med drugim v Mehiki in za azijski trg tudi na Kitajskem. Skladišče podjetja v Kladnu na Češkem ima na 200 kilometrih polic prostora za kar 360 tisoč škatek. V tovarni na Madžarskem vsak dan izdelajo 2,5 milijona lego duplo kock, kar bi v dolžino zneslo 42 kilometrov. Lego kocke se ponajbolj s popolno združljivostjo ne glede na to, kdaj v skoraj 70-letni zgodovini in kje na svetu so bile proizvedene.

Prototipe različnih izdelkov na koncu odobrijo otroci. Na trg pridejo samo tistih izdelki, s katerimi se mladi uporabniki strinja. Linijo Lego Friends so na primer na trg poslali leta 2012, potem ko jo je testiralo kar 3.800 deklic in njihovih mamic.

Ko spustiš domišljijo z vajeti

Da so lego kocke in drugi podobni igralni sistemi ena

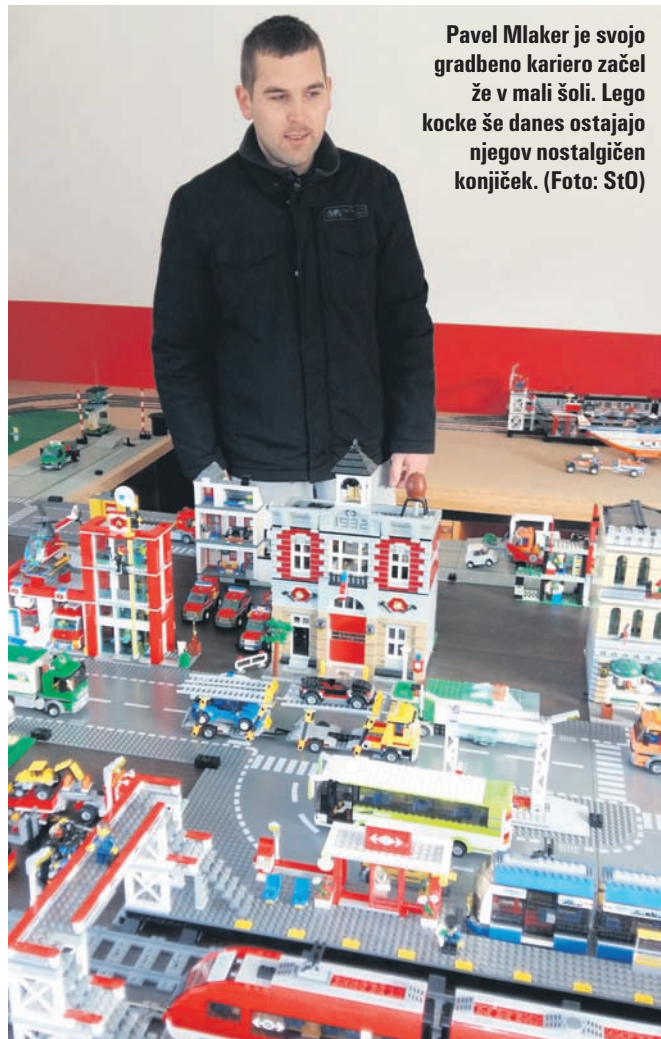
Lego kocke še danes veljajo za ene najbolj priljubljenih in najbolj razširjenih igrac na svetu. Vrhunec prodaje so dosegle okrog leta 2000, potem je zaradi nekaterih zgrešenih odločitev vodstva podjetja sledil občuten zaton prodaje. Iz rdečih števil se je podjetje pobralo s ponovno uvedbo prodaje »legic« iz serije Duplo, kock iz že uveljavljenih klasičnih serij in z novim programom serije Bionicle. Danes vsako sekundo po svetu prodajo kar sedem kompletov lego sistemov, v decembrskem času obdarovanj pa se ta številka celo početverji.

zloži Pavel in potrdi še eno vodilo lego industrije, da lego kocke navdušujejo »otroke« vse do starosti 99 let. »To so v resnici neuničljive igrace. Ni jih prav lahko polomiti in tu vmes so celo kocke moje mame, ki jih je kot majhna deklica dobila še iz Avstrije.« Veliko kock iz njegove zbirke je kupljenih na spletnem portalu iz druge roke, a to še ne pomeni, da so bile bistveno cenejše. »Lego kocke spadajo med tisto vrsto igrac, ki z leti ne izgubijo prav veliko vrednosti. Če hočeš dobiti kaj cenovno ugodnega, moraš imeti kar srečo.« Kot pravi Pavel, prav veliko časa za svoj konjiček danes nima več, a se že veseli trenutkov, ko bo lahko to svojo strast prenesel na svoje otroke. »To je brez dvoma ena najboljših igrac, kar so jih kdaj izumili in kar jih lahko daš otroku. Ampak še vedno gre za kup plastike in četudi odmislimo ves vložen razvoj in samo idejo, so predrage in posledično mnogim otrokom žal nedostopne,« svoj pogled na kockasto mesto pred seboj zaokroži sogovornik.

boljših izbir, ko gre za otroške igrace, potrjujejo tudi številni psihologi in drugi strokovnjaki. »Dobra igraca je varna, okolju prijazna ... predvsem pa nestrukturirana in s čim manj podrobnostmi, saj to spodbuja domišljisko igro (na primer kocke, plastelin, kinetični pesek). Več funkcij kot ima igraca, manj dela ima otrok z njo (na primer kuža na baterije), bolj je pasiven opazovalec in prej se je naveliča,« je pred časom za Novi tednik povedala psihologinja Tanja Jazbec. Lego kocke je mogoče sestavljati dobesedno na milijone različnih načinov. Ko gre za domišljijo, nimajo omejitev. Prve lego kocke so imele zgolj čepke za natikanje, v notranjosti pa so bile votle. Pomembna inovacija so bili notranji votli valjčki, ki so stabilnost sestavljenih maket bistveno povečali. Vse odtlej se kocke brezhibno ujemajo, pa naj gre za povsem svež zavitek iz trgovine ali za zaprašen babičin komplet s podstrešja. Če jih zavežete v vrečko za pranje perila in vržete v pralni stroj, bodo praktično kot nove. Z njimi se tudi današnji otroci učijo, da se s potrpežljivostjo, z vztrajnostjo in veliko domišljije iz drobnih delčkov sestavijo tudi največje in najbolj fantastične reči.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Pavel Mlaker je svojo gradbeno kariero začel že v mali šoli. Lego kocke še danes ostajajo njegov nostalgichen konjiček. (Foto: StO)

Lego v številkah

Samo v letu 2013 so izdelali 55 milijard različnih lego elementov, za pot na Mesec bi jih potrebovali le 40 milijard. To je 105 tisoč elementov na minuto, 1.705 elementov na sekundo in 500 milijonov figuric. Če bi jih postavili drugo ob drugo, bi bila vrsta dolga 11.500 kilometrov.

700 milijard elementov kock so izdelali vse doslej.

5 milijonov članov ima lego klub.

3.000 različnih elementov naštejemo v njihovi ponudbi.

50 različnih barv najdemo na lego kockah.

94 je povprečno število proizvedenih kock na enega Zemljana.

180 oblikovalcev, umetnikov in arhitektov iz

24 držav predstavlja ustvarjalno jedro ekipe Lego.

130 je držav na svetu, kjer prodajajo lego kocke.

500 milijonov pnevmatik izdela Lego in se tako uvršča med največje proizvajalce na svetu.

Lego figurice so največja populacija na svetu

Od leta 1978, ko je nastal prvi lego »človeček«, do danes so jih izdelali že več kot pet milijard. Od začetka so imele figurice značilne rumene obraze, s pohodom Harryja Potterja pa so tudi njihovi obrazi dobili bolj naravne barve. Lego figurice so bile doslej že v vseh vlogah, vse od vitezov do astronautov, policistov in roparjev, kraljev in podložnikov, gasilcev in voznikov in še in še. Prva ženska figurica je predstavljala medicinsko sestro. Danes so lahko figurice prijazne ali črnoglede, dobre in hudobne, z dolgimi ali s kratkimi lasmi, zmogljive obrata v pasu in tako naprej. Leta 2014 so lego figurice zaigrale tudi v pravem filmu.

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic (pisava 14) oziroma približno 3 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnemo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpišemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma. Pisma nam lahko pošljete na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, Celje ali na elektronski naslov tednik@nt-rc.si ali ga oddate na spletni strani www.novitednik.com (Pisma bralcev).

UREDNIŠTVO

Prejeli smo

Zadolženost Slovenije

Zadolževanje naše države se iz leta v leto povečuje. Leta 2000 je znašala zadolženost približno 5 milijard, leta 2010 14 milijard, zdaj pa smo zadolženi že krepko čez 30 milijard. To je že zelo zaskrbljujoče. Že res, da so tudi druge države zelo zadolžene, ampak je treba vedeti, da so te večinoma gospodarsko močnejše in bodo te težave lažje premagovale kot mi.

Po izračunih naj bi bil pri nas že vsak državljan zadolžen za več kot za 16 tisoč evrov, družina s 5 člani za 80 tisoč, kar je nevzdržno. Kljub fiskalnemu pravilu država najde neke poti in se še kar naprej zadolžuje. Vračati bomo morali pa mi, državljani, in še naši zanamci. Samo za obresti za ta posojila je treba letno menda odšteti že približno milijardo in pol. Kako nujno bi ta denar potrebovali za pospeševanje gospodarstva in nova delovna mesta. Morda se vladajoči celo namenoma prekomerno zadolžujejo zato, da bi naslednja vlada morala uvesti ostre varčevalne ukrepe, s čimer bi se pri ljudeh zamerila in bi pozneje sedanja spet imela možnost zasesti vodilne stolčke.

Ne vem tudi, zakaj si mnogi tako prizadevajo priti v vlado ali obdržati sedanje položaje. Tisti, ki je res dovolj strokoven, pameten in razgledan, si zagotovo tega ne želi, saj dobro ve, da takšna služba zahteva zelo veliko sposobnosti in znanja na vseh področjih, da je treba delati izključno v korist države in državljanov in ne za svoj ego in svoje žepe. Sprašujem se tudi, kaj dela naše menda neodvisno sodstvo, ali le proučuje črke zakonov in išče luknje v korist in zaščito svojih privržencev ali pa se kdaj spomni tudi na pravičnost, poštenje, nepristanost ... Vlada, ki bo nasledila sedanje, bo imela vsekakor zelo težko delo, ker bo prisiljena uvesti omejitve pri skoraj vseh državnih

izdatkih, saj ni mogoče v nedogled trošiti več, kot se zasluži. Če se rešitev intenzivno išče, se jo sčasoma tudi najde.

Racionalizacija bo morala priti povsod bolj v ospredje. Imamo na primer več kot 200 občin in mnoge imajo manj kot 5 tisoč prebivalcev. Tem občinam bi morali dati manj povprečnine, sorazmerno na manj prebivalcev od 5 tisoč ali 10 tisoč, s čimer bi imeli ti interes, da bi se združili v večjo občino, saj bi tako tudi ti kraji dobili več denarja za svoje potrebe. Državna uprava se tudi z leta v leto bolj širi kljub moderni tehnologiji, ki skrajšuje in olajšuje delo. Tam, kjer je pol preveč zaposlenih, bi bilo treba plače znižati za polovico in jim povedati, da bodo dobili nazaj polno plačo, ko jih bo pol odšlo, bodisi v pokoj, drugam ali bodo odpuščeni. Za vsakim manj zaposlenim bi se plača ostalim za toliko dvignila. Tako bi bili tudi ostali zainteresirani, da bi jih bilo manj. Tudi druge, kjer jih ni ravno pol preveč, bi se našla podobna ali ustrezna rešitev, samo treba je namestiti sposobne ljudi na prava mesta.

MIRKO RUTAR, Celje

Pohvale

Pohvala Komunalnemu podjetju Laško

Komunalno podjetje Laško je ob koncu starega leta pripravilo zaključek uspešnega delovanja svojih zaposlenih. Pri tem ni pozabilo na svoje upokojece in nas je povabilo ter obdarilo tudi s prijetno glasbo in pogostitvijo. Lepo smo se imeli in poklepetali s svojimi nekdanjimi sodelavci in prijatelji. Zato se v imenu vseh upokojevcev in upokojenk lepo zahvaljujem gostiteljem in vodstvu sindikata ter jim še naprej želim veliko uspeha pri vodenju in zdravlju.

Vsem skupaj še enkrat hvala!

NANDE JAKOPIČ - JAKA, Laško

Če imate težave in ne veste, kam bi se obrnili, lahko pokličete številko našega Modrega telefona 031/569-581, vsak dan med 10. in 17. uro. Svoja vprašanja za Modri telefon lahko med ponedeljkom in petkom zastavite tudi po telefonu 42-25-158.

V spomin

Franci Salobir

Za dobroto tvojih rok ostala je beseda hvala, ki v srcih bo ostala in večno lep spomin na te.

Pred dnevi smo se na dobjanskem pokopališču še zadnjič množično poslovili od spoštovanega sokrajana in dolgoletnega župana Občine Dobje Francija Salobirja.

Na svojo življenjsko pot je stopil, ko se je kot sedmi otrok rodil očetu Karlu in mami Urški 8. aprila 1939. Najnežnejše otroštvo je preživel v vojni vihuri druge svetovne vojne. V neizbrisni spomin se mu je vtisnil dogodek, ko je vseh sedem otrok prosilo nemškega oficirja, naj ne ustrelji njihove mame, kar je upošteval.

Osnovno šolo je končal v Dobju in že kot osnovno-

šolec pokazal talent za igranje na harmoniko, ki ga je izpopolnjeval vse do prerane smrti.

Po končani trgovski šoli se je zaposlil najprej v trgovini na Planini pri Sevnici, kjer je spoznal tudi svojo življenjsko sopotnico Jožico. Skupaj sta ustvarila topel dom v Dobju. Začela sta delovati na kulturnem področju. Franci je bil gonilna sila kulturne dejavnosti v kraju. Na oder je pomagal postaviti številne igre, v katerih je največkrat odigral

glavne vloge. Bil je pobudnik za ustanovitev tamburaškega orkestra, pevskega zbora ansambla harmonikarjev in kvinteta KD Dobje, s katerim je sodeloval na številnih prireditvah v kraju in širše v Prekmurju ter v tujini – od Avstrije, Nemčije do Belgije. Več kot štirideset let se je trudil z izvedbo znane prireditve Pokaži, kaj znaš v Dobju, ki je odmevala po vsej Sloveniji in promovirala naš kraj.

Letos mineva tudi 40 let od ustanovitve PGD Dobje, katerega soustanovitelj je bil tudi pokojni Franci. Bil je dolgotrni predsednik društva, ki je v času njegovega predsedovanja doseglo velik razvoj, saj je bil tedaj zgrajen nov gasilski dom. Nabavljena je bila tudi oprema, od orodnih vozil do avtocisterne.

S pokojnim Francijem sva dobro sodelovala več kot 50 let. Pritegnil me je k delu kulturnega društva in mladinske organizacije. Najino sodelovanje je bilo največje na področju lokalne samouprave, od krajevne skupnosti

in kasneje občine, kjer sem imel priložnost spoznati vse Francijeve sposobnosti in vizionarstvo, ki se je odražalo potem pri razvoju kraja.

Nepopustljivo vztrajanje za ponovno ustanovitev popolne osnovne šole in gradnja nove osnovne šole ter kasneje še vrtca s knjižnico in stanovanji sta nedvomno pripomogla k izhodu iz razvojne zaostalosti Dobja.

Franci je bil vesele narave, duhovit in izžareval je pozitivno energijo. Še tri dni pred smrtjo je nastopil v priljubljeni TV-oddaji Dobro jutro in kljub mrazu na Prešernovem trgu v Ljubljani smo lahko na njegovem obrazu videli prešeren nasmehek. Kot takšen nam bo ostal v trajnem spominu.

Spoštovani Franci, hvala ti za vse modrosti in radostne trenutke, ki smo jih s tabo preživeli tvoji prijatelji.

Franci Leskovšek, župan Občine Dobje

ALBUM S CELJSKEGA

Tamburaški orkester železničarskega društva Franceta Prešerna v Celju (1956)

Iz spominov:

Tamburaško dejavnost na Celjskem je po drugi svetovni vojni začel Janko Hočevar, ki je iz skupine tamburašev nekdanje sindikalne podružnice živlincev izoblikoval tamburaški zborček. Ta se je kasneje priključil tamburaškemu orkestru železničarskega društva Franceta Prešerna Celje, ki predstavlja korenine današnjega orkestra Akord.

Leta 1955 je iz prvotno dveh tamburaških orkestrrov, mlajšega in starejšega, nastal en sam. Tisto leto je dirigent Janko Hočevar skrbno izbi-

ral podmladek, del katerega sem bila tudi sama. Na takratno učiteljsko sem kot sedemletno dekle najprej hodila na »teorijo glasbe« in pozneje je dobila glasbilo. Igrala sem bisernico vseh osem let.

S številnimi nastopi, skrbno izbranim programom, ki je zajemal široko glasbeno literaturo, in s preciznim igranjem je naš orkester v letih od nastanka pridobil izjemno kakovost. V izjavah glasbenih strokovnjakov in v časopisnih člankih je bilo izrečenih mnogo priznanj in pohval.

S trdim delom in pridnostjo se je kakovost igranja zelo povečala. Kmalu smo začeli dosegati prve uspehe.

Leto 1961 je bilo festivalsko. V Osijeku, zibelki tamburaštva, je bil 23. in 24. aprila 1. festival tamburaške glasbe v Jugoslaviji, s čimer se je Janko Hočevar z zlatimi črkami zapisal v zgodovino festivala kot eden od idejnih pobudnikov novega načina tamburaškega dela.

Za nas sta bila potovanje v Osijek in tekmovanje našega orkestra na festivalu posebno doživetje. Prepričali smo ob-

činstvo in strokovno komisijo ter prejeli srebrno plaketo.

V letih, ki so sledila, smo doživeli še veliko uspešnih nastopov in koncertov po Sloveniji in Jugoslaviji.

Prispevala: Mirjana Steblovnik (Celje)

Rubriko pripravljala: Domoznanski oddelke Osrednje knjižnice Celje

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Mirjana Vogrinc – Steblovnik levo ob dirigentu Janku Hočevarju

Razveselili so nas tudi Mladi upi

December je čas, ki je še posebej čaroben, razigran, poln pričakovanj, obdarovanj, toplih objemov, iskrenih stiskov rok in seveda zapolnjen z otroškim smehom. Takšen je bil konec leta tudi v enoti Sonček Otroškega vrtca Šmarje pri Jelšah. Ni manjkalo zabave, presenečenj in veselja.

Z lahkim prvim korakom nas je v čar prazničnega decembra popeljala knjižničarka Gusta Grobin. Pripravila je pravljice za otroke vseh starosti, jih popestrila z lutkami tako, da so otroci kar srkali to harmonijo. Strokovni delavci smo za starše in otroke pripravili popoldanske delavnice, kjer so izdelovali okraske iz različnih materialov za krasitev jelke, igralnic in

hodnikov. Tako smo vsi skupaj celoten vrtec napolnili s pozitivno energijo in čudovitimi izdelki. Za otroke vseh enot in dislociranih oddelkov je bila organizirana gledališka predstava Praznična lučka v Kulturnem domu Šmarje pri Jelšah.

V nestrpnem pričakovanju dedka Mraza nas je prijetno presenetil ansambel Mladi upi, ki prihaja iz naših krajev. V ansamblu je pet članov, zaradi obveznosti pa so nas prišli zabavat Nejc Šuc s kitaro in vokalistka Anja Ropotar. Skupaj smo prepevali otroške pesmi in plesali. Še posebej smo se zavrteli in vriskali ob zvokih skladbe Na Golici. Njihova glasba in prisotnost sta še dolgo odzvanjali v na-

ših srcih in prostorih vrtca. Iskreno se jim zahvaljujemo za ves trud, dobrodelen nastop in neponovljivo zabavo.

Večdnevne priprave

Kljub veselju smo čas namenili tudi pripravi pogrinj-kov za slavnostno kosilo. To je bil dan, na katerega smo se pripravljali kar nekaj časa. Uglajenost, urejene pričeske otrok, vonj po okusni praznični hrani, toplina v naših srcih – vse to kot skupen zaključek leta. Obiskala sta nas tudi predstavnika občine župan Stanko Šket in Damjan Boštjančič, deležni smo bili tudi obiska ravnateljice in njene pomočnice.

Ves čas se nam je dogajalo kaj novega in zanimivega.

Organizirali smo tudi kino v vrtcu. Da je bil čar risanke čisto pravi, ni manjkala niti pokovka. Obiskali so nas tudi predstavniki sveta staršev, ki so jim starejši otroci z vzgojiteljicami pripravili kratek program in delavnice. Predšolski otroci vseh enot in dislociranih oddelkov so se pripravljali na prenočitev v vrtcu.

In prišel je težko pričakovani dedek Mraz. Sprejeli smo ga s pesmijo, z željo po rokovanju z njim, nekateri tudi z rahlim strahom. Vsakemu otroku je prinesel majhno darilo, ki mu bo lahko ostala v lep spomin. Vse dogodke bodo lahko otroci še dolgo podoživljali.

TJAŠA KOLMAN,
vzgojiteljica

Najbolj skrben lastnik z Dobrovelj

Najbolj skrben lastnik gozda iz celjske območne enote zavoda za gozdove za leto 2015 je Vojko Ramšak, ki s 53 ha gozdov gospodari na Dobrovljah v Občini Braslovče.

Na dobroveljski planoti živi več skrbnih gospodarjev, ki imajo v lasti večje površine gozda. Kraška planota jim na travnikih in njivah reže bolj tanek in težko prigarano kos kruha, zato so že od nekdaj navezani na dohodek iz gozda. Tako je tudi na domačiji Paragojnik, kjer gospodari Vojko Ramšak.

V 53 ha skrbno negovanih gozdov prevladujejo iglavci. Večino sečnje opravi sam s pomočjo članov svoje družine. Posebno skrb posveča tudi negovalnim delom v gozdu, ki jih kvalitetno opravlja vsako leto, pri tem pa vedno prisluhne nasvetom revirnega gozdarja Jožeta Zupančiča, s katerim vzorno sodeluje. Za varno delo v gozdu je dobro opremljen in opremo redno uporablja. Vojka zanimajo tudi nova znanja, tako se je udeležil vseh izobraževanj, ki so bila na voljo pri zavodu za gozdove.

Po njegovi gozdni posesti in mimo domačije, ki je zelo lepo urejena, je speljana tudi evropska pešpot E6. Pohodniki se na njegovi gostoljubni kmetiji radi ustavijo, pri hoji po poti skozi njegove gozdove pa lahko hitro opazijo sadove njegovega skrbnega gospodarjenja.

TT

Vojko Ramšak pri delu v gozdu

Domovina je v meni ...

... in domovina je v tebi. Domovina je v vsakem od nas. S temi besedami sva napovedovali Jena Knez iz 8.a- in Nuša Vornšek iz 8.b-razreda napovedali proslavo ob dnevu samostojnosti in enotnosti, ki smo jo pripravili učenci pod mentorstvom Tadeja Gregorca in Zarje Lednik.

Z rdečo nitjo proslave, ljubeznijsko do domovine, smo nastopajoči učenci »stkali« pristrčno vzdušje, ki smo ga oplemenitili z najrazličnejšimi praznično obarvanimi točkami. Predstavili smo se z dvema dramatizacijama, recitacijami, deklamacijami, zapeli in zaplesali smo, seveda pa

niso zmanjkali niti inštrumentalni glasbeni vložki. Na proslavi smo napolnili svoja srca s čarom poznih decembrskih dni in se veselili misli odpravili božično-novoletnim počitnicam naproti.

NUŠA VORNŠEK
in JENA KNEZ,
III. osnovna šola Celje

Razstava izdelkov grafičnih delavnic

Društvo šaleških likovnikov je ob podpori ZKD Šaleške doline in velenjske območne izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti v petek, 8. januarja, v razstavnem prostoru vile Bianca odprlo razstavo grafik.

Osemnajst avtorjev je razstavilo grafike, ki so jih ustvarili med leti 1987 in 1996 na različnih lokacijah pod mentorstvom Arpada Šalamona.

Predsednik Društva šaleških likovnikov Salih Biščić je pohvalil celotno dejavnost društva in prizadevnost mentorja Šalamona ob njegovem visokem življenjskem jubileju. Zagotovo je veliko likovnikov v Šaleški dolini pridobivalo znanje o grafičnih tehnikah, kar je bila primerna odskočna deska vsem slikarjem, kiparjem in likovnim ustvarjalcem, ki so dosegali visoke naslove in stopnje izobrazbe.

Kulturni program sta pripravila harmonikar Zmago Štih in kitarist Marko Zaletelj.

Do 4. februarja na ogled razstave vabijo likovni ustvarjalci Peter Bizjak, Ingeborg Bolič, Irena Buček, Anja Jerčič Jakob, Zlatko Kraljič, Sebastijan Kurmanšek, Viktorija Meh, Sabina Molan, Irena Pevnik, Anga Pinter, Boris Sovinc, Oskar Sovinc, Mladen Stropnik, Nataša Tajnik Stupar, Arpad Šalamon, Heda Vidmar Šalamon, Peter Vrčkovnik in Jože Žlaus.

INKO JERČIČ

Šaleški likovniki razstavljajo grafike v vili Bianca v Velenju.

Udeleženci priprav za projekt Mepi v Celju (Foto: arhiv GCC)

Mepi povezal celjske šole

Program Mepi (Mednarodno priznanje za mlade – Duke of Edinburgh International Award) so na Celjskem in Štajerskem spoznali v lanskem šolskem letu.

V svoje delovne načrte so ga začele sistematično uvajati Srednja šola za strojništvo, mehatroniko in medije Šolskega centra Celje, Srednja zdra-

vstvena šola Celje in Gimnazija Celje – Center. V letošnjem letu se jim je aktivno pridružila še III. osnovna šola Celje. Pri programu sta sodelovala tudi mentorja iz Centra šolskih in obšolskih dejavnosti Gorenje. Gre za univerzalen, svetovno priznani mladinski program, ki mladim med 14. in 25. letom omogoča, da v

svojem prostem času, v okviru neformalnega učenja, z aktivno udeležbo na različnih področjih (prostovoljstvo, veščine, šport in odprava), odkrijejo, razvijejo in uresničijo svoje potenciale.

Minuli konec tedna so imele vse sodelujoče šole iz Celja na Gimnaziji Celje – Center skupne priprave. 63 osnovno-

in srednješolcev se je skupaj z mentorji pripravljalo na izzive bronaste in srebrne stopnje programa, ki se vsakič zaključijo z odpravo, kjer morajo mladi izkazati poznavanje in obvladovanje orientacije z uporabo kompasa, načrtovanja poti in hoje po opisani poti, prve pomoči, skupinskega dela in dinamike ter

seveda tudi priprav toplega obroka in pravilnega ravnanja z opremo za kuhanje. Tako je bil zasnovan tudi pripravljalni konec tedna, zlasti pa je bila zanimiva noč, ki so jo mladi skupaj z mentorji preživeli kar na šoli in večerne ure izkoristili za igre, kjer so se urili v skupinski dinamiki in timskem delu.

Program Mepi, ki mlade spodbuja k vsestranskemu razvoju v aktivne, odgovorne in zadovoljne ljudi, tako tudi v Celju postaja izjemna dopol-

nitev rednega šolskega dela in dejavnost, ki učencem in dijakom zelo konkretno ponudi znanja in kompetence, ki so še kako pomembne za soočanje z vedno novimi izzivi profesionalnega in osebnega življenja. Celjske šole so v kratkem času zelo napredovale. GCC, kjer je program navdušil veliko število dijakov, si je za uspešno uvajanje programa lani prislužila tudi posebno priznanje Urada MEPI za Slovenijo.

GD

Zimske radosti

Letošnja zima nam je končno podarila sneg. Vsi smo se ga zelo razveselili. Zato smo z učenci od 1. do 4. razreda POŠ Tabor izvedli sankanje na Sirševem bregu v Taboru. Ob tej priložnosti se družini Sirše iskreno zahvaljujemo. Športni dan smo izvedli v dveh delih: v torek, 5. januarja, in v četrtek, 7. januarja.

Ana Mešič: »Všeč mi je bilo, ker sem si od sošolcev izposodila rekvizite za sankanje.«

Urban Cestnik: »Vesel sem, ker nas je pozdravil psiček.«

Andraž Pihler: »Vesel sem bil, ker smo se trije sošolci vozili in sem lahko stal na bobu, ko pa je Teodor zavil, sem padel.«

Tjaš Ropas: »Vesel sem, ker sva z Denijem tekmovala v vožnji s sanmi.«

Lara Jezernik: »Vesela sem, ker sem lahko vlekla Julijin bob in sem se lahko vozila z njim.«

Marina Mastnak: »Srečna sem, ker sem si želela voziti z bobom, saj se mi je želja uresničila.«

Učenci 2. c z razredničarko STANKO TOMINŠEK KUŽNIK, POŠ Tabor

Glasba skozi čas

Prednovoletni čas je bil v Glasbeni šoli Celje odet v zvoke klavirja, čembala, orgel in petja.

V sredo, 22. decembra, je bil v Koncertni dvorani tematski večer v dveh delih Glasba skozi čas, na katerem so se predstavili izvrstni učenci in dijaki Glasbene šole Celje ter predstavili dela iz različnih stilnih obdobj. Praznični oder je bil nekoliko drugače obarvan kot običajno, zvočno sliko pa so dopolnili tudi projekcije misli nastopajočih ter krajši odlomki o izvedenih točkah. Še posebej privlačne za poslušalce so bile pevске točke, pri katerih so nastopajoči navdušili tudi s kostumografijo.

Za odlično pripravljen večer se je nastopajočim zahvalilo tudi občinstvo z bučnimi aplavzi.

METKA LIPOVŠEK

Prekrito Jakijevo delo na pročelju Lesnine

Dejstvo, da so lastniki poslovnih zgradb Lesnine v Levcu s sivo plastično preobleko prekrili (in pri tem početu najbrž tudi trajno poškodovali) eno zavidljivih umetniških del svoj časa neumornega likovnega ustvarjalca v celjski regiji Jožeta Horvata – Jakija, nas ne bi smelo pustiti neprizadete. Dolgo sem čakal, kdo od pristojnih organov ali kulturnih zavodov, odgovornih za našo kulturno dediščino, se bo prvi oglašil, a doslej je šlo brez odmeva, kot da bi vse obšla slepota!?

V spominu hranim zapis, da je bila poslikava pročelja Lesnine v tehniki »sgrafita« izvedena v letu 1978, a vse do nedavne sivo-črne plastične »prevleke« ni terjala vzdrževanja ali kakršnega koli popravila. Umetnina izjemnih dimenzij je kljubovala času in s svojo vedro figuraliko žarčila na samem pragu Meštne občine Celje. Naznanjala je prišlek, da prihajajo v kulturno visoko ozaveščen del Slovenije.

Kot pogost očevidec tega Jakijevega grandioznega podvi-

Poslikava na fasadi nekoč ...

ga nisem mogel dojeti, kako je zmozel svoj umetniški naboj in navdih udeležati z močjo lastnih rok in škripca na običajnem gradbenem odru.

Pokojni ugledni mednarodni likovni kritik dr. Zoran Kržišnik je večkrat Jakijevo umetniško eruptivnost primerjal s silovitostjo slikarske ustvarjalnosti samega Picasa. Likovna dela pokojnega slikarja Jakija so doživljala

odmevne razstave v Evropi, ZDA in na drugih celinah, trajno pa so natisnjena tudi v vrsti kakovostnih monografij. Za območje nekdanje Jugoslavije ga je najbolj doživeto in celovito predstavil eden najuglednejših likovnih kritikov V. Tomašević iz Beograda.

Likovni samouk

Jaki, ki je zase, kar se tiče slikarske poti, rad oznanjal,

... in današnja podoba (Foto: LK)

češ da je autodidakt, je, brez formalne diplome, ustvarjalno samoniklo posegel v svet likovnega ustvarjanja. Držeč se bolj v ozadju, je včasih s kančkom zaviranja pogledoval na nekatere bolj »posvečene« slovenske likovnike, čeprav je bil sprejet v Društvo likovnih umetnikov Slovenije in tako deležen njegove podpore. Slednjo je mnogotero vračal s svojimi

sponzorstvu in donacijami šolam, celjski bolnišnici, ustanovam v Zgornji Savinjski dolini in na širšem celjskem območju. Že od nekdaj so enega najzahtevnejših izvirnih v likovnem ustvarjanju predstavljale prav freske. Za razliko od znanih ustvarjalcev Šubica, Černigoja, Pengova, Kralja in Kregarja, ki so bili veliki mojstri fresk v tehniki oljne ali pa mozaične

poslikave gladkih površin, se je J. H. Jaki rad preizkušal tudi v fizično najzahtevnejši tehniki »sgrafite«, z nanosi lepljivega ometa na fasadah. In največja mu je uspela prav v bližnji soseščini Celja, v Levcu, kjer je zdaj po nepolnih štirih desetletjih kljubovanju vsem vremenskim prilikam doživela za našo kulturo nepojmljiv epilog – plastično prekritje.

Sprašujem se, kako dolgo bomo še delili »odpustke« domačemu liberalnemu kapitalizmu in njegovim tujim zgledom v podobi novih lastnikov kapitala, ki brez kakršnih koli zadržkov načenjajo temelje naše kulture kot vrednote in znanilke narodove identitete.

Zanimivo bi bilo izvedeti, kdo je bil pobudnik in realizator tega neslavnega početja ter katere ustanove ali organi so bili o tej nameri obveščeni, pa so ji zgolj prikimali.

Še dobro, da so imenitno razstavo rimskih izkopanin v Šempetru ogradili z zidom in visokimi cipresami, tako da jo bo težje preorati za potrebe kakšnega tujega vlagatelja.

Dr. EMIL ROJC

Obiskovanje gledališča dijake prebuja iz kulturnega spanca

Kateri dijak dandanes še hodi v gledališče? Spoštovanja vredna peščica. Gledališče je ena od dimenzij kulture, na katero smo mladostniki, a tudi marsikateri starejši pripadnik družbe zaradi tehnološkega razvoja popolnoma pozabili. Malokdo se še odpravi v mesto in slabi dve uri preživi na relativno neudobnem sedežu ter spremlja igro, med katero prigrizki in obiski stranišča niso dovoljeni. Žal večere, ko si zaželimmo dobro zgodbo, preživimo ob gledanju filmov, v najboljšem primeru pa ob kakšni interaktivni knjigi. Ker tudi sam spadam v to množico, je bil ogled predstave Nostalgija komedija zame pravo razsvetljenje.

Kako smo lahko pozabili na gledališče? Na nekaj tako pristno brezčasnega, kar je naše prednike zabavalo, poučevalo

in zbliževalo že v času antike, kasneje Shakespeara. Poudarjanje kulturne izjemnosti te oblike umetnosti pri pouku slovenščine nam preprosto ne zaleže, zato današnje šole ohranjajo zelo moder koncept, ki se imenuje gledališki abonma. V konkretnem primeru gimnazije, katerih prva in najpomembnejša naloga je izobrazba dijakov na vseh osnovnih področjih človekovega delovanja, je prav, da nam predstavi še to. Saj nismo navajeni spremljati zgodbe, katere prizori niso bili posneti in popravljeni ne iz udobja domače sobe, ki ima v lasti računalnik. Preprosto smo se razvadili. Ogledi predstav med poukom seveda nikogar ne prisilijo, da v prostem času hodi v gledališče, dajo pa ti-

stim, ki sploh ne vemo, kako nas lahko gledališče osrečuje, vedeti, kaj zamujamo.

Resnica o minljivosti

Sam naslov predstave Nostalgija komedija avtorja Vinka Möderndorferja v izvedbi Slovenskega ljudskega gledališča Celje pod režijsko taktirko Borisa Kobala je po eni strani zelo neposreden in ustrezen, po drugi strani pa se po ogledu sprašujemo, ali je sploh kaj komičnega v spoznanju resnice o minljivosti in ironičnosti življenja. Predstava je nekakšna trikrat do štirikrat vložena zgodba, skozi katero spoznamo skupno življenjsko pot para, ki pri razlagi le-te ne skopari z besedami. S sistematičnostjo se pri kratkem vsebinskem pregledu sploh ne bomo trudili, saj je časovno potovanje med različnimi obdobji njunega skupnega življenja smisel

predstave. Spoznamo ju kot lastnico stanovanja in podnajemnika, iskrica med njima je od prvega trenutka očitna; kot mlada zakonca, ki si z mešanico optimizma in grenkobe ustvarjata družino; kot z dolgočasen par, ki ga življenjske preizkušnje sprva niso zbližale, in na koncu nam na dušo potka dejstvo, da je celotna predstava le pogovor med zakoncema v onostranstvu in niso vsi prizori nič drugega kot spomini na njune številne prepire in nesporazume, kako sta vedno trdila vsak svoje, napihovala svoje probleme in pozabila, da bi jima moralo biti v njunem bistvu dovolj, da se imata neskončno rada.

Kakovostno in nekoliko humorno predstavljene dogodke iz njunega življenja smo gledalci lahko sodili zelo objektivno. Bolj objektivno, kot lahko sodimo podobne situacije iz svojih življenj. Predstava nam je predstavila nesmiselnost vseh dilem, sporov, zanikanja ljubezni, nepotrebnih frustracij glede neuspehov v našem življenju in pa najbolj pomembno načelo: Ne pozabi živeti. Prav tako lahko rečemo, da je kratek nesporazum med obupano ženo in njenim homoseksualnim družabnikom na komičen način predstavil resničnost družbene razpoke.

Kljub specifičnosti posameznih prizorov nam je predstava razširila naš splošni pogled na svet, na katerega čisto prevečkrat gledamo ozko in pesimistično.

URH ZORKO,
Kajuh Press
I. gimnazija v Celju
Foto: JAKA BABNIK
(SLG Celje)

Ekipa z Gimnazije Lava

Odlični v računalniškem razmišljanju

V soboto, 16. januarja, je bilo na Fakulteti za računalništvo in informatiko Univerze v Ljubljani državno tekmovanje v računalniškem razmišljanju Bober, ki je del mednarodnega tekmovanja, v katerega je vključenih že več kot 40 držav.

Nanj so povabili približno odstotek najboljših tekmovalcev s šolskega tekmovanja. Gimnazijo Lava so zastopali Matija Krumpak (1. c), Gaja Hribernik (1. a), Alja Kolenc (4. d) in Rok Krumpak (4. e), ki so že z uvrstitvijo na državno tekmovanje dosegli velik uspeh.

Naši tekmovalci so prizorišče tekmovanja zapuščali nasmejani, saj so dosegli odličen ekipni rezultat. Dobili smo dva državna prvaka v kategoriji 1. in 4. letnika. 1. mesto, 1. nagrado ter zlato priznanje sta osvojila Matija in Rok Krumpak. Njun uspeh pa je s srebrnim priznanjem dopolnila še Alja Kolenc.

KK

Na državnem tekmovanju v računalniškem razmišljanju in pismenosti Bober sta dijaka I. gimnazije v Celju David Zakšek in David Opalič osvojila zlato priznanje. Na tekmovanje se je sicer uvrstilo osem dijakov I. gimnazije. (NP)

Vitaminski proti depresiji

Leto se je že prelomilo in kot kaže, smo srečno preživeli tudi najbolj depresiven dan. Statistično dokazano je to namreč 3. ponedeljek. Glede na to, da je to ravno dan, ko sonce že dolgo nima moči in je še dolgo ne bo imelo, evforija decembra se poleže in še kaj bi se našlo, se sliši kar logično.

Tako nekako se je ponovoletna teža prilepila tudi name, dobesečno in v prenesenem pomenu. Saj veste, kako se stopnjuje pretiravanje – najprej vam obleži v želodcu, potem se vam obesi okrog trebuha in nazadnje vas začne tiščati še nad glavo in končno se udobno namesti na vaša ramena. V enem takšnih trenutkov me je po dolgem času spet zaneslo na vrt. Imam srečo, da je ravno toliko z oči, da njegova zapuščenost ne bode tudi v srce. Zaradi slabe vesti slabe vrtnarke sem se mu seveda še bolj aktivno izogibala. Brez potrebe, od januarskega vrta namreč tudi veliko bolj zagnana sosedka ne pričakuje veliko. Po krivici.

Mrazu namreč še vedno kljubujejo kodrolistni ohrovt, nekaj od srn pozabljenih radičev, nekaj glav brstičnega ohrovt in greda neuničljivega peteršilja. Zelena zima pa je požvižgala tudi nekaj zagnanim regratom. Na kratkem sprehodu se mi je v dlani nabrala polna pest zelenila, ki je že čez nekaj trenutkov pristalo v mešalniku. Za manj brutalen okus sta se mu pridružila banana in »stuljeno« domače jabolko, ki ga sicer še pes ne bi povohal. Za kamuflažo sta sledila še pest zamrznjenih malin in mini košček pese. Še sama sem težko verjela, vendar je nastal presenetljivo okusen rožnat smuti, ki sem ga z veseljem podelila z družinskimi člani – še posebej s tistimi zapriseženimi nasprotniki solate in vsega, kar na krožniku vsaj približno spominja na zeleno.

Ne vem, če je bila kriva vsebina napitka ali placebo učinek prebrisanega mame, ampak za trenutek se je zdelo, da je sonce lahko tudi zelene ali vsaj rožnate barve. In ni res, da vas v dobro voljo lahko spravi samo čokolada. Tudi zimski vrt ima svoje adute. Pod vplivom čudežnega napitka sem se v mislih celo začela igrati z mislijo na razvrščanje gredic, semen in sadik v novi sezoni.

Ko si semena izmenjamo

V Mozirju je bila v soboto že tretja javna izmenjava semen – Karitasov program Zeleni izziv

V soboto je bila v Mozirju javna izmenjava semen, ki sta jo pripravila domača župnijska karitas in društvo Učni sadovnjak. Karitas seveda ni vključena slučajno, a več o njenem zelenem sodelovanju pozneje. O nalogah društva iz Ljubije pove že marsikaj njegovo podaljšano ime, to je društvo za izobraževanje za samooskrbo s sadjem in z zelenjavo.

V Mozirju so sobotno druženje za izmenjavo semen organizirali že tretje leto. »To je predvsem izmenjava dobrih praks. Bistveno se nam zdi, da ljudje ob druženju delijo svoje izkušnje,« je povedal predsednik Učnega sadovnjaka, vrtnar Jernej Mazej. Udeleženci tako pridobijo koristne informacije oziroma nasvete. Včasih naberejo toliko koristnih nasvetov, da bi si jih morali kar zapisovati. Na mozirsko izmenjavo semen so prišli udeleženci celo iz Ljubljane, da bi dobili manj križana in jih odnesli v svoje okolje. Recimo semena ljubljanske ledenke. Koristno je namreč, da seme vsake toliko časa menjamo. In ko Štajerci obiščejo Ljubljano, prinesejo domov spet drugačna semena. Predsednik Učnega sadovnjaka je povedal, da je na terenu pogosto zelo presenečen. Zlasti na Koroškem. »Včasih prinese kakšna gospa recimo seme dvesto let stare sorte zelenjadnice, za katero kar ne moreš verjeti, da še obstaja. Organizirana izmenjava semen v Mozirju je vedno brezplačna.

Pri semenu je seveda pomembno, ali je tretirano ali ne. »Marsikje prodajajo seme, ki je tretirano s kemikalijami. Tudi rokovanje s temi semeni je drugačno kot z netretiranimi,« poudarja predsednik Mazej. Omenja, da si vse slovenske semenske hiše prizadevajo za netretirana semena. »Pri kupovanju semena preko spleta je najboljšje, da se pozanimamo o izkušnjah

Z javne izmenjave semen, ki je bila v soboto v Mozirju. Na fotografiji vodja župnijske karitas Alenka Brezovnik in predsednik društva Učni sadovnjak Jernej Mazej (na fotografiji sta od desne proti levi).

kupcev na določeni spletni strani,« je odgovoril Mazej. »Tudi v primeru, ko je cena mamljiva,

se poslužuje tistih semenskih hiš, kjer mora plačati evro ali dolar več kot

seme ponavadi preveč izsuši, opozarja vrtnar Mazej.

Nekatera semena lahko ljubiteljski vrtnar pripravi sam, za druga je bolje, če jih kupi. Seme bučnic, kapusnic in radičevk je seveda bolje kupiti. »Ostalo, od čebul in solat do paradižnika, lahko ljubiteljski vrtnar pripravi sam,« svetuje predsednik Mazej. Tudi na kaljivost semena vplivajo različni dejavniki.

Vse od opraševanja cvetov in poškodb do starosti semena ter primerne količine vlage. Za motovilec je na primer zanimivo, da bolj kot je seme staro, bolj je kaljivo. Naj povejmo še, da je Jernej Mazej na domači kmetiji velik zbiratelj sort paradižnika, saj goji več kot dvesto njegovih sort.

vendar so stranke nezadovoljne, sam raje ne tvegam,« je povedal o svojih osebnih izkušnjah. Raje

drugje, vendar zgotovo prejme tisto, kar želi naročiti.

Nacionalne banke ni

»Srce me boli, ker na nacionalni ravni nimamo dobre semenske banke,« je ogorčen Mazej, čeprav je že kar nekaj lokalnih bank. »Dokler je ne bomo imeli na nacionalni ravni, je prehrana Slovencev vprašljiva,« poudarja.

Tudi doma moramo semena pravilno hraniti. Stročnice je seveda najboljšje hraniti v zamrzovalni skrinji, kjer jih zaščitimo pred škodljivci in dlje časa obdržimo kaljivost. Seme solat je najboljšje hraniti v plastičnih vrečkah z zadrgo (tako imenovane ZIP-vrečke), saj tako poskrbimo za pravilno vlažnost semena. Tudi stekleni kozarci so koristni. V papirnatih brisačah se

Župnijski zelenici za vrtnarje

Pa se vrnimo k zeleni vlogi mozirske župnijske karitas. Izmenjava semen je del Karitasovega projekta Zeleni izziv z različnimi delavnicami, kjer je vrtnar Jernej Mazej strokovni sodelavec.

Udeležence na primer poučujejo, kako pripraviti zemljo za vrt, kako vrtnariti. Lani so med drugim pripravili še predavanja o gomoljnicah in invazivnih rastlinah, Prav tako so se seznanili z lončnicami na oknih, kjer je mogoče gojiti tudi zdravilne rastline ali paradižnik. »Ljudje spoznavajo, da je mogoče kar nekaj postoriti že na kakšni manjši visoki gredi,« opozarja vodja mozirske karitas Alenka Brezovnik. Letos bo do junija vsak mesec kakšno predavanje. »Tudi ljudi povprašava, o čem bi radi izvedeli več, kaj jih še zanima,« je povedala vodja karitas. Letos se bodo najbrž seznanili tudi z naravnimi sredstvi za uničevanje rastlinskih škodljivcev.

»V karitas smo razmišljali, kaj pravzaprav ljudje potrebujejo. To ni zgolj potreba po hrani in oblačilih,« pojasnjuje Zeleni izziv vodja karitas, ki obenem poudarja pomen druženja. Iz te širše potrebe so se izcimile različne delavnice in svetovalnice mozirske karitas, ob Zelenem izzivu še zeliščne delavnice, skupno pletenje, kvačkanje in vezenje, družinska terapija ter psihološko in pravno svetovanje. Karitas je pripravila tudi šiviljsko in kuharsko delavnico. »Opažamo, da to ljudi bogati in prispeva k njihovi samozavesti ter boljši samopodobi,« je dodala Brezovnikova. V sosednjem bloku so že prve družine, ki imajo na balkonu v loncih zelišča in paradižnik.

Še več, župnija je lani namenila posameznim občanom, ki so brez zemlje, nekaj dodatne zelenice v cerkveni lasti. Tam si lahko nekateri občani pridelajo hrano. Nekateri uporabljajo eno od župnijskih zelenic za svoje vrtnice brezplačno že vrsto let. Lani je bila za občane vrtničkarje ograjena še ena večja zelenica.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

V Mozirju je bila lani oddana za vrtničke občanov še ena zelenica v župnijski lasti. Tudi ogradili so jo.

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 21. od 19. ure do 31. ves dan

21. ČE	korenina do 13. ure, od 14. ure cvet
22. PE	cvet
23. SO	cvet do 15. ure
24. NE	list, polna Luna ob 3. uri
25. PO	plod
26. TO	plod
27. SR	plod

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzenec, tel. 01/7540743.

Moker poljubček namesto umetnega dihanja

Nola je gladkodlaka prinašalka Miloša Kužnerja, izkušenega vodnika reševalnih psov

Miloš Kužner veliko raje kot o sebi govori o društvu, ki ga vodi vse od ustanovitve pred desetimi leti. In seveda o svoji simpatični sedemletni psički Noli, ki se vsakega razveseli in ga pozdravi tako, da ga polije po obrazu – če ji seveda dovoli. Brez dela z reševalnimi psi bi bilo njegovo življenje povsem drugačno, tako pa skoraj ne mine dan, da ne bi društvu ali psom posvetil vsaj dela svojega prostega časa.

Ponosen je, da je Kinološko društvo reševalnih psov Celje v teh letih postalo kakovostno in prepoznavno ter da iz njegovih vrst izhajajo številni odlični vodniki reševalnih psov, trije so razporejeni v mednarodno enoto, imajo pa tudi članico, ki je bila lani svetovna prvakinja.

Povezanost s psom in delo za ljudi

Ko se je skupina navdušencev pred desetletjem odločila ustanoviti svoje društvo, da bi se v njem ukvarjala s šolanjem reševalnih psov, zagotovo nihče od njih ni mislil, da bo zamisel tako uspešna. Danes je v društvu 34 reševalcev in več kot 70 članov. Lani se jim je po uspehu Nevenke Štor in njene Neli na svetovnem prvenstvu pridružil kar devet novih reševalcev. Svoje vadišče imajo že nekaj let na Ostrožnem tik ob avtocesti.

Miloš se po tečaju s prejšnjo psičko Taro ni takoj odločil, da bi šel med reševalce, temveč so ga k temu nagovorili prijatelji. »Od takrat delam samo še to,« priznava. »Delo s psom je res na visoki ravni, poslušnost in povezanost sta pri teh treningih nekaj posebnega.« Pritegnilo ga je zlasti to, da lahko reševalci na ta način naredijo nekaj dobrega za druge ljudi.

Namesto brata

V otroštvu ni imel psa, stric je imel dobermana in takrat je bil to njegov prvi stik z živaljo. Prva psička v družini je bila

Čez ovire in skozi tunele – vse to je za Nolo in druge reševalne pse v društvu igra, ki je še kako pomembna, ko gre zares, za iskanje pogrešanih ali ponesrečenih.

Na koncu morata biti še pohvala lastnika in nagrada v obliki priboljška.

»Na državni ravni naša reševalna dejavnost ni urejena tako, kot bi lahko bila. Če je iskalna akcija v času naših služb, večina ne more sodelovati. S financiranjem pa nam pomagajo občine Celje, Velenje, Zreče, Slovenske Konjice, Laško, Vojnik, Črna na Koroškem ter šest občin s Kozjanskega, ker se zavedajo, da je to dejavnost širšega družbenega pomena.«

namenjena bratu kot nagrada za odličen uspeh v osmem razredu. Ker on takrat ni bil najbolj zagret za njeno oskrbo, je to obveznost prevzel Miloš. Že 18. leto se tako ukvarja s psi. Prva psička je bila Tara, prav tako gladkodlaka prinašalka. »To je moja pasma, ker so to prijetni psi, s katerimi

na sprehodih ni težav, enako tudi ne v stiku z drugimi psi in ljudmi.« Edino, kar Miloša Kužnerja nekoliko moti, je, da Nola rada poje na sprehodu kakšno »svinjarijo«, če je gospodar ne vidi. Ampak črni lepotečki tudi to napako brez težav oprostijo, saj ima ogromno drugih lepih lastnosti.

Vodenje akcij in vzgoja mladih

Veliko časa preživita skupaj na sprehodih in treningih. Če je s Taro sodeloval na številnih vajah in tudi v pravih reševalnih akcijah, saj je bil sedem let v ekipah za reševanje iz ruševin in v naravi, pa se je zaradi svojih težav s koleno odločil, da z Nolo ne bo šel na izpit za reševalnega psa, čeprav je odlična pri reševanju. Redno se udeležujeta treningov, ob torkih vadijo reševalci iskanje in to počnejo v vsakem vremenu, ob petkih pa na poligonu psi premagujejo ovire in vadijo poslušnost.

Kužner tako ni le dolgoletni predsednik društva in eden od zaslužnih za njegov uspeh, temveč tudi vodja enote reševalcev v društvu in v občini Celje ter vodja območne reševalne enote, ki pokriva Štajer-

sko, Koroško in Pomurje. Kot inštruktor znanje prenaša na mlade, pri reševalnih akcijah pa koordinira celotno dogajanje. Izkazalo se je, da je tako učinek akcije najboljši.

Iskanje izgubljenih in ponesrečenih

Posebej v spominu sta mu ostali dve veliki reševalni akciji pred nekaj leti. V eni so v Pernovem iskali izgubljeno deklico Lucijo, kar je bila prva večja akcija, v kateri je sodeloval Kužner. Deklico so na srečo našli naslednji dan živo in zdravo, medtem ko si je iskanje v Rudniku Trobovlje-Hrastnik zapomnil po strašljivih pogojih in žalostni usodi ponesrečenih. »Vse, kar počnemo na treningih, je za psa igranje, za nas pa tudi neke vrste rekreacija. Tam v rudniku je bilo drugače. Nekaj dni po nesreči smo se spustili globoko v podzemlje. Rove je zalil mulj, voda je medtem že odtekla, po

tleh je bilo blato. Ko sem šel nižje v rov in sem se obrnil, ni bilo nikogar več za mano. To je bil preventivni ukrep, da bi bilo čim manj žrtev, če bi se nesreča ponovila. Na nekem mestu se je psička dlje časa smukala okrog in to se je trikrat zapored ponovilo. Podobno so se obnašali tudi drugi psi in na podlagi tega so tam iskali in kasneje res našli ponesrečene.«

Da je pes nekaj zaznal, opazi reševalec iz njegovega drugačnega obnašanja, lahko pa to preveri še drug reševalec s svojim psom. V gozdu je lažje najti človeka, saj psi pridejo čisto do njega in z lajanjem sporočijo najdbo.

Živo v spominu ima Kužner tudi lansko akcijo v Prožinski vasi, ko so iskali gospo, ki je zašla pri nabiranju gob. »Ko smo jo našli živo, je bil to res nepopisen trenutek in zadoščenje za to, kar počnemo.«

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

www.vb-sentjur.si

Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija

GSM: 041 618 772

Tel.: 03 749 32 10

Fax.: 03 749 32 11

E-mail:

veterinarstvo.sentjur@siol.net

NOVO!

VETERINARSKA BOLNICA
ŠENTJUR NUDI 24 URNO
NUJNO VETERINARSKO
POMOČ TUDI
V ENOTI LJUBLJANA
(Glonarjeva 2, Ljubljana)!

DELO
NA TERENU!

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarskabolnicašentjur

V ambulantni se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

»Pri iskanju v gozdu markerje opozorim, da jih bo Nola takoj, ko jih bo našla, najprej skušala polizati po obrazu in kako naj se pripravijo, če tega ne želijo. V šali pa pojasnim, da je to njena posebnost in da obvlada prijeme, ki se jih mi učimo pri bolničarskem izpitu: tudi ona te najprej dregne, če si pri za-vesti, nato pa dobiš umetno dihanje.«

Do Trsta – tokrat ne po kavbojke

Mesto je zanimivo za ogled in potepanje, ob tem se spleča zapeljati še do dveh gradov v bližini

V nekih drugih časih smo hodili v Trst predvsem po kavbojke. Tržnica na trgu Ponterosso in številne trgovinice v okoliških ulicah so bile pravo romarsko

središče za prebivalce nekdanje Jugoslavije in za kakšne druge lepote mesta ni bilo ne časa ne energije. Sprehod po mestu je zato v vseh letnih časih zanimiv

in do tja ni daleč. Če boste izlet izkoristili še za obisk dveh bližnjih gradov, to sta Devin in Miramare, bo dan več kot zapolnjen.

Pogled z devinskega gradu na del Tržaškega zaliva in obale

Miramare, beli grad ob morju, je kot iz pravljice tudi v zimskih temačnih dneh.

Ulični prodajalec sira je zadremal v pričakovanju kupcev.

Glavni tržaški trg s številnimi palačami

Morda vas bosta v teh zimskih mesecih spremljala kakšna kaplja dežja in veter, kot se je zgodilo ob našem obisku, ampak ulice skrivajo številne prijetne kavarne, kjer se lahko pogrežete in okrepčate z njihovim odličnim kapučinom ali s kakšno drugo italijansko kavo. Ali pa spijete pivo, ki se tudi prileže po nekajurnem odkrivanju mesta. Še našega najbolj priljubljenega so imeli!

Ne samo Ponterosso

Številne palače spominjajo na Dunaj ali katero drugo avstrijsko mesto, kar niti ne preseneča, saj je bil Trst dolgo časa del habsburške monarhije in eno najpomembnejših pristanišč.

Ena najbolj prepoznavnih podob Trsta je njegov glavni trg Piazza dell'Unità d'Italia (Trg italijanske enotnosti), ki je tik ob morju in ima obliko črke U. Ogledate si lahko med drugim mogočno občinsko in vladno palačo ter Vodnjak štiri celin. Ob našem obisku je bil trg poln motoristov, saj so imeli dobrodelno prireditev, na kateri se je očitno zbralo ogromno voznikov tega v Italiji zelo priljubljenega prevoznega sredstva. Še pogled na Canal Grande, ki ni tako slaven kot njegov beneški soimenjak, je pa to simpatičen del mesta z mostički, ki povezujejo eno in drugo stran kanala, in Trstu smo pomahali v slovo.

Romantični beli Miramare

Obisk bližnjih gradov je lahko povsem prijeten tudi

Takole je videti grad Devin iz zraka.

pozimi, saj ste med sprehodom po sobanah na suhem in toplem, pa še lepe razglede na morje lahko občudujete skozi okna. Oba gradova sta namreč tik ob obali.

Grad Miramare človeka očara s svojo pravljico podoba belega dvorca tik ob morju, njegovo lepoto pa dopolnjuje obsežen park.

Nesrečni Maksimiljan

Grad leži šest kilometrov severozahodno od Trsta. Zgraditi ga je dal nadvojvoda Ferdinand Maksimilijan I. (1832–1867), mlajši brat cesarja Franca Jožefa. V njem je nekaj časa živel s soprogo Šarloto Belgijsko. Potem ko so ga v Mehiki odstavili kot tamkajšnjega cesarja in so oblast prevzeli uporniki, so ga obsodili na smrt z ustrelitvijo. Grad je bil nato občasna rezidenca Habsburžanov. Danes je v njem muzej, kjer so na ogled predmeti in pohištvo nekdanjih prebivalcev. Še bolj prijeten je v lepem vremenu sprehod skozi velik park, v katerem rastejo številne eksotične rastline. V bližini je manjši objekt Castelletto, kjer je v času gradnje gradu živel Maksimiljan s svojo ženo.

Mogočni grad Devin

Če je Miramare pravljico lep, pa je devinski grad na severu Tržaškega zaliva mogočen in osupljiv glede na lego na pečini nad morjem. Prvotno sta tam stala dva gradova, a so od starejšega ostale le ruševine. Ob ruševinah je nad morjem bela skala, imenovana Dama Bianca, ki je zaradi svoje podobe zakrite žene vir številnih pripovedk.

Grad je bil pomemben med drugo svetovno vojno, ko so Nemci njegov strateški položaj uporabili, da so v bližini zgradili bunker, v katerem so se imeli namen upirati zavezniškemu izkrcaju. Bunker je še vedno na ogled, enako tudi del gradu, kjer ne biva jo lastniki, ki so jim celoten objekt vrnili v začetku 50. let.

V 19. stoletju so v njem bivale znane osebe, kot sta skladatelj Strauss in Liszt, vanj je zašel celo Mark Twain. Grad je služil tudi kot navdih pesnikom. Reiner Maria Rilke je tu napisal svoje Devinske elegije, saj je kot prijatelj lastnice, kneginje Marije Thurn in Taxis, večkrat bival v Devinu. Po njem se imenuje tudi slikovita pešpot po robu pečin nad zalivom.

TATJANA CVIRN

Tu in tam so na stolček povabljeni tudi mamice, vzgojiteljice in vsi, ki jih zanima tematika predšolske vzgoje.

V Igralnici pod mavrico za vsakogar nekaj

Poleg Manje Koren Kodele ekipo Igralnice pod mavrico sestavljajo še Tjaša Lotrič, vzgojiteljica, geografinja, vodja angleških uric in Rainbow kids joge, Jose Miguel Estigarribia Villasanti, ki prihaja iz Paragvaja in že pet let živi v Sloveniji, po izobrazbi vzgojitelj, ekonomist in učitelj španščine, ter Diana Mujakovic, vzgojiteljica in Montessori pedagoginja, ki se bo ekipi pridružila kasneje.

Skozi mavrični portal igralnice v Celju lahko seveda vstopimo tudi v čarobni svet pravljic.

Igralnica pod mavrico je kot mala oaza dobrega počutja in sproščenega vzdušja.

Vsak dan v varstvu je lahko za otroka avantura v svetu novih odkritij, znanj in veščin

Kot pove vsestranska umetnica, vzgojiteljica in predana mamica Manja Koren Kodele, se je inovativna ideja rodila v krogu mladih ljudi, ki so svojo prihodnost videli po eni strani v samostojni karierni poti, po drugi strani pa so svoje življenjsko poslanstvo našli pri delu z otroki. Podprti tudi s primerno izobrazbo in strokovnimi temelji so svojo vizijo prelili v način življenja in ustvarili obliko otroškega varstva, ki ga doslej še nismo zasledili.

»Naša želja je bila v Celju ustanoviti center za predšolske otroke in družine, ki bi stopal v korak s potrebami sodobnega časa, življenjskega tempa in družbenega razvoja. Na enem mestu smo želeli ponuditi bogato vsebino tako za otroke kot za starše. Igralnico pod mavrico smo si zamislili kot umirjen,

varen, spodbuden prostor za varstvo, igro in učenje predšolskih otrok,« še vedno z žarečimi očmi pripoveduje vodja centra Manja Koren Kodele. Igralnica pod mavrico ni običajen vrtec, saj lahko pride otrok vanjo po želji, na primer le za mesec dni, en teden, le kakšen dan v tednu ali se udeleži zgolj

dopoldanskih ali popoldanskih aktivnosti. Med slednjimi so otrokom ponudili jogo, avtorski umetniški program Risalnice, angleščino, španščino, pravljичne urice, kuharske tečaje in še in še. »Splošni kurikulum za vrtece je še vedno temeljna strokovna podlaga, program pa smo obogatili še z elementi Montessori pedagogike,« pojasni Manja. »Ker imamo majhne skupine, se lahko v največji možni meri prilagajamo tako otrokom kot staršem. Lokacija v središču mesta nam po eni strani omogoča tako tekanje po gozdu kot obisk muzeja ali knjižnice,« je navdušena sogovornica. Za starše in vzgojitelje so v program uvrstili številna strokovna predavanja in delavnice. Vrata imajo odprta celo ob sobotah. »Sobota je dan, ko si v zajtrkovalnici pripravimo zdrav namaz, praznujemo tematske rojstne dneve, si ogledamo lutkovno predstavo, poslušamo pravljice in še marsikaj.«

StO
Foto: MKK

USTVARJALNICA

Otroci se vedno veselijo svojih ustvarjalnih dosežkov. Z nekaj spodbude odkrijejo in razvijejo tudi mnoge talente.

VELIKEModrosti
malih bučk

Triletni fantek prinese svoji šestletni sestrici na mizo skodelico čokolina. Mala navdušenka šefove gostilne jo poskusi, se z žlico potrkaja po nosu in oceni:

»Tekstura je precej dobra, le okus po čokolinu je nekoliko premalo izrazit ...«

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Nujne številke

Nujne številke so po novem naslednje: 112 – gasilci, 113 – policija in 114 – ekonomska fakulteta.

Poroka

Hči: »Mama, kaj je poroka?«

Mama: »To je samo lepši izraz za posvojitev odraslega fantka, ki ga starši ne morejo več obvladovati.«

Mujo v Benetkah

Mujo se sprehaja po Trgu sv. Marka v Benetkah in sreča Hasa. Veselo se pozdravita in Haso pove, da je tam službeno, ter vpraša Muja, kaj počne on v Benetkah.

»Jaz sem pa na poročnem potovanju!«

»Čestitam, kje pa je gospa?«

Mujo ga debelo pogleda in odgovori: »Gospa? Nekdo pa mora hišo doma paziti!«

Ve

Minka leži na smrtni postelji, ob njej je mož Štefan.

»Štefan, nekaj ti moram povedati, preden umrem,« reče Minka.

»Ne govori, draga, samo počivaj,« odgovori Štefan.

»Ampak Štefan, nekaj ti moram priznati. Spala sam s tvojim bratom in s tvojim najboljšim prijateljem,« reče Minka.

»Vem. Zakaj pa misliš, da sem te zastrupil?«

Šalo nam je poslal Jože Jurc iz Slovenskih Konjic.

Draga žena

Mož se skrega z ženo in v jezi odide v gostilno. Ko po več rundah pijače plača zapitek, ob pogledu na račun reče: »Madona, koliko me stane ta moja žena.«

Šalo nam je poslala Mira Milec.

PP

Janus po koncu treninga Prevcu: »A si ti normalen? Vprašam te, če si normalen!«

Peter: »Ja, kaj je? Zakaj?«

Janus: »A ti ne veš, kako se pristane? A naj me kap zadene, ali kaj?!«

Peter: »Zakaj se dereš, saj sem tam pristal, kjer je tabla ...«

Janus: »Kakšna tabla?!«

Peter: »Na njej piše PP.«

Janus: »Bukse!« Ta tabla ne pomeni Peter Prevc! Ta tabla je parkirni prostor!«

Spraševali smo vas, katero pasmo psov smo prejšnjič predstavljali v rubriki Živalski svet.

Pravilen odgovor se glasi: hrte.

Med praviimi odgovori smo izžrebali kupon naročnika **Darka Kodele iz Gornjega Grada**, ki mu bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Kdo sta stalna fotoreporterja našega uredništva? Napišite imeni, s katerima se podpisujeta pod fotografijami.

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 26. januarja, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

NA SVOJ RAČUN

Kasneje

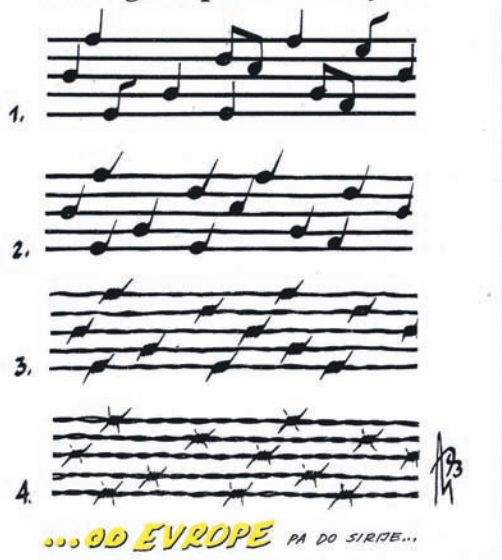
Novinarka **Barbara Gradič Oset**, ki se je uredništvu pridružila v začetku leta, bo med drugim spremljala dogajanje v Šaleški dolini. Ko je pred dnevi iskala več podatkov o velenjski skakalnici, jo je sogovornik lepo prosil, če ga lahko pokliče kasneje. Pravkar je namreč ob televizijskem sprejemniku stiskal pesti za naše »orle«. Torej je povezan z vsemi skakalnicami, ne samo z velenjsko.

Od koder sta prišla

Pred dnevi sta se v uredništvu pojavila mladeniča in iskala **Tatjano Cvirn**. Bila sta njena sogovornika pri pripravi prispevka za kulinarčno stran. Namesto pozdrava sta dobila navodilo: »Obrnita se in pojdiva tja, od koder sta prišla!« Ob smehu kolegov sta sicer hitro ugotovila, da nista poslana nazaj domov. »Modri salon«, kot imenujemo sobo za intervjuje z gosti, je namreč na začetku hodnika, ki vodi k uredništvu.

KARIKATURA

Od Triglava pa do Vardarja...

Riše: MILAN ALAŠEVIČ

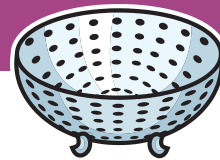
MODROSTI

Danes je težko biti neumen. Konkurenca je prevelika. (splet)

188 SUDOKU

			5	3				
		6					2	
3		8					6	9
	6	3	4			8		
			7	5	1			
	1	5				9		
2								7
8			1		7			
							9	3

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Med jugoslovanskimi obmejnimi policisti in šengnom

Slabo se mu piše, temu šengnu. Zaradi tega, kar bi najmanj pričakoval, zaradi na sto tisoče ljudi, ki želijo na boljše. Ljudi, ki bežijo iz revnejših držav, da bi si ustvarili v svojem življenju v Evropi veliko boljše življenjske pogoje. Nekateri bežijo seveda tudi zaradi vojne. Oboje popolnoma razumem, tistih, ki jih kot davkoplačevalec plačujem za varovanje evropskih meja, pa seveda nikakor.

Tudi jaz sem si v mladih letih želel v svet, na boljše. To se je najprej zgodilo občasno, ko sem recimo odšel v Trst ali Gorico po kavbojke ali po kakšno drugo pridobitev gnilega Zahoda, ki je pri nas ni bilo mogoče kupiti. Zgodnjega sobotnega jutra si se z javnim prevozom odpeljal do meje z Italijo, kjer so nas potnike nič kaj pristrčno pozdravili jugoslovanski policisti ter cariniki, ki so jim sledili še italijanski obmejni uslužbenci.

Spomnim se, da je bil na italijanski strani med obmejnimi uslužbenci tudi sanitarni delavec, ki je stranišča jugoslovanskega vlaka razkužil. Res prijeten občutek ... Vlaki so prihajali daleč z Balkana in Italijani so najbrž mislili, da bomo Jugoslavlani na škorenj prinesli vsaj kolero. No, tisti, ki smo v Jugoslaviji preživeli veliko let, se spomnimo, da smo se leta 1972 v naši takratni državi res spopadali z epidemijo pogubnih črnih koz. In ko so kadarkoli prišli v Sežani v vagon jugoslovanski policisti, smo vsi obnemeli. Takrat si moral biti čisto tiho, veljalo je nenapisano pravilo. Drugače kot v najnovejših časih, ko je na primer mogoče šengenske, konkretno madžarske policiste celo kamenjati.

No, moram priznati, da sem jugoslovanske obmejne policiste in carinike vedno nekoliko slabše videl, saj se je na naših mednarodnih vlakih na veliko kadilo (kljub napisanim opozorilom »Kaditi prepovedano«). Pozneje v Trstu, ki je bil za naše potrošništva lačne jugoslovanske oči prava Indija Koromandija, nam je med nakupovanjem denarja hitro zmanjkalo. Kupovali smo seveda na stojnicah Ponte Rossa, po slovensko menda Rusega mosta, česar takrat ni vedel nihče. Vedeli smo pač,

REŠITEV SUDOKU 187

4	1	7	3	9	8	2	6	5
5	6	3	7	2	4	8	9	1
9	8	2	1	5	6	3	4	7
3	7	4	9	6	1	5	2	8
2	5	6	4	8	3	7	1	9
1	9	8	2	7	5	6	3	4
7	4	9	8	3	2	1	5	6
8	3	5	6	1	9	4	7	2
6	2	1	5	4	7	9	8	3

kje od železniške postaje se moramo priključiti balkanski nakupovalni procesiji, ki se je vila proti tržnici Rusega mosta ter se tam razkropila med stojnicami. Da je Trst izjemno lepo zgodovinsko mesto, nas takrat seveda ni zanimalo niti nas ni na to nihče opozarjal.

V časih pred Evropsko unijo in šengnom so seveda veljale nakupovalne omejitve, saj so nas naši strogi cariniki v primeru, če smo imeli več kavbojk, lahko zašili. In prenašanje pornografskih revij čez jugoslovansko »nešengensko« mejo je bilo tudi strogo prepovedano. To je njihovo privlačnost zgolj samo še povečevalo. Moj sosed je v italijanski Gorici nakupil več izvodov revij za naslajanje ter jih skril v kavbojke. Izkušenemu jugoslovanskemu cariniku so se sosedove nove kavbojke, položene v nakupovalno vrečko, zdele nekoliko čudne oblike, zato jih je stresel. Iz njih so nato popadali različne predhodnice Cicciole in prizori njihovih spolnih odnosov, na naslovnicah seveda. V današnjem izobilju pornografskih vsebin se slovenski mladci tistih revij ne bi niti dotaknili. Še bistveno huje je bilo nekoč na turističnem avtobusu iz Pariza, ko je imel nekdo na meji pri Novi Gorici izvod revije slovenske politične emigracije. Takrat je trajal jugoslovanski mejni nadzor našega »prevratniškega« avtobusa kar nekaj ur.

In potem sem vse bolj odhajal v daljni svet, veliko dlje od Trsta, Gorice in Gradca. Izkazalo se je, da so bile bivše jugoslovanske meje še razmeroma mile. Še na avstralski carini so nas opozarjali, če imamo potniki pri sebi kakšne rastline, že vedo, zakaj. V različnih eksotičnih državah moraš biti seveda tiho, da si novinar. V naši Sloveniji pa je postajalo vse boljše. Najprej smo se na vseh slovenskih mejah rešili carinikov, nato so se z njih poslovili še policisti, z izjemo hrvaške meje. Na slednji je nato zrasel še hujši šengenski zid, ki je bil – resnici na ljubo – iz leta v leto manj težaven. Saj nisem tihotapec mamil, orožja ali belega blaga, da bi me lahko bilo strah, ampak tisti občutek, da ti pri prehajanju meje nihče ne teži, je nad vsem. Težko ga je opisati.

V današnjih splošnih razmerah, ko lahko meje prehaja kdorkoli, bom šengen vse manj pogrešal. Če neka država oziroma meddržavna skupnost ne uspe varovati svojih zunanjih meja, potem je lahko takšen prost pretok ljudi prej škodljiv kot koristen. Počasi bom začel še pogrešati obmejne organe, kot so bili jugoslovanski ...

ŠENGENSKI

Nagradna križanka

Čas za

RAVS, SPOPAD

RADIJSKI OPERATER

STARO-EGIPČANSKI SVETI PTIČ

HRVAŠKA PEVKA CETINIČ ZMAGA PRI SAHU

DUH (FR.)

6

10

LESENA STENSKA OBLOGA

18

13

5

3

4

16

9

7

RIMSKI HIŠNI BOGOVI

10

LESENA STENSKA OBLOGA

PREBIVALKA JAVE MAROŠKO SVETO MESTO

13

KIM NOVAK

19

20

21

12

NAZIV

MIR

SAMO UDRIH

OPREMA (STAR.)

PREBIVALEC GRIŽ

KVARNER-SKI OTOK

PRIPADNICE MON-GOLSKIH NOMADSKIH PLEMEN

LASTNIK FARME

PRODAJA-LEC RIB

DRŽAVA V OCEANUJI

ROGER MOORE

NUŠA TOME

1

2

JEDILNIK

OKOREN ČLOVEK

BENETKE (IT.)

KRAJ V DO-LINI BELE

MOTOR Z NOTR. ZGO-REVANJEM PODREDNI VEZNIK

RADIJSKI SPREJEMNIK ANGLEŠKI SAHIST SHORT

RADIO-TELEVIZIJA

NIZOZ. KRALJ. PRE-STOLNICA NEMŠKA REKA

KUP NAMETANIH STVARI OPOREK

LEKSIKO-GRAF

MESTO V OSREDNJI ISTRI

RAHEL PREMİK ZRAKA

AM. GLASB. TURNER

NASPROTNO OD OBLUTA NEKDANJE NOVOGORIŠ. PODJETJE

17

11

15

8

NEOD-VISNOST, SAMOSTOJ-NOST

SLOVENSKI SKLADATELJ (STANKO) EDVARD ŽITNIK

PREPRIAVA ZA RISANJE ELIPS

GLAVNO MESTO MAROKA

IZDAJATELJ

TISA (LJUD.)

ŠPANSKA REKA

MASAKER

KOS LESA ZA KURJAVO

PRAVNIK

JANEZ ERŽEN

RADIO-AKTIVNA KOVINA

VESOLJSKI IZSTRELKI

GOROVJE V SREDNJI GRČIJI

SESTAVINA TELESNIH TEKOČIN

NEKDANJI VZHODNO-NEMŠKI AVTO

SOSEDNJI ČRKI

TAJNA POLICIJA V NEKDANJI JUGOSLAVIJI

NASVET (EKSPR.)

GLAVNO MESTO MAROKA

IZDAJATELJ

TISA (LJUD.)

ŠPANSKA REKA

MASAKER

KOS LESA ZA KURJAVO

PRAVNIK

JANEZ ERŽEN

RADIO-AKTIVNA KOVINA

VESOLJSKI IZSTRELKI

GOROVJE V SREDNJI GRČIJI

SESTAVINA TELESNIH TEKOČIN

NEKDANJI VZHODNO-NEMŠKI AVTO

SOSEDNJI ČRKI

TAJNA POLICIJA V NEKDANJI JUGOSLAVIJI

NASVET (EKSPR.)

Čas za logo

Čas za

Nagradni razpis

1. nagrada:

bon za brezplačno striženje v Salonu fantazija v Celju in bon za pico v Gostilni pri Gašperju v Ivenci pri Vojniku
2. nagrada:

bon za pedikuro v Avrori, centru zdravja in znanja v Celju
3. nagrada:

bon za kosilo v Gostilni pri Gašperju v Ivenci pri Vojniku
- Pri žrebanju bomo upoštevali pravilno geslo, ki ga do-bite iz oštevilčenih polj.

Rešitve nam pošljite na dopisnicah na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje, do torka, 26. januarja.

Rešitev nagradne križanke iz št. 2

Vodoravno: GRUM, CSK, YOSEMITE, LD, LOGIK, LOT, NOS, ELVIS, KJ, NJ, BUKLE, HUM, NAJEM, ABEL, ZAPAC-KANOST, AKTINIJ, GORENJKE, LAO, AN, OGLAR, DOK, DOGODKI, KORIDA, ALAMO, ELENA, OPEL, HO, ATENE,

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21			

BREG, LE, APOKALIPSA, RABAC, TACA, OSAT, LOČE, JAKE, KR, RISTANC, INKI, ČER, LS, KLAPA, OKOVANEC, GIBA-NICA.

Geslo: Sedmo umetnost imata v genih.

Izid žrebanja

1. nagrado,

bon za terapevtsko masažo hrbtenice v Avrori, centru zdravja in znanja v Celju in bon za kosilo v Gostilni pri Gašperju v Ivenci pri Vojniku, prejme: Urška Jager iz Dramelj.
2. nagrado,

knjigo Celske Mohorjeve družbe, prejme: Dušan Kunc iz Škofje vasi.
3. nagrado,

bon za kosilo v Gostilni pri Gašperju v Ivenci pri Vojniku, prejme: Franci Gorjup iz Celja.
- Nagrajencem čestitamo.

Nagrade jim bomo poslali po pošti.

Čas za logo

Čas za

1. nagrada 500€

80 iger različnih težavnosti

Vsak mesec na 1.000€ NAGRAD

št. 7

18. december 2015

cena 3,90€

Čas za

križanke in zabavo.

OVEN

Ona: Poskusite še enkrat in skoraj zagotovo se bo pokazalo, da ste imeli prav. Z odločitvijo, ki ste jo hoteli sporočiti partnerju, raje malo počakajte. Kdo ve, morda si boste še premislili?

On: Poslovne ovire bodo izgledale previsoke, da bi jih lahko premagali. Nikar se ne ustrašite - vse se bo dobro izteklo in na koncu se boste le sladko smejali skrbem, ki ste si jih delali.

BIK

Ona: Odpravili se boste na potep po bližnji okolici in srečali marsikoga, s katerim ste v zadnjem času izgubili stik. Nenazadnje vam bo pot prekrižal tudi prijatelj, ki vam je več kot všeč.

On: Nikar se preveč ne zale-tite, saj se vam lahko hitro zgo-di, da boste na koncu potegnili najkrajši konec. To vam lahko povzroči toliko težav, da se še dolgo ne boste uspeli izkopati iz njih.

DVOJČKA

Ona: Uspehi na ljubezen-skem področju vas bodo povsem omamili in živeli boste samo še visoko v oblakih. Toda nikar ne pozabite na vsakda-nje opravke in obveznosti, saj vam daljše sanjarjenje lahko prinese obilico težav.

On: Resda ni lepo, če svoje skrbi prelagaš na druge, ven-dar je že skrajni čas, da si tudi vi malo odpočijete živce, saj vam v preteklih dnevih niso prizanašali. Torej se sprostite in uživajte, koristilo vam bo!

RAK

Ona: V nevarnosti ste, saj vam lahko prijatelji hudo škodujejo, ker ste se toliko časa obnašali do njih skrajno brezobzirno. Seveda vam bodo dali še zadnjo možnost, ki jo le izkoristite, saj bo kasneje vse prepozno.

On: Kritično obdobje je vsaj deloma že za vami, vendar vam previdnost vseeno ne bo škodovala. Pomemben telefonski klic vam bo prekinil miren konec tedna, vendar se bo celotna stvar hitro razjasnila. Poslušajte partnerkin nasvet ...

LEV

Ona: Naj vas govorice ne pri-zadenejo, ne jemljite jih preveč resno. Toda res je, da je tam, kjer je dim, tudi ogenj, zato vam malo resnejša raziskava ne bo škodila. Partner vas bo sicer poskušal pomiriti, vendar je to prej slab kot dober znak.

On: Imenitno se boste zaba-vali, pa še korist boste imeli od tega. Prijatelj vam bo prišepnil novico, ki jo že dolgo čakate, vendar bo učinek povsem nasproten od pričakovanega. Toda vseeno si ne delajte ne-potrebnih skrbi.

DEVICA

Ona: Postorili boste še zadnje poslovne obveznosti, nato se boste docela posvetili svojemu partnerju, ki že kar nestrpno čaka na uresničitev obljub, ki ste mu jih dali. A tudi vas že kar razganja od nestrpnosti.

On: Simpatična neznanka vam bo dobobra polepšala dolgočasen konec tedna, zato se nikar ne obirajte. Kdo ve, mogoče bo nekoč to celo vaša stalna ljubezenska partnerka.

TEHTNICA

Ona: Na delovnem mestu vam bodo šle zadeve kot po ma-slu in ponovno boste dokazali, da se najbolje znajdete prav v najtežjih situacijah. Tako je zdaj nastopil čas, da podobno poskrbite tudi za čustveno plat življenja.

On: Le zakaj vtikate svoj radovedni nos v zadeve, za katere bi bilo najbolje, da bi jih pustili na miru? Pazite se, da se ne boste preveč opekli, še posebej kar se tiče sumljivih poslovnih potez, ki so vse prej kot zanesljiva naložba.

ŠKORPIJON

Ona: Za nasvet boste poprosi-li starega prijatelja in ne bo vam ga odrekel. Nato boste na potezi vi in prav lahko se vam zgodi, da boste uspeli. In to prav tam, kjer ste pred kratkim izgubili vsako upanje.

On: Odprite srce nekomu, ki ga že dlje časa spoštujete, in pridobili si boste več kot le njegovo naklonjenost. To ute-gne biti še zelo zanimivo, saj vam bo odprlo povsem novo poglavje v zasebnem življenju.

STRELEC

Ona: Ta teden vam bo prine-sel takšno presenečenje, da vam bo dobesedno vzelo sapo in kar ne boste mogli verjeti, da se to dogaja prav vam. Partner se bo ob vsem tem le muzal in si mislil svoje ...

On: Nekdo vam že dlje časa izkazuje svojo naklonjenost, vi pa se nikakor ne morete odloči-ti. Nikar ne omahujte, drugače vam bo velika prilžnost spla-vala po vodi, kasneje pa si boste očitali.

KOZOROG

Ona: Veliko breme, ki so vam ga naložili, vas bo precej izčrpalo, zato si privoščite krajši oddih in si dobro odpočijte. Pojdite na sprehod v naravo, se sprostite in si naberite moči za nove podvige, ki so pred vami.

On: Izvedeli boste za vzrok za veselo praznovanje. Prijeten teden se bo podaljšal v še prije-tnejši konec, ki ga nikakor ne smete zamuditi. IN tudi vaši prijatelji bodo prav navdušeni nad nenaadno spremembo v vašem vedenju.

VODNAR

Ona: Podali se boste v precej tvegane poslovne kupčije, vendar vam bo na koncu vendarle uspel precej velik met. Brez tve-ganja pač ni pravega dobička in to se bo pokazalo tudi v tem primeru.

On: Iz posledic nekega dožive-tja se boste sicer veliko naučili, vendar kljub temu ne precenjui-te svojih modrosti. Skromnost se vam bo vsekakor obrestovala in to prav na tistem področju, kjer si to najbolj želite ...

RIBI

Ona: Po pregledu finančne-ga stanja boste vendarle ugo-tovili, da ni prav nobenega pravega razloga za paniko, saj so zadeve celo boljše, kot ste pričakovali. Prav zato se boste odločili za ugoden nakup.

On: Vse preveč ste lahkover-ni in to vas lahko privede do prav neprijetnih situacij. Toda nikar ne obupajte - nič še ni izgubljeno, vendar se boste morali precej spremeniti. In nikar ne dovolite, da vas drugi vlečejo za nos!

Pisatelj med prijatelji

Predstavitve novega romana Dušana Čatra B52 je v celjsko galerijo AQ pritegnila številne znane Celjane. Stene galerije so tokrat še krasili prizori iz legendarnega mladinskega kluba Kl(j)ub, od katerih se bodo v galeriji poslovili 5. februarja.

TS, foto: SHERPA

Knjiga Dušana Čatra govori o moškem pri 52 letih in njegovi krizi srednjih let. Na predstavitvi sta bila tudi pesnik, kritik, pisatelj in umetnostni zgodovinar Robert Simonišek ter pisatelj in knjižničar Mohor Hudej. Po njih nasmehih sodeč s težavami protagonista nimata veliko skupnega. Še ne, sta še premlada.

S pisateljem Dušanom Čatrom se je pogovarjala celjska ustvarjalka Lila Prap. Preden je dočkala svojega gosta, je skrbno pazila na blokec za izdajanje računov. V dneh, ko »dacarji« na vsakem koraku preverjajo, če imajo podjetniki davčne blagajne, tudi pisatelji in likovniki ne morejo brez »papirologije«.

V spomin in opomin

Na odprtju razstave To ni otroška igra v prostorih doma kulture v Slovenskih Konjicah so se žrtvam holokavsta poklonili tudi nekateri znani Konjičani.

Foto: GrupA

Gostiteljica in povezovalka prireditve Jerneja Ristič Levart, sicer vodja Splošne knjižnice Slovenske Konjice, je v sproščenem vzdušju izmenjala nekaj besed s častnim občanom Florjanom Jančičem.

Mednarodno priznani umetnik Arpad Šalamon in njegova soproga Heda Vidmar Šalamon sta se razstave udeležila kot posebej zaslužna obiskovalca. V Slovenskih Konjicah je razstava namreč obogatena tudi z Arpadovo grafiko sedmeroramega svečnika, za katero mu je Izrael ob 50-letnici obstoja države podelil posebno priznanje. Kot so dejali v knjižnici, pa si brez Hedinega umetniškega čuta težko predstavljajo postavitev katerekoli razstave.

Če ne med, pa medica ...

Dr. Borut Batagelj, direktor Zgodovinskega arhiva Celje, se kljub svojim primorskim koreninam v Celju dobro počuti. Ponavadi ga vedno srečamo dobro razpoloženega, kar najbrž lahko pripišemo sproščenosti človeka, doma iz Ajdovščine. Seveda tudi na razstavi o čebelah, ki jo je pripravil dr. Bojan Himmelreich, Borutov sodelavec, ni mogel manjkati. Ni nam znano, ali je zaradi čebelarske afere na odprtju razstave kaj okleval pri pokušini medu. Kot prikazuje fotografija z razstave v Kvartirni hiši v Celju, ga ni bilo prav nič strah pri pokušini medice. Mihailo Lišanin (v ozadju), ustanovitelj revije in mednarodnega razpisa Likovni svet mladih, pa je očitno raje kot med in medico držal svoj mobilni telefon.

RG, foto: SHERPA

Navdušila tudi prva moža

Pred sprejemom, ki so ga v Šmartnem ob Paki pripravili trenutno najboljši slovenski smučarki Ani Drev, sta poklepetala prva moža kraja, Bojan Prašnikar in Janko Kopušar. Očitno je Ana s svojim veleslalomom navdušila tudi bivšega selektorja naše nogometne reprezentance, trenerja Maribora v ligi prvakov in Energie v elitni nemški ligi Prašnikarja, ki je za občinski svet kandidiral na listi Socialnih demokratov. Župan Kopušar bo moral evforijo v Šmartnem ob Paki zaustaviti najprej na občinski spletni strani, kjer so zapisali, da je Ana »prva nosilka medalje s svetovnega prvenstva v naši občini«. Žal je šlo za tekmo svetovnega pokala. Morda pa bo stavek kdaj še prišel prav.

MSH, foto: GrupA

Tudi kitajske metode je treba spoštovati

Nedavni festival zdravja, vitalnosti in dobrega počutja je v Planetu Tuš preverila tudi Irena Rotar, znana ekološka aktivistka, borka za ohranjanje vsega, kar je slovensko. Zato je pri Tušu tudi zasnovala akcijo o spoštovanju slovenskih izdelkov. Očitno pa nima nič proti tisočletnim preverjenim načinom zdravljenja in proti metodam za boljše počutje. Kitajski zdravnik Han Zaoxang jo je takole sproščal z masažo.

Foto: SHERPA

